

1) RMK I. 497.

Lej

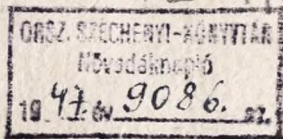
Hidgyát Alul. Kúlián telje *

2) RMK I. 498.

Telje.

* Kérdés, hogy a kájszám telje-e.

RMK I. 497. 498.

De Adventu Introitus ^{Alota Tekindreant nagy}
^{ur Jn nagy szemelelt,}

Syd be jutunk az szent helyre Chrüs
eleiben, hol dicséri köröszayenségs
ütet igaz hittel, hogy el vegye ü
bünnét síralmassan kerü-

^{adagya} Térdet hayeram az Istennek tisztó-
letöt nyujtjam, az homályból ki tisztulva igazságát
szent neveiert gyógyulást sebeiből ^{kerü}
Límt imar az valtságnak szép fénies ide ^{varia}
mert az Jn el bocsáta az megis igert pírult,
be töltöte fogadását Anya kedut bít. monclásat
Gabrieltől megis izené, az sído szép szűznek leánnak,
hogy ü lenne testi Anya az ü szent fiának,
kit Isteni tanításból szent lelök formala.

De fellyetök köröszayenök bízentök Christusban,
mert ez vala az ígeret ki hiszen ü benne, már abban
nem karhoriz de vitetik Isten clay ben. orszagab.

O Istennek nagy szerelme ki mi ránk teriede
hogy szent fiad bünnösökert ez világra ^{küldi} ^{íróve}
hogy az törvéni ü általa be helyezettnek

Már minekünk nagy örömrünk es nagy ^{szégyen}
mert az Chrüs az Jmnek törvényt be töltö-

enyből iúvók mast hozzatok,
 es ime nagy iw hirt mondok,
 nagy örömet mayd hirdetők,
 mellyön örvend ti szíveitek,
 Ez mái nap egy kis gyermek,
 szüetül születet ti nektek,
 az gyermek szép es oly ckes,
 vigaságra kellemetes.

Már le hozta az eletet, mely Istennel volt készitöt,
 hogy ti-is vele ellyetek, boldogságba örvendgyetök.

Ez lesz nektek az iegey rola, Imé fekszik a- jászolba,
 on megh talallyatok útet, kitül meny föld teretetöt.

Ez Ur Christus mi Istennünk, nymanlyáninkból ki me-
 tünk, ű lesz az idvözitő, minden bűnünk ből ki vevő.

Syily megh szívem-lásd megd iobbá, ki fekszik it-
 az iászolban, ez a- gyermek bizonyára, az szép-

Jesus In fia

Eretek hát mi-is örvendgyük, a- pásztorokkal
 be mennyünk, lassuk mit.

adot az Isten, hozzánk való szerelméből.
Allatoknak teremtoie, miért vagy ily szegényekben,
hogy fekszel az aszsu szenn, Szamárokrók közt alvában.
Kincse senki ez világon, ki tegedet be fogadja,
nincse meleg helyesked, sem giengé rangó bölcsősz.
Neked barsonyos tafotad, aszsu szenn lágy.
párnácskad, noha nagy dicső Király vagy,
mostan ime mely szegény vagy.
O én szerelmes Jესusom, edes megis valeo Chri-
tusom, iűvel csinály csendesz agyat,
szüemben magadnak házat.
O kedves vendég nálam szály, bűnőmtől ne-
iszonyodgyál, iű-be hozzám te szolgadhoz,
szegény megh terő iűhodhoz.
En lelkemnek rey tekeben, szírkorral be sze-
krenyeben, hogy el ne felejt hessetek,
sőt örökre dicsérültek.

Armen
A

Az mennyei magas egben, Istennek dicsősége
legyen, ki szent fiát küldte nekünk,
hogy megváltassa mibennünk. Amen. Finis

¶ A S. Az vilagnak rövid voltarul.

¶ mely igen rövid volt lám ez világ, bintin ol-
lyan az egen mint egy csillag, kit be fedez
ey után az nap világs.

Sorgalmason az ember ez világon, márhat keres kincset
gyűt minden módon, azt nem tudgya hogy ugyról
mint egy ágon.

¶ El mulatya nagy sokszor az Istenét, nem gondollya
lelkenek idvőséget, öregbiti valamint csak az rivét.
¶ Ujorával hamis hitel csalárdssággal, mind el veszi az
másét álnoksággal, az Istennek nem gondol intesevel.
¶ Veriteckel fáradsággal nagy munkával, eyel nappal
ugy futya nagy gondokkal, azt tudgya hogy örök-
ke ell ez világgal.

¶ Kincsen mostan emberekben is akarát. Kincsen bizony
immárón az szeretet, teste lölke csak az nagy fősveny-
elet.

¶ Rem Isten

Remkel immár az iámbor Aya fia, utálatos az szegény
Isten felé, elvetetét az iámbor bölcs tanító.

Az sok kincset iszágú hízólkodó, mostan kedves emberek--
nel hasudozo, maydan el fogy az iámbor Isten felé.

Ez rök Isten fele az irgalmas vagy, Im mely sokat el sen--
vedés mert nagy is vagy, el vesztetnek Istene mert te mon

Most ez világ mindenit az nagy bűnben, sin = ~~vagy~~
tin ugy áll az Hayo mint az vízben, el aradot szám--
talan gonoszságban.

Az kik mondgyák magokat keresztyeneknek, mostan
azok bűnökkel bűvölködnek, mert csak nevel en-
gednek az Isternek.

Rikán hallgyák Isternek szent igéit, meggyőzőltek
már neki hirdetőit, mert be nyelték azt velük az
Tery meg azért te ember Istenedhez, = szentsegót:
ragaszkodgyál mindenben felsegehes, ne bízzál--
már oly igen ez világhoz.

Megs csal hidgyed tőrben eyt az gazdagás, el kár
hostat bizonygal ez csalard világs, ha el vetöd
az Istent ki igazság.

Tekintsed

4
Tekintsd meg ez világnak állapotát, meg ismerd mindenben alnokságát, mint ha látnád főbennük alnokságát.

Mely számtalan sok bölcsék eleb voltak, nagy gazdagok Császárok uralkodtak, mond meg nekem mind ezek hová lőnek.

Urak sok penzök, gazdagok, szép termetők nagy házak öröksegek, elrontanak idővel úk el. Mert olyatán az ember mint az virág, - vesztel es az fákon erdőben mint szép Zöld ág, majd fűs- ság holnapra immár agság.

Ést iollárod hogy az víz mely gyorsan foly, az ki el iün immár az vízre nem foly, horman iün- s-hova megyen qst nem tudhad.

Az emberis mindenkör menten megyen, halál- lához mindenkör közelb megyen, temetesz nem tudgya holot leszen.

Ez világnak illy hány szépségének, ne higgy im- már te ember beszédének, tested lelked aym- lyad csak Istennek.

Ez világon

Pœnitentiát sies tartani, az idvössegre gondot visel-
ni, az igaz hitben végig megmaradni.

Mert az Ur In nekünk azt mondgya, hogy idvösseg
csak azé volna, ki igaz hitben végig megmaradna.

Szent Márhánál nekünk Christus azt mondgya,
minden kardagság hogy el muladna, csak az
menyország nekünk megmaradna.

Adgya minékünk Bent lelök In, halálunk után
üzent országát, láthassuk mijs örök boldogságait.

M. A. S. Nota. Tekintetünk Ur In.

Nem fáty pörben en velem oh en edes Istenem,
mert nem igazulhat elvted en Lelkém,
el kárhordatható engem.

Mert en Anyám meheben fogantattam ve-
tekben, ez világra látam eredendő bűnbé,
megs förtőzöt vetőkben.

Reked bűnöm megvallom, mert en arzal tartozó,
te bocsátható meg bűsömmel jól tudom,

Segetsegedet várom.

Áldásnak kezeből bűneimnek türebel.

mencs ki megse erdömlöt nagy veszedelmemből
tekintés

tekincz ream az egből.
Szent fiad haláláért keserves nagy keserűséget
áldot szent verenek el ki folyásáért, kegyelmes meg
Az ú tisztségéért es ártatlanságáért, ^{műderes}
szent kezein való seböknek helyéért, tövis koronájáért
Enfertelemességemét es nagy sok vetkeimet, kikkel fe
többször undokul kezemet, rutitorom testemet.
Bocsássad meg Ur Jn Oh áldot Anya Jn, kegyelem m
mel bevós irgalmas io Jn, nagy ürhető szent Jn
Az te áldot szent lelköd kerlek tőlem elneved, sőt
megs bennem hogy dicseriem neved, szolgálhasak
Read bízam magamat te viseltyed gondomat, ^{reke}
igazgasd io utra az en lábaimat, es minden bándékim
Wigasztald meg szívemet búban egyet lelkőmet,
ne hánd szőmeimre undok vetkeimet, es czelekódotim
Csak tegődet dicserlek míg ez világgon elők, tudom
nyugodalmat te nálád en elők, mikor imet ki kelő
Nár örökke áldásául es föl magasztaltsául, áldot
Anyá Jsten az te szent fiaddal, szent elők maland
nyauul. Amen. Finis

Cantio Alia Natalis. Nota. Mennyből az angyal.
Oh Jézus gyere

A Jesus egek harmada, Aron virágos pal-
 crája, nagyok fenyő szillaga, Isten-
 nek szerelmes fia.

Ma születel ez világra, De nagy alasa-
 totsággra, nem Királyi Palotában,

hanem az Barmok Jászlában.

Nem egyeb emek az oka, hanem hogy világ pompá-
 ja, ki pokolra kaput nyit, ez példával el romlana.

Magát senki ne bízassa, ezzel hogy még leszen napja,
 ki bűneit sírat hatja, kevelységet el hadhatja.

Mert az Istennek haragja, hogy ha lesik nagyobb süllő,
 leszőn az mint a bős mondgya, ki a bűnöst el fagintja.

Azért mindön megh gondolja, mi legyő a himatallja,
 az jmmeyöt híven tartsa, hogy az Jnt megh ne bánja.

Mert ez az legyelőm napja, kit ohnytot sok sz. Anya,
 azért az ki megh nem taratja, ne lesz részes menyör-

A Adam ohnytot napja, Eva Anyának keva : szögbe.

Sága, kőnel-is kemeniebb volna, az ki tegőd ne keva
 Te vagy legyelőm tárhára, menyörzög kinezős Ladaia,
 Angyaloknak gardagsága, kit ez világ ohajt vala.

Te vagy bekefeg oplopja, Jdvősegy fenyő szillaga,
 hogy Adam vetkőzöt vala, kit világ el vesztöt
 vala.

Te vagy

Te vagy idvőségnek szarva, paradizom meggye
Zárta, Angyalok elveztét száma, kin föl épült be
Te vagy az Balm szilaga, kiről oly üdvédöt = tölt karom
módra, hogy Jakob nemzete volna, kiből az Chrús származ
Te vagy kitgyonak rontoia, ki müket elrontot vala, = z nár
mellyert halál be iút vala, de imár niessen hatalma
Te vagy Isten ayáideke, ki miat világ Uyula, veftót
ember talpra állá, ördög gyalázatban iuta
Ordit imár pokol torka, ki az élet vigan vala, mert
megy köve van pokolba, nincs imár semmi hatalma
Ki az élet megh csalt vala, már az labavul taposgin,
haragságért csufollya, haragiát seminek tarayn
Mi ezöért le burukván, ha akarunk memmi oda, hol
nincs ördögnek hatalma, indullyunk halál adásra
Seregök dicső királya, Angyalok fenyés oszlopn,
Cherubimoknak sz: ura, aldot legy az magasságban
Aldot legy az magasságban, kit Angyalok sokasága,
dicső alázatosságban, sz: szent az ur minde mődyi
Szent sz: az ur minden mődyi, mert ez az ur akarunk
kiket fiaban megsválla, hogy szívebe
iút imádgya.

Azert

Azert bűneit elhagyja, minden szűlőt magasztalja,
 mert ű Királyok kirallya, egyedül terető Atya.
 Semmiből ki mindent ada, embert utolszor alkuta,
 elűzven ismét megváltja, az kenekből szabadítja.
 Imár ű kegyelém Atya, menyország kincses Ladaia,
 Angyalok tarsasagaba, kerünk vigy be menyországban.
 De míg ez arnyek világban, vitezködszent hársadban,
 leszünk szentök nyomdokában, tarts meg Chris háioinba.
 Kit huroknak sokasága, csak te nem lesz elromlása,
 mert nagyon oly kormányosa, kit óriz az eget űra.
 Tarts meg azért minket uram, ds te kicsőn Finjo
 háiooskában, hogy szent nevedet mi abban
 imádjok seregök űra
 Neked mi bálá adással, es búzgo imátsáokkal
 szolgál hassunk mint sttyanknak, mi nekünk
 isapatonknak
 Díszeret mi szent Atyánknek es ű szerelmes
 fiának, ezöknek ajándékanak, mi nekünk
 vigasztalonknak Amen. Finis

iczertessel Sztay Istén mennyes-
ben, halat adok fölsegednek
mindenben, meg tartottam
mind testemben lelkemben

adtad ernem ez napot egészben.

Tudom Uram nem az en ivoltomert, hanem
csak az te irgalmasagodert, az Jesus Christum

nak szent erdomeirt, es Sztyai, hűvön való kegy-
Megh oltalmaztal nagy veszedelmekül, hír-
telen halalel hieetlenegül, nyaualyám barm
az ketseben esetül, az ördögnek mind kefertet

Imar Uram kőörögök fölsegednek, ne nezd kerleked-
alnak sagnak szüemnek, sem gonosz sagnak eseleked-
temnek, mert okot adtam nagy veszedelmén

Tekincs ream nagy irgalmasagodert, bocsásd
megs bűneimet szent findert, ne veszed el
en nagy bűnemert, kegyelmez meg
az Christus halalnert.

Amen

Oltalmaz megd ez máynapis engem, az meg-
mondot veszedelmektől engem, á- Christus
Jesúsért halgas megd engem, az te szent
lelködöt adgyad ennekem.

Meg világsírván engem oktasson, es minden
dolgaiban igazgasson, mindöröcke en ben-
nem megd maradjó, es haboruságimban
vigasztalljon.

Leg-elsőször cselekedgyed ezt velem, hogy szent
felsegédet igen felhessem, es minden inuaidat-
szerethessem, szent nevedet öröcke dicserhessem.

Szent igédet nagy örömmel vehessem, kit megd ert-
ven szímemben örödhessém, es fele barátimaz se-
ret hessem, szent nevedet öröcke dicserhessem.

Szentek után megd oltalmazzon, bálvány jma-
dásul el távoztasson, hamis tudománytúl
engemet oyon, minden ellesegimtúl sza-
badítson.

Szűzem

Szívemnek gondolatit le nyomhaszom, nyelvem-
nek indulatit megcs. bírhaszom, szememnek go-
noszságot oltaszom, ezértül gonoszra ne indítsasz.
Immar áram lelkemet neked adom, testemet is
vele öszve anyanlom. Szűk egőmet értő áram iol-
tudom, te vagy gondviselőm áram azt vallom.
Dicsértessel fölszeges Lúya Isten, vele öszve aldotta
Fiu ár Isten: es az vigasztaló szent. Lelek Isten
teljes benc haromszág egy örök Jn. Smn.

Azki foglalt neked áram tanul tőled, hogy is ta-
nyaságot, es azt ha meg tarasza, jól legyen a
dolga, mert veszen iutalmat: ki tudna bűnere-
ssámat esztinek, es ki gondolhatna meg, en sad
bűneimet, Jitkos vetkeimet, áram ne le bocsássa
szolgádat örökd meg, Kevel, segtül tarsd meg, de
se az bűnben, es en tiszta leszek, semmi bűnt nem
teszök, Jóvót te ledvedben: Száimnak szollás
szívem gondolatya, ledves legyen te nekod, Ádgi
oh en áram, es erős kü szalom, Hogy ne vesse
ellenmód.

Cantio de Adventu Dñi. Nota: Mindön bap
 nri nri mi bap

raga es nagysagosadñ bölcsesége,
 az emberi nemhöz való nagy ke-
 gyelme, szent fiaban horranks
 megh mutatós szerelme, minde-
 nőt az életre kedveből rendöle.
 Isten mert az emberre keperé terete,
 es minden ióságokkal ötet ekesite,
 igazsággal es szentseggel ruházta, halhatatlan-
 élettel es ártatlansággal.

Öregbiter Isten Admon Szerelmével Arra teuen
 ötet es belös vilagon, es hatalmatördvan mi-
 den állatokon, Barmokó madarakó es minde-
 Hamar Adam feleyte. Istennek ivvol = Halakó.
 tat, nem akarván követni szent parancsolat-
 tyát, de pokol beli ördögnek is hamis szovut,
 hogy az megh tiltot fának elne gyömmölesével.
 Ackor mindgyart el veszte minden bölcseséget,
 igazságot szentseget es ártatlanságot, es min-
 den állatokon való árságot, halhatatlan-
 életet es szent állapotát.

Nagy bírt haza vilagra engedetlenseggel, es-
 az által az halalt örök karhozatra, kinek
 az is

az ő ereie minden emberekre, el hata az pokol-
nak örök kemynira.

Lyomorságot azért az emberi nemnek, meg szá-
nát Atya Jn ingyen kegyelméből, és az ő veghe-
tetlen bölcs tanítást szerez, szent fiat és világ-
ra igere Adaminak.

Ezzel az igereettel az régi szent Atyák, magokat
vigasztalták mind az szent Propheták, és
nagy kegyensággal az testben ítet vartak,
mert ez által hittek csak bűnök bocsánatját.

Sok esztendő el mulva az menyei Isten, az,
az idő be telven mellyet rendelt vala, szent
fiat szüztől világra születete, Betlehemben
Augustus Caesar idejében.

De azt azért reá vón az Isternek fia, Abraham-
nak magvából David nemzetségéből, ki mind az
által állando Jn mind örökre, és az ő szent Atya-
val egy örök Jehova.

Oh mely nagy bölcsesége ebben az Isternek,
tetették meg emberekhez és gazdag kegyelmé,
hogy ítet fiai méltóságára föl vette, Isten örök-
segenek és el vetelére.

Lón ekeppen mi értünk az Christus kezesse,
hogy mi volunk el venné az bűnök fulankiat,

es az Jn megse emesztó trüzes haragját, az
törvennek is atkat halálnak erejét.

Vagy kerünk el veven keresztfán szenvedven,
megse hálá, el temetek gyulazatban iuta,
harmad nap ismét dicsőséggel fel tamada.

Áralkodni mennyegben mienk Szent Anyához.

Alá bíál ommet ismét nőven megse Jtelni, holta-
kat igazsággal. es eleuenőket, hogy az kegye-
löm edényit vigye boldogságra, az haragnak
Edényit vesse karhozatra.

J nővel J nővel jmaron mi edes megse váltunk,
aly bőséget ellenesin Anya Szent egyháznak,
es ad megse emmek megse igert^{nek} Choronaiat.

az örök dicsőséget, az the országodat.
Leyen neked Ur Jn az te Szent fiaddal, az Ur
Jesús Christussal edös megse váltunkal. es az
vigasztalo Szent Lelök Ur Jmel, hálá adas
dicsőségs örökön örökre. Amen. Finis

M A S AZONROL.

NOTA. Mi Anyánk Anya Jn &c.

Finisra B. Anya

inidra szent Anyánk, tekincs
alá mi reánk, te hozzad fölhas-
kodánk, igaz hitet, Janculat,
igeretődhez állánk, anyánde-
kodat váránk, kit magunk
hoznapcsolánk.

Oh kegyelmes Arany, kiben ha-
mi sárga nincsen, hiba nincs
beszédében, sem cselekedetibe-
s

mint irtale könyveben, azokat mi elénkben,
ki mondatad nagy bűven.

Legyesszed Tárhasat, edgyetlen egy magzatyt,
igered nyandekát, földre alá szállasat, erdőmő-
aldozatyt, szent fiadis rő magat, anyinla fű-
t

Tet vala igeretöt, régi szent Anyánk elöt, ratágnak
kin szüők öreundózt, az sok nyaualyak közt.
Christus értünk születöt, minden nyaualyat
föl vöt, Dícsősegeben bement.

El műeseről szölt, mit könyvben felíratot,
egy szűz Leány magzatot, fogad es szül egy fiát
ki megis tőri az Dilgyot, es fiában ki bisot,
minden nép megis aldatot.

ff. ala

Wala Jakob Baynoka, Danielnek otalma, sidrak,
misak tartoin, Esaias Xirallya, Moyses bista-
toin, Illyes batoritoin, hinek olthalmasoin.

Írók akkor mint Arniekban, aldostatra csudakba,
voltak várakozásban, hogy lassak orozáiban,
immár most valószágsban, el írót alasztosban,
időösszegre, sionban.

Nofsa swm Lemmyn, hiueknek tarsasaga, vig-
gadgy ez Xiralyagban, mert neped zabandit-
tya, orsagod oltalmazsa, ellensegod futtatja,
birneidet bocsintja.

Wagyon mas inneteli, mint az iras ielenti,
 szuonket meg szenteli, Lelkunket erossiti,
 elmenketis veserli, szentsegeckelelteti,
 szent igeiét hirdeti.

Soha nem távozok el, Aranyfagborsom hágyel,
közöttünk jár vig kedvel, Bent Lélek erejevel,
az én Bent igével, but igyenesít errel,
győzetik könyörgéssel.

Földre ostrom alá, Bál, nagy díczőszeggel megsáll,
sok seregs Angyalokkal, Jézi ki múlt angyalokkal,
égi villamosokkal, Szörnyű csattogásokkal,
Királyi méltósággal.

Est n3

Ezt az hiuek megslattyák, magokat vigasztalliak,
mennyországot csudallják, Idősbegőket latniak,
el nyert Choronát birniak, hitőtlenök bosszullinak,
hogy nem hiuek meg bűnyök.

Christus te vagy egy Urunk, Jövedre vigyazunk,
te horrad phaytosunk, es csak te benned bírnunk,
bűnünkből ki röntszünk, is kedvedben nyug-
hatszunk, menyországban maradjunk.

Jöj el mostis Ur Jn, vigasztaly szent Lelköddel,
előbben kebsítéssel, hogy foghassunk örömmel,
nezzünk reád vigaszúrel, dicserheszünk öröme-
Choronat dicsőséggel.

Tesztünkben miy it tartasz, igazságban írtat
tas, szent igedre vigyaztas, kit közsötünk meg-
tartas, utolsó orat vártas, dicsőségben föl-
utnas, hol dicseretöt halhas. Am. Finis

M A S. Ugyan azonrol nota. Az keresztye-
duos legy Ur Jn, allatban csak egy Jn
de három szömeltyeben, Anya fia szers-
te, lelök Jn, vallunk teged hitünkből
igyenlő dicsőségben.

Anyá örök Jn, mindenek teremtoie,
te vagy es eltetőie, Angyaloknak nagy
dics

dicsosege, napnak holdnak szörzöie, minden iuk-
nak kut feie.

Te szent Szemellyedre, Admot hogy teremted, hal-
hatalomná teved, minden iual megsekesited,
Paradicsomban viued, Euit tarsul ielented.

De keues ideig, az kertben lehetének, mind ket-
ten vetközenek, tiltot fáruul hogy nek eue nek,
ördögüül hitetenek, keduedből ki esenek.

Magad ki ielented, Christust nekünk igered,
ketsegből minket ki vól, es hitünkben megseerő-
sítel, bűnünkert el nem vetel, de hitert iduositel.

Ezön igeretöd, az szent Patriarchának, Abra-
hamnak Jakobnak, megsegyetöd David Kiraly-
nak, kik jönn az Christusbá, megseigazultának.
Idő ren teluen, kővetődöt el kölded: Szűs Leányk
izenel, n meheben hayleket szörzel, kit az te
szent Lelkoddal, nagyon megse környeközöl.

Ottan az szűs Leány, hitiben erősvöl, es fogada-
meheben, szent Fiadat vilagra szöl, ki ertünk
kent Benvede, tegöd megse engedtele.

Jesus Christus Arunk Atya Istennék Fiá, karhozat-
nak romtoia, es ördögüül Babaditoia, hiuek-
nek megse valtoia, mennyországnak adoi.

Te enged

Te engedteled meg, Bent Atyadnak haragját, mikor-
szemmedel halált, és meggyőzed az örök poklot, ször-
szel meggyőzést, és örök szabadulást.

Bíráink bozomanyait, mi csak te töltöd várokat, te vagy
nekiünk választóink, időségeink és igazságunk,
mi nekünk egy Bostollunk. Bent Atyadnak előtt.

Szent Lelök Ur Jn, ki Atyaunk Fia, te vagy egy hatal-
masság, kerünk tegéd nagy irgalmassággal, Legy ne-
kiünk segétséggel, ne hagyj el minket kétségben.

Mi meggyőzödöt, bíráinket vigasztaljuk, hitün-
ket biztosítjuk, és te igédvel igazságod, bíráinket
tautosztásod, órdógs országot rontod.

Az Bent háromságunk, ismeretire töltés, minket
meggyőzöd, mind végiglen hitünkben meggy-
tároz, bíráinkból meggyőzöd, menyországunk igaz-
ságunk.

Dicsőretekkel töltünk, Oh boldog Bent háromság, 231038
ki vagy örök boldogság, véghetetlen nagy hatal-
masság, töltöd minden hiűknek, adásod az
meny országh. *Finis* M A S. Ison potara.

3 hatalmas Bent, dicsőretek keresztyen-
i beme helyhefőstök, mi hitünket
tökelletebben, töltöd vallyok öröknak
es kegyős Atyánknak.

43 n iovoltából, bűnösökre tekinte, es bent fiat,
igere, mindnyamunknak megváltásáért, meny-
ből el alá küldte, Szűz Maria meheben.

Jesus fogantaték, Szűz Anyának meheben, Születék
es világra, hogy bűnűnkértől szabadítsa, n len-
neknk Bentsegünk, minden ártatlanságunk.

Eő az Ur Istennék, örök nagy bölcsesége, n hatalmas
teremtő, mindeneknek megteremtő, mindenek n
altala, es csak n benne vannak.

Eő minden szüeknek, es titkoknak tudója, az az Ur
Istennék, bűnösöknek közbenjárója, Eő az mi
békességünk, es örök nyugalalmunk.

Ayatul születet, n Istenesége szerent, hasonlatos
Aynhoz, kesdet nélkül egy az Aynual, semmi
n nala nélkül, nem löt nem-is leendő.

Eő az mi kedvünkert, gyűlöseget benuede, nagy sak
nyomoruságot, bosszúságot erőnk felvót, vegre
az mi bűnűnkert, megis oltetot.

Eő az mi bűnűnkől, vereuel megis tisztitot, es az
n Bent Aynual, egyben hozot s megis bekeltetot,
minden alnótságunkert, elegge megis fiserot.

Megs holt es az földben, harmadnapiglan fekűt,
omnan nagy dicsőségben fenyeességbe meg fel tama-
dot, magas menyorságban ment, Aynának iob-
iara nlt.

Minden

Minden ellenségit, lábana vetőte, az Anya Szent egy-
háznak, immón-magát fejeve tőte, n mindnyájan-
kat vol-lát, es igyünkét forgatva.

Magas menyországba, el kívendő itelni; holtakat-s.
eleveitket, mindeneknek meg szétetendő, iukat
örök életre, boldogságra viendő.

De az gonoszokat, sötétségre vetendő, örök pokol ken-
nyára, es az károsakra vetendő, hol nagy fogs
és korgatás, tesszen örök Janygatás.

Hidgyünk azért ebben, mint teremő Istenben Jár-
unk az n kedveben, es el nem hagy nagy szűkség
ünkben, de minket el beviszen, az örök dicsőségben.

CANTICUM ISAIE. Cap. 42. Nota. Birod.

lyen-keppen képzte Esaiás Pro-
pheta, minden rendet az Jár Christus
napjára, ki hozza az inn latogatásra.

Az Enőkat az Urnak Enkellyünk előtti
es világnak minden Bejeletiben,

es meg hallászek az n Enőke.
Örvendezzen az Tenger es máktellye-
ge, szigeteknek sok fele erősege,
berme lako népnek serege.

Tapsollyanak az Pusztan forgolodo sok seregök,
várakokban mulatozó szómelyök, Moiorokban
lako Emberek.

szétszórás

Kastélyokban varakban lakó erős vitézsők, hegyön
 völgyön munkálkodó mivesők, és nagy úrnak enné
 Országában ki akar bekecsesé elni, ez nagy = 2 köllietők
 úrnak törvényében köl'iarra, dolgai bñ elő fogás mení.
 Fejedelem modgyára, mint nagy úr úgy ír el ki, mint
 harczoló fűfű futamuk ki, zengs írvolt ellensege gíózní,
 Semj erő nem alhat ez nagy úrnak ellene, órdógs
 világs megis töretik ív tñle, azért mýndé ív tet díozerie,

DE Sancto Stephano

Finis

Kota. Tarmczola az Augustus Caesarai.

Szent Istvannak halalat ielentóm, Marti-
 romságarol emléközóm, í kövezeset
 mostan beszellóm, erős hitiz Chris-
 tusban hirdetóm.

Löndüles Sidoságban tamada, az hit
 dolgában sok megis bodula, Isten
 igeie növeködik vala, szímtalan nép Christus hoster vala.
 E 3 szent Istvan, In szolgáin vala, Christus hitiz, Præ-
 dikallya vala, nagy sokaságs hozzá hnylot vala,
 mert ssent Lelők belőle szol vala.
 Nagy csudakat es í tessön vala, kiert sok nép ív
 halgnaya vala, kin az sidok bosszónkodnak vala,
 megis ólnie igyeköznek vala.

Tamada

Támadának ~~many~~ gonosz férfiak, az Gyülekezésben
kik valának, nagy sokan östve szollalkosának, szent
Istvánra reá támadának.

Hogy ű véle megse veteködnének, ha dolgában denkol-
tethetnének, mely ellenme volna szerzésöknek, hát azon-
nal Istvánra gyűlhenek.

Gyülekezésben fogva be hozták, Papok előtt rítet be vádol-
ták, es előtök el kárhóztatáinak, vegre Börnyű
halálra adnáják.

Reá azért sokan indulának, szent Istvánmal űk dispu-
tálnak, de ellenme hogy nem állhatának, azért reá
mind agyarkodának.

As szent Lelők belőle szol vala, ki ellen sídók nem áll-
hatnak vala, hamis tanukat támasztotának vala,
(ssent) Istvánra hamist szolnak vala.

Támasztákra ezzel az kösségöt, város belisok gyűlve
nepeket, Fü Papokat es ven Embereket,
megse ragadák azért mindgyárt űtet.

Jerusalemnek Gyülekezésiben, elő vonynák Papok eleiben,
hamis tanuk állának előve, kik est kezdék módam felől.

As nagy Istent, es megse káromlotta, Moyses törvényet
megse csufolta, es szent helyet rutul szidalmazta,
tőle hallotuk hogy est mondotta.

Staváret

Nazaret-beli János és szent heli, elronta az őt az ő
 lekötöt, moyseszül adt szerzőket,
 ilyen nagy karomlást és bezzellót.

Wen tanácsok és sok szerzősok, tekintven szent István
 az álnokok, az Fű Pap ul vala u közötök,
 erre kerde szent István elötök.

Sok tanácsnak ha az u mondasok, hogy volna bizon-
 nyal ^{mondasok} bezzellót, mert ezert lesz emböröknek hal-
 lok, kikül hallatnak ily karomlások.

Teljes vala István szent Lelökkel, felele nekiök bátor-
 szívvvel: Vallyon-s kit nem fenyegetek ölezzel,
 Isten hivi közt öldöklezzel.

Régi Prophetákat ti Ányatok, megölte le taglozók
 mind azok, ti azok maradeki vadtok,
 kik en ream mostan fel gyültetök hamis szoltok.

Az ti Ányatok Jnt kergettek. Jambor hui Prophetá-
 it megölte, kik Christusnak jüveset hirdettek,
 mind azokat, ik megömeztöttek.

Nazaret-beli János hoheri, ti-es vadtok mostan porosz-
 loi, ár Christusnak vadtok Aruloi,

Se drága szent verenek ki ontoij.

Sz ivökben Papok haragustnak vala, Fugokat rá csi-
 korgatnak vala, hogy szent István őt bezzelli
 vala

vala, az fű nepek Aggarkodnak vala.
Teljes leven István szent Lelőkkel, fel tekinte az
egre nagy örömmel, Jesust látá az Anya Imiel,
fel kiáltá hozzá buzgó szívvel.

Ugymond látom megcs nyitnak az Eget, és látom
Jobiartól az Ur Christust, az Anya Istennel az-
szép Jesust, ezt halván mind be dugák fülüket.

Legs oltán mind el fel kiáltának, sikoltással ren-
rohanának, vele gyorsan kiigazodának,
sok küveket fel ragadozának.

Egy szer-s-mind út követnie kezdék, Aggorn fűben
kövekkel le verék, Jerusalem küvül el lép-hetek,
Ottan szegény terderek le esék.

Sikoltással ott követik vala, semmi epsegs teste-
ben vala, feje teste mind el romlott vala,
megis szegény így könyörög vala.

Uram Jesus Lelkömet ved horrad, mind esőkned
bünyeket megcs bocsasd, bünyek nekik ne tulaydo-
nitsad, erre kegyelmességed mutassad;

Többet szegény nem állhatott vala, Verés miatt el-
lép-hedőt vala, Ez sok után földre burult vala,
Az földben es el nyugot vala.

Tetet.

Testet neki szepen el temeték, sok, Istenfelő nepek keser-
gek, Lelke örök dicsőségben viteték,
memyei boldogságban helyhezsteték.

Ugyben mijs hogy elbe mehesünk, az föllegős
Istennel könyörögiünk, keseg-nelkül ha-
berme hiendünk, örök dicsőségben vele lesünk.

Cantio in die Circūcisionis canēda. Finis

 I diczeriök ez mai napon, nagy
tisztasággal az mi Urunkat,
Ugy esztendőben mi vigadgyunk.
Mert mi nekünk az Szűs Maria,
az ő szent Fint vilagra szüle, Ugy esz:

Bótlehem városban, egy Istalloban, postoban ta-
karvan egy kided szennin, Ugy esztendőben &

Angyalok menyből alá inóvenek, nagy diczeretöt
ők Enóklenek Ugy esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőség megmegben az Ur Imnek, kekeség
legyen földi nepeknek, Ugy esztendőben &

Im az három Bölcs Csillagot látta, es ő szivókébe
gondollyak vala, Ugy esztendőben mi &

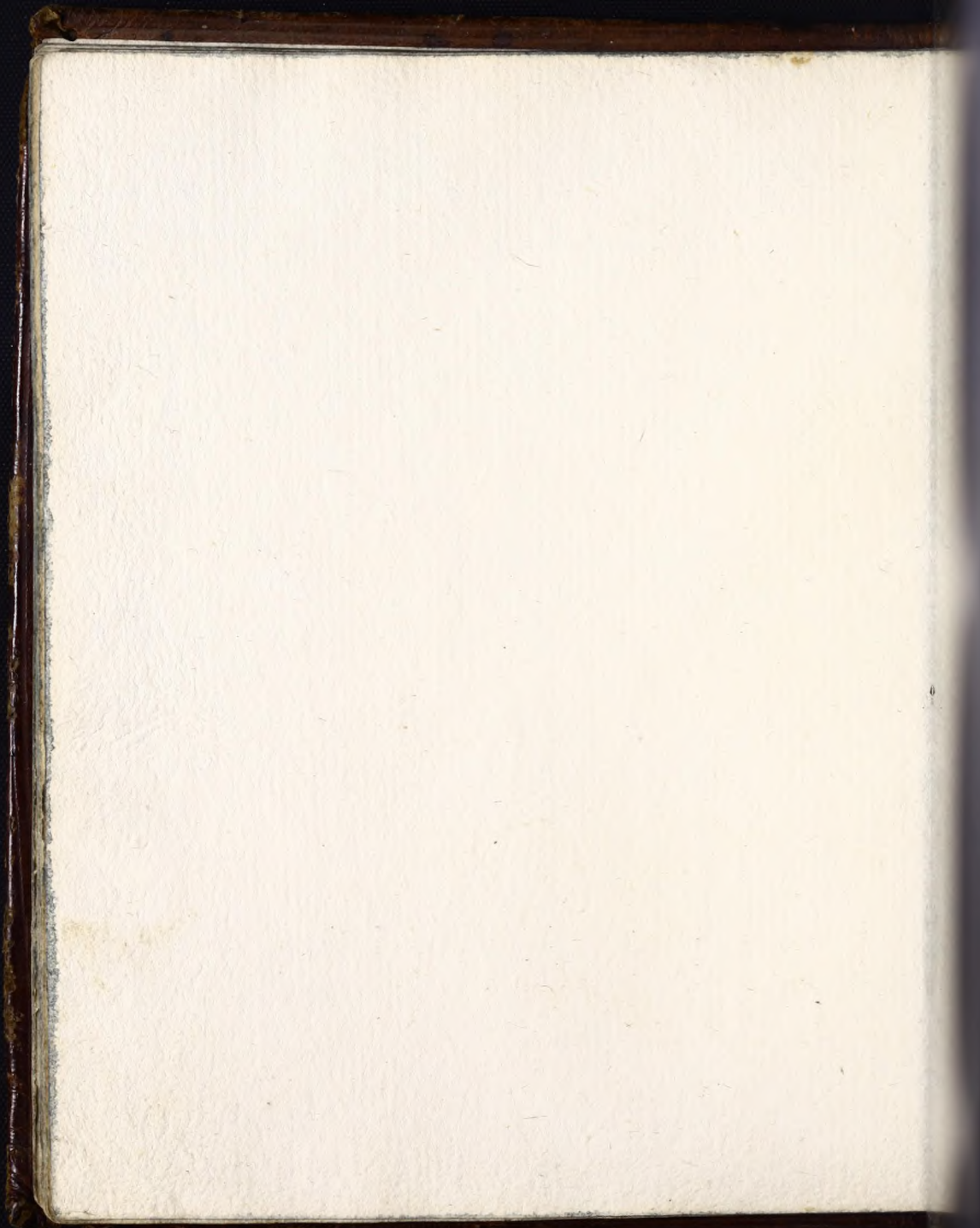
Memyünk el keresők es meg talallunk, ayan-
dekorruk memyei Viralt, Ugy esztendőben &

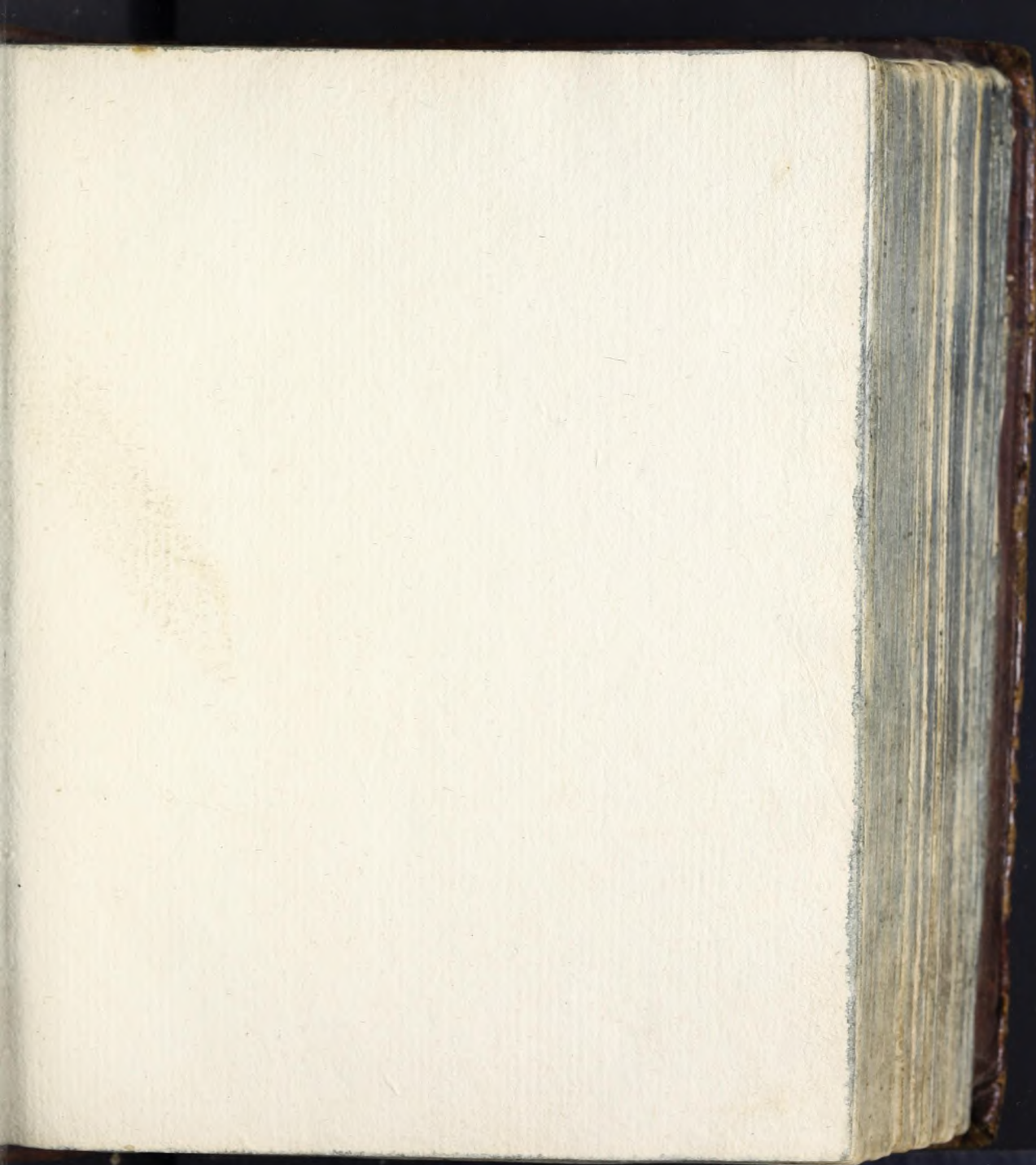
Jerusalemben

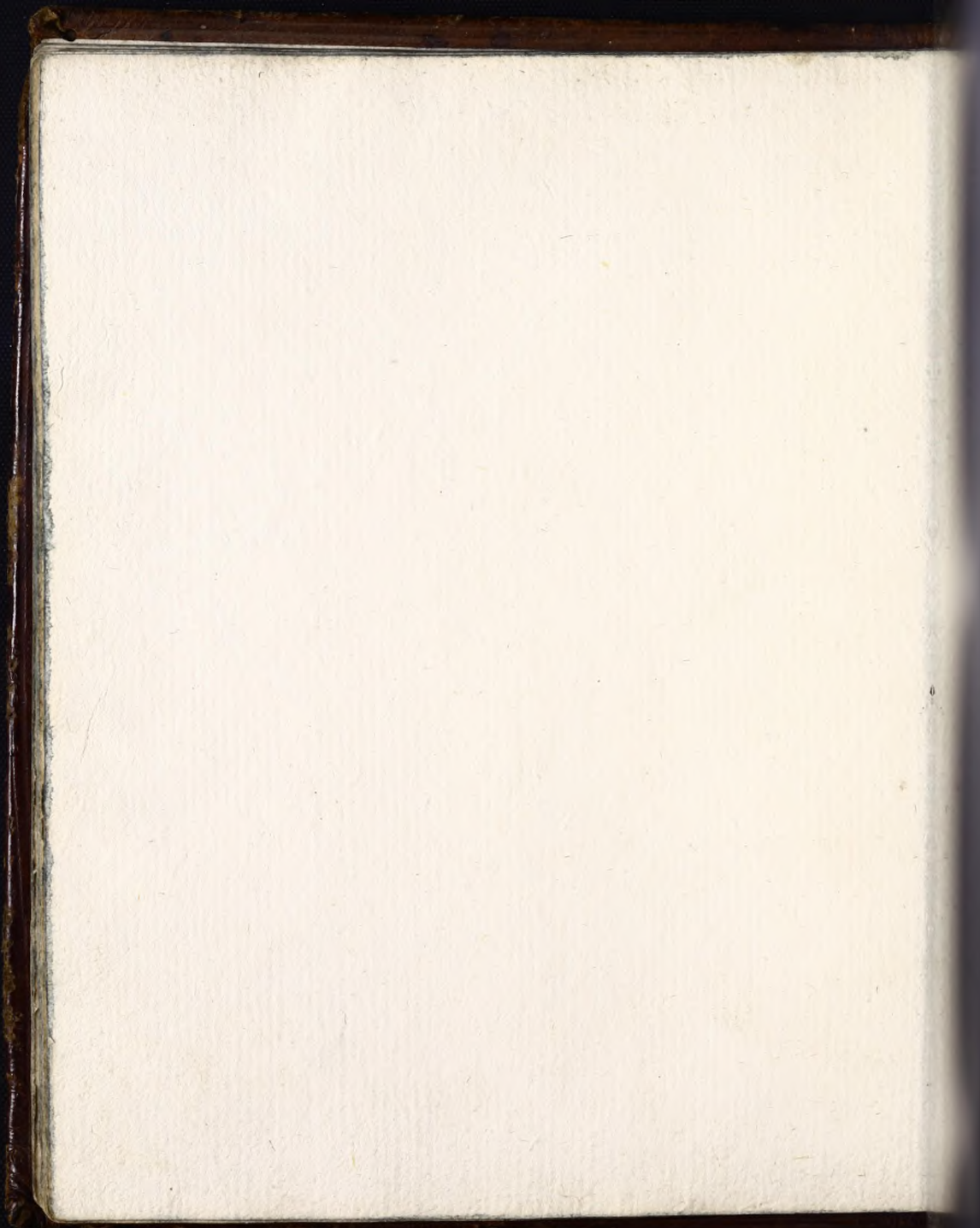
Jerusalembe mikor jutának, Herodes Kiraly
kerdösi vala, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Mit laátok. neki felelnek, igen nagy csodat
fenyes Csillagot, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Ki fenyesite Bötlem városát, Hol születetöt
memyei Kiraly, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Bötlehem városban mikor jutának, terdre esenés
Ar Jესus elöt, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Az eggyik tiszta nemes Drammyal, ayandekozán
memyei Kiraly, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Második mutata nemös kenetöt, Kivel meg kének
Jესusnak testet, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Tömien illatot nagy tisztóséggel. keseben nyujtá
az harmadik Bölcs, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Más Aton hatra nek megsterenek, mikent az
Angyal nekik megmondá, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Herodes Kiraly igen haragvók, nagy sok gyerme-
köket is megölete, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Azok is vigadnának az Ar Jესussal, szűz mariaual
es az szentökkel, Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Mics benvedgyünk az Ar Jესusert, ki magát oda
mi bűneinkert. Ay esztendőben mi vigadgyunk.
Dicsertessék az Anya Jn, is szent Fiaual Jესus
Christussal. Ay esztendőben mi vigadgyunk.

Fine

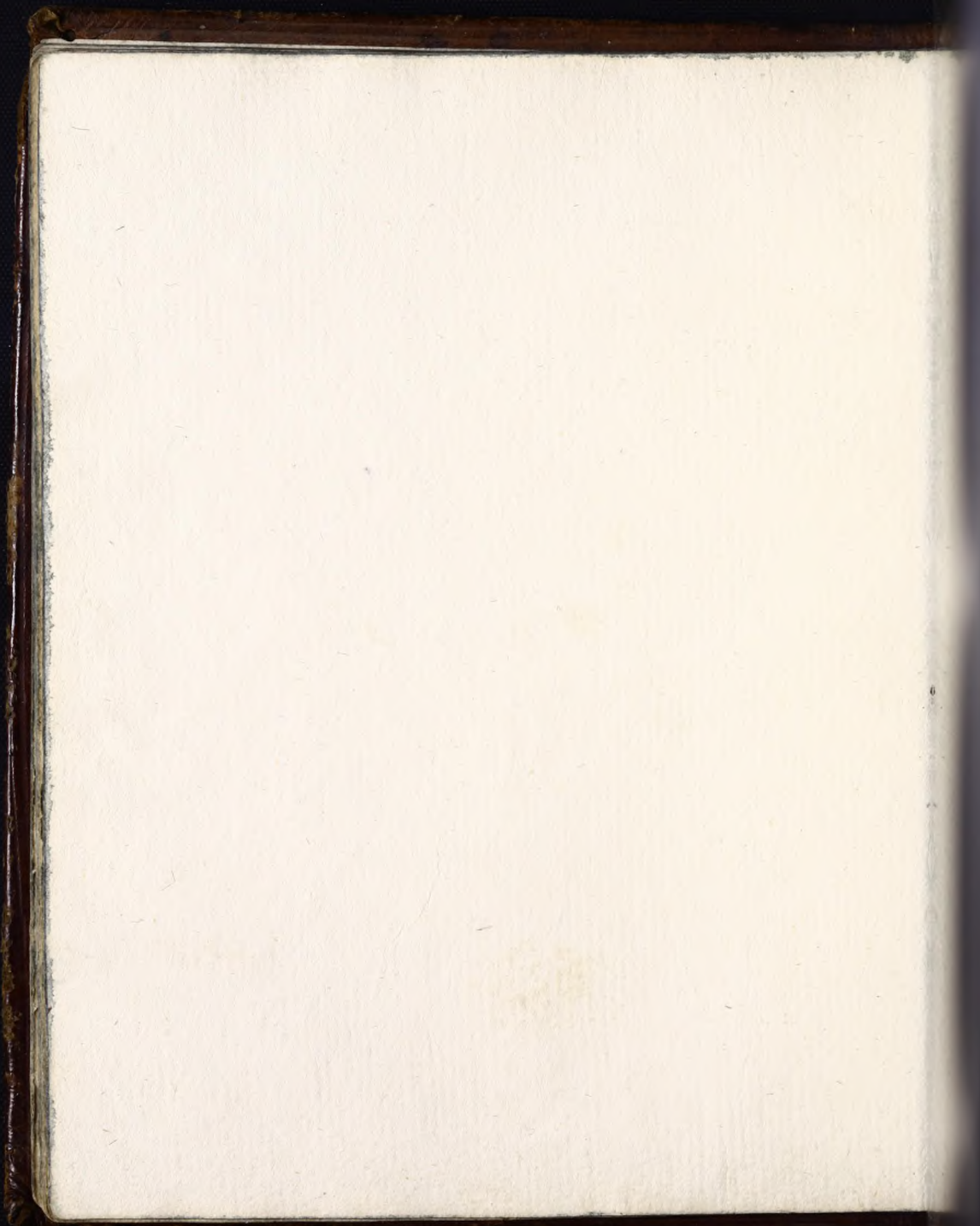

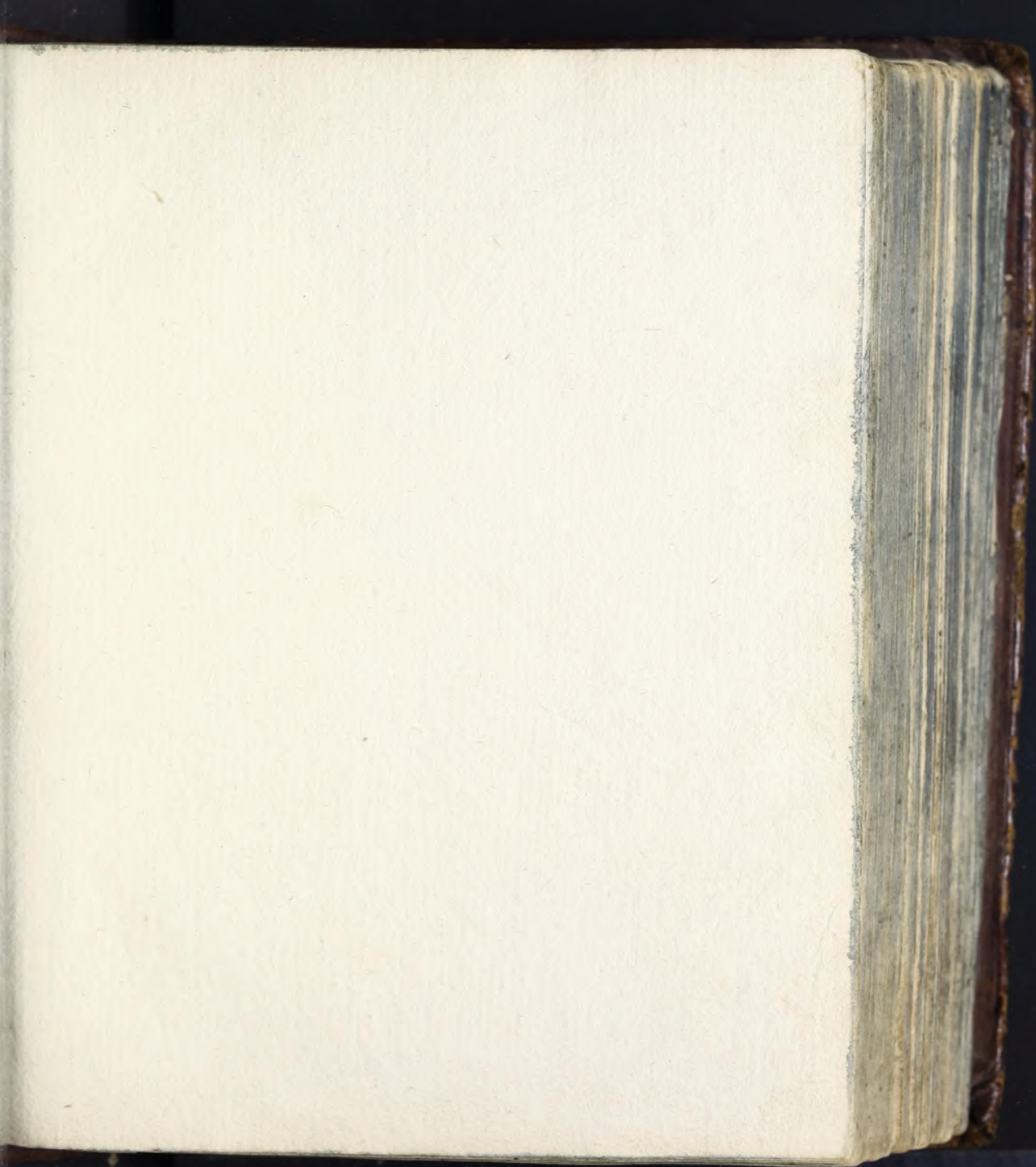

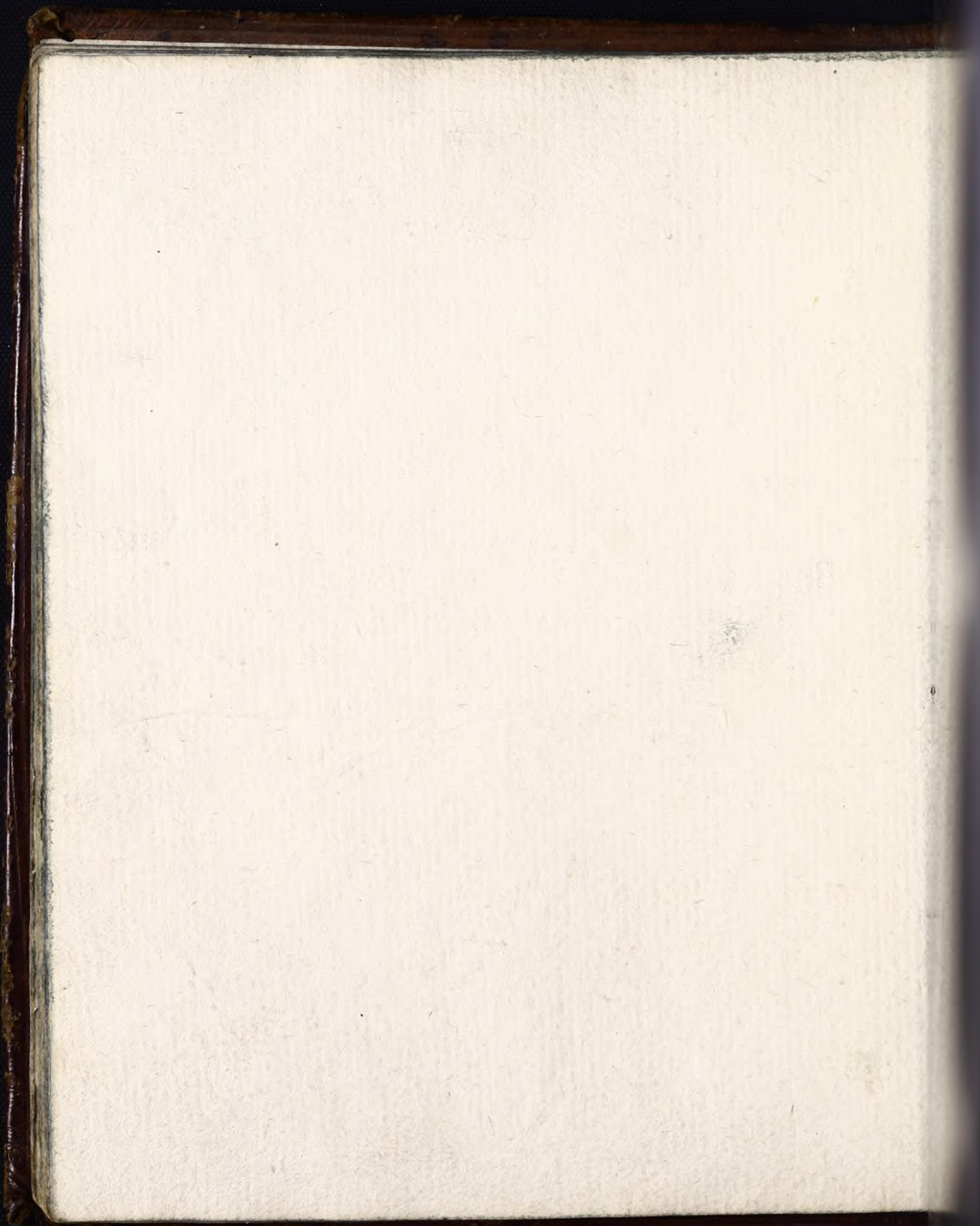

Enekes Rongv

Szerk.

Gönczi György

lud a praefatio olgéd.

Debrecen 1620

(István Károly megle-
szarván)

E munka megjelenésére vonatkozólag lásd a
kolligátum második darabját (RMK. T. 498.)
19. b. lapján levő "Index"-t.

PRÆFATIO.

Melyben meg jelentetik az Iste-
NI DICSIRETEKNEK ES ENEK LE-

seknek az Anyaszent-egyhazban hasznos
es szükséges volta.

Z Szent Pal, 1. Cor : 14. azt parancsolja,
hogy az Anyaszent-egyhazban, mindenek eke-
sen es jo moddal, rend szerint legyenek : Mely
mondásával az Apostol jelenti azt, hogy az
Isten hazában minden szükséges cselekedetek,
úgy mint : Tanítás, Prædikálás, Catechizálás,
Eneklek, dicsíretnek mondanál, es az Sacramentumoknak ki fogal-
tatási, értelemmel, szép rendel, jo moddal es ekebben legyenek ;
hogy mindeneknek általa az Isten tiszteltessék es dicsőítessék, es
az Istennek Anyaszent-egyhaza hasznosán eppitessék. Mely dicsi-
retes modot ez mi Országunkbeli Ecclesiák-is, eleitől fogva ez
óraiglan meg tartottanak : az többi közönség peniglen ugyan azon
dicsíretekkel es eneklekkel eltenek mind közönséges he-
lyen az Ecclesiákban, Prædikatióknak előtte es utána, smind
magoknak hazoknál leven, Mellyekkel eleitől fogva, az szent Pa-
triarchák, Propheták, David, az Angyalok, Christus es az Apo-
stolok eltenek. Mely Isteni dicsíreteknek formáját es módját
ez Könyvben be foglaltuk, es egynehány új dicsíretekkel ez köny-
vet meg öregbítettük, az elebbieket peniglen az menyire lehetet
meg corrigáltuk es emendáltuk. Ez fele hasznos szép dicsíret az
Anyaszent-egyhazban igen szükségesek.

Először, mert ezekben Istennek avagy lelki testi jökert könyör-
günk,

gülik, vagy az elvőttekért halakat adunk, melyek által az Isten
dicsőítetnek és dicsőítetik.

Másodszor, mert az hívek ezek által építenek az Istennek igaz
ismeretiben, felelmében és tisztetében, az idővölsegek urában,
az hitben, az igaz atyafiúi szeretetben és az penitencia tartásban.

Harmadszor, mert az reghi Atyák is, az Patriarchák, az Pro-
pheták, Moyses, David, Esaiás, Ezechias, Habakuk, Zacharias
Pap, Simeon, Maria az Christushnak Anyja, Ersebeth Asszony,
az Angyalok, Christus ű maga és az Apostolok, ez fele dicsírete-
ket az Anyaszent-egyházban meghittottanak, és azok által az
Istent dicsőítettek, mint az ki jegyzet és megmutató helyekről
meghittetik. *Exod. 15. Deut. 12. 1 Sam. 2. v. 1. Esai. 12. v. 35. Hab. 3. Amos 5.
v. 3. Matth. 23. v. 30. Luc. 1. v. 3. Eph. 5. v. 13. 16.*

Negyedszer, mert az Szent Pál nyilván való kepen föl ez fele
Isteni dicsíretek felől, Ephes: 5. mondvan: Teljesedgyetek be
Lelekkel, és ti közöttek enekkel, dicsíretekkel, és lelki enekle-
sekkel, enekelve és dicsíretet mondvan az ti szívetekben az Ur-
nak. *Col: 3. v. 16.* Az Christushnak igeje lakoztek ti bennetek
gazdagon minden bölcseségben, tanítván és intvén egy mást enek-
lésekkel, dicsíretekkel és lelki enekkel, jó kedvel enkelvén az ti
szívetekben az Urnak.

Ötödösör, mert ez fele Isteni dicsíreteknek közönfeges eneklesi
által kezdetet az mi Országunkban elősör is a tanítással egyyút, az
Evangeliumnak igaz tudománya az Istennek igaz ismeretivel
egyteremben beállani, a balványozas rómlani, és a Kereszténység
nevekedni és eppólni, mint az regi öreg emberek tanu bizonysa-
got tethének ez felől, kik akkorbeli időben eltenek.

Mind ezekből meghittetik ez dicsíreteknek és enekléseknek
hasznos és sükséges volta az Anyaszent-egyházban, és az közönse-
ges életben.

Kevantatik tovább az eneklesben és az dicsíreteknek monda-
siban in ez három dolog. Elsősör, hogy az enekles értelmes nyel-
ven legyen, minden nemzerek között, hogy az jelen való költőg
azt meghertesse, és abból lelki eppületet vehessen, az mint Sz.
Pál parancsollya, *1. Cor. 14.*

Másod-

Masodszor, hogy jozanfaggal, mértékletességgel, és csendes
érthető befeddél legyen az enekles.

Harmadszor, hogy lelekben és igazságban, az az, igaz értelem-
mel, hívnek buzgó indulatryabol, igaz hitnek általa barmazzon es
legyen az enekles, Istennek tiszteltégere es dicsíretire, mint Sz. Pal
sánit, Eph: 5. es Col. 3.

Vétenek azért ezek ellen azok, kik ez-fele Isteni dicsíreteknél
avagy ellene mind szollanak es fűkfeges voltat ragadgyak, avagy
idegen nyelven, értelem nélkül enekelnek, mint az Misés Deakok
es Papok, Magyarok leven Deakul, értelem es háson nélkül kiala-
nak, avagy Orgona sippal futattyak az Isteni dicsíreteket, avagy re-
ségfeggekben kórcsoman es egyéb alkolmatlan helyeken es-nélkül
es értelem nélkül nagy torokkal vesztegetik az dicsíreteket, mellyet
Isten fidalmaz es megtilt. Esa: 5. & 24. v. 9. Amos. 6. v. 5. & 6.
Psal: 50. v. 16. Eph: 5. v. 18. 19.

Mind ezeket az Keresztény olvasóknak azért famlallyuk elő,
hogy ezekből meg mutaljuk az mi Országunkban levő Ecclesiak-
nak az Isteni tiszteletben való egyyezefet egyéb helyeken való Ke-
resztény Ecclesiakkal.

Masodszor, hogy, azoknak fajokat be dugjuk, es hamis itele-
teket meg czafollyuk, kik minket valami rendeletleneknek itelők
az Anyatent-egyhazban való jo es hasznos rend-tartásban.

Könyörgünk tovább az mi kegyelmes Istenünknek es Atyánk-
nak, Fiával es Szent Lelkevel egyetemben, hogy minket végiglen
tartson meg az ő igaz ismeretiben es tiszteletiben, es hogy az Ke-
resztény olvasók is ez dicsíreteknél vehessék sok hasznat, lelkőknél
éppületire, Amen.

GÖNÖZSI GYÖRGY. De-
breczeni Anyatent-egy-
házak lelki Pastora.

* 3

MUTA.

1520

MUTATO TABLA:

Adgy bekefeget Ur Isten,	163	Christus föl ta: ő sent vere	99
Adgyunk halat az Urnak,	Ibid.	Christus föl tam: nekünk örö.	100
Adgyunk halat mindnyajan	142	Christus föl ta: mi bűnünket.	103
Adgy Ur Isten Szent Lelked	116	Christus föl ta: mi bű es ki:	105
Aldot az Ur Isten örökre	161	Christus Menyben föl mene,	106
Atyanak bölcsesége,	96	Christust meg febitek,	100
Atya Isten tarts meg minket	158	Christus ki vagy Nap es vilag,	104
Atya Ur Isten Menybeli	139	Csak te benned Uram Isten	159
Az Attya Ur Isten, Adamot	79	Csodalatos nagy bölcseség,	97
Az Christus Menyben	107		
Az Christus Menyben	Ibid.	D	
Az jo hitű ember	54	David Doeg gonoszságat	39
Az Israelnek nepe	67	David Prophetanak imatkoz.	18
Az keresztynségben, igaz	78	Davidnak ő varosaban,	93
Az ki akar idvőzólni,	119	Dicsird az Istenet mostan	77
Az ki az Istenet meg ismerheti,	60	Dicsiretes az Gyermek	87
Az ki veti segedelmet,	55	Dicsirjed, algyad en Ielkem	155
Az kik biznak az Istenben,	68	Dicsőifég es dicsiret,	94
Az mely embernek jo hiti va:	150	Draga dolog az Ur Istenet dics.	77
Az mi Mesterünk minket	148	E	
Az mi Urunk Iesus Christus,	95	Ebredgyel föl vilagh bűneid.	160
Az Pünköszt innep napjan	108	El be megyünk nagy örömmel,	157
Az Pünkösztnek jeles napjan,	110	Emlekezzel meg Menybeli	136
Az Szent David ötödik	4	Emlekezzel meg Ur Isten,	111
Az Ur Isten áll minden	53	Emlekezzel mi történek	128
Az Ur Istenet magasztalom	50	Emlekezzel Ur Isten hiveid.	125
B		Emlekezzünk ez napon	103
Benned bízom Uram Isten,	19	Erős varunk nekünk az Isten,	34
Bodog az firu ki feli az Isten	62	Ez nap nekünk dicsiretes nap,	87
Bodog az ilyen ember ez vil.	21	F	
Bodog az olyan ember ú lel.	61	Fölseges Isten neked jelentyük	51
Bodog az olyan ember az	1	Fölseges Isten hozzád kial.	70
Bodogok azok kik Istenet felik,	59	Fölseges Isten Menynek	159
Buzgó süből te fiaid kegyes	136	Foháskodom hozzád Uram	31
Bűnösök hozzád kiáltunk,	69	G	
C		Gyakran nekünk kellene	121
Christus Iesus születek,	89	Gyarlo emberekkel feddözik	148
Christus föl tamada igazságun.	101	Gyermek születek Bethlehem.	93
Christus föl tamada ki értünk	98	H	
Christus föl tamada, minden:	102	Haborusága David Kiralynak	38
		Hayts meg Ur Istenkegyes	130

Hala adafokkal mi enékel,	104
Hala adafunkban rolad emle.	143
Halat adgyunk minnyajan	91
Halat adunk neked min.	144
Halat adunk te neked örök	160
Halgasd meg Atya Isten,	73
Halgasd meg Iesus Christus,	134
Halgas meg minket nagy	113
Halgas meg minket Ur	161
Halgas meg mostan fölséges	135
Halgasd meg mostan mi kö:	162
Halgasd meg Ur Isten mi be:	142
Hallottuk Ur Isten Atya:	32
Hatalmas Isten könyörgünk	141
Hibünk mind egy Istenben,	118
Hogy Jerusalemnnek drága	49
Hogy panaszkodik az	35

I

Iarullyunk mi az Istennek:	114
Idvöz legy Ur Isten,	112
Ier dicirjuk az Istennek Fis	122
Ier dicirjuk es mai napon	80
Ier dicirjuk minnyajan	112
Ier emlekezzünk keresztyen	66
Ier mi dicirjuk, adgyuk	81
Ier minnyajan örüllünk	88
Ier mi kerjünk sent Lelket	115
Ier örvendezzünk az Ur	58
Iesus Christus mi kegyel:	146
Iesus sületek idvösségünkre	90
Iesus Christus sepefeny	164
Ilyen fogadast tün az	59
Imadunk mi teged sent	111
Int most minket David	64
Iollehét nagy sokat föltunk	30
Iövel sent Lelek Isten	116
Iövel sent Lelek Ur Isten	110
Iövel legy velünk Ur Isten	146
Irgalmaz Ur Isten imma:	43
Iraelnek megh fömorodot	71
Istentünkhez tohazkodvan	152

K

Kegyelmes meg nekünk	132
Könyörgünk neked Istennek	146
Könyörgünk az Istennek	115
Keresztyeneknek Isten,	52
Keresztyenek kik ez földön	63
Keresztyenek kik vagyunk	114
Kerlek es intlek mostan	156
Keserves sível Magyar	129
Követi vala népnek foklaga	152

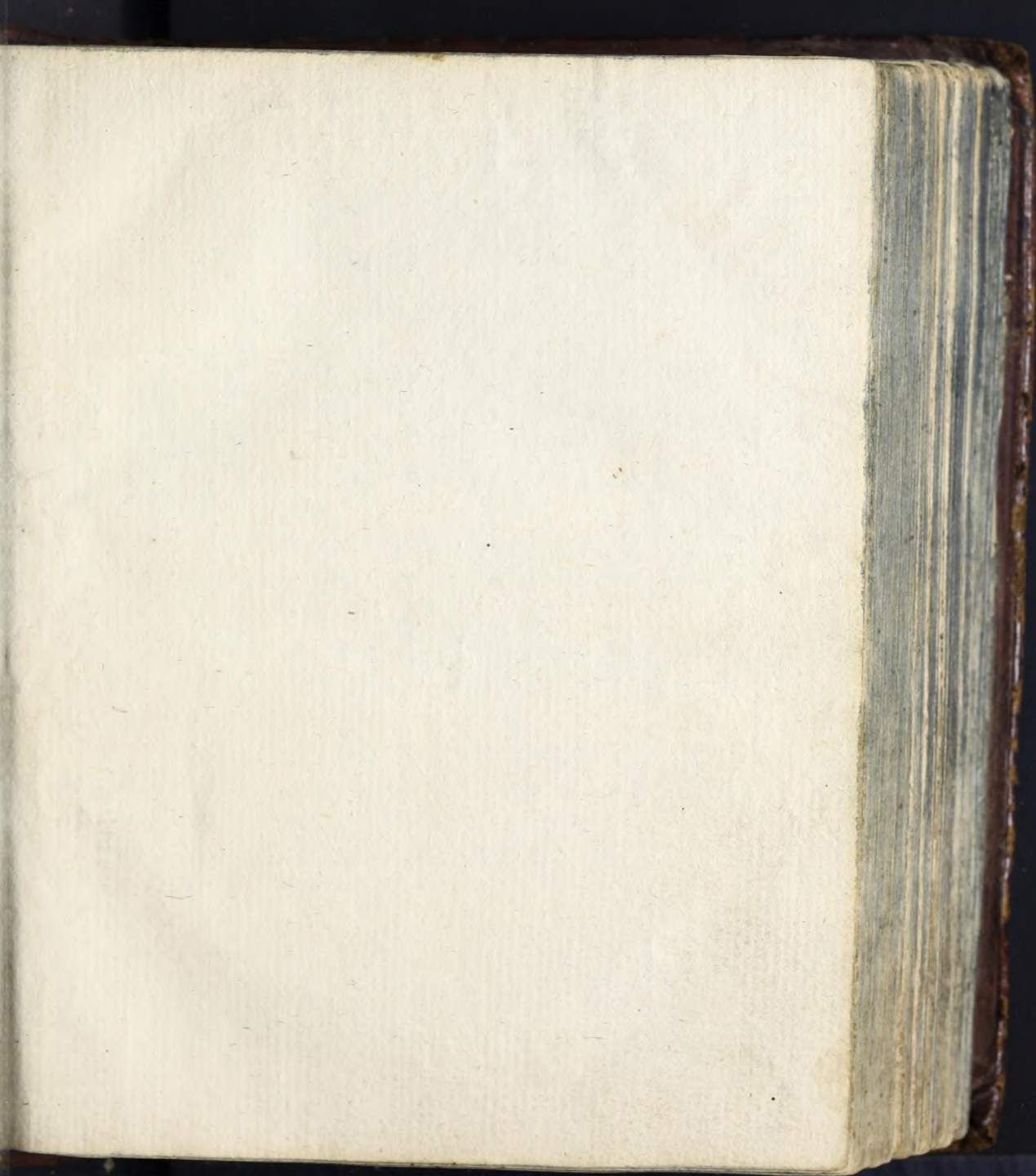
L

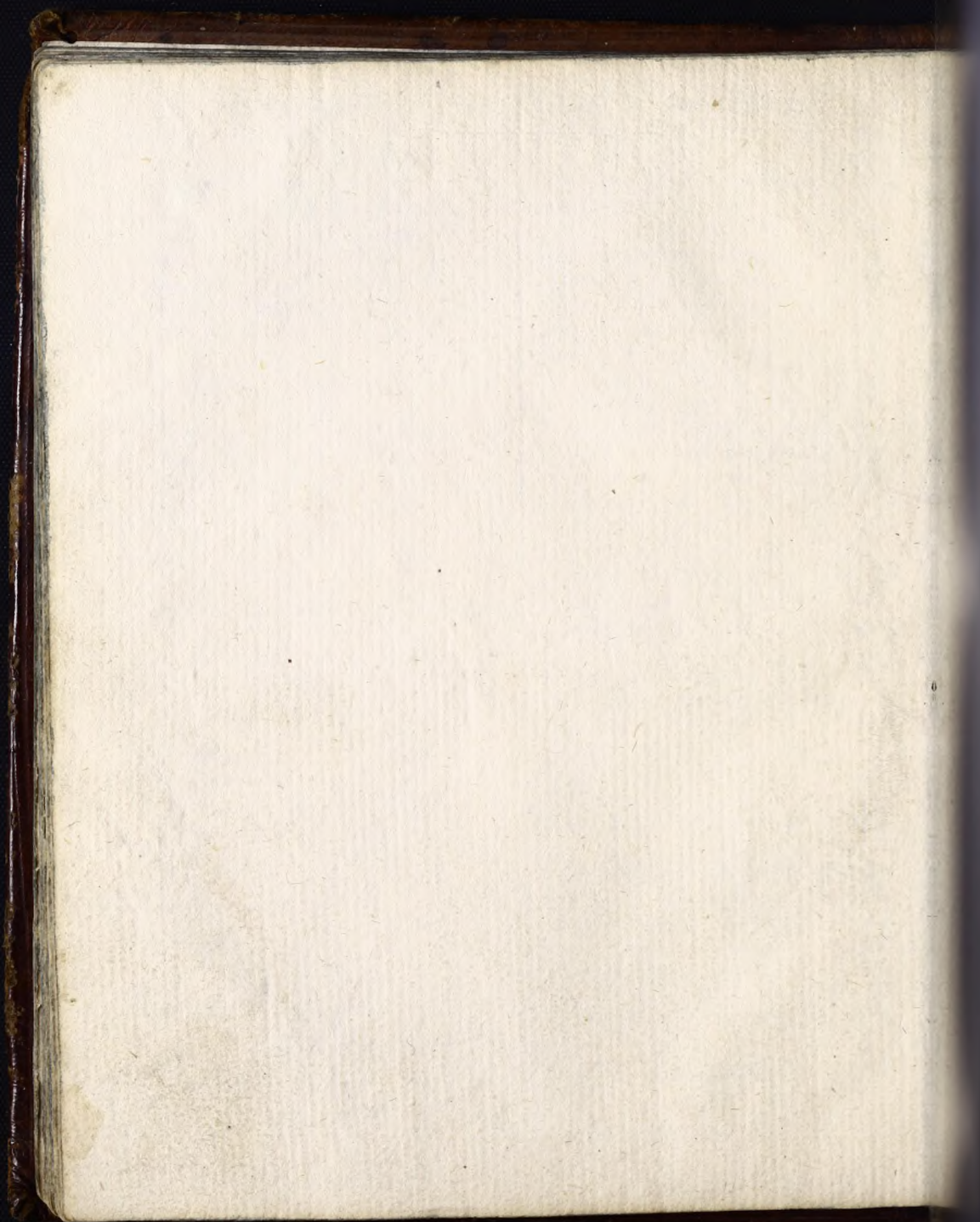
Lasd meg Uram en igyemet,	31
Legy irgalmas Ur Isten	37

M

Magaftallyuk Keresztyenek	113
Megbantunk Isten	161
Meg halgassad az en imat.	44
Megh nyomorodvan ellen:	10
Megh nyomorult begeny	26
Megteljesik az Atya Isten	94
Mely hatalmas az mi Urunk	8
Mely igen jo az Ur	55
Mely igen jo legyen	76
Menybeli nagy Isten hozzád	153
Menynek es földnek kegyes	40
Menynek es földnek nemes	159
Mi Atyánk Atya Isten	80
Mi Atyánk ki vagy men:	120
Mi Atyánk ki: te földünkfe:	121
Mi hibünk az egy Istenben,	119
Mi kegyes Atyánk, kie	120
Mikor az Sido nemzet	131
Mikor David vala keferűség:	16
Mikor ez földes világ kar:	86
Mikoron az sent David meg	72
Mikoron David Sanielót	24
Mikoron David nagy busulta	41
Mikor Sennacherib az Ieruf:	33
Mikor sent David az föld ne:	35
Minden ahat dicir Ur.	24
Minden emberneknek mi örö,	91
Minden emberneknek illik	126

Mindenek meg halljak es	68	Semmi ből teremte az Ur Isten,	94
Mindenható Ur Isten mi	126	Semmi ne bankodgyal	154
Mindenható Ur Isten hív:	39	Sics nagy Ur Isten	46
Minden hú Keresztyenek	69	Sokan vadnak most ollyatan	13
Minden nepek örülven tap:	35	Sok emberek vadnak	21
Mindenkoron aldom az en	23	Sok inségünkben hozzád	50
Minnyajan örüllyünk hú	84	Sok jo tetemenyen nagyon	45
Mint kívánczik az farvas	29	Sok nilvan valo bizonyla:	25
Mi Urunk Iesus Christusnak,	151	Sok nyomorúság mi elet	65
Mondgyatok dicsiretet Ker:	162	Szabadíts meg es tarts	12
Mostan hozzád föl kials:	17	Szam ki vete fre David	6
Mostan Ur Isten hozzád kials:	145	Szent David Kiraly búnei	4
N		Szent David Kiraly haboru:	3
Nagybanatban David miko:	28	Szent David Kiraly hab: panas.	13
Nagy hala-adással magasztal:	75	Szent David Propheta enklő	15
Nagy halat adgyunk az Atya	92	Szent David Propheta az Isten:	13
Nagy öröme adatak en lelk:	63	Szent David Propheta második	1
Nagy Ur Isten ne hadgy	138	Szent Esaiás így irt	83
Ne emlekezzel meg Ur Isten	163	Szent Haromság, es csak	111
Nekünk fűletek Mennyei	92	Szent vagy örökke Atya	162
Nez mi reánk Ur Isten	155	Szűkség keresztyeneknek	135
O		Szűkség meg tudnunk	116
Oh enket semeim ti az Urra	16	T	
Oh Iesus mi időzítőnk	106	Tanul meg te az uto	127
Oh Irael szerető nepem,	117	Te benned bizom Uram Isten	20
Oh Mennyei nagy boldogság,	141	Teged Ur Isten mi Keres:	162
Oh mindenható Isten, ki az	160	Tekints ream Istenem	9
Oh mint keseregnek most	158	Tekints reánk immar nagy	130
Oh Ur Isten tekints hozzánk,	11	Tellyes hível örvendgyünk,	90
Óriz meg engemet ben:	14	Ti keresztyenek dicsirjetek	158
Órök Isten figyelemmel	47	V, U.	
Órülljete az Istenben,	59	Valaki Christusnak vacso:	124
Órül mi hívünk mikor	67	Vedd el Ur Isten rolunk	140
P		Ur Isten irgalmaz nekem	37
Pünköszt napja be telven,	109	Ur Isten kerünk az te	40
R		Ur Isten legy most mi	48
Regen ő törvényben	7	Ur Isten veletek	88
S		Urnak Solgai no dicsirjetek,	71
Saulnak az Davidhoz jo szerel:	43	Z	
Szűkségül hívuk az meny:	153	Zugodik dul ful magában	2

Az Psalmusokból valo

ISTENI DICSIRETEK.

I. PSALMVS.

BOdog az ollyan ember az Istenben,
ki gonoszoknak nem ment tanacsok-
ban, kegyetleneknek nem jart ű u-
rokban, hamis itiler nem forgot sza-
jában.

De az Istennek igejet halgattya, erre sűkepen va-
gyon minden gondgya, erre nez neki minden aka-
rattya, ezteyjel nappal siveben forgattya.

Mint az folyo viz mellettsep termősa, mely leve-
leit az hideg nem bantya, ű idejeben gyűmölcsöt
meg adgya, jo ferencseffen leſen minden dolga.

De nem ugy leſen mind azoknak dolgok, kik az
igeről nem viselnek gondot, mint az ſelhinti ſellel
az apro port, azkepen hanny a Isten el azokat.

Minden emberek mikor ſőltamadnak, es cletek-
rőlha űk ſamot adnak, az Hivek közzűl ezek ki ha-
nyatnak, es veghetetlen karhozarrajutnak.

Mert az Hiveknek utokat az Isten, birja forgat-
tya kegyelmes kezében, az kegyetlenek ű kemeny-
segekben, vesnek es esnek őrek őterſegben.

A

Mikor

Mikor az Soltart az ſent David ira, ebben az iget
mi nekünk ajanla, bodognak mondgya az ki ezt fo-
gadgya, bodogtalannak az meg utallya.

II. P S A L M U S. Nota, Regen ótörvényben.

Szent David Prophecia második enkeben, az ſent
Lelek által ſől görjede ſiveben, es el amelkődvan
Chriſtus ſemelyeben, igaz Iſten ſegeben.

Larvan az Chriſtusnak az menyből le ſallafat, az
emberi teſtben erettünk aldozafat, ſők ellenſeginek
es fel tamadaſat, kikről így nyuuyta ſóvat.

De mit zugolodnak vallyon mit morgolodnak,
dühös pogany nepek Chriſtus ellen tamadnak, min-
den hitlen nepek kik az Chriſtus ellen heſagokat
gondolnak.

Mellejők allottak ſőldi hitlen Kiralyok, nagy ſeje-
delmekkel mind egyenlő tanarſok, az Ur Iſten ellen
es ſent Fia ellen, ez vegezefek ſavok.

Ier mi ne engedgyünk az úrtudományának, ſemmi
helne adgyunk beſedenek ſóvanak, veſük el mi
rollunk es mind ellent tartſunk, ſikemeny igajanak.

Az Ur Iſten penig az menyből nezi őket, hogy bo-
londoskodnak, es csak neveti őket, vegre nem rúr-
heti de meg ſegyeniti, es meg cſufollya őket.

Akkor ſoll ſ nekik az ſ nagy haragjában, midőn
eyti őket nagy hirtelen rabſagban, leſnek nagy rom-
lasban es veſedelniőkben, ſantalan ſők kenokban.

Ezt mondgya az Atya: en törtém en ſiamat, Ki-
rallya.

fély és Pappá az en fent-egy hazamban, és minde-
nek ellen en árt meg tartom, az ű Királyságaban.

Az Fiu azt mondgya : kéf vagyok meghirdetnöm
az te el vegezett örök decretomodar, parancsolato-
dar irgalmasságodat, Evangéliomodar.

Mert en Uram Atyám te azt mondottad nekem,
te vagy az en Fiam en ma bútelek teged, mind örök-
tül fogvan ez mai napiglan, egy Isten vagy en velem.

Te kerjed en tőlem es en adom te neked, az Po-
gan nepeket lefnek te örök segid, ez földnek hatarin
minden űr terjesztem, taplalom te fereged.

Vas vessővel bírod es megh enyhited űket, őfve
töröd űket mint rof föld edenyeket, valakik ellened
tamadnak te neköd, es nem halgarnak tegöd.

Az Propheta azért így szól nektek Királyok: itilő
mesterek kik ez földet birjátok, mostan megh ertse-
tek hogy az Christus ellen, ti fel ne tamadgyátok.

Sőt nagy felelemmel ű neki fól gallyátok, űtet ör-
vendezven rőtőgven tőstöllyetők, az Istennek Fiat
hittel csokollyátok, es fovat fogadgyátok.

Hogy az ű haragja ne gerjedgyen reátok, nagy hir-
telenleggel es ne fálljon reátok, mert mikor ez le-
fien az kik benne biznak, csak azok az bodogok.

AZON PSALMUS

Nota, Bodog az. Avagy: Nagy banatban, &c.

Zúgodik dul ful magaban ez vilag, mikor fel ta-
mad köztünk az igasság, de ha tekintöd dolgae
csak bolondság, es mindenkepen el mulando hcság.

Ezt nyilván lattuk az hiretlenekben, nem győ-
nyörködnek az élő Istenben, sem az őtől kiadott
törvényben, hanem csak az ő kába szerzésekben.

Legelsők ebben az földi Királyok, az Fejedelmek
es Pap uraságok, Szent David mondgya nem tagad-
hattatok, kik az Ur ellen tanácsot tartotok.

Őkve gyűlestek ha orszagul vagyon, az Ur Istenre
otrkicsin gond vagyon, az fő vegezes Christus el-
len vagyon, hogy mint romollyon az Euangelion.

Mondvan ne hadgyuk raytunk uralkodni, az ő
befedet közzöttünk hirdetni, mert zabolabol akar
mind itatni, szabad életet mayd nem hágy követni.

Ennekokaert ne urallyuk útet, es ne halgassuk
ugy mint Mesterünket, ne igazgassa az mi életün-
ket, ne idvőztesse érdeme lelkünket.

Rontsuk mindenűt az ő uraságot, törjűk izenken
nyakunkbol igajat, vessűk ki bánkbol az ő zabola-
jat, es lemmiképen ne fogadgyuk fátat.

Im meg mondom már mint lehen dolgotok, az
magas menyből Isten nez reatok, ki csak neveti az
mit tanácskoztok, es meg csufollya a mire vágortok.

Lasú befeddelsől ez előt nekök, de jo tanatlat
elő nem vőttetek, már nagy haraggal riást bennet-
ket, es meg rettentiti kevely segteket.

Azen Fiamat im meg utaltatok, kit fejedelme tör-
tem ti raytatok, Sionnak hegyen hogy ururalnatok,
es mindenekben útet halgatnatok.

Szomat meg monda es akaratomat, meg befel-
lette

lette az en tanacsomat, mondvan ennekem az Ur i- 4
gyen szollot, En ma szültelek tegedet Fiamat.

Legyen mindrijed az föld kereksege, ha azt keva-
nod minden öröksége, az Poganyoknak nagy sok
nemzetsege, te neked adtam am te biry mind vele.

Ha nemengednek ronts mind őfve őket, nagy vas
palczaval mint föld edenyeket, ha nem tisztelnek
mind elpuhíts űket, a földnek finen hogy ne elhes-
senek.

Serkennyetek föl azért fejedelmek, földnek birai
ez vilaghi bölcssek, tanullyatok es vegyetek értelmet,
es kövessetek Isteni felelmet.

Es szolgallyatok az nagy Ur Istennek, nagy fele-
lemben neki szüllyetek, az ű szent Fia igen bölcsül-
lyetek, csokolgaflatok igen szeressetek.

Mert ha valoban meg nem terendetek, szentige-
jeben ha meg nem eppültök, az ő szerzeset nem kö-
verenditek, haragja miat mind elkel vessetek.

Sőt ideje már hogy ű hi bennetek, es gyakorta int
hogy hozza terjete, tüzze emest meg ha űt nem ve-
sítetek, el kel vessetek bizonynalhidgyetek.

Bodogok azok kik ű benne biznak, mint Kira-
lyoknak örömet szolgálnak, es szüksegekben ű hoz-
za folyamnak, igaz hit által ű benne nyugosnak

Dicsőleg legyen az Arya Istennek, ű szent Fianak
mi Idvőzítőnknek, es vigasztalo Szent Lelek

Istennek, az Szent Haromsag egy
örök Istennek.

III. PSALMUS.

Ad notam: Nagy bánatban David, &c.

Szent David Kiraly haboruságaban, imadkozik
vala nagy busultaban, vigasztalvan ű magat nagy
buvaban, ez eneket enekle ű utaban.

Uram melly sokan vadnak^{en} ellenem, sokan tamad-
tak en haborgatoim, ellenem rohanvan busitnak en-
gem, nincs nyugalma fejemnek semmi helyen.

Sokan mondgyak busitvan en lelkemet, nincsen
ugy mond remensege föld felet, ű Isten rola el felet-
kezett, nem szabadittya meg imáron űter.

Te peniglen Isten en oltalmom vagy, en remen-
sem es dicsőffegem vagy, életőmnnek te föld emelője
vagy imadlagomnak meg halgatoja vagy.

Nagy könyörgessel Istenhöz kiatek, es az ű fent
hegyeről neki föllek, imadlagom tőle meg halgatta-
tek, es en őivemnek vigasag adatek.

En az en agyamban barran alutram, az en testemet
mély alomtul odtam, es ismeglen almombol fel ser-
kentem, mert az Isten oltalmazott meg engem.

Nem felők semmit ezer ellenegűl, kik meg kör-
nyik~~estek~~ engem fegyverrel, tamadgy fel Uram
Isten segitsegűl, es szabadits meg en ellenegiműl.

Mert te meg rontottad ellenegimet, kik oknelkűl
haborgattak engemet, őve rontottad ű nekik fogó-
kat, es el vőtted ű nekik hatalmokat.

Mert te nalad vagy on Uram idvőffeg, es neked
adatik minden dicsőffeg, megh szabaditonak vall Ke-
restyenseg, nepednek tőled aldomas adaffek.

Habo.

Haborusagaban minden Keresztyen, így könyörög 4
az Istennek süntelen, mint sent David az ü Soltar
könyveben, írva hagyja az harmadik részében.

Dicsirteffek Isten ü föllegeben, Arya, Fiu, sent Le-
lek nevezetben, három femely de csak egy allattya-
ban, ezt kerjük tartson meg az igaz hirben.

V. P S A L M U S.

AZ sent David dödik enkeben, Saul Kiraly elöt
Abudostaban, nagy felelmeben, ez kepen fol kö-
nyörgeseben.

Meg halgassad Uram en befedemet, es megh er-
tesed en gondolatimat, ohaytasimat, megh tekintsed
kialtasimat.

Mert Kiralyom Istenem vagy ennekem, azere
hozzad vagyon kialtasom, es könyörgeleni, rolad
vagyon mindön eneköm.

Igen reggel felkelök hozzád megyök, meg jo reg-
gel te hozzád indulok, es vallast tesök, segedelmet te
tüled vesök.

Mert csak te vagy ki az gonost meg tiltod, gonost
embert melletted nem tartod, tüled tásitod, femöd
elöt meg nem marastod.

Hirtelenlegben kik maradnak gyüldöld, vegre öket
es el nem fien vedöd, de meg bünteröd, hazugokat te
mind el vesöd.

Az gyilkost es az alnokot uralod, az vér szopor
sionjuhozott tüled, nagy mészé vetöd, nagy kemé-
nyen ütöt büntered.

Enpeniglen bizvan sok jó voltodban, be megyek
tegederimadásban, szent Templomodban, teged fel-
ven az te fővadbán.

Vezerly engem az te igazságodban, hogy en ellen-
sejmemnek ne essem, az ű fajokba, es igazgas az te u-
radban.

Nincs azoknak fajokban az igazságh, ű fivőkben
mindenkor csak forog, az nagy hamisság, kell ű ne-
kik minden gonoszság.

Torkok fajok mint az megh nyilt koporfo, mert
mindenik csak Isten karomlo, ellened űlo, hízeltke-
dő hazugság űlo.

El veszed űkethamisságokban, megh essenek az
ű tanácsokban, gondolattyokban, te ellened tama-
dásokban.

Vigadgyanak minden hű Keresztyenek, kik te
benned biznak örvendeznek, te vagy örömök, es
csak te vagy ű reményesegők.

Mert te Űram az igazat meg aldod, jó voltoddal
mint erős páisál, meg otalmazod, környűl veszed ep-
pen meg tartod,

Psalmus Davidis. V. I. P S A L M U S.

Gregor. Szeged.

Szent David Kiraly bünei ellen így panaszkodik,
de az Istennek kegyellegeben nagy erőssen bizik,
es tellyes hitből könyörgésében ilyen imadkozik:

Hatalmas Isten nagy haragodban kerlek ne fedgy
engem, te haragodnak nagysága miatt ne oltorozz
engem,

engem, mert haragodnak nagyfaga miatt kellek el
vesnem.

De sőt Ur Isten könyörüly raytam mert csak alig
vagyok, tudod Ur Isten mely beteg vagyok mert
nagy bűnös vagyok, gyógyíts meg engem ez fay da-
lombol mert gyógyulást varok.

Az en testemben fölségős Isten semmi epleg nin-
tsen, esontaim közöttül annyira jutek hogy egy he-
lyen nincsen, minden erőmtől megh fogyatkoztam
semmi jó bennem nincs.

Haborusaga az en lelkemnek oly igen nagy va-
gyon, minemű fel ves es nagy haboru az tengeren
vagyon, de mig ream nek hatalmas Isten az csak ad-
dig lefen.

Tery hozzam Uram es szabadíts meg el busult
lelkemet, jelents meg bennem te vegheterlen kegyel-
messegedet, tarts meg Ur Isten irgalmassagodert az
en eletemet.

Vallyon vagyone ki a halalban rollad emlekezzek
pokol feneken kegyesslegedert nintsen kik emlitsék,
mert haragodnak bossu allasat akarod hogy ertsek.

Ne hadd Ur Isten esni lelkemet ördögnek torkába,
kit te örzöttel tisztesslegedre ne hadd karomlasba,
vigy be engemet örök életre te sent orfagodba.

Mert nem dicsirnek azok tegedek kik vadnak po-
kolban, de sőt karomlyak te sent Nevedet örök ka-
romlasban, teged dicsirlek ha be vijendek örök or-
fagodba,

Regula immar csak veselkedem sohazkodasom-
ban, el nedvesitem az en agyamat köny hullata-
simmal, nyofolyam immar ugyan el aratt az en si-
talmimban.

En semeimer homaly fogta be keserűség miatt,
immar ezentúl meg emestetem sok bűncim miat, de
kerlek teged tekints en ream fogadasod miatt.

Haralmaffagar te sent igednek adgyad hogy hi-
hessem, szabadulast az en lelkemnek adgyad hogy
varhassam, igerettedet te sent fiadban adgyad hogy
valhassam.

Örvendez lelkem noha sok bűnöm te benned Ur
Isten, mert megh halgattad könyörgésemet hatalmas
Ur Isten, bizzaljo fiam az en lelkemben azt mond-
gya az Isten.

Tavozzatok el azertten tőlem minden ellensegim,
mert Isten előtt kellemetesek az en imadsagim, ör-
vendez lelkem mert sohul nincsen nekē ellensegim.

Mihelt az Isten imadsagomateiben yeve, ottan
lelkemet ördög markabol hamar el ki mente, az en
sivemet bizodalomra ottan feleppite.

Ellensegimet meg haboriga es el segyenite, nagy
hamarsaggal segyen vallással mind vissza terite, bizo-
dalomra az bűnösök et en alalom inte.

Senki bűnötől meg ne ijedgyen csak Istenben hid-
gyen, el bocsattatik s, aldomással ha ű hozza megyen,
enrolam peldat ez dicsiretbe mind ez világ vegyen.

Szent David írta Soltar könyvenek hatodik rebe-
ben,

ben, az bűnösöket bizodalomra inti ez enekben, &
mindennek vallyá örök életer ki hísen Istenben.

VII. P S A L M U S.

Greg: Szeged.

SZam ki vetesre David megyen vala, Semci mi-
kor fidalmazza vala, kövel es földel hajigallya
vala, David solgainak ezt mondgya vala:

Ezt en ream az Ur Isten bocsatta, hogy fidalma-
zon neki parancsolta, hísem bűneimert ream bocsat-
ta, azért senki közzületek ne bantsa.

Gondolkodvan David Kiraly magaban, bizik
Istennek irgalmaslagaban, semmit sem fél bator igaz-
lagaban, ezért illyen könyörgést tőn magaban.

En Istenem mindenkör benned biztam, mint erős
kő falhoz ugy támaszkodtam, mindenkör sirvan hoz-
zad fohaszkodtam, mikor ellenseg mia nyomorgottam.

Dul ful ellensegem irigységeben, mint eh oroflari
kegyetlensegeben, lattyá elő menetőmet mindenbe,
azért gyűlölt illyen igen híveben.

Isten te tudod hogy alnok nem voltam, az Saul-
nak veret nem somjuhoztam, ellensegi ellen en ha-
dakoztam, mint fejedelmemet híven solgaltam.

Legyen Isten bizonlagom ennekem, hogy ha en
neki marhajat el vettem, vagy tíftelességeben út meg
fertőttem, tőled Ur Isten bar meg itéltessem.

Ellensegemet is ha meg fertőttem, valakinek egy-
ser en meg esküttem, hogy ha meletlan jószágat el
vöttem, bator az Istentől meg büntetessen.

Raytam ezek ellenfelem fegyvere, eletemet ann
üldözze kergesse, minden rítfellegemet el vesse,
öröamat bator az sarban keverje.

Igazlagomban ramadgy fel mellettem, igaz lsten
te ally bösüt erettem, mert nem tudom mit ellene
vetöttem, azt tudom hogy sokfor vele joltöttem.

Nam ajánlod igaz itileredet, hogy megrontas min
den kegyetleneket, oltalmazd meg nyomorodott se
jemet, hogy diesirjem mindekor fölsegödet.

Csak te itilherz meg igazság ferent, te fivemet jol
latod volta ferent, itily meg engem igazságod ferent,
nem vetöttem nekik tudalom ferent.

Iol latod Uram ű alnok fivöket, kiert minden
nap fenyegetöd űket, mikor hallod kívül sepe befe
döket, mas felöl jol latod alnok fivöket.

Szünnyel meg immar ennyi gonozságtul, en ellen
segem az kegyetlensegtul, hogy nem rötens meg az
igaz Birornul, az ki maydan samot vesön midentul.

Ha meg nem terendes nagy hamarlaggal, lstennek
fenyegetöd ostoraval, bizony meg lö az ű merges nyi
laval, fegyverrel, ehseggel es dög halallal.

Fiat fogadtal volt az te mehedben, hamissagot vöt
tel volt befivedben, mayd fülk banator nagy kefe
rüseben, kit az urzan karon hordos éledben.

En ellenem tanatlot vegezterök, hogy Uram ha
ragjat ram ingerlyetök, hogy csak ti magatok Ura
kodgyatok, de gondolattok ban meg csalatkoztok.

Hísem azt en hogy ha lsten akarja, az előbbi rítfel
met

met meghadhatryā, hā peniglen ū felsege azt mond. 7
gya : nem kelleſ; amlegyen ugy mint akarja.

Az melly vermet ti ennekem aſtatok, az arok ba
ti magatok be eſtek, mert az ki mas embernek aſand
arkot, ūnnōn maga eſik bele rudgyatok.

Halat adok Ur Iſten jo tetedert, hozzam valo nagy
kegyelmeſſegedert, velem joltōrt igaz itiletetedert, el
lenſegtől valo ſabadulaſert.

Szent David irra ezt dicsiretiben, az ū könyvenek
hetedik reſeben, ki meltaſtan ſenved hoſſut elteben,
azt vigatſtallya David ez enekben.

VIII. P S A L M U S.

Nota : O en ket ſemeim :

REgen ó törvényben Moifeſnek könyveben, di
csirrek az Iſtent ſep lelki enekben, halat adtak
neki az ū jo voltarol, minden nemzerſegeken.

Ezt eſünk be vegyűk es erőſſen hirdelſűk, hogy
mi Chriſtus által idvőſſegűnket nyertűk, igazſagnak
utat immar meg eſmertűk, kerlek el ne ſeleytűk.

Immar az Ur Iſten az ū nagy dicsőſſeget, el ki je
lentette es az ū ſent igejet hogy az hitetlenek Iſten ſe
ki előtt magokat ne menthetnek.

O ſelleges Iſten melly igen csudalatos te Iſteni ne
ved mind ez földön hallatos, meg dicsőitett ſel ta
madas után, nek ūnk mely haſnalatos.

Mert föld emeltetett te nagy hatalmraſſagod, Egek
nek földre te nagy irgalmaſſagod, mert nek ūnk en
getted te ſent iged által, az lelki ajan dekot.

Az kisdedek által dicsírtetni akaral, te ellenfegid-
ert, velek prädikáltat, hogy hiteletneket teged bös-
fontokat ekkepen meg rontanal.

Christus Sz. Mathenal Sz. Attyanak ezt mondgya,
en sentleges Aryam legyen neked nag hala, idvössleg-
nek utat hogy az kisdedeknek te addad meg tudnia.

Azert immar lattyuk az hiv Keresztyeneket, mi-
kent sejünk földt az igen fep Egeket, Isten hatalma-
val Egen teremtetött Holdot es Csillagokat.

Az mennyei Isten lakozik az Hivekben, fenlik es
villamik mint az fep Nap az Egben, igazságnak nap-
ja ű nekik feltamatt, az sent igiretekben.

David csudalkozik az emberi allaton, kiről az
Istennek illyen nagy gongya vagyon, embernek fia-
rol hogy kit az Ur Isten sok joval latogasson.

Ugy mond Uram Isten micsoda az emberi allat,
kiről te fivedben illyen forgalmatos vagy, hogy min-
den időben te gond-viseleled ű rea oly igen nagy.

Ötöt Angyaloknal ugy tetzik egy ideig, meg aláz-
rad volna földnek nagy melysegejik, de az Angya-
lokнал minden dicsősséggel fellyeb dicsőíttetik.

Mert űtet mindenek Kirallyava senteltes, es min-
dennel űtet meltosagosba törted, meg Coronaztattad
es minden allatnal űtet fellyeb főrzötted.

Ez ember az Christus ki illyen csudalatos, ez vi-
laghiaknal ű igen uralatos, menyben az Istennel igen
dragalatos es igen ferelmetős.

Az Arya Istentől menyből ala küldetek, itt megh-
fogat-

fogatartek értünk meg ölettek, és eltemettek Si-
dok ezt mivelek, de meg elevenedek.

Azert halat adgyunk mi edes bay vivonknak, sok
ellenseginktől mi meg szabaditonknak, büntől es ör-
dögűl halaltul pokoltul mi edes meg valtonknak.

Ki mi foglagunkat ű nagy dicsőfflegevel, meny-
ben fogva vive hatalmas nyereseggel, kik ű benne
biznak meg ajandekozza űket nagy dicsőffeggel.

Immar mi örüllünk kik az Istenben hisűnk, mert
mi az hit által Isten Fiai lőrtünk, minden örökkében
az Christus Iesussal köz örökkőse lőrtünk.

Dicsíret dicsőffeg legyen Atya Istennek, vele egye-
remben az ű egy fűlőrtének az Christus Iesusnak,
örökkön örökké az sent Lelek Istennek.

AZON PSALMUS.

Ad Notam: Nagy banatban David, &c.

MEly hatalmas az mi Urunk az Isten, hire terjeri
az nagy föld kereklegen, mert ki legyen jelenti
földön mennyen, űeki Egben samolya a föld finen.

Erős hatalmat mindenűt jelenti, az Eger földet
valaki meg nezi, ha nem rutra mar bizonnyal hiheti,
hogy erős Isten vagyon meg erheti.

Leg nagyob mivolta tétzik az Egen, mert az fe-
les Egereji az földön, az vizeken minden teremtet-
teken, elter az Eg mind ennyi kereklegen.

Hogy az csecsemő gyermekeket nezem, nagy böl-
csesegedet innen ismerem, annya csőcsin mint ne-
velőd intezőm, kicsinből naggya mint tefőditilőm.

Nem.

Nem mondhatya tehát az Istenetlen, csak ezt ne-
ze hogy sohul Isten nincsen, minden allat csak ű
kejen lőtt legyen, csak történet az mi esik emberen.

Az Eger földet az ember tekintse, hogy Isten va-
gyon inner-is ismerje, nem semmiből lőtt mind ez
valamive, nem magatul lehen kicsinből bőlse.

Gyermekek kicsin verből csudan fogonik, annyian
belől kívül mint növekedik, vastagga mindenben
mint öregbedik, né ember ki ezen nem almelkodik.

Immar midőn az nagy Egere tekintek, Napot Hol-
dot Csillagokat megh nezek, kezéd fennnyed miveit
előmlenek, az embert hogy tekintem így befellek.

Az embert melly nagy tisztességre fogtad, mikor
űtet teremted es alkotad, mi dolog hogy ugyan megh
koronazad, mindőn földűt ez földön magasztalad.

Isteni lelket ű bele bocsatal, mellyet neki te ma-
gadbol fakasztal, te mindenkor oly igen ragondolal,
minden dolgaimban te igazgatal.

Sőreny lelkűt es esőt bele adal, mellyel egy arant
all az Angyalokkal, mellyel nagyob mindenfele ala-
latnal, testfeferent csak kisebb Angyaloknal.

Temerdeki sok jót ez mellett adtal, hogy ellyen
birjon ennyi jóvaiddal, gyönyörködgyőn minden
gazdagfogokkal, summa ferent ellyen nag urasaggal.

Ezeket hogy latom igen csudalom, en Istenem te
rolad en azt vallom, nincsen olly föld vilagh bizon-
nyal mondom, hol ne hiának hogy Isten legy azt
tartom.

Nyol

Nyolczad ennekben fent David ezt monda, terem- 9
tefről az Isten magasztala, emberekre mely gondgya
volt ezt lata, mi allat az ember azon csudala.

X. PSALMUS. Nota: O mely igen. Greg: Szeged.

TEkints ream Istenem nyavalyamban, legy gya-
molom segitsegem gondomban, mert nem tu-
dom mirtennem busultomban.

Vallyon t-mikor veted ream semeidet, firalmim-
ra ha fordítod füleidet, nem tûrhetem sanyaru ke-
zeidet.

Az ellenszeg fejemre tőrekedik, erejeben hatalma-
ban bizakodik, tok tûresselen lelke megfogyatkozik.

Dicselkedik kerkedik kevelleghen, soha nem jut
Isten-is ű ekebe, mert nem valott semmi karr eletebe.

Ebből veszen bizodalmost batorlagot, nagy sokaig
hogy el tûrse gonoslagot, mert nem büntetiz hamar
kegyetlenfeger.

Fejen vagyon aldomasod segitseged, en fejemre
hogy űllyön telegelled, azért nem fél mert soha nem
bünteted.

Az ű faja tellyes sok fidalommal, five lelke ger-
jede alnoksaggal, nem gondol ű semmit nagy ha-
ragoddal.

Halalomra csikorgattja az ű fogat, al utakon titkon
meg vonta magát, hogy nyakamba keritse ű halojat.

Mint az Farkas juh utan olalkodik, Barany utan
Oroslan sívalkodik, mindenkör csak utanna leles-
kedik.

Az gazdagfag kevelysegre kenfeteri, az ű lelket kar-
hozattul nem felti, hogy Isten legy soha ű azt nē hisi.

Te erōdet hatalmodat ű nem tudgya, hogy irgal-
mas igaz vagy nem gondollya, minden dolgat csak
ferencsenek tartya.

Indully azért Istenem oltalmomra, illy kesőre te-
kints ream te arvadra, vigaftrally meg ennyi lok fi-
ralmomra.

Szent nevednek karomlasat hogy tūrheted, ke-
velsegeri miert hogy nem bñntetōd, tūrseddel bñ-
neben kemenyited.

Minden dolgat jól hisōm hogy fel rottad, nyava-
lyamat firalmimat fōl irtad, az bñntetēst utolra ha-
lastottad.

Az bñn ellen mutatd meg haragodat, bñntetēssel
jelents igazfagodat, hogy rettegjek mindenek hatal-
madat.

Hogy az arvak űzvegyek Istene vagy, fűk sege-
ben sememmel hadd lassam megh, szabadulast most
azert nekem te adgy.

Ezt Ur Isten nem kerem bossfufagbol, csak ke-
vanom tereset bñncibōl, ne tamadgyon ellenem ke-
velysegbōl.

Esmerje meg por hamu fereg voltat, soha tēbbe
ne hidgye el ű magat, de fogallya alazatoson Urat.

Az sent David igy tanit kōnyōrōgni, az fo-
moru fivert meg vigaftralni, foktak tized

Soltarban enekleni.

AZON

MEg nyomorodvan ellensegítél fent David Propheta, hogy segedelmet földön magának senkitől nem lata, kiser ves sível az Úr Istenhez ekkeppen kialta.

Istentem Uram miért en tülem illy nagy tavol al-
laſt, miért en tülem mikent nyomorgok te reyt-
ben allaſt, ellensegetül hogy mar engemet megh
nem ſabaditaſt.

Csak kevelykedik en ellensegem es föl ſuvalko-
dik, raytam naponkent kevelſegeből ű kegyetlenkő-
dik, de meg fogaffek őtanatſaba kiről gondolkodik.

Hannya ű magat merthelyen lattyá ſive akarattyar,
főſvenſegevel unrtalan tőlti telhetetlen haſat, Istent
karomlya ſemminek rattyá az Istennek ſóvat.

Az ű homlokat kevelyſegeből ű nagy föl emelte,
es mindönöket magához kepeſt csak ſemminek ve-
le, nincsen az Isten gondolattyaban ſiveből ki vette.

Elő meneti vagyon ű neki minden dolgaiban,
nem fel Istenül vakmerőkeppen bizik ű magaban,
ű ellenſegi vadnak ű nala utalatofſagban.

Lam azt gondollya az ű ſiveben kivel mit gondo-
lok, ſemmit nem felek miért en mindenkör ekkep-
pen maradok, egeſ eltemben nyomorusagot ſoha
karr nem vallok.

Sőt az ű ſája mindenkör rakva Isteni karomlaſſal,
ragalmazal minden ruſſaggal ſitokkal atokkal,

fok csalardsaggal fok hazugsaggal minden alnok-
saggal.

Tolvaykeppen ment mint egy pufában ő alnok
hazában, az artatlanon kegyetlenkedik ű nagy da-
gallyában, az fegenyőkön vadnak földmei nagy olal-
kodásban.

Alnokoskodik mint egy oroflan titkon barlangja-
ban, csak olalkodik hogy fegeny effek ű foros mar-
kaba, kit meg faggasson mikor eytendi az ű halójába.

Rontya nyomodgya az fegenyeket a földre le vag-
ja, Isten nem lattya az ű fíveben lám ű azt gondollya,
Isten ezeket hogy el feledte es ingyen sem tudgya.

Istenem Uram kely föl immaron mutasd meg ma-
gadat, föl magasztallyad te-is ellenben az te hatalma-
dat, el ne felejtéd az te nyomorult jó hív főlgaiddat.

Vegre kezédbe kerited űtet megh bünteted űtet,
meg oltalmazod te farnyad alatt az te fegenyődet, es
arvaidról te meg nem vonód nagy fegődelmődet.

Senki nem allya meg az fegennek mert az ű bős-
sújat, es az arvaknak senki nem fogja ez vilagon par-
tyat, read maradtak azért megh allod azoknak bős-
sújat.

Fölsegős Isten tőrd meg immaron hirtlennek jobb
kezed, gonof embernek te ne fénvedd el ű kegyelen-
seged, mertha keresed hamar el vesződ nem találod
helyet.

Öröкке valo Kiralyunk Urunk csak te vagy mi-
nekünk, az hiden nepek földedről vesnek kik ronto-
ink

ink nekünk, azok ellen legy te mi paisunk oltalma- 11
zonk nekünk.

Csak te Ur Isten nyomorultaknak vagy meg hal-
gatoja, es igaz hitből az ű fivőknék vagy igazgatoja,
kőnyörgeleket csak az te fűled azoknak meg hallja.

Itileteddel sok nyomorultat immar szabaditaf, ez
földön valo kegyőtlenőket iteltre vonf, hogy sen-
ki többbe ne rőtőgreffőn csak te ellent alhatz.

Tudgyad ezőket Kerefryen ember f. David Prophe-
ta, az ű kőnyvenek rized refeben fepen befoglalta,
nyomorufagban hogy az Istenhőz nagy fűrvan kialta.

Nota. XII. P S A L M U S. Mi unuk jesus thunak ~

O Ur Isten tekints hozzank, magas menyből nez
mireank, es kőnyörűly te nepeden, nyomorult
Kerefryeniden, mertel fogytak az te fentid, megh
alutt földön az igaz hit, minden emberek fia i kőzt.

Nem hífnék te fent igidnek, hazugsag kell csak
kedvőknék, az mit talalt az ű fejók, azzal tegődet
tífőlnék de hamiffag az ű dolgok, hazugsag ű talal-
manyok, nem kedvesők nekőd azok.

Vefőd el Isten ezeket, ronts megh ű tífőletőket,
kik kevelen azt kialtyak, batorfaggal nekünk
mondgyak: nincsen Istenek ti nektek, el kell may-
dan mind vefődők, ki oltalmaz meg títőket.

Azert így fől az Ur Isten: fel ramadnom fűk fegh
nekem, hogy meg rontfam ű fejóket, megh fábadi-
fam nepemet, mert latom nyomorufagat, hallottam
fohazkodafat, meg allom neki bōfűajat.

11 Nem hagyom az en igimet, eloltani sem nevemet;
de meg tartom en Hazamban, es valasztott Templo-
mokban, hogy meg sentellye sentimet, gerjessé ne-
kik szívöket, biztassa az ű lelköket.

Az Istennek sent igeje, tista minden ű befede,
mint az probalkatott ezüst, herfer meg öntetett ezüst,
mert ennek az ű ereje, vagyon az keletetőkben, ke-
restnek vifeleleben.

Te vagy Ur Isten oltalmok, hatalmas erős gya-
molok, az te hűv tanitoidnak, földben plantaloid-
nak, te vagy őrzője nepednek, kegyes oltalma hi-
veidnek, paise te sent igednek.

Azert neked mi most adunk, nagy halakat es eze
mondgyuk: Dicsirteffel Arya Isten, sent Fiaddal
egyetemben, vigasztalo sent Lelekkel, nekünk edes
vendegünkkel, öröкке nagy dicsőffeggel.

AZON PSALMUS.

Azon Notara. Egy rithmussal röviden. *24. Mi munk János
Xpánk, &c.*

EMlekezzel meg Ur Isten, az mi nagy gyarlósa-
ginkrol, tekintz reánk kegyelmelen az te nagy
bodogsagodbol, az mennyeknek orfagabol.

Halgald meg fohazkodasat, az te kicsin fereged-
nek, ne utallyad könnyörgeset az te nyomorult ne-
pednek, kik most neked esedeznek.

Mert el fogyatkozott immar, minden igazsag ez
földön, mayd nincsen senki olly ember, ki egy-ma-
son könnyörüllyön, es igaz befedü legyen.

Nincs

Nincs helye az te igednek, es az te jó intesednek, 12
nincs abban gyönyörűségek, köztünk nagy lok em-
bereknek, tegedet mind el kerülnek.

Az bűnben be mérültenek, tegedet tarfa vőtte-
nek, sőt inkább meg is unának, es tülled semmit nem
felnek, semmi joban nem eppülnek.

Hizelkedő befed vagyon, mindennek az ű faja-
ban, ha sepen söl barattyának, eteli nyajasságaban, es
az ű refeg korában.

Mas felől ha el tavoznak, es egy-mas elől el men-
nek, kettőse lehen ű fivők meg változik az ű nyel-
vők, mert nincs tőkelleterességek,

De el pusztitod Ur Isten, te mind az hizelkedőket,
noha nem felnek tegedet, de te megh. rontod mind
űket, el vesztöd az kerkedőket.

Mert ha meg solitod űket, az te igednek nem his-
nek, örök tűznek kenyyatul, sem az ördögűl nem
felnek, hanem csak szabadon clinek.

Az igazságnak Istene, nem kedyez ebben senki-
nek, meg csufollya meg neveti, mind az kik csalár-
dul elnek, es hamis kenyőret clinek.

Meg mutatom en magamat, mindenen Urnak
lenni, az hamis tudomannak is, vegenek kell akkor
lenni, az Ur Isten ezt befelli.

Az en el pusztult nepemert, es ű keferűséget, az
begenyek sírafajert, es nagy fohazkodasert, feltamal-
dok az arvakert.

Meg mentem az en nepemet, es meg nyugotom
en űket.

nyelvöket nagyon föl magafallyak, ajakokat hazug-
sagra tanítottak, az Ur Isten nem felik nem urallyak.

Az Ur Isten ezek ellen azt mondgya: majd föl
kelök minden ember meg lattyá, mert en fémem az
fegenyeket lattyá, hiveimnek fohazkodását fannya.

Idvöztök fabadító mert vagyok, fegenyeket arva-
kat oltalmazok, befedemben nagy hővseggel megh-
allok, gonofokon ezentül bösztüllok.

Meghidgyetek az Istennek befedet, kik varjatok
csak az ű fegifseget, mert olly tistak az Istennek befede-
di, kiket hínek az Istennek hvei.

Igazak es finten olly igen tistak, mint az eziűt kie
földből el valafinak, az ötvösök kohokban olvaűtör-
tak, es herfer meg ereűtven tistitottak.

Hatalmoddal tartis meg minket Ur Isten, öriz min-
ket kegyetlen nemzet ellen, hogy ördöke kik leűünk
igaz hitben, meg maradgyunk az te ismeretben.

Az hitetlen es kegyetlen poganok, mi környü-
lünk jarnak mint oróűlanok, az egyhazi fejedelmek
gonofok, azért gyöznak az hitetlen poganok.

Lam ezeket David ira versekben, enekenek ri-
zenkertöd reűeben, mikor volna nyavalyaban infeg-
ben, Saul Kiraly miatt fámkiveresben.

XIII. PSALMUS. Nota: Vödd el Ur Isten rolunk.

SZent David Kiraly haborusagaban, panaszkodik
Istennek buvaban, es im ezt mondgya ű nagy ű-
ralmaban, űellyel budostaban.

Meddig Ur Isten keűergetz engemet, meddig rey
D red-

red el előlem bűnöd, tálam örökre így győzed en-
gemet, nyomorult fejemet.

Meddig fivemet hagyod gondolkodni, es ide-
főva elmemet hanyodni, az en fivemet fírvan vele-
kődni, mig hadrz. keferőgni.

Ebreš fől Uram mert tálam el esnem, nyomoru-
sagban tálam meg is halnek, ha az en fivem nem vi-
gastaltatnek, rüled nem tartatnek.

Ne kéffél Uram en hozzam latnia, mert ellenfe-
gem kezdi mondanía: meg győztem ütet ninczol,
talmazója, el kel pufutnia.

Tekints most ream hatalmas Ur Isten, es könyör-
gelem vegyed fűleidbe, fíralmas főim jussón te előd-
be, mostani ügyemben.

En mindenkoron csak te benned biztam, irgal-
massagor csak te rűled vartam, ellenségimmel ha-
femben fallottam, hozzád fohazkodtam.

Igyen könyörge David ű fíveben, fíep enekeben,
így adgya előnkben, mi-is dicsírjűk Istent fűkfe-
gűnkben, minden életűnkben.

XV. P S A L M U S.

Nota: Nagy banatban. avagy: Neked mennyei sent. &c.

SOkan vadnak most ollyaten emberek, kik az-
velűk hogy űk jó kerefűyenek, noha fesset es nem-
jambor életők, sőt mindenbe Christűsnak ellenségők.

Tőlők azert hogy magunkat ohassuk, az sent Dá-
vid kerdeset elő hozzuk, az Istennek feleletit meg-
halljuk, es magunkat abban így jól meg lattyuk.

Az Pro-

Az Propheta nagy almelkodásban, föl kiáltá lam 14
az ű irafában: Ki lakozik Uram te Satorodban? ki
marad meg az Anyafent-egyházban?

Rövid fővalki megyen Mennyországba? eskile-
sen az örök bodoglagba? Monda neki Isten azon
orában, meg felelvén illyen keppen fővában:

Io életben az ki magat foglaltya, az igazak kezevel
bizonyította, ki főveben az igazságot főllya, atyafiat
az ki nem ragalmazza.

Nem te főn ez gonofc atyafianak, gyalazattya
nem türifomfedgyanak, es nem ad helt ragalmazok
fővának, oltalmazza hirt atyafianak.

Utallya ez főmben az gonofc embert, es böcsüllő
az Isten főld embert, meg eskűfik ű felebarattyanak,
es mindenkor Ura le főn fővának.

Sohapenzet uforara nem adgya, az arvakat es az-
zal meg nem főyrya, főt mindenben azokat ű rapla-
lya, valamithoz neki igaz munkaja.

Igaz ellen ajandekot nem ves főn, az főgennek es
igaz törventes főn, ki életben illyeten jambor le főn,
Mennyországba nyilván örökös le főn.

Ez enekőc az főnt David Propheta, az ű Soltar
könyveben el be írta, tizen-ötöd részében be foglalta,
es minckünk tanullagunkra hadra.

XVI. PSALMUS.
Nagy háládassal magafőtal.

Ó Rizz megh engemet benned bizom en edes
Istenem, mondgyad oh en lelkem az Istennek

te vagy én Istenem, semmi jót neked nem adhatok
én edes Istenem.

Óltalmad alá vegy, mert ennekem minden tarfa-
sagom, ez földön lakozó fenteiddel vagy on nyajassa-
gom, és az te választott edenyiddel én jó akaratom.

Rettenetes kenek meg sokasul az Balványozok-
nak, idegeny Istennek aldozatot kik tenni kevan-
nak, nem aldozom velek nevetek-is utalom azoknak.

Mert Isten ennekem eletemben az erősségem,
megh elégőm vele mert az Isten nekem szept pohar-
rom, te őrized Uram sárgyad alatt az én örök ségem.

Szept helyre találtak én nyilaim esnie Ur Isten, mert
szept örök ségem vagy ennekem te örök Ur Isten, ki-
ben nagy örömmel mind örökké bizik az én lelkem.

Ur Isten tegedet én dicsírek az te tanacsodert, kit
ennekem adtal én fivemben az te szept lelkedert, ki
altal engemet ejel nappal tanítás Fiadert.

Read nezek Uram mindenkoron én nagy fűk se-
gemben, én job kezem felől állás nekem én veső-
delmőmben, azért nagy erőssen megh maradok én
igaz hitőmben.

Az én fivem azért csak te benned vigad én Iste-
nem, sőt az én lelkem-is azért örül és örvendez ben-
nem, hogy bizvaszt nyughatik oltalmokban Uram az
én testem.

Mert meg mentőd Uram rothadásul szept Fiad-
nak restet és te föl ramaftod koporsóbol hamar ú ele-
tet, ennekem-is adod kegyelmedből az örök eletet.

Eng-

Engemet ranitáß az életnek utara igedben, az tē 15
vig orzaddal vigafagorßörözven fivemben, es az te
job kezed rakva vagyon mindenkor örömmel.

Ezkeppen ajánla ünön magat Isten oltalmában,
fent David Propheta Soltar könyvnek tizenhat refce-
ben, mi-is csak Istennek mi magunkat bizzuk fent
kezebe.

XXIII. PSALMUS.

Nota: Sok emberek vadnak, &c.

SZent David Propheta eneklő könyvenek huson
sharmad refceben, bizvan az Istennek az ű rea valo
nagy gondviselefeben, es halakat advan ű fent föl-
segenek mind egeß életében, igyen dicsekedik lelke-
ben minden hűv Keresztyenek kepeben.

Tudom hogy paßtorom vezetem ennekem az en
Uram Istenem, kinck gondgya vagyon testemre lel-
kemre mert ű teremtet engem, en ű juha vagyok ű
hozzahalgatok mert ű meg vartot engem, azért ben-
ne bizom tudom élet nélkül hogy en nem fűkölkö-
döm.

Az ű mezejenek fep siros fűvel fepen legeltet
engem, fent igeretinek edes befedevel mikor vigaf-
tal engem, Anyafent egyházban es az ű aklaban fe-
pen megnyugot engem, lopotul farkastul hamis ta-
nitotul ott meg oltalmaz engem.

Reggel hogy ki vißenen elöttem megyen igaz tu-
domanyaval, minden napon keßer engemet megh-
itat ű lelki italaval, lelki folyo viznek es elő kü-ßö-
nek

nek ssep gyenge folyásával, Evangeliumnak Anya-
scent-egyhazban ü prädikallásával.

Azzal en lelkemet ugyan meghuyjertya es uyjon-
nan meg adgya, Mennyorságnak utat es az igaz hi-
ret ennekem meg mutatya, az ü scent Fiaban sönö-
rül lelkemet csak egyedül biztattya, meletlanlagom-
ban az ü scent Fiaert irgalmassagat nyuuytya.

Illy nagy remenséggel es bizodalommal azért te
benned bizom, en Uram Istenem testemet lelkemet
ente neked ajánlom, ha sinta az halál völgye arnye-
kaban az en fejemet latom, mert te vagy en velem,
sabadulasomat azért te tüled varom.

Meg vigasztalt engem te pastori vessződ es te pas-
tori borod, az sok nyomorúság mellyel hiveidet meg
snyrod sanyargatod, mellyel befédedhez olly nagy
ssep enket oktatod es tanítod, hogy el ne vesszenek
sör veleg legyenek mind öröкке meg tartod.

Illy nagy késülettel ellensegem előtt astalt sörzes
ennekem, az te scent Fiadnak egy aldozattyával rap-
lalod az en lelkem, meg vigasztalt engem mindenkor
meg adod böséggel en eletem, en ellenseginnek nagy
bösösülagara meg tartod az en lelkem.

Halando testemnek ü gyarlóságatul meg sabadítas
engem, ez világ sem arthat sem alnok sagával sem bös-
sujával nekem, mert en te általod sün ellenseggömet
az örögsör meg gyözőm, az en eitemet csak teben-
ned bizvan mindenkor helyhözterem.

Az te jo voltodból kegyelmességedből mind ezö-
ket en

ket en varom, mert ezekre valo nagy megtöfagomaz 16
en bennem nem talalom, azért minden napon az en
eletemet en csak te read bizom, es tudom bizonynyal
hogy te benned loha en meg nem csalatkozom.

Leſek mind öröкке az en Iſtenemnek es Uram-
nak hazaba, az en Chriſtusomnak paſtorſaga alar az
Anyafent-egyházba, az űjuhainak igaz hiveinek az
űcárfafagokba, kikkel egyetemben öröкке vigadok
az örök bodogſagba.

XXVI. P S A L M Ū S.

Nota: Nagy banatban. Avagy: Noked mennyei ſent, &c.

Mikor David vala keſerűſegben, Saul Kiraly elö-
ſtamkivertesben, föl kiakta Iſtenhöz űſiveben,
könyörögven ſiralmas enekeben.

Itilly meg te Uram Iſten engemet, csak te láſſad az
en igaz ügyemet, mert büntelen kergetnek űk enge-
met, hogy te benned vetöm remenſegőmet.

Csak te rejad biztam Uram magamat, en ſivemet
bator te meg proballyad, nezeſemet azonkepen meg
láſſad, dolgaimat hogy csak te igazgaffad.

Hatra vetöm mert en minden dolgomat, ſőmőm
előtt tartom te jo voltodat, es csak nezem te irgal-
maſſagodat, artatlanul jarom az en utamat.

Alnakokkal nem tartom tanatſomat, ſem gon-
ſokkal en tarſafágomat, ſőt azoktul meg vonſom en
magamat, ugy ſolgallak regődet en Uramat.

Esmikor te Templomodba be megyők, keresnye-
cek.

nek seregeben lejendek, tífra kezzel orten neköd al-
dozok, fivem ferenf fep dicsireret mondok.

Lam mindenkör Uram rollad eneklök, csudaid-
rol nagy bizonsagot tesök, te nepednek seregeben
örvendök, dicsőleges haylekodba ugy megyek.

Fölleges Ur Isten kerlek tegedet, gonofokkal ne
vödd el életömet, gyilkosokkal ne vegezd életemet,
velök együtt te ne büntes engemet.

Ezek azok kik nem felnek tegedet, es semminek
tartyak te befededet, alnoktagban mert nagyon ör-
vendeznek, es hamissan sok ajandekot vesnek.

Csak te benned biztam en Uram Isten, artatlanul
azert jarok eltemben, ne hagy engem sabadits megh
ügyembe, es könyörűly raytam nagy fűk legembe.

Igazsagban vetöm minden dolgomat, arra hilak
tegedet mint Uramat, mindenkörön dicsirlek mint
Uramat, es mindenkör hirdetem jo voltodat.

Tükör gyanant legyen ez mindeneknek, kik ke-
resfryen nevet földön viselnek, életökben hogy ekke-
pen ellyenek, Sz. Davidtul az mint innen ertenek.

XXVII. PSALMUS.
Szannya az Ur Isten, &c.

O Hen ket fêmeim ti az Urra nezzetök, hogy ke-
gyelmes hozzam mindenkör elhidgyetök, az
ű nagy szerelmet hozzam nagy jo voltat mindenkör
hirdessetek.

Uram még ne utally engemet haragodban, ha im-
mar

mar be vőttel ſent irgalmaſſagodban, kerlek el ne. 17
fordits orczadat en rolam, vigy be ſent orſagodban.

Meg foglak tegeted az en igaz hitemmel, read tamazkodom erős remenſegemmel, en el nem ereſtlek az mig meg nem halgarz az en lelki kezemmel.

Fel inditlak teget nagy nyomorufagimmal, az en bűncimnek ſamtalan foklagaval, mind addig kialtok mig be nem körtz engem ſent irgalmaſſagoddal.

O menybeli Iſten te vagy en remenſegem, kinck hatalmaban kezeben ellenſegem, ott vagy te Ur Iſten en nagy ſegitſegem az hol nincs remenſegem.

Tanits meg engemet te igaz uraidra, had laſſak el mennem az te igaz ſagodra, en ellenſegimet gonof ſandekokban ne bocsaffad ſajokra.

Hate benned Uram nem remenlettem volna, az nagy banat miatt meg emeſtettem volna, az elernek földön az te javaidat meg nem lathattam volna.

Azert oh en lelkem ne bocsáſd el magadat, mit törd ſaraſtod nagy banatban magadat, mayd meg fogod latni Uradnak jo voltat, csak ne had el magadat.

Az kik nagy banatban keſeruſegben vadnak, itelet napjara igaz Biror várjanak, de addig magokat ilyen vigáſtallyak, mint Davidtul meghallak.

XXVIII. PSALMUS.

Nota: Csak te benned, &c.

MOſtan hozzáđ ſől kialtok Főlleſeges Ur Iſten,
mert kü ſálam es oltalmam vagy mindenek
ellen, tekents ream ne hagy engem nagy veſedel-
E mem-

memben, mert úgy vagyok mint remetni kit vísnék
veremben.

Imadlagom kialtasom kerlek meg halgassad, ke-
kezemetől emelven irgalmassan lassad, igaz hitből
az mit kerők ennekem meg adgyad, igereted mostan
azzal te meg bizonitsad!

Csudak éppen környül vörtek most az hitetlenek,
kik hamissan cselekednek atkozot emberek, földben
nekem seper folnak de alnók ű fivérek, kerlek ne
had hogy en legyek egyik ű közzűlők.

Hamarfaggal inkább kerlek hogy űket megh ront-
sad, az mintjarnak űsoldgyokar azkeppen meghad-
gyad, gonoszlagban el merűltek azt te is jól lattad,
azert nekik nagy fokkeppen kerlek meg torollyad.

Ami jól latod hogy nem nezik az te dolgaikat, meg-
utaltak hatra hadtak, paranesolatidat, semmi bölcs-
ben mert nem tartyak az te folgaidat, hiszem azert
hogy meg rontod mint te tolvaidat.

Ezert nek ed nagy halakat adok mint Uramnak,
mert te nalad helye vagyon en imadlagomnak mond-
lak teged en érdemnek es en paisomnak, en fivemnek
csak egygyelen egy bizodalmanak.

Lam te voltál csak egyedűl nekem segetseggel, es
te benned örvendőszőt fivem nagy bölseggel, azert te-
ged en dicsirlek az en enekemmel, tartis meg engem
kerlek Uram az te hiveddel.

Ez igeket az sent David be írta könyveben, ene-
kenek huson-nyolczad jó nemes rendeben, ellenfé-
gírki

gít ki meg győze mind eget ekeben, mert ű bizet az 18
Istennek nagy tegedelmében.

XXIX. PSALMUS.

Nota: Nagy haladással: &c.

SZent David Propheta az Istennek nagy hatalmat
latvan, es nagy meny-dörgessel, vilamással, zapor
első latvan, meny-űtő köveknek ű kezéből patana-
lathalvan.

Titeket mond intlek ez vilagon kik nagy Urak
vadrok, hatalmas Uraknak Csafaroknak kik fia
vadrok, az Isten haragjat mint fejenkent ti meg gon-
dollyatok.

Az Isten hatalmas, azért űtet egyedül fellyetek,
űtet tífellyetek imadgyatok mint hadra ti nektek,
minden fűk legtekben csak ű neki ti kőnyőrgjtek.

Rea gondollyatok ha az Egből meny-dörgest hal-
lotok, nagy zapor elsővel vilamással meny-űressel lat-
tok, hogy raytatok vagyon nagy haragja bizonnnyal
tudgyatok.

Az Isten haragja el tőrdeli az nagy Cedrus fakat,
az Libanus hegyen Seir hegyen az nagymagas fakat,
es tef-rova hanya hamarlaggal mint egy pozdorjakat.

Igen fők detőlack es ugrálnak hogy egy masra
hulnak, mint unikornisnak ű fia finten űgan jarnak,
Isten haragjanak hatalmanak mert azok hely adnak.

Isten haragjanak nagy hatalma az Cades pusztajat,
nagyon retőgteti mikor lattyuk tűzes villamalat,
akkor ott meg latnad az vadaknak fellyel futofalat.

Akkor az farvasok ijeteiben fiokat el hannyak,
kik nyolcz holnapiglan, ű fiokat mehőkben hordoz-
zak, ű fiafoknak nehez voltat azzal el mulattyak.

Hatalmas Istennek ű haragja ezöket müveli, az
nagy alo faknak ű agait földnyen le fegdeli, az ű ne-
pet ezzel templomaban dicseretre inti.

Az Isten hatalma viz földben jelen volt hidgye-
tek, ez öröкке valo Kiralyorok es Fejedelmek, bir-
ja az ű nepet oltalmazza noha nem ertik.

Legyen örök hala az Atyanak es az ű Fianak, es
az vigasztalo es taplalo fent Lelek Istennek, ki oltal-
mazoja taplaloja az keresztényeknek.

XXX. PSALMUS.

Nota: Irgalmaz Ur Isten, &c.

DAvid Prophetanak imadkozasarol, magasztal-
lyuk Istent irgalmazlagarol, el ne felelkezzünk
jö tetemenyeröl, vegyünk tanusagot fent David Ki-
ralyrol.

Erre tanitani akar az Prophetä, micsoda fivöket
Istenhez inditja, az mint harminczadik refeben meg
irta, jö tetet Istennek igyen magasztallya.

Szania nincsen Uram irgalmazlagodnak, vege-
hossza nincsen kegyelmesslegednek, azért magasztal-
lak felette mindennek, mert hiszen en lelkem te igere-
tednek.

Kialtasom Uram tüled el nem veted, az en nyava-
lyamat csak te magad erzed, Atyai volcodar raytam
meg tökelled, irgalmazlagodat mikor meg jelented.

Az po-

Az pokol torka bolte ki szabadital, hogy az en lel- 19
kemben mikor meg nyugottal, te igerettedben miko-
ron biztatal, ottan en szívemben bizodalmost adal.

En ejel es nappal halat adok neked, dicsireted mon-
dok örökké te neked, mind ez vilag előtt vallast tesék
neked, irgalmaslagodert mert te azt erdemled.

En tőlem haragod Ur Isten meg vonad, imadko-
zatomat mihelt megh halgatad, lelkem csendességer
azonnal meg adad, en könyörgésemert mihelt be fo-
gadad.

Szantalan bűnemet mikoron megh latad, mind-
gyart séméidet tőlem el fordítad, erzem bűnemet
mint főveny soklagat, de sém főlsegednek hívém
fogadalat.

El ne idegenüllyen főlseged en tőlem, tekints fo-
gadafod noha nagy sok bűnöm, mert ha az pokolban
veted az en lelkem, nem leszen ugy nekem soha vi-
gassagom.

Nem öröög rabjai tesnek rolad vallast, mert sém
főlsegedről folnak csak karomlast, nem várnak te
tűlled többbe szabadulast, de en csak te tűlled várok
igazulast.

En imadlagomat hísem meg halgatad, mert en si-
ralmimat örömré fordítad, irgalmaslagodat raytam
bizonitad, mikor en lelkőmet te megh vigasztalad.

Kés minden ha lelkem neked énekleni, mind ez
vilag előtt rollad vallast tenni, sok jó teteledről neked
halat adni, örökkül örökké tegedet dicsírni.

XXXI. PSALMUS.

Nota: Örök Isten sigyel: &c.

Bened biztam Uram Isten, soha ne gyalasztassam;
Baz te sent igazságot derlek szabadtassam, Eyel
nappal en könyörgök, hald meg en keresemet.

Nincs enneké legítsegem Uram te legy oltalmam,
bátorlagom vagy ennekem es örök bizodalمام,
Hayts en hozzam fűleider sies tarts meg engemet.

Erősségé ördög ellen vag te nag remenlegem, Ne-
vedert ments meg engé, mert nincs neké erdemem,
Eyel nappal en könyörgök, hald meg en keresemet.

De sietnek ellenlegim titkon törben eyteni, Uram
te vagy remenlegem nekik ne hagy el veszténi, Hayts
en hozzam fűleider sies tart meg engemet,

Im ajanlom kezeidben en somoru lelkemet, igaz
mondo örök Isten oltalmaz meg engemet, Eyel nap-
pal en könyörgök:

Csak hiúlagotk övetőknek rontoja vagy Ur Isten,
bened erőssen hivőknek irgalmas vagy fűntelen,
Hayts en hozzam fűleider:

Te jo voltodert örvendek mert latod segenlegem,
mindennemű fűksegemben vagy te nagy remenle-
gem. Eyel nappal en könyörgök, hald meg:

Uram hozzad en kialrok legy irgalmas ennekem,
keferűleg hatol engem oly nagy buban en lelkem,
Hayts en hozzam:

Sies hozzam mert el fogytak eletemnek napjai, ba-
nat miat el fén vedtek tetemimnek erei, Eyel nappal:

Tartnak

Tartnak engem földalommak minden en ellense- 20
gim, futnak tőlem en baratim utalnak nemzetsegim,
Hayts en hozzam fűleidet sies tarts meg engemet.

Holcrol mint nem emlekeznek rollam így feler-
keznek, mint meg veset hitvan edent engem el ve-
tertenek, Eysel nappal en könyörgök, hald:

Oh mely sokan kik gyűlölnék könyűl vörtek en-
gemet, földalmazvan azt vegeztek hogy el vegyek
lelkemet, Hayts en hozzam fűleidet:

Raytam minden keferűleg te vagy nekem segitseg,
benned biztam mert ennekem vagy kegyelmes lsten-
seg, Eysel nappal en könyörgök hald:

Dühösködven ellenlegim haborgarnak ferrelen,
Uram minden fűk segemben te legy velem fűntelen,
Hayts en hozzam fűleidet sies tarts meg engemet.

Ertsem immar hozzam valo kedves akaratodar,
benned biztam mutatd immar nagy irgalmassago-
dar, Eysel nappal en könyörgök:

Ne hadgy engem földalomban benned biztam Ur
Isten, az kik teged nem kövernek veszenek el hirte-
len, Hayts en hozzam fűleidet sies tarts meg en-
gemet.

Sokan solnak hamissagot kik mind' meg nemul-
lyanak, az igazra kik tamadnak hamar el rontassá-
nak, Eysel nappal:

Isten, mely nagy dicsőseget tartas feretődnek,
hol örökke gyönyörködnek es veled örvendeznek,
Hayts en hozzam fűleidet sies tarts meg engemet.

Soha nekik már nem leszen búk segek fegyenlegek,
tartod őket tirkos hazban hol nincs semmi felelme,
Eyel nappal en könyörgök, hald meg en keresemet.

Vallast tehek halat advan neked kegyes Istenem,
mindennemű búksegemben jelen voltal ennekem,
Hayts en hozzam:

Estem vala nagy kessegbe hogy el hadtal engemet,
de meüfiser en könyörgök megh hallad keresemet,
Eyel nappal en könyörgök:

Raytok Urnak nagy haragja kik elnek kevelse-
ben, az kik pedig őket felik, lesnek jo remenlegben,
Hayts en hozzam fűleider sies tarts meg engemet.

Ti mindnyajan kik csak tuttok egy Istenben biz-
nia, batorlagban siveretek hidgyetek nyogodnia,
Eyel nappal en könyörgök, hald meg en keresemet.

Igy könyörge az fent David egy erős búksegében,
mikor őket haborgatnak Isteni felelemben, tudnunk
adta Soltar könyvnek harmincz-eggyik refében.

A Z O N P S A L M U S.

TE benned bizom Uram Isten, igazsagod szerint
ne hadgy vesnem, fegyent vallanom ne hadgy
nekem, en Istenem.

En vagyok jay nagy bűnös ember, ellened bűnöm
santalan ezer, elötted bűntelen bekever, es ug gyötör.

Sies haytani fűleider, gyorsan halgald megh kö-
nyörgefeemet, te benned hogy megh tarts engemet,
eletemet.

Istenem Uram legy sabaditom, te hozzad Uram-
hoz

hoz folyamom; megh szabadításjól tudom, benned 21
bizom.

Igen nagy örömem te vagy nekem, nagy batorsa-
gom en Istenem, fent nevedert vagy mentilegem,
nagy örömem.

Nem hadz engem Uram az törben, be esnem kit
títkon en előmbem, utamba meg vertek az lelsben,
eletemben.

Istenem Uram kerlek teged, vedd hozzád immar
en lelkemet, mert megh váltottal engemet, eletemet.

Szegyenleg orczankon nagy legyen, fidalom min-
ket be kennyen, dicsőség Uram tized legyen, Amen
legyen.

XXXII. PSALMUS.

Nota: Zugodik, dul ful, &c.

BOdog az illyen ember ez vilagon, az kinek bü-
ne bocsanatban vagyon, igazulasa Isten előt va-
gyon, annak rútisaga be fedőzve vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereje, az Isten előt
nincs semmi érdeme, leßen mindennek elég segedel-
me, kit csak egyedül segél ű föllege.

Azert vadollyuk ennek bűneinket, mert csak ű
lattyá az mi sebeinket, ű bocsattyá meg az mi bűne-
inket, ha benne vertyük mi remensegünk.

Ezert Istenhez minden fent könyörgő, es senki
tűle hijaba el nem ment, lelkenek talált nalla cse-
desseget, mert neki adta az örök eleter.

Ne vész el azért tűled en Istenem, mert te előtted
F nincsen

nincsen hova futnom, földön es mennyen hatalma-
dor vallom, te hozad Uram azért en folyamom.

Mind ez vilagnak en vagyok csufsága, noha jól
tudom hogy bűnömnek soldgya, de emlékezzel re-
gi fogadásodra, hogy en ne jussak örök fogfagába.

Kegyességedből halgass meg engemet, te Szent
lelkeddel vigasztald szívemet, hogy követhessem te
Szent Fölsegedet, mutald meg nekem az te. ösve-
nyedet.

Noha ostorod vagyon bal kezedben, hísem ke-
gyelem vagyon job kezedben, azért ostoros engemet
testemben, hogy en ne jussak örök sötétségben.

Eörvendezzetek mindnyajan az Urban, es örül-
lyetek örök vigasságban, kefi üdvösségetek az ű Szent
Fiában, kit meg igere az Paradisusban.

Szent David írta ezt az Soltar könyben, dicsíreti-
nek harmincz ket resében, kivel biztara lelket felel-
meben, mikor az Isten probalta lelkeben.

AZON PSALMUS.

Nota: Szent David Propheta eneklő, &c.

SOk emberek vadnak ez feles vilagon kik revely-
gesben vadnak, az Ur Isten előtt az ű érdemekben
igazulni akarnak, mert az idvösségről es az bodog-
ságról lam űk semmit nem tudnak, Evangeliumnak
azert helt nem adnak, sőt inkább ellent tartnak.

Tanullyak meg azért David Prophetatul mint
meg igazullynak, Istennek atkabol es nagy haragja-
bol hogy meg szabadullynak, Isten kegyelmében
sine

fine eleiben Christus által jussanak, örökkül örökre 22
az nagy bodogságban hogy űk vigadhassanak.

Az David Propheta eneklő könyvenek harmincz-
kettő részében, mikor az Istentől meg ostromtatván
volna nagy betegségekben, az ű bűneinek meg ismerte-
tiből volna nagy rettegesben, föl szóval kiáltván im-
ezt mondgya vala síralmas enekeben.

Rolam most esmerem csak azok bodogok es az
igaz emberek, kiknek az Ur Isten irgalmaságából
meg bocsátotta bűnök, az ű fent Fianak közbenjara-
sával be fedőztetők bűnök, az Arya Istentől Iesus
Christus által vagy on nekik kegyelmők.

Isten előtt csak az meg igazult ember es csak az
bodog ember, kinck Isten bűnet semere nem veti
hogy legyen igaz ember, kinck ű lelkeben kep mu-
tatás nincsen Isten előtt fent ember, bűnet meg ismer-
te ű Istenehez tett, akkeppen lő fent ember.

Nagy veszteglesemmel hogy en hallogattam Isten-
hez terefemet, az Ur Isten nekem ugyan meg rothatta
minden en tetemimet, nagy keferűséggel, es nagy fay-
dalommal elem en eletemet, mert nagy betegséggel
most az nagy Ur Isten igen meg vert engemet.

Vagyok az Istennek hatalmas markában eyel nap-
pal jaygatok, Ur Isten kezeder raytam sulyosítad es
nagy kinokat vallok, erőm nedveslegem mert el fo-
gyarkozor es ugyan meg farador, mint az meleg nyar-
ban en nagy asfűsagot es faratsagot vallok.

Sokfajos bűnemet mar el nem titkolom te neked

megjelentem, en hamisságomat es gonoszágomat elő-
red el nem reytém, vegezem magamban hogy te ne-
ked Uram hamisságom meg vallyam, es bizonynyal
hittem hogy te-is azontul meg bocsátod en bűnöm.

De ily valást tévesk hogy az en bűnemert az poklot
erdemlenem, irgalmasságodbol hogyha bűncimnek
bocsanattya nem nyernem, te Sz. Fiad által ingyen
azt te túled igaz hűttel nem vennem, minden oltal-
mamot es bizodalmamot hate benned nem vetnem.

Ezert minden szentek te hozzád folyamnak kik
bűnőket ismerik, es ideje-koran bűnők bocsanattya
hittel te túled veszik, sok haboruságok ez vilagon le-
ven, őket el nem vezthetik, sőt remenlegetek es bi-
zodalmodat csak te benned ők vetik.

Istenem Uram vagy es te en oltalmom minden
nyavalyaimban, en neked könyörgők hogy tarts
meg engemet en haboruságomban, hogy meg fába-
dulva en ellenfejimtől meg ez árnyék világban, ne-
ked szolgálhassak örökkéül örökké az en hivatalomban.

Uram Isten nekem igiretet törtől es nilvan ezt
mondottad, jó értelmet adok jó szolgálom te neked
azért azt meg tanulmányad, teged meg tanítalak az te ele-
redben csak en utamat járjad, az en feneimmal te-
ged igazgatlak befedemet fogadgyad.

Sok fő fogadatlan emberek kik vadatok mind ez
feles vilagon, ne legyetek ollyak mint az Lo es őf-
ver fő fogadatlanágban, kiket az Ur Isten lam nem
tefeltevé semmi oly okosságban, keferites nélkül
hogy magokat adnak valami szolgálásban. Te

Te Ur Isten nekik erőszabóval fájokat meg fo- 23
ritlad, es ekkeppen űket erő hatalommal meg-iste
hozzad vonnyad, az kik tavol vadnak es ide nem
jűnek te kezедhez tanitsad, kik fot nem fogadnak te
igazsággoddal mind azokat meg rontlad.

Oh mely fok ostorral az hitetlen ember az Ur Isten
meg veri, de ki benne bizik irgalmassággal minden-
kor környűl vesi, azért őrvendgyetek igaz keresztye-
nek mindnyajan az Istenben, es dicsekődgyetők
mindnyajan kik vadtok igazak fiverőkben.

XXXIV. PSALMUS.

Nota: Meg halgassad az en, &c.

Mindenkoron aldóm az en Uramat, kitől varóm
En minden oltalmomat, benne verem min-
den bizodalmomat, mindenkoron dicsírem mint
Uramat.

Igen vigad es őrvend az en lelkem, az Istennek se-
gedelmet hogy kerem, nyomorultak meg hallyak
azt őrvendem, vigadgyanak Istenben arra intem.

Csak egyedűl űtet magasztallyatok, mint en túlem
lattyatok es hallyatok, velem őšve neki halat adgya-
tok, egyetemben mindű nevet aldgyatok.

Ha valami nyavalyában en estem, az Ur Istent
kialtván megh kerestem, feleletet azontul túle vőc-
tem, es mindenből meg szabadult en fejem.

Az Istenhez azért feltekintsenek, nyomorultak ű
hozza sieffenek, nilván bidgyek hogy megh nem se-
gyenűlnék, csak en rollam erre példát vegyenek.

En mikorön Istenhez kiáltottam, az Istenül o-
tan meg halgattatam, ű általa hamat meg szabadultam,
haboruságimban en meg tartattam.

Lam Istennek Angyala mind Tabort jar, Isten felő
emberek ködül ő jar, az Istenül azért ki oltamat vár,
utaiban mindenűt ű nagy jól jar.

Segitsegül azért Istenhजारok, ű jó voltat kostol-
lyatok lassatok, igen nagy jó, azt bizonnyal tudgya-
tok, benne bizo emberek mind bodogok.

Tüle azért mindenkorön fűghjeteK, az kik fentek
vadatok űtet fellyeteK, fűksegteKben ti meg nem fű-
kölködteK, Istennek jovaival bővelködteK.

Az gazdagok nagyon fűkölkötteK, hitlensegben
nagyon meg eheztenek, de kik hitből az Istenül fel-
tenek, minden jóval azok bővölkötteK.

Rejam kerlek en fiaim nezzetek, es en hozzam ti
mindnyajan jőyjeteK, somat halván hozzam figyel-
mezzetek, az Istennek felelmet mondom nekteK.

Iőy előmben az ki oly ember volnal, hogy elted-
ben the jól elni akarnal, jó napokat földön latni ki-
vannal, Menyorságban es lakozni akarnal.

Nagyon kerlek leg előőrt tegedet, meg tartoztasd
gonostul te nyelvedet, csalardságtul oltalmazd aja-
kidat, meg ne csallyad te felebaratodat.

Valamiglen elő ez arnyek vilagban, fűnfűndekkel
ne ęly az gonozságban, fűtelered foglallyad minden
joban, hogy lakozal Istennek oltalmában.

Sok jó közőrt bekeşseget fűereşsed, es eltedben

min-

mindenkor azt keresséd, ez vilagnak bekelességet ne 24
nezzed, mert jól tudod ördöggel vagyon ügyed.

Fölseges Istennek fenei vadnak, igazakon az kik
ű benne biznak, es valakik tőle oltalmat várnak, ke-
rsekben tőle meg halgattarnak.

Az Istennek haragos tekinteti, főrnnyűkepen go-
nosf-revőket nezi, es azokat nagy főrnnyen meg bün-
teti, hireket-is ez földről ű el vészi.

Csak Istenhez az igazak kialtnak, es ű tőle hamar
meg halgattarnak, es minden nagy inségből melyben
vadnak, Isten által azok meg szabadulnak.

Igen közzel az Ur Isten azoknak, töredelmes fű-
vel az kik ohaytnak, alazatos lelekkel földön jarnak,
fok nyomorúságokból szabadulnak.

Ezeknek ű őrszi minden csontyokat, es nem ha-
gya megh törteni azokat, meg őleti vészi az gonoso-
kat, kik gyűlölik az jambor igazakat.

Bekeléggel igazak meg tartarnak, kik Isten solgai-
nak hivattarnak, soha azok nem pusztulnak rontar-
nak, kik Istennek az ű neveben biznak.

Az gonosfok penigh mind el rontarnak, kik az Ur
Isten ellen rugodoznak, es az ördögnek mind el tigh
solgalnak, mind restestül lelkestül el karhoznak.

Tanúsagra ezt rende le Versekben. Enekenek
harmincz negyed resekben, mikor volna

David nagy őrmében, sive lelke
őrvende Isteneben.

AZON

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Nagy banatban David mikoron vala:

Mikoron David Saul elöt futna, Achis Kiralyhoz be faladot volna, Kiraly fogai megh esmertek volna, meg mondak Kiralynak hogy David volna.

Akkor David megh ijede füveben, el valtoztara ortzajat felteben, Isten hatalma nem juta eseben, gyar-
losagat mutara ijetteben.

Gyermek modra bolondoskodik vala, kezevel ő az falra kapdos vala, nyala fakallan mind ala fut va-
la, hogy bolondsaggal magat el rickollya.

Oly igen Kiraly ezt latvan haragve, hogy az bo-
londot eleiben vivek, Kiraly hagyja hogy előle el üz-
nek, mert ő bolond nélkül nem fűkölködnék.

Csuda keppen Isten meg fabadita, noha egy ke-
vesse maganak hagyja, erejeben meg probalni akara,
ilyen hala adásra őt indita.

Irgalmas Isten örökre dicsirlek, soha esemből se-
ged ki nem verlek, könyörgessel hala-adással tisztel-
lek, oltalmazó Istenemnek esmerlek.

Gyakorta sok gondom volt eleteemben, fűntelen
forgattam nagy sok ügyökben, de olly igen biztam
segitsegemben, soha te benned nem estem kessegben.

Az en hitemet akkoron probaltad, az fogfagot
mikor rejam bocsattad, az fogyarkozást bennem
meg mutattad, hogy könyörgésre lelkemet inditad.

Soha kessegbe nem estem magamban, noha fel-
tem rettegtem en magamban, el hittem hogy velem
vagy.

vagy fogfagomban, kit most látok megh szabadula- 125
somban.

Parancsoló ottan az te Angyalidnak, hived kér-
nyül hogy rabortjarjanak, ellenleget hogy megh el-
talmazzanak, szabaduláfra utat mutassanak.

Az Orozlanok hamareb ehöznek, sok kegyer-
len fejedelmek el vesnek, az migh az hivek megh
fűkölködnének, vagy csak mig igen-is meg ehez-
nenek.

Remenysege kinek Istenben leßen, semmi rette-
gese annak nem leßen, csak egy csontya hijaval is
nem leßen, Istennek reja oly nagy gondgya leßen.

Vayha intesemet megfogadnatok, haim ha enge-
met halgatnatok, sületeket en hozzam haytanatok,
az üdvösség utat megtalálnatok.

Valaki kevan Istenül jó napor, egflegét avagy
hosszú életet, hiterül legyen ilyen bizonylagot, min-
denkor gyűlölye az gonoslagot.

Ne gondollyon siveben alnoklagot, ne befellye
nyelvevel hazuglagot, ne hordozza siveben az hara-
got, seressse mindenkor az bekéségöt.

Ne cselekedgyek ő kegyetlenleget, megh ne nyo-
morítsa az feggyseget, az törvényben ne vegyen
ajandekot, hogy el ne fordítsa az igazlagot.

Szandeka mindenkoron jóra legyen, az Istennek
részességere ellyen, Istenhez hala-adatlan ne legyen,
hogy nagy hamar veszedelme ne legyen.

Az igazakat az Isten meg aldgya, kőny őrgeseken
igen

igen meg halgattyá, viszont az kegyetleneket urallya,
minden híreket neveket elrontya.

Az Ur Isten fegények mellett vagyon, kiknek meg
keseredet fívek vagyon, sereg Angyalival mellettek
vagyon, még csak a csontyokra-is gondgya vagyon.

Az hitetlen haragjában meg öli, minden erejét
hatalmat el veszi, az never-is mind örökké el veszi, az
bűn ellen haraghat így jelenti.

Szent David írta ezt az Soltar könyvben, Harmintz
megyedik fejezék dicsíretiben, vigasztalást kérzek ezt
versékben, hogy ne essünk haborunkban keségsben.

XXXVI. PSALMUS.

Nota: Dicsírelek téged: Avagy, Mikor az Sida:

Sok nyilván való bizonyosságokkal szent David Pro-
pheta, az ű fivéből az gonoszokat nyilván által lat-
tya, fel sohaskodvan az Ur Istenhez mikoron azt
monda.

Tudom bizonynyal az en fivemnek ű belső rebe-
ből, gonosz embernek ű gonoszlagat bizonyos lelek-
ből, kit en ű benne meg aranzottam Isten illeseből.

Az első jele gonoszlagának vakmerő bátorság, ki-
nek ellene Isten felelme volna nagy orvosság, de
nincsen neki semmi előtáffele orvosság.

Reja ha solnak gonoszlagában még ű hizelkődik,
bűnbe mint sarba dífno modgyara ugyan gyönyör-
ködik, mellyel hivektől ű gonoszlaga inkább gyűlö-
tetik.

Igaz

Igaz befedek lam nem barmáznak ki az ű szajabol, 26
mert hamissagbol es alnoklagbol csak ű mindenkor
bol, ingyen erteni megh sem akarja hogy cseleked-
nek jól.

Nagy hamissagot forgar fiveben sekven ű agya-
ban, meg allapadot, megh kemenyedet ű gonof uta-
ban, semmi gonoflag nincsen ű nálla urálatoflagban.

Uram Istenem irgalmassagod mind az eghig va-
gyon, the igassagod es fogadasod az földskigh
vagyon, te irgalmaddal es jo-voltoddal az föld rak va-
vagyon.

Sőt igassagod mind fellyül halad minden magassa-
got, mint az nagy hegyek fellyül haladnak minden
magassagot, tenger mélysege gondviseleled es igaz-
garalod.

Fölseges Isten rattod taplalod te az emberek, ve-
lek egyembe az barmoknak-is taplalod elteket, ideje-
koran aldomasodbol meg adod etkeket.

Azt en csudalom irgalmassagod mely nagy draga-
latos, az te jo-voltod te hivedtül mely nagy kívána-
tos, hogy nincsen hozzád Mennyen es földön senki
hasonlatos.

Csak az te sarnyad ala folyamnak Adamnak fiai,
az kik valanak bűnnek halálnak az elét fiai, sentiad
altal örök életnek mar lefnek fiai.

Ingyen elteröd űket hazadnal nagy gazdagfagat,
sentegy hazadnak te rüled valo nagy sok javaival, te
büfegednek gyönyörűseges lelki itullyával.

Ezt azért vallom mért nálad vagy on életnek kú-
feje, testi es lelki mi életünknek túled fűg ereje, te
világodban testben lelekben lát mi semünk fenye.

Bűsegeskeppen kerlek terjeszted irgalmasságodat,
az kik jól tudgyak fent fiad által te akaródat, nagy
bőven adgyad igaz hűveknek te igazságodat.

Az kevely ember az ű labával engemet ne nyom-
jon, az gonos ember az ű kezevel es megh ne indit-
son, hogy hatalmával engem the túled el ne fakaft-
hasson.

Am el sillyestre es mind el vestre azokat az Isten,
kik alnoksagot cselekettenek az igazak ellen, ki ve-
rettenek nem alhattanak ű öröksegekben.

XXXVII. PSALMUS.

Nota: Noked mennyei, &c.

MEgnyomorult fegeny keresztyen ember, túry
es fennvedgy hogy te lehess fent ember, ne kő-
veld az mit az hitlen ember, es mit mivel az gonos
hamis ember.

Igen hamar mert mind azok el vesnek, kik az föld-
dön hamisan cselekesnek, fena fűnek mondgya fe-
rint meg asnak, mint az fanak levelei el hulnak,

Csak te bizzal erűssen az Istenben, es magadat tar-
tsad jambor életben, földön lakvan ely jambor kere-
setben, gyönyörködgyel te csak az egy Istenben.

Hogy meg adgya értelmet te fivednek, te utadat
ajánlyad Istenednek, benne bizzal tartsd gondvile-
lődnék es ű lehen forgatója ügyednek.

Az Ur

Az Ur Isten az te igazságod, ki jelenti mint az 27
napnak világát, meg mutatja te ártatlanságod, fin-
ten úgy mint Delnek világosságát.

Ezért bizvan fennvedgy várd az Ur Istent, ne zu-
godgyal ha látod az hitetlent, hogy jó szerencsével ű
igen felment, családokod az Istentől mekőre ment.

Lassúsággal meg fűnyyel az haragtul, meg oltal-
mazd magad dagályosságtul, haragodban minden go-
noz dolgoktul, bossúságból az gonosz tarsaságtul.

Sok gonoszok mert nagy hamar el vesnek, de Isten
felők örökkőre lesnek, csak egy keves üdör váry te
meg ennek, az helyet sem lát az hitetlennek.

Törvényserint az kik ez földön elnek, egy-űgyű-
vek es kik Istenben hisnek, ez földön űk mind örö-
kőre lesnek, es az nag bekefegben gyönyörködnek.

Az hitetlen fűveben azt gondolja, hogy az igaz
embert ű el ronthatja, es ű ellen fogait esikorgat-
ja, de az Isten űt neveti es ufollja.

Reja ime mert el jű az ű napja, mellyen Isten az
hitetlent meg ronthja, az igaznak ű bossújat meg al-
lja, sent igejet azzal meg bizonítja.

Igen nagyon hielen nepek kesűlnek, fegyverek-
kel iyokkal fel öldöznek, es az fegeny igaz emberre
mennek, igaz fivű embereket öldöznek.

Nosza mennyen ű fűvőkben fegyverek, es el ő-
jek kezekben az ű iyok, job ű kevese az igaz ember-
nek, hogy nem mint lok kentő az hitetlennek.

Vegre ű hatalmokban meg rontatnak, az igazak

peniglen megh tartanak, kik Istennek ismeretiben
vadnak, az ü drókségekben meg maradnak.

Sok gonos időkben nem segyenülnek, nagy eh-
ségben ezek meg elegendnek, az gonosok penigh ha-
mar el vesznek, mint kőversegh az füstben le csö-
pögnek.

Kölsön veszen hitetlen meg nem adgya, de az igaz
az nyomorultat lattya, az kin vagyon sivenek indu-
lattya, melyből neki az óvet mind ki adgya.

Oh nagy Isten az kik tegedert aldnak, ez földön-is
drókségben maradnak, de gonosok kik teged fidal-
maznak, gyökereztül töléd ki fák artanak.

Nagy fok ügyök vagyon az igazaknak, de Isten-
tül azok igazgattanak, mert Istennek nagy szerelme-
ben vadnak, es mindenkor az ü kedveben jarnak.

Történetből az igaz ha el esik, az Istentül földhöz
nem veretnek, mert Istentül akkoron megh aldatik,
mikoron ü drógrül mardostarik.

Rollam ennek en bizonságot vőrttem, ifju voltam
es immar megh vénhűrttem, az igaznak el hagyasat
nem lattam, magzattyának sőt taplalasat lattam.

Az elteben irgalmasságban vagyon, mindenkoron
kölsön adásban vagyon, az Istennek aldomasában
vagyon, magzattyá-is ü oltalmában vagyon.

Mar meg sünnylete ember az gonoztul, ód meg
magad az Isten haragjarul, cselekedgyel jól az te ele-
tedben, hogy lakhassal drókke az menyegben.

Az igazak Istentül szeretnek, azért tölcsöha nem
seley.

felejtérnek, mind örökre rüle meghöriztetnek, de 28
hitlenek maradéki el vesnek.

Gyökereztül es mind ki fakattanak, az igazak peniglen meg tartatnak, es földöknek öröksegeben laknak, mert Istentül örökre meg aldatnak.

Nam az igaz az igazat gondollya, es nyelvevel az mi igaz azt vallya, es siveben Isten törvenyet tartya, alhatatos voltat es meg mutatya.

Ugy lefeli az hamis az igazat, es akarja meghölni az igazat, de az Isten nem hadgya az igazat, es ki mentsi kezéből az igazat.

Mikor igaz hamissan itiltek, az Istentül akkor nem karhoztatik, sőt az igaz akkoron meg aldatik, mikor az hamissaktul karhoztatik.

Oh keresnyen az Ur Istent meg varjad, az ű utat es te meg oltalmazad, hogy Istennek segédelmet meg lassad, es te magad ű kezében ajanlyad.

Rejad gondol föl magastal tegedet, hogy te vegyed földön öröksegedet, es mind addigh meg tart Isten tegedet, hogy megh latod gonoszoknak ves-töket.

Az vakmerő gonoz embert jól lattam, ű hatalmat magastalafat lattam, Cedrus fahoz űtet hasonlítottam, boro styanhoz hasonlatosnak mondtam.

Barorsaggal ű mellőle el multam, tehát űtet immar helyen nem lattam, meg kerestem es helyet sem talaltam, az igaznak penig jo veget lattam.

Az gonoszok Istentül meg rontatnak, az igazak penig-

peniglen meg rarratnak, az Istenülük meg babadit-
tatnak, mert Istenül örökre meg aldatnak.

Tudgyad hogy ezt az Isten David Propheta, az ű
Soltár könyvében el be írta, harmincz heted rifeben
be foglalta, mert elieben ű ezeket jól látta.

XXXVIII. PSALMUS. Greg. Szeg.

Nota: Szam, ki yetesre, &c.

NAgy banatban David mikoron vala, bűneitől
hogy meg ijedet vala, Isten haragjat fejen látta
vala, azerthozza ilyen könyörög vala.

Uram ne sedgy meg engem haragodban, ne osto-
roz erős busulásodban, ne hely megk kemény igazsá-
godban, mert nem lehet eletem orfagodban.

Kezeidet en el nem viselhetem, sok ostorodat mar-
nem fenvedhetem, merges nyilaiddal kelergettetem,
ki miat ingyen mayd meg emeltettem.

Czelul vetel engem az ellenfelegnek, kik minden-
kor csak ream lövöldöznek, sok nyilakkal annira el
taglottak, semmi epseget testemben nem hattak.

Nincs fivemben senkihez remensegem, csontaim-
ban sohul nincs bekeselem, sok bűneim meg emel-
tenek engem, ha kegyelmed elst nem vese en engem.

Alnoklagim fejem fellyül halladtak, minden tete-
mimet öve rontottak, es fivemet igen el busítottak,
ez nyavalyat bűneim ream hoztak.

En Istenem im mely nyomorult vagyok, Ey el nap-
pal bubin banatban vagyok, örvenderes napot im-
mar nem várok, azért mindenkoron somorunjak.

Nincs

Nincs senki gyógyítója sebeimnek, semmi orvos, 29
sággal nem körtőstnek, jó barátim engem meggyű-
löstnek, minden áryamhai meg vertenek.

Ezek nekem jomarkivannak vala, de már mo-
stán fejemre törnek vala, sembe sepet ennekem sol-
nak vala, de hát megül halot vertenek vala.

En ű nekik azért gonoszt nem bõltam, fenyegete-
teket mind el halgattam, mint egy barany senkinek
nem artottam, igazsághoz mindenkör támaszkodtam.

Sokan velik hogy en bõlni nem tudok, mert nyel-
vemmel senkit nem ragalmazok, bõssé állast az lsten-
re hallastok, igaz bírt ű ellenek támaszkodok.

Segítseget en nem varok senkitül, hanem csak te-
rüled en lstenemtül, teged vertek mindenkör en pái-
sul, azért en nem felek az ellenesegrül.

Te felelő megh Űr lsten en erettem, tudod hogy
igasságban törtéköttem, noha mostan haragod erdem-
lettem, oltalmomat en tüled remenlettem.

Ha tantorodasom nekem törtennek, az ellenesegnek
en csak csufja lennek, nag sok karomlaira ok adattar-
nak, segely meg engem hogy ez ne törtennyek.

Az en ellenesegim rejam dühöttek, halalomra mert
vegezelt vegektek, ha te el hads engemet űk el vekt-
nek, az joert ennekem gonost fizetnek.

Könyörgesemet Űram meg halgassad, bűneimet
ennekem meg bocsassad, halaado voltomat hogy hal-
gassad, ellenesegrül lelkemet szabadítsad.

Sics hamar az en segítsegemre, az ellenesegh mere

fiat eletedre, nagy sok törő vagyon veszedelmekre,
azert figyelmezzel segedelmenre.

Szent David írta ezt az Soltar könyben, harmincz-
nyolczadik szept dicsiretiben, mikoron bus vala az ű
fivében, ezeket enekle nagy búkfegeben.

XLII. PSALMUS.

Nota: El be megyünk nagy

Mint kívánczik az farvas az kut fejekhez,
Az en lelkem-is ugy az Ur Istenhez,
Te hozza Ur Isten elednek kut fejekhez.

Igen somjuhozot lelkem az Ur Istenhez,
Mikor jutot elednek kut fejekhez,
Es meg jelenven Istennek semelychöz.

Kenyerim voltak ennekem köny-hullatafim,
Es eyjel nappal az en ohaytafim,
Hol vagyon Istenem azt kerdik ellenfejim.

Lelkemet ezt meg emliten verem sirasban.
Mert en megyek csudalatos haylekban,
Anyasent-egy hazban, Istennek ű hazaban.

Oly nagy vigassagos soban es dicsiretben,
Isteni vallasban es tisteletben,
Lakozom zongesben, Angyalieneklesben.

Siralmas es nagy somoru vagy te en lelkem,
Mire vagy te nagy somoru ennekem,
Mire hogy haborgat engemet oh en lelkem.

Csak bizzal nagy remenfeggel az Ur Istenben,
Mert meg benne bizom nagy remenfeggel,
Az en Istenemben es en idydzitomben.

Habo-

Haborodot meg en lelken en búncimben,
 Azert rolla emlékezem ezek ben,
 Iordannak földéről igaz sents keresztségről,
 Az alázatosságrol Hermon kis hegyéről,
 Uly törvény jöve nekünk ó törvényből,
 Mélység hij mélysegyet sok sents befedeből.

Szinte miert te ennyire hogy felejtél el,
 Mert jarok en most nagy keserűséggel,
 Mikor ellenségem üldöz kegyetlenéggel.

En csontraim hog mikoron mind meg rontatnak,
 Akkoron űk engem meg karomlanak,
 Az en ellenségek kik engem haborgatnak.

Ezt monda az David Kiraly imadságaban,
 Istenhez valo nagy bizodalmanban,
 Haborusagirol negyven-kec enekeben.

AZON PSALMUS.

Nota: Menybeli nagy Isten:

Illehet nagy sokat soltunk Davidrol, ű Soltat
 könyvenek dicsiretiből, meg-is rövideden söl-
 lyunk Davidrol.

Nagy ssep könyörgesen vegyed esedbe, David Pro-
 phetának dicsiretiből, hiekek allapattyajelenti ebből.

En ugy kivankozom ugy mond Istenhez, mint az
 somju farvas folyo kut-söhöz, somoru lelkemnek ű
 kut fejehez.

Vallyon s-mikor megyek Uram elődben, Szent
 teremő Isten te kegyelmedben, vallyon s-mikor le-
 gek Istenkedvedben.

En sememből ki' foly könnyhullatásom, eýel es
mind nappal kesereg lelkem, es mindenkor búban al
az en sívem.

Mert az en sívemet igen busítottá, az hitlen ellenfeg
azzal bósítottá, hol vagyon Istened ki meg mentene.

Mind ezeket látván es meg gondolván, keserűség
miatt annira juttam, hogy az en testemben már ép ség
nincsen.

Oly nagy feregettel es nyajassaggal, Uram ajtózom
lenni az jokkal, az te fent hazadban the nepeiddel.

De mire immaron oh te en lelkem, mire vagy fo-
moru keserves sívem, vallyon f-mikor leszen az en
örömem.

Ne keseregy azért oh te en lelkem, mert az nagy
Ur Isten en üdvösségem, mely nagy ssep kut főből
legeltet engem.

Azért en orankent teged dicsirlek, menybeli nagy
Isten benned örvendek, nagy ssep enekkel fől ma-
gafrallak.

Te vagy en Istenem es en eletem, en idvösségem-
nek erős kő-fala, ne felekezze el rollam Ur Isten.

Éörvendgy azért immar oh te en lelkem, bizzal
eletednek meg adojában, adgy halat Istennek idvőzi-
tódnek.

Irta ezt Sz. David ű Enekeben, mikoron bus vala
az ű síveben, negyven kettődik ssep dicsiretiben.

Dicsirteffel menyben teremő Isten, az te f. Fiad-
dal Iesus Christussal, es az f. Lelekkel örökke, Amen.

Ugyan

Fohaszkodom hozzád Uram Istenem, es nagy kegyelmessen halgass meg engem, Mert the benned soha nem volt kezelem, azért meg-is the hozzád esedezem.

Larod Uram igen megh nyomorodtam, elötred nagy nyavalyarajutottam, de meg te bent Istenlegedbe biztam, soha semmiben el nem hadgyattatam.

Remenlegem meg meg nem fogyarkozott, a te igeretd nalam nyilvan volt, hogy ennekem mind ezeket meg adod, mellyet túled nag' sívem ferint varok.

Kiben nem volt nem lehen-is kezelem, hog' te elödbe megyen könyörgesem, azért Uram te hozzád esedezem, mert nincs többé senkihöz remenlegem.

Tudom hogy meg adod nekem ezeket, meg halgatvan nekem könyörgésemet, tudod Uram mindenben en sívemet, az melle kevanod igaz hiremet.

Mert en csak teged híjlak segítségül, es magamat nem bizatom senkitől, en lelkemet vigyed nagy vidamságra, es sívemet vigyed nagy vigaságra.

Kiért dicsíreted en enkleim, jo voltodat soha el nem feleylem, mind ezeket Uram halgass megh engem, meg tartsaffek túled Uram en lelkeim.

Irgalmassagodat az mikor hallom, akkor el feleylem minden banatom, akkor vagyon nekem nagy vigasgom, búneimnek bocsanattyar hogy varom.

Ielents nekem az te akaratomat, fordits hozzam

72 Szent írgalmaflagodat, ad nekem most az mit en tñled
varok, kierr dicsereted teneked mondok.

Dicsíret menybe az Attya Istennek, egyetembe az
Sofoloj Istennek, magas menyországaban es Szent Le-
leknek, egy allatba három semely Istennek.

XLIII. PSALMUS.

Tholnai Balinte.

Nata; Vindex esto mihi Deus.

LAsd meg Uram en igyemet, mely meltatlan bõs-
für fenvedek eltemben.

Itely meg igazan engem, es igazságomban aly mel-
lem Istenem.

Te vagy mindenben segitõm, hissem meg szabadt,
te kegyelmességed.

Eõrűlnék veszedelmemen, nem fannyak elerem,
fene ellensegim.

Mordalylag es nagy alnoklag sokott mestersege,
fejemetöröknek.

Minden undogsag ù benne, bõven talattatik,
nincsjora fandekek.

En penig Uram alkalad, erõt, barorsagot, vesek
dolgaiban.

Azett ne ùzd el elõled, mire tiltod tñlem, regi jo
voltodat.

Miert hads meg nyomorodnom, miért az banattul
hads meg emestennem.

De te igirtel oltalmat, mutasd igazsagat te igere-
tõdnek.

Igen

Igen kegyes tekintőd, világos azert finedő 32
en raytam.

Semmin nincs nagyob banatom, mint hogy tem-
plomodban en nem foroghatok.

Csak alhatnak az fent hegyön, bator meltságom
nekem kissebednek.

Előtted en meg allanak, es aldozattokkal, teged
tisztelnelek.

Penzem es semmi jószágom, tüled nem kemelem,
csak legy meg teritőm.

Te benned en örvendezők, lantom, fep hegedűm,
neked meg zönditőm.

Az te jó voltodert neked, hala-ado fogad, en
öröкке leszek.

Oh oh en keserves lelkem, mire kerülködél, Isten
jó voltában.

De mit zugodol ellene, miért nyughatarlan vagy
nagy siras miatt. (töröl,

Emlekezzel Istenődnek, reghi dolgairól, es igere-
Vigadgy es bizzal ű benne, mert ű kelleterkor, fo-
kor meg legelni.

Szömeimmel meg meg latom, hogy meg engertre-
tik, hazamban lakalom.

Sok dicsiretenek leffel, akkor mind az eghig, űret
magasztalom.

Igy kőnyörge az fent David, mikor orfagabol ki
űzeter volna.

Tanítvány-kiverettöket, kíváncozni haza, Isten
igejehöz.

HAllottuk Ur Isten Atyáinktól, regen mit mivel-
 tel hatalmadból, velek mit tőttel irgalmadból,
 ertettük reghi szent irasból.

Az pogant földéből ki űzed, nepedet helyebe űlte-
 tetted, es őket letelepítetted, mert az hűtért igen
 kedvelted.

Nem bírtak az földet erejekkel, sem ottak mago-
 kat fegyverekkel, de oltalmaztad job kezeddél, Ur
 Isten te kegyellegeddél.

Te vagy Istenünk eskirályunk, idvésséget kiadál
 minékünk, es oltalmaz mikor nyomorgunk, Iakob
 Atyáinktól kitármaztunk.

Mikoron híjtuk szent nevedet, meg győztük mi
 ellenségünket, meg vertünk, meg űztünk nepeket,
 semmive tartottuk mind őket.

Nem biztunk mi erősségünkbe, sem kedig az mi
 fegyverünkbe, meg oltalmaztal ügyeinkben, fak-
 mant tőttel minket gyűlölkben.

Dicsérünk Ur Isten tegedet, es aldigyuk te szent
 földsegedet, imadgyuk híjuk szent nevedet, adgyad
 nekünk segitlegedet.

Mert te most elverttél minket, elhattad az mi
 seregünket, rejank hozad ellenséginket, hatalmaz-
 tattad raytunk őket.

Harat veress velünk ellenségek, kergetnek, fog-
 dosnak, kőrdznek, senkinek ebben nem engednek
 rabokat sokakat elvisnek.

Kezekbe bocsáttal pogan népnek, mint juhokár 33
kiket meg meczenek, köztöttek bűdösnek nepeknek,
kik minket igen fenyegetnek.

Aru nekül el adak nepedet, varasról varasra visílik
őket, ifjakot, főzek, gyermekeket, ővé kötözve
haytyak őket.

Hararos somfedink bídalmaznak, nevetnek, tap-
solnak, csufolnak, fejeket csóvallyak otrolnak, be-
fedbeköltünk mind azoknak.

Előttünk sorognak segyenink, kiken igen sirnak
femeink, ortáznak idegen barátink, ezt érdensilek
mi nagy bűneink.

Effelet sokakat fenvedünk, de rollad el nem fe-
ledkezünk, fogadafidról emlekezünk, mind az által
ne hadgy el vesnünk.

Szivünk nem fakad el te túled, jollehet vetkező-
tünk ellened, de bizunk mindenha te benned, ad-
gyad ne jarjunk te ellened.

Meg alazad mi életünket, nyomorúságban cýtel
minket, ki mia hogy nyitnad semünket, es hinnők az
te sent nevedet.

Be borult homalynak arnyeka, buvalunk bokor-
ról bokorra, puztabol nagy erdő puztaba, vegre va-
daknak be gyomrokba.

Nem meltan büntetse meg minket? mert most el
feledtünk tegedet, szívünk be rőtünk Isteneket, Baal-
hoz emeltünk kezeinket.

Teremtő Istent meg hi utaltunk, igaz rísteletet el
I hadunk,

hadtunk, különbet különbet találtunk, azért most
mi nyomorgattatunk.

Tiszteltünk Teremtő helyében, teremtet allatot fi-
vünkben, nem bíztunk csak az egy Istenben, azért
hadtal el sűksegünkben.

De meg nem elegendtünk ezzel, tellyesek vagyunk
sok bűnökkel, mellyeket Isten nem szenved el, im
lattyuk mint büntetést mindennel.

De azért eretted öltettünk, es halalt mint juhok
szenvedünk, poganyoktul fidalmaztatunk, hogy meg
sebült embert imadunk.

Tamadgy föl Ur Isten mellettünk, mi nagy ügye-
inkben legy velünk, sinedet ne reyts el előttünk,
gy özödelmet adgy mar mincünk.

Kely föl mar Ur Isten te almodbol, szabadits ki
minket nyavalyankbol, az segeny foglyokat fog-
sagbol, hozd ki Mahumet orsagabol.

Nem kerünk Ur Isten erdemünkert, de kerünk
teged sents Nevedert, es az te szerető sents Fiadert, ki
magad ada mi bűnünkert.

Dicsőleg Atyának es Fiunak, egyemben sents vi-
gaztalonak, halakat adunk irgalmadnak, mind az
tellyes sents háromfagnak.

XLVI. P S A L M U S.

Notaja: Ur Isten ki menyben, &c.

Mikor Sennacherib az Ierusalemert, meg szállotta
vala, hannya nagy erejet, az hű Ezechias nezi
csak Istent, es így várja belől nepe segítseget.

Az

Az Isten minékünk gond-visező Atyánk, batorsa- 34
ga velünk, szentfemei rejánk, sok inség, hatalom, no-
ha szent rejánk, oltalmaz de vehet tőle edes hazánk.

Nincsen felelmők ű követségnek, am bar a hegyek-
is megh röpdőzzenek, es az földek ugyan ingani
kezdgyenek, kik tenger közepin vizben földetnek.

Mint az meg haragut fel-vešek es habok, kik az
part hegyeket mofni hatalmasok, es sárta az egész föld-
det el omlatok, ellenségek ime fändekok ollyanok.

Oh te nagy Uraság csak te maradgy velünk, es
szent varasodat tartsd meg Uram nekünk, annak szep
vizei mind elegek nekünk, mert szent erdemed ott
közli magat velünk.

Meg kedvelted Uram az te Egy-hazadat, es annak
közepin lattyá lakasodat, azért szent seregöd hija ol-
talmazat, meg nem tantorodik, varja hatalmasat.

Im futkosnak igen lattyuk az hirtlenők, orsagok de
hamar bomlik ő nekik, mert mikor föl űvölt Isten
ű ellenők, földön sem lelhetik meg marado helyek.

Az Szenteknek Ura seregők Istene, mi pártunkra
vagyon, allyon ű ellene, ki arthat mi nekünk, Vár
az ű szent neve, Iacob fainak kedve, segítség.

Nagyok fele nepek mind ideg főltek, hirdettes-
sek az Ur dolga közöttek, jo voltara, hatalmara ti-
nezzetek, mert lam draga esudat szörze közöttek.

Az sürű hadakat földre vagattata, es az megh ma-
radot nepet el omlata, immar Sennacherib segy vere,
tabora, mind meg segyenődek sok sekeres hada.

Szaz nyolczvan ötezer emberét ott hagyá, kit egy
eyjel az Ur Angyala csapdosa, nagy hegyen be Kiraly
hogy haza falada, ünnön fainak alcala meg hala.

Erről nagy bizonyos hozart ad az Ur, hog nálanal
egyeb nem lehet olyan Ur, ki mind ez vilagi neppel
egyembe bir, bölcs, jo, mindenható csak egyedül biro.

Ezt az mennyei bent Angyalok Istene, minc-
künk is ezen földiek Istene, kiknél kelemetes bent
Fia érdeme, nálunk tiszteltes legyen azer neve.

Ezt az hivek elst az Core fia, az templomban ja-
ro fő papok ifjai, enkek mikor el juttenek innepi,
az negyven hatodik Psalmust ez illeti.

AZON PSALMUS.

ERős Varunk nekünk az Isten, es segy verünk el-
lenseg ellen, meg szabadit vesedelemül, kik rank
jűnek most minden felől, az mireghi ellensegünk,
haborgat minket, erős vessegyerrel es csalardfaggal,
es minden nagy hatalmassaggal.

Ninesen nekünk semmi hatalmunk, kívül neki el-
lene allyunk, viaskodik az Ur erettünk, kit az Isten
bocsart nekünk, ha kerded, hogy ki legyen az, Iesus
Christus az, seregeknek Ura, kinél nines több Isten,
annal vagyon az győződelem.

Ha ez világ mind ördög volna, es el nyelni min-
ket akarna, azért tőle semmit ne fellyünk, csak Chri-
stus oltalmában bizzunk, no bator dihsködgyek,
no fenekedgyek, ez vilagnak Ura, nines raytunk ha-
talma, Urunk Christus üt meg birra.

Meg

Megáll az Istennek igeje, es nem alhat senki elle- 35
ne, az nagy Isten vagyon mi velünk, es sent Lelke
lakozik bennünk, ha testünk nekünk el ves, ha mar-
hank el ves, hirünk ~~es~~ nevünk, feleségink, gyerme-
kink, az meny-orfag meg marad nekünk.

XLVII. PSALMUS.

Nota: Adgyunk halat az Urnak.

Minden nepek örülven tapsollyanak,
Az Iakob Istenének vigadgyanak.

Mert ű rettenetes Ur az egekben,
Es földseges Kiraly ez feles földön.

Meg haytor ű minekünk sok nepeket,
Es labunk ala sok nemzetsegeket.

Kiket sent igejével egyben gyűtör,
Az Evangelium ala meg haytor,

Es valaszta maganak ű mind minker,
Es örök fiaiva szerze minker,

Es földre ű minekünk örökseget,
Az Iakob aldomasat es sepleget.

Föld megyen az Ur Isten nagy örömben,
Es nagy trombita sonak zengeseben.

Az az, Christus Urunk magasztaltatik,
Mikoron az irasban hirdettetik.

Dicserjetek az Istent dicserjetek,
Es az mi Kiralyunkat tisztellyetek.

Mert ű nagy Kiraly mind az feles földön,
Dicserjetek azért űret nagy bölcsen.

Orfagol az Ur Isten sok nepeken,

Es regnal ő Kiralyi ſent ſekiben.

Nepeknek fejedelmi egybe gyűltek,
Abraham Iſtenehez eggyeſültek.

Ezek ez vilagnak bölcs tanitói,
Ez földnek nagy erős otalmazói.

Oh mely igen az Iſten dicsírtetik,
Mindeneknek felötte emeltetik.

Dicsíret legyen az Atya Iſtennek,
Chriſtuffal egyetemben ſent Leleknek.

L. P S A L M U S.

Nota: Az hatalmas Iſten, Kir:

HOgy panaszkodik az hatalmas Iſten, földön
mind kik vadtok gyűllyetek előmben, Nap ke-
let, Nap nyugat járjón itéletben, az mit nektek mon-
dok legyen törvény ebben.

Ez panasz az Iſten jelente Sionból, az Ierusalem-
ből az ſent Prophetakból, mert ū dicsősége ſarna-
zik azokból, akarattya neki mondatik irasból.

Földet mennyet hja hozza ſietſeggel, ſenyegeti
neper erős itelettel, mellyet akar tenni rettenetſſég-
gel, rúz viz jár előtte akkor ſebetſſeggel.

Mondgya az nepeknek, járjatek előmbé, sok jó rete-
menyim adtam közitekbé, cselekedeteket hányom
ſemetekben, külfő aldozattal juttok csak előmben.

Ebben mind az mennyek igazat itelnek, hogy en-
gem mindenben igaznak beſelnek, es minden dol-
gokban mondnak itelőnek, de emberek földön go-
noſul tiſtelnek.

Azert

Azert halgassatok kik vadatok en nepem, hollok 36
most ti nektek ertetek beszedem, sok jo tetemenyim
vottetek ennekem, köztetek mindenkor volt ke-
gyelmességen.

Nem aldozatokrol veletek en feddem, kikkkel en
felette immar tiszteltetem, alnok sziveteket el nem
fenvedhettem, ti sok gonoszsagtok utalatos nekem.

Metzek Egy-hazbeli sok kialtastokkal, külömb
külömb fele sok aldozatokkal, tudgyatok hogy bi-
rok minden allatokkal, egen földön valo vadak, ma-
darakkal.

Nem ez vegre regen hadtam aryatoknak, bar-
moknak verevel nekem aldoznak, Lelki igazsa-
got hogy ebből varnanak, jövőendő Christusról de
hogy tanulnanak,

Mi nem mint az ember soktam meg chezni, vad
madár barmoknak kontraival elni, tulkoknak ve-
ret nem soktam somjuhozni, jollehet mindennel
akarok en birni.

Ha kevántok engem igazan tisztelni, hitből tiszta sü-
ből mindenkor szolgálni, tudgyatok ennekem jokról
hataladni, mindé ajándékotok kedves fogh igy lenni.

Mikor könyörögtek nyomorsagtokban, kialto-
tok-hozzan nagy karvallastokban, en megh szabadit-
lak irgalmas voltomban, kiert dicsirtek engem ha-
la-adasban.

Kedvesek ennekem kik csak bennem biznak,
minden gonoszsagot kik hamar el hadnak, minden
szüksé-

Fűkegekben csak hozzám folyamának, semmi kére-
sekben ezek kárt nem vallnak.

De az hirtelennek Ur Isten így fölla, mire igassa-
gomat mondod te hejában, sőt igeretemet hordo-
zod csak fadban, semmi remenységed de nincs neked
abban.

Gyűlölted mindenkör kegyes intésemet, es harra-
vetőtted minden törvényemet, orvoknak követ-
ted gonos elcsöket, hazasággh törökkel költötted
idődet.

Minden ektelenseg farmazot te fadbol, alnoklag
csalardlag gerjedezt fivedből, ragalmas befedet te
aryadfiarol, sőt al hamisslagor anyad magzattyarol.

Alitottal engem hozzád hasonlonak, mert nem
hittel engem nagy bosszu-állonak, de hamar megh-
latod voltacharagomnak, sulylagat meg erzed bosszu-
allasomnak.

Szollok en ti-nektek, kerlek meg ercsetek, Isteni
jó voltom kik el feledtetek, az artatlanlagor ti megh-
keressetek, hogy az időseget el ne vesessetek.

Ha ki akar engem kedvemre szolgálai, minden
dolgairol tudgyon halat adni, Isteni jó voltom tud-
gya magasztalni, ennek bódogságom akarom mutatni.

Irta ezt sőt David ű Soltar könyveben, az ű őt-
venedik nagy sőt Enkeben, ad ű tanu-
lagor mindeneknek ebben, mint

igazan Istent szolgállyak el-
tekben.

VR Isten irgalmaz nekem, az te irgalmassagod szerint, mosd es töröld el bűnöm, mellyet en bannok sívem szerint, hogy te ellened verkeztem, bannom es kelerű ennekem, meltan engem meg itilhet, azért te igaz Isten lehet.

En az bűnben fogantattam, bűnben anyamtul szarmaztam, te csak szeret igassagot, es igit irgalmassagot, hints meg engemet Isoppal, honal fejebe leszek előted, vigh lehen lelkem te benned, tetemim meg vidulnak tőled.

Ne nezd Uram bűneimet, töröld el minden verkeimet, teremts bennem tiszta sív, es adgy ennekem sent Lelket, ne vés el engem előled, es ne vedd el tőlem sent Lelked, adgy ennekem idvősseget, es jora viseld sent Lelket.

En miattam sok emberek, az te utadra terűnek, kik ű bűnket el hadgyak, es életket meg jobbityak, szabadits Uram engemet, vedd el rollam itiletedet, oldgyad meg az en nyelvemet, hogy magasztalhasson tegedet.

Aldozatot tennék neked, ha kedves volna előted de csak kívánod en tőlem, hogy legyen tőredelmes sívem, tekints Ur Isten lelkemre, es tegy kegyelmessen ű vele, tegy jól az te Egyhazaddal, ki teged szolgál igassaggal.

Nota : Ier dicsirjuk az Istennek.

L Egy irgalmas Ur Isten minékünk, mert ellened alnokul verkezünk, de te benned vagyon remensegünk, kit haragra bűnnel ingerlettünk.

Ved el rolunk melto haragodat, mufsd hozzank irgalmas voltodat, hogy esmerjük ebből jo voltodat, ved el rolunk ez keppen atkodat.

Derek-keppen te meg tisztits minket, mosd el rolunk fertelmeslegünket, az el vesztet fep öltözetünket, reank advan ved hozzád lelkünket.

Undok sagat saytalan sagunknak, mind jól lattyuk fok alnok saginkat, gonosz sagink előttünk forognak, kik előtted büntelen vadolnak.

Voltak epen ellened verkezünk, larsodra gonost cselekedtünk, igaz vagy te, nem kel kerelkednünk, győzedelmes vagy mikor itiltetünk.

Igassaghi te itiletidnek, ebből tetsnek hogy betelyesednek, azért az kik tegedet itilnek, kegyetlenek tüled meg győzernek.

Csak bűn az mi gyarlo termesetünk, alnok sagban mert mi sülettettünk, veszedelmes itt az mi eletünk, el karhozunk ha meg nem terendünk.

Verkeinkről fordits el sinedet, es töröld el az mi bűneinket, ne akarjad latni mind ezeket, kikkel sok-sor meg bantunk tegedet.

Sies belenk uy sivet adnia, sent Lelkoddal meghuyjitania, ristra hittel ajandekoznia, add örökke sinedet latnia.

HAbornasaga David Kiralynak egykoron nagy vala, mikor bűneről Nathan Propheta meg fedette vala, ketserves sível sirvan, Istennek így könyörög vala.

Atya Ur Isten könyörülly raytam te nagy jó voltodert, fok bűneimet bocsásd meg nekem irgalmassagodert, ne hadgy Ur Isten kerlek el vesnem az te bent nevedert.

Rut vagyok Uram fok bűneimmel mind ez világ előtt, de meg ennél is en rutab vagyok Istenfejed előtt, mert fellyül halladt en alnokságom az en fejem fölött.

Templomodat en meg seplősittem es meg ferteztettem, parasztságban es gyilkosságban en magamat cystem, semeid előtt soha Ur Isten el nem reyttezhetem.

Ime Ur Isten mind talpig vagyok az bűnben előrted, mind tiszta verben be ferteztetven, úgy allok előrted, mint az nyar level en úgy reskerek feltemben előrted.

Anyam mikoron az ő meheben engemet fogada, nagy siralommal es saydalommal ez vilagra hozta, bűnben fogada, rolla rejám is az bűn el arada.

Nincs hova lennem, nincs hova fognom el veset fejemet, feli, rettegi el busult lelkem, az en Isteneimet, vallyon s mikoron mossa el rollam az en bűneimet.

Im eleiben tanaftom neki az en bűncimer, laſſa
ű maga az en ſent Atyam halalos ſebemet, köſſe be
nekem orvóſſagaval keſervesűivemet.

Inditſon erre teged Ur Iſten igaz fogadaſod, Iakob
Atyankra ſállor Iſteni ōrōk aldomaſod, hogy dicsir-
teſſek moſt es ōrōkke ſent irgalmaſſagod.

Mely igen tiſtra lennek Ur Iſten ha megh moſo-
gatnal, bizony az Napnal, Holdnal csillagnal, ſebb
lennek az honal, ſenki nalamnal ſejerb nem lenne ha
meg tiſtitanal.

Rolad Ur Iſten ily ſeledeken tōbbe en nem lennek,
kegyelmes Atyam ha te kedvedben ez uran lehetnek,
jopelda ado az bűnōſōknek kedves ſolga lennek.

ōrōmet nekem mikor mondanal es megh vigaf-
talnal, es kegyelmedben hogy ha mind vegig engem
meg tartanal, oly nagy ſelſōval ſep dicsiretet en tū-
lem hallanal.

Hogy ha kevannad aldozatomat minden joſago-
mat, meg nem tartanam, ſen kemellenem tūled en
mathamat, de tudom Uram hogy csak kivanod igaz
vallaſomat.

Halgaſd meg azért ſohazkodat az te hiveidnek,
kik moſt en velem, ſirvan ohaytvan, eggyűt kōnyō-
rōgnek, hatalmat venni ne hadgy mi raytunk az mi
bűncinknek.

Vegezd el Urā magas kū falat az te egy-hazadnak,
adgyad kezekhōz mar az orſagor aldor haidnak, bi-
zodalommal nagy remenſeggel kitregulta varnak.

Szent

Szent David Kiraly az ű lelkeben így könyörögh 39
vala, az Isten elöte mikor bűneröl vallast tészen vala,
ötven-eggyedik dicsiretiben ezt be írta vala,

U G Y A N A Z O N R O L

Nota: Atyanak bölcsesége, &c.

Mindenható Ur Isten szivünk retteg szüntelen;
legy irgalmas mi nekünk ne legy hozzánk ke-
gyetlen, mert mi nagy bűneinkben, es hitetlense-
günkben, nem elmertünk tegedet az te dicsősé-
gedben.

Bocsásd meg bűneinket, batorítsd szívünket, er-
jük alnokságinkat es hitetlenseginket, bűnnek sam-
talan volta kesergeti lelkünket, es mi nagy bűneink-
kel csak rontjuk mi hitünket.

Csak bűnt es hamislagot te elödben vihetünk, mert
fejenkent Anyanktul mi bűnben fogantattunk, tud-
gyuk igazat szeretni, ne aly bősut mi raytunk, de igere-
ted szerint legy irgalmas mi nekünk.

Christus Urunk halála bűneinknek váltása, dra-
galatos sent vere idvösségünknek arra, minden fer-
telmeffegtől minket megh mosogata, veset nyomor-
rultakat, halaltul ű meg valta.

Kerünk azért Ur Isten ily nagy szükségünkben,
legy segítseg mi nekünk mi erőtlenségünkben, uyjir-
tsd meg szívünket, sent Lelek Ur Istenben, az mi
nagy bűneinkben hogy ne elsünk ketlegben.

Vigasztaljad Ur Isten mi somoru szívünket, is-
merhelsünk meg nyilván a mi idvösségünket, ne ta-

maffunk elődben, az mi fok érdemünket, bizhassunk
az Christusban, őregbilsed hitünket.

Ments meg minket Ur Isten minden hitetlenfeg-
től, szabadgyunkel immaron sem-feny vesztő vilag-
túl, idvösleget ne varjunk ily nagy fok Istenekektől,
elmerhelsünk megh hogy csak hűtet kívánj minde-
nektől.

Batorítsad nyelvünket hogy vallhassunk tegedet,
tamazs oly emberek kik hirdeffek te sent Igedet,
senteltessek közöztünk az te dicsősleges neved, töre-
delmesfiveken maradgyon meg az te kedved.

Oh Mennyei bodoglag, dicső sent Haromsag, ki-
nek nem kel hamisslag, es tetteret jamborlag, legyen
közrünk igazlag, vessen el az hamisslag, elmerhelsünk
tegedet, ki vagy örök bodoglag.

LII. PSALMUS.

Scayicze Matthe.

Nota: Szamki-vetetre, &c.

DAvid Doég gonossagot hogy lata, Saul előtt
arultatásat halla, magat semmikepen meg nem
rarthata az Doéget ilyen módon szollita.

Oh te gonos ember mit dicseköddöl, te gonossa-
godban mit kevelyköddöl, eyel nappal csak azon me-
sterköddöl, Istenedről soha nem emlekezől.

Gonos nyelvedet te igen szeretöd, mint az beret-
vát ugyan elesitöd, hamis beszédedön szabadon had-
gyod, atyadhat mindenkoron arulod.

Tisztelleged vagyon hazugsagodert, melkosagot
nyertel

nyertel hízelt kedesért, sokat hazudt az nagy jóvede- 40
lemért, de meg büntet Isten teged ezekért.

Gonosz inkább sokkal jónál szeretni, hazugságban
akarék csak gyönyörködni, igazságot te nem akarék kö-
verni, hazug nyelvnek mert igen tudék te hinni.

Csak veszedelmet szereték te nyelvvelled, ezzel ron-
tas engem mint glós törrel, Saul Uram előtt hamis be-
szédvel, el vesztetni igyekezől mindennel.

Az Isten elront teged mindenestől, es ki vonson
sép írott palotából, ki vett hamissan keresőt mar-
hadból, ki faggat regőd előknek földéből.

Ezt mikoron az igazak megh lattak, megh
íjednek es raytad csudalkoznak, nagy veszedelmőd-
ben vegre csufolnak, rólad akkor űk mind ekkep-
pen folnak.

Ez ember nem bízott volt az Istenben, hanem
csak az ű nagy gazdagágában, hatalmas volt ez csak
az csalarágában, azért Isten el vesztötte űt abban.

En pediglen az Istennek hazában, úgy állok mint
sép zöld olaj fa abban, remenlegem csak Isten jó-
voltában, mindenkoron erőssen bizom abban.

Magasztalom az Istent mind örökké, minden jor
várok mig élek ű túle, meg segit jól hísem ű sént
Föllege, nem art nekem ellenleg dühöllege.

Ez Eneket David az ű könyveben, meg írta mint
meg hallok illyen rendben, mikor feddik vala az
Doég ellen, bannya vala hogy ű jarna fejere.

LIIII. P S A L M U S.

Nota: Vedd el Ur Isten rolunk, &c.

VR Isten kerünk az te fent Nevedert, hogy ne kar-
hoztass minket bűneinkert, szabadíts minket az
te fent Fiadert, Christus Urunkert.

Halgasd meg Isten az mi keressünk, hayts ide
hosszank az te fűleidet, kegyelmes szemmel tekintled
nepedet, ne utaly minket.

Mert raytunk vadnak az mi ellenségek, es föl ta-
madtak hatalmas rontóink, elnünk nem hadnak ke-
gyetlen sorsédink, sinnel barátink.

De bizodalunk vagyon csak Istenben, megh se-
git minket minden mi igyünkben, es nem hágy
minket esnünk mi elünkben, kegyetlen kezben.

Vegre meg fizet mi ellenségeknek, fejekön tölri
az kegyetleneknek, az törben eyri kit nekünk verre-
nek, hogy el vessenek.

Aldozunk neked azért igaz hitből, tisztellyük az
te fent nevedet fűből, mert irgalmas vagy te es jó
mindenestül, veghetetlenül.

Megh szabadíts minden ellenségtől, keserűseges
nyomorúsaginktól, szemnek lattara haborgatóinktól,
es az ördögtől.

Dicsőffeg neked menyben örök Isten, ki fent Fia-
dorkülded errünk testben, hogy meg sentelne fent
Lelek Istenben, mi elerünkben.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Ier emlekezzünk Kereszten, &c.

MEnynek es Földnek kegyes Istene, benned bi-
zoknak

zoknak te vagy erőflege, segitsegül jüy lelkünk re- 41
menye, es szabadits meg fenteknek vezere.

Ime most minket az pogany nepek, kik ellenségi
az te fentigednek, mint Oroslanok környül vőtte-
nek, te fent Egy-hazadük meg környekeztek.

Csak te vagy nekünk mi remensegünk, nagy
banatinkban; te vagy vigaztalonk, somorusagban
megh vidamitonk, te vagy mi nekünk az mi igaz-
gatonk.

Havelünk nem les segedelmünkre, minden mi
dolgunk jut vesedelenre, de ha jövendő segedel-
münkre, ellenszeg ellen les gyözedelmünkre.

Azert mi mostan neked könyörgünk, Főlszeges
Isten neked esedezünk, te fent Fiadert hozza ohay-
runk, az ellenségtől hogy meg szabadullyunk.

Es hogy kegyelmes legy fent Nevedert, hald meg
mi sonkat irgalmassagodert, mert te igerted tennen
magadert, hogy te meg halgatš az te fent Fiadert.

Lam meg halgarad Samuel annyat, sűntelen valo
hozza kiáltasat, Ægyiptombeli sanyarusagat, lako
nepednek hozza kiáltasat.

Sok fent Kiralyok es fejedelmek, te meg segitven,
hadat megh vertenek, ellenségekön erőt vőttenek,
fent Egy-hazadnak daykai lőttenek.

Ugy mint regenten Ierusalemert, hiterlenséget
meg vered nepeder, sűrnyű rablagot es nagy inte-
get, reajok hozza Babilon rőmlőczet.

Csak balvanyoknak imadalaert, te fent igednek
L meg

meg utalásért, büntetéd űket hitetlen ségért, ostorod
minket az mi bűneinkert.

Lassad Ur Isten te sént Fiadert, ne büntess minket
az Christus Iesusért, te jóvótodert kegyes ségedert,
ne aly bossút mar irgalmas ségoddert.

Iolletet bűnűnk sémtalan nekűnk, mert bizony
romlott az mi termesétűnk, de kerűnk teged kegyes
Istenűnk, hogy el seleytséd mit ellened törtűnk.

Oh Arya Isten kerűnk tegedet, az magas menyből
hogy te meg lass minket, ne tarts mi raytunk ellen sé-
gűnkert, kevely ségekert ronts meg mar mind űket.

Segely megh minket te sént Nevedert, tegy jól mi
velűnk nagy dicsős ségedert, mind el kel veűnk
mi bűneinkert, ha nem könyörűlű raytunk sént
Fiadert.

Isten ségit ség azért minekűnk, ha benne bizunk ű
az mi Hadnagyunk, minden dolgunk ban ha benne
bizunk, ű leűen nekűnk nagy erős bay. vivonk.

Dicsiret legyen Arya Istennek, es ű Fianak mi űd-
vözitűnknek, Vigas talonak az sént Leleknek, most
es örűkke egy bizony Istennek.

LV. PSALMUS.

Mikoron David nagy busultaban, barati miatt
volna banatban, panas folkodvan nagy haragja-
ban, illyen könyörgeűt kezde ű magaban.

Istenem Uram kerlek tegedet, forditsad rejam
sént sémeidet, nagy búkségemben ne hadgy enge-
met, mert meg emesűti nagy banat sévemert.

Csak

Csak sívok, rivok nagy nyavalyamban, elfogyat- 42
koztam gondolatomban, meg keserőttem nagy bu-
sultomban, ellenfelemre való haragomban.

Hogy ha ennekem farnyam lőtt volna, mint az ga-
lamb elröpültem volna, hogy ha az Isten engedte vol-
na, inner en regen el futottam volna.

Akarok inkább pusztában laknom, vadon erdőben
fellel budosnom, hogy nem mint azok kézűtt lakoz-
nom, kik igazságot nem hadnak follanom.

Eyes nappal azon forgodnak, engem mi módon
megh foghassanak, befedem miatt vadolhassanak,
hogy foglagonon űk vigadhassanak.

Latodjól Uramalnok fűvőker, csak földben va-
ló fűp befedeket, de fábolázd meg az ő nyelvőket,
ne tapodgyak le hiremet nevemet.

Ugyan fennémmel jól latom őket, en ream való
gyűlösfegőket, fűlemmel hallom karomlasokat, igaz-
ság ellen fel tamadasokat.

Egész ez varasrakva haraggal, egymásra való nagy
bősséggel, el hirefedőt az gazdaglással, hoza fog-
hato nincsen alnoklással.

Gyakorta kéztők gyűlések vadnak, összegek, ar-
vak, nagy bőssut vallnak, Isten fávával űk nem gon-
dolnak, mert jószágokban fel fuvalkodtanak.

Keserűsegem ennyi nem volna, ha ellenfegül
nyavalyam volna, bizony könnyebben fennvedtem
volna, magamat attul meg obattam volna.

En barátomnak az kit velek volt, nagy nyajassa-
L 2 gom

gom kivel egyyűt volt, jo hirem, nevem, tisztességem
volt, fű ellenfelem most latom hogy az volt.

Csuda szerelmer en hozzam lattam, kivel sokaig
mind egyyűt laktam, az Istent vele egyyűt szolgáltam,
ily alnoklagat soha nem gondoltam.

Keserű halál szálljon fejére, ellenfelemnem itéletire,
alnoksaganak büntetésére, hitetlenségnek kijelítésére.

En pedig Uram hozzád kiáltok, reggel es délbe
estve könyörgök, meg szabadulást te tőled varok, az
ellenfelegtől mert en igen félek.

Meg ígérték ezek esküveket, regen el hadrak az
ű hitőket, nem hiszem immar egy befedeket, mert
meg probaltam hitetlenlegőket.

Ezőknek fajok sirosb az vaynal, sikosb ajakok az
fa-olaynal, élősb az nyelvek az élő kardnal, fajokba
nincsen egyeb alnoksagnal.

Te azért lelkem gondolarod, Istenben vessed bi-
zodalmodat, rollad el veſi minden terhőd, es meg
halgattyá te könyörgésedet.

Igaz vagy Uram iriletedben, az vér-fopokat ű
idejőkben, te meg nem aldod szerencsejőkben, hofſu
eletők nem leſen ez földön.

Az igazakat te mind megharrod, az kegyeseket
meg oltalmazod, az ſegenyeket föl magaztalod, az
kevelyőket alahajigalod.

Ha egy kevesse meg keseriedd, az eghő tűzben el
be tasítod, nagy hamarſaggal onnet ki vonſod, nagy
tisztellegre ísmeg fel emeled.

Szent

Szent David írta ezt az Soltarkönyvben, ötven- 43
ötödik dicsíretiben, melyből az hivek keférségben,
vigasztalásért főrzek így versekben,

L VII. P S A L M U S.

Nota: David Prophetanak, &c.

Irgalmaz Ur Isten immaron ennekem, irgalmaz
Ur Isten immaron ennekem, mert te benned bi-
zik Uram az en lelkem, es te benned nyugszik Uram
az en fivem.

Szarnyadala verem az en remenfégem, míg el mul-
nak túlem az en ellenfégem, es míg el tavoznak túlem
en búncim, csak te benned lefé Uram en örömem.

Te hozzád kiáltok hatalmas Ur Isten, mert nincsen
en velé ki most jólteféssen, en ellenfégimtúl engem
meg mentteféssen, es en dolgaimban kijóra viheféssen.

Velem en Szent Atyam nagy sok jokat tóttel, mere
menyből en nekem örízót küldóttel, en ellenfégim-
túl engem megh mentóttel, es az en fivemben örö-
met főrzóttel.

Az hatalmas Isten nagy hatalmasságat, en hozzám
bocsata ti nagy igasságat, es meg mondhatatlan nagy
irgalmasságat, hozzám meg jelente nagy jó akaratyat.

Neké ellenfégim mind az kik valanak, sene Orof-
lanok mind meg rontatanak, es te velem leven ók
nem arthatanak, mert el vótted Uram erejet azoknak.

De ennek felótte emberek között is, en rejam ta-
madtak sokan között is, hamisságot főltak elle-
nem azok is, de nem arthatanak ennekem azok is.

Ezsknek ű nyilok es az ű fegyverek, de semmi
nem egyeb hanem az ű nyelvek, vermet ástak ne-
kem es űk bele estek, csalardságok miat űnnön ma-
gok vették.

Azert teged Uram en fel magasztalak, te dicsősfe-
gedben hatalmasnak mondlak, mind ez világ előtt ir-
galmasnak vallak, es jo akaromnak en tegedet hijlak.

Kés most az en fivem neked enekleni, kés most
jo voltodert nagy halakat adni, es mindenek előtt te-
gedet vallani, fent Nevedet neked örökké dicsirni.

Kely fel azert mostan en nagy dicsősfeget, legy
mindenben nekem most-is segitseget, erdosen seget-
ben legy en erőseget, es veszedelmekben legy ol-
talmam nekem.

En föl magasztalom irgalmassagodat, es minden-
kor vallom te igazsagodat, mind ez egész földön hatal-
massagodat, mindenkor hirdetem az te jo voltodat.

Szent David Propheta az ű enekeben, ű Soltar
könyvenek ötven-het refében, könyörög Istennek
keferéseben, ellenfege előtt való rettesben.

Egyetemben vele az mi fűkfűginkben, nyomo-
rult voltunkban, ez földön laktunkban, dicsirjük
az Istent ő dicsősfegeben, az fent Angyalokkal ene-
kellyünk Menyben.

LXIII. PSALMUS.

S Aulnik az Davidhoz jo ferelme, hogy meg fe-
gek hozzaja reghi kedve, előtté futvan egy kiet-
lenbe, sejet nehezen menthere meg tőle,

Csak

Csak ohaytozik sirvan Istenehöz, mert nem biz- 44
hatik lam soholfenkihez, de hogy közel nincs sent
feregehöz, azt bannya hogy nem juthat az igikhez.

Azert siralmasfoval im igyenfol, Istenem Uram
folgad ime hol fol, el hitte hozza hogy itt nem alu-
fol, azert tegődet nem hijaban unfol.

Remenfegemben hilak Uram Isten, reggeli oram
rolad ál fivemben, testőm-is ohajt hozza ez hely-
ben, hol elterő viz nincs ez kietlenben.

Illendőskeppen ennek pusztalaga, az sent igenek
ritkan halgatala, Iuda földének sirja, jofaga, meltan
igednek fivemben vilaga.

Csudamra vagyon fepsege hazadnak, vayha or
volnek hol tegőd folgalnak, orvossag en lelkőm fay-
dalmanak, az lőnne őrőm könyvező orczamnak.

Elefőd nekőd nagy draga befődőd, melyben dicső-
segődet ki jelentőd, embernek fivert azzal emelőd,
sent biztatalra mikor kenferitőd.

Velem vilelőm or-is izet annak, valahol nekem
nyugodalmot adnak, csak jokat tőlem mindenűt
halnak, edőffegedben ajakim mozognak.

Sőt mind egefősvendő életőmben, aldlak dicsir-
lek tegedet őrőmben, eler vagy, azert tőftelelődben,
hozzad emelőm kezeimethiben.

Miat dragalatos illatu kenettel, es bizodalmas
győnge eledellel, ugy vidul lelkőm elterefeddel mi-
kor vigasztalő Angyali őrőmmel.

Azert ajakim csak teged dicsirnek, fajam es
nyel-

nyelvem rollad enekelnek, agyamban-is veled beszélgetnek, eyel es nappal teged emlegetnek.

Te vagy ki nekem valtságot igerhetſ, ki engemet ſent ſárnyad ala reytherſ, velem egyedül minden jot tehetſ, elſttem Uram ſoha el nem mehetſ.

Te igeretedhöz merctamaſzkodom, az en lelkemben csak te benned bizom, en árvalagom azzal talplalom, hogy job karodnak árnyekaban nyugſom.

Hakik lejendnek nekem ellenſegim, halaloskepen meg dühöſt hoherim, veſelyben jutnak olyan emberim, mert leſen tudom te oltalmod enyim.

Eggyen ketten mind ſegyver miatt veſnek, az ű reſtökben vadak erki leſnek, rokak es ſzarkák raytok ehetnek, ekkeppen űk hirökben-is el eſnek.

Io Iſtenemnek de ſent Varofaban, hiſem be allok en kiralyſagomban, örömem leſ ſentleges hazaban, meg vidul lelkem iſmeg ez vilagban.

Ellenſegemnek ſaját be perletled, hogy nagy kegyelmet hozzam meg jelented, ezt latam hogy mind azert miveled, dicsiretemet hogy gyakorta vened.

Ez ſokot amaz nagy buzgo Propheta, kinek fű gondgya Iſtenenek uta, tanuſagunkra minekünk adta, hatvan-harmadik Soltaraban irta.

LXIII. P S A L M U S.

Nota: Mindenkoron aldóm az en:

MEG halgaffad az en imatſagomat, nagy Ur Iſten
en ſohazkodatſomat, mert csak read bizram en-
nen magamat, tüled varom en minden oltalmamat.
Im

Im rettetget az ellenfeg engemet, tarts meg tőle ker- 45
lek en eletemet, lam te adtad mind testemet, lelkő-
met, kerlek azért otalmaz meg engemet.

Csaldardkodnak ű titok tanacsokkal, tanacskoz-
nak alnok gondolattyokkal, ronts el es otalmaz en-
gem azoktul, es azoknak az ű alnoksagoktul,

Hamissagaval gődsetik nyelvőket, ugy mint az ű
kőtelő fegyvereket, es meg vontak sājokat mint ijó-
kat, lővöldőznek keferő befedeket.

Az attatlant űk titkon lővöldőzik, alnoksagra es
halalra keresik, nagyhirtelen az sējegnyet által lővik,
mert az Istent csak egy sājnye sem felik.

Ezek azok kik sēmben sēpet sōlnak, de sīvekben
alnoksagot forgatnak, sēgenyeknek űk titkon mind
tőrt hānnak, ű sīvekben ekkuppen gondolkodnak.

Lam ezekben ezek semmit nem tudnak, dol-
gaikban es űk semmit nem latnak, azért tudgyuk
hogy mind kezőnkben vadnak, mert el reytet tő-
reinkben akadnak.

Sokkal inkab azért űk gonoskodnak, alnoksagban
nagyobba gyorsalkodnak, az sēgenyők utan űk olal-
kodnak, mindenkoron nagy alnok sīveljarnak.

Te Ur Isten de által lővöldőket, nagy hirtelen es
meg bűnteted őket, rajok eytes nagy halalos sebeket,
meg emēstet mind testeket lelkeket.

Az ő nyelvek lesen ű rontojok, es halalok az ű al-
nok tanácsok, kiert meltan meg sākad az ű nyakok,
mind eltiglen mert voltanak alnokok.

M

Rajok

Rajok nevezzen oly igen csudalkoznak, az emberek
es mind el almelkodnak, ű sívekben reketnek fo-
hazkodnak, mert Istent űly bűst ű allst latnak.

Istennek ű nagy hatalmat hirdetik, tetemenyir es
ekkeppen meg ertik, az Ur Istent az utan űk-is felik,
gonoslagban magokat el nem hisik.

Nagy űrűmmel az igazak vigadnak, igaz sível az
kik ez földűn vadnak, az Istenben es annal inkab
biznak, es ű neki mindenkor halat adnak.

Veget lattyák ugy az hitelűűknek, ű sívekben
űrvendnek, dicsekednek, igazlagban es inkab seren-
kednek, kiben elven minden jot cselekednek.

Sok enek kűzt az űent David Propheta, harvan-
negyed reűeben ezt beirta, az Istenhűz mikor ű föld-
kialta, Isten neki nagy segiseget nyuyta.

LXV. P S A L M U S.

SOK jűtemenyen nagyon csudalkozvan, Szent
David Propheta es el almelkodvan, az nagy Ur
Istennek nagy halakat advan, föld űoval kialta im ez-
kepen mondván.

Tegedet Ur Isten illet az dicsiret, az Sionnak he-
gyen innepi űentelet, az Ierusalembe aldozat tiste-
let, Anya űent-egyhazban tized az dicsiret.

Az te űent igedet ott prädikaltatod, irgalmasűago-
dat azzal meg ű mutatod, hogy imadsagomat nekem
meg halgatod, minden nemzereket te hozza jutatod.

Rajtam hatalmaztak sokűagos bűneim, ellenem
tanadtak űamtalan vetkeim, latom hogy az poklot
nyilvan

nyilván erdemlenem, de Szent Fiad által el törőd 46
bűncim.

Igen nagy bodog az kite valasztottal, hived kőzi-
ben te mellel famlaltal, az te sent hazadban neki lak-
ni hadtal, minden jovaiddalelegedni hadtal.

Nagy igazságon igen almelkodunk, hogy te
vagy mincünk meg tartó lstenünk, minden fűk se-
günkben mi nagy remensegünk, mert te meg halga-
rod haneke kőnyörgünk.

Valakik lakoznak ez feles világban, ez eges világ-
nak minden hatariban, nagy melle az feles tenger fi-
getiben, hozzá remenkdnek, vadnak te kezeden.

Sok hegyek havafok te rüled tartatnak, az te hatal-
maddal meg gyamolitatnak, tengernek hajjai azzal
fallitatnak, nepeknek hadai azzal le nyomatnak.

Felnek es rettegnek földnek hatariban, csuda te-
telidnek gyakran latsiban, az Napnak es Holdnak
föld tamadafaban, minden nepek vadnak nagy vi-
gaztalanban.

Ez földet meg latod, esdovel öntözöd, fep siros fű-
vekkal meg ajandekozod, termő gabonával es megh
gazdagitod, az folyó vizeket fepen meg árasztod.

Csudalatoskepen az te jo voltoddal, az eges esz-
rendő nagy fok fele firral, te meg gazdagitod fok al-
domasoddal, pusztakot, halmokat, ekes ruhazattal.

Iuhokkal barmokkal az mezőt be töltöd, fok fele
vadakkal es meg bővesited, egi madarakkal szállni
ekesítöd, az buzat völgyeken nagy bőven teremted.

Teneked mind ezek oly igen ōrvendnek, az ū
modgyok ōrint neked enekelnek, az te jo voltodert
tegedet dicsirnek, nagy hala-adatra neked minket
intnek.

Szent David Propheta az ū enekeben, az nagy Ur
Istenhöz valo ōrōmekben, ezeket be irta nagy ōpen
verlekben, eneklō könyvenek hatvan-ōt resében.

LXIX. P S A L M U S.

Nota: Tudni hadta Isten, &c.

Sles nagy Ur Isten en segitsegemre, es legy figyel-
metes az en befedemere, emlekezzel reja ōent ōge-
retedre, haytsad ōüleidet en könyōrgesemre.

Tista ōiből Uram folyamom te hozzad, nagy bi-
zodalommal ōhaskodom hozzad, ōüntelen oh At-
tyam kialtok te hozzad, kerlek kialtasom ōl haſlon te
hozzad.

Ezen te ōent Fiad meg eskűt minekűnk, hogy te
ōent orczadot nem reyted el tőlünk, ōtaz ō neveben
az mit tőled kerűnk, minden ketleg nélkül meg-
adod minekűnk.

Parancsolta nekűnk ōent Mathe könyveben, hogy
az legyen dolgunk mindennek elōtte, hogy ōent or-
ōagodat az ember keresse, az utan az testi hogy min-
den meg lenne.

Hűtből tista ōűből azért arra kerlek, engedō. Iged-
ből hogy esmerheſselek, tellyes eletemben hōg dicsē-
heſselek, minden dolgaimban teged nezheſselek.

Az en eletemet tarts meg ōent neyedert, az te ōent
Fiad.

Fiadnak kedves szerelmejert, nagy halakot adok tene- 47
ket ezekert, ha meghalgaſs Uram engem jo voltodert.

Nem kerem az vegre hoſſu eletemet, hog itt ez vi-
lagban hizlallyad teltemet, es hogy öregbitsem hire-
met, nevemet. ſőt hogy dicserheſsem te Iſten ſegedet.

Vilaghi életem csak arnyek ennekem, mint az ſep
folyo viz el mulik en tülém, de az te orſagod örök
lako helyem, melyben Ieſus Chriſtus által hely-
heztetem.

Szent Fiad vallara rakad bűneimet, ördög rabſaga-
bol meg váltal engemet, erette Fiadda fogadal enge-
met, örökösfe te vel ő erte engemet.

Bizvaſt merek azért neked könyörgeſni, az en aja-
kimval aldozatot tenni, mint kegyes Atyamval te ve-
led ſollani, minden ſűk ſegemet es meg befelleni.

Az te nepeidet Uram immar ſand meg, az te oſto-
rodát tülünk immar vond meg, te nagy haragodat
ſent Atyam enyhítſd meg, gyűlekezetedet immaron
epítſd meg.

Rutſagat Ur Iſten bűnünknek ne nezzed, hanem
Sz. Fiadnak halalat tekintſd, es aldozattyanak Sz. er-
demet nezzed, ſegeny ſaidat immar meg ſegellyed.

Az re jo voltodert mind örökke aldunk, irgalmaſſa-
godert es ſel-magaſtalunk, haladatlan ſagóſta voſtaſs
el tülünk, uy es tiſta ſivet teremts mar mi bennünk.

Tijed legyen Iſten mindenben dicső ſeg, az te ſent
Fiaddal es minden tiſteſſeg Sz. Lelek Iſtennel egyenlő
Fő ſegben, az Sz. Haromſagban mind örökke, Amen.

ORsk Isten figyelmekkel az en segidsegemre;
Uram Isten sies hamar nekem segedelmemre,
aldor Isten oltalmaz meg Szent Fiadnak nevében.

Mind megfegyenyültesse nek, es meg gyalaztassanak,
kik keresik en lelkemet: ~~es~~ el vesztenei akarjak,
aldor Isten oltalmaz meg, &c.

Hatat adni vissza futni mind keferitessenek, kik
akarnak nekem gonost megfegyenyültesse nek, aldor
Isten oltalmaz:

Es leg ottan pironfaggal vissza veretessenek, kik
en raytam bosszút tesnek nyavalyamon örülnek, al-
dor Isten oltalmaz:

Örüllyenek mind te benned, kik tegedet keresnek,
kik heretik Szent Fiadat magafalvan dicsirik, aldor
Isten oltalmaz:

En pediglen sükködő nyomorult fegeny va-
gyok, te Ur Isten segely engem, mert csak egyedül
vagyok, aldor Isten oltalmaz:

Te vagy nekem nagy segítőm te vagy meg faba-
ditom, de te sies Uram Isten te vagy en oltalmazom,
aldor Isten oltalmaz:

Igy könyörge az Szent David Christus Urunk ke-
peben, most könyörög keresztyenleg ő nagy vesze-
delmeben, aldor Isten oltalmaz megh Szent
Fiadnak nevében.

VR Isten legy most mi velünk, mert sokan tamadták ellenünk, nincsen kihez az mifejünk, süklegünkben haytanunk.

Remenlegünk, bizodalunk, mindenkör csak te voltal oltalmunk, azért most is te felsegednek bator-saggalkodnyörgünk.

Az te bent fiadert kerünk, hogy nekünk paisunk legy oltalmunk, felelmünkben sarnyaid alatt, hogy tudgyunk meg maradnunk.

Mert meg indult ellenegünk, vegezest vegezest mi ellenünk, hogy meg hirünk se maradgyon meg ez földön soha nekünk.

Nagy karomlastól ellenünk, part útest, tamadaftmond felőlünk, bőségsagbol mindent rank kialt, az mit nem hallot istüllünk.

Az mi fel nevelt fiaink, kebelünkben fel tartott magzatink, vensegünkre szolgaltunkat, im lazd mivel fizetik.

Kemellest nem tesnek raytunk, mind tűzzel fegyverrel vadnak raytunk, el vesíteni igyekezzenek hogy nevetheffenek raytunk.

Nagy erős Fejedelmeket, rank ramasztottanak nagy Urakat, hogy mi raytunk minden ok nélkül ki töltsék bőségsagokat.

El vegeztek egy tanatsbol, hogy ki kergette orsagunkbol, de azt hisük hogy nem ertettek, Fölseged tanatsabol.

Meg gyűlölt az Isten minket, azt mondgyak nem
sereif Uram minket, bűneinkert nagy haragodból
meg akarfi verni minket.

Ezeket mi mind erdemlyük, vetkeinkert ha elő
számallyuk, az bűn ellen nagy haragodat, akarod
hogy esmerjük.

Tudgyuk az kik velünk voltak, most reánk ugyan
azok tamadtak, de még eddig akarátod ellen, nekünk
semmie nem artottak.

Im Uram mire jutottunk, vészegünk idejen kel
budosnunk, mikor minden edős erőnkől, immar
meg fogyarkoztunk.

Ne hadgy azért vészegünkben, nam soha nem
hadtal fűksegünkben, hogy meg tessék hatalmassa-
god, nagy erőtlenségünkben.

El saradtunk, nem futhatunk, te neked szűk se-
günkben könyörgünk, bűneinknek érdeme szerint
hogy mi ne veretessünk.

Könyörűly immar mi raytunk, lelkünkben kik
rejad ramáskodtunk, szabadíts meg, ellensegünknek
kezeben hogy ne essünk.

Ellensegink elterjenek, túled olly igen megh ret-
tenyenek, kik lelkünknek gonozt kívannak, mind
meg segyenűltesse nek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, ezért jo voltodat ma-
gastallyuk, Szent nevedet mindennek előtt, nagy fel-
soval dicsirjük.

Eanyi nagy üdőtül fogva, nem hadtal Anyánk
mehe-

meherül fogva most sem hads el Uram elhittük, örök 49
üdörül fogva.

Kemelletlen sokszor vetel, de hamar ismerlen hoz-
zánk tettel, hogy lelkaunkben inkább tisztuljunk, tűz-
ben azért vetettel.

Örökre lam el nem hadtal, az te fent Lelkeddel
vigasztaltal, most se hadgy el kegyelmes Atyánk, ha
fiadda fogattal.

Mikoron meg szabadulunk, kirimmar bizonyyal
mi remenlünk, dicseretet nagy hala-adast, mi te ne-
ked eneklünk.

Szent David az Soltar könyvben, Absolon fia előtt
futtában, így könyörge mint irvan vagyón, hetven
eggyik részben.

LXXIII. P S A L M U S.

Scaricza Matthe.

HOgy Ierusalemnek drága templomat, el dulata
Hegőn es ű városat, az Antiochus ki bira Syriat,
az hivek tőnek ily panafolkodast.

Miert Uram Isten ugyan el vetel, hogy fent ke-
zeiddel nem enyegetel, miért nepedtül el idegene-
del, hogy ellenlegnek minket így engedél.

Tery meg haragodbol legy oltalmazó, fegeny ju-
haidnak legy igazgató, ki valogatván csak te nekőd
valo, te fent helyedőn es hegyedőn lako.

Lam neki Sionban maradast adal, sőt vele egyem-
ben te-is ot lakal, de mar tekents megh hogy mire ju-
ratal, te-is helyedről finte meg fosztatal.

N

Nagy

Nagy főrnnyű kiakaszt lakó Templomod, es valla
tekozlást te fent Varasod, így volt el hittük te fent
akarátod, haragodat hogy büntetésben hagyod.

Zaflojokat oltar földiben rakak, nálunk győződef-
mős jelöket hadgyak, mint regen hazad sok miye-
sők rakak, így vegre pusztán nem kevelen hagyak.

Erdőlyök modgyara feyfe sok vala, pöröly kala-
pátsal elegyes vala, tűz egetesre czifra megyen vala,
ez kár Nevednek csak földalom vala.

Föttig meg alazak ekös hazadat. földig le vonanak
sok egy-hazakat, rettegjűk ilyen főrnnyű tanacsodat,
hogy el fogyattyak te maradékidat.

Nincsen már előttünk ki tanitana, jövőendő dolog-
rol bizonyitana, vigasztalasban ki jora földana, es tem-
plomodban fin helyőn allana.

Mikor jű el immar ezeknek vege, vallyon ne-
peidnek hol leően helye, ellenségűnknek mig hat el-
ereje, ha jut meg Uram nekik erdőme?

Mit halogatod már itileredet, vond ki kebeled-
ből te kezeidet, jelőntd meg hozzánk az te jó kedvő-
det, te vagy Kiralyunk el ne had nepedet.

Tengernek, Ur Isten, te bírod vizet, melyben el-
meritőd Pharaoh fejét, te farkányoknak Czer halak-
nak fejét, egeő ez földnek tartod erős főget.

Lam nagy csodakepen adad életet, az pusztában
rattvan Iuda nemzetet, te foghatod meg ki folyó kut-
fejet, es nagy vizeknek elteted ő erget.

Tijed az nap es ey, földet es vilag, te rendeleődben
vagyon

Vagyon ez világ, tél es meleg Nyár által azon nem 50
hagh, valamit nekik fent Ura fogad hágy.

Gondold meg Uram mar te fidalmodat, es fent
hazaidnak puftafagokat, te nepeidnek fannyad ha-
lalokat, kiket tartal mint Gerlicze madarat.

Kerünk ne feleyts el finten annyera, frigyödnek
hogy effek valami heja, tekints ez földnek fok nyo-
morultira, kiknek világok csak merő nyavalya.

Fogad fegenyeknek ohayrafokat, nyjersd meg
örömre gyalazattyokat, had dicserhessek az te jo vol-
todat, ellensegidből te rehetz foglyokat.

Mert csak fidalomban Nevedet hozak, hogy ve-
födelőmben nepedet hagyak, ime örökké lam ugyan
előkak, türesed eddig de miért kostolak?

Asaph maradeka így imadkozek, hogy nyomoru-
sagban Sido nep esek, herven-negyedik Soltar irat-
tatek, Istenhöz esni ember így intetek.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Fölseges Isten neked, &c. *mag. Urak folgai*

SOK insegünkben hozza kiáltunk fölseges Ur
Isten, mert parancsolad hogy megkeressünk, az
mi fűksegünkben.

Tudgyuk hogy meltan mi bűneinkert te meg ver-
tel minket, mert nem tisteltük, főt ingerlettük te
fent Fölsegedet.

Az mi aryaink mi velünk össze ellened verkestek,
azert hog teged űk nem esmertek, teged nem tisteltek.

Read maradtunk mert mindenektől mi el hagyat-

27
rattunk, az ellenfegeül ostromlattunk, naponken-
rontatunk.

Igiretedből te fent igedből reged meg ismertünk,
fent Fiad által neked könyörgünk, legy kegyelmes
nekünk.

Nehad, tekints meg igiretedet es az te nepedet,
kik tifta sibil mostan dicsirik az te fent Nevedet.

Vegy ki immaran ez nagy inegből ez idegön kez-
ből, hogy te fent Neved magasztaltak minemzet-
segünkrül.

Sok halat adunk mint Istenünknek es mi terem-
tőnknek, te szent Fiadnak es vigasztalo szent Lelek
Istennek.

Nota. Ar ki akar idvörülni.
XXVII. PSALMUS.
Nota: Magasztallak en Istenem, &c.

AZ Ur Istent magasztalom, jo voltarul emleke-
zem, mindenkor hozza folyamom, mert megh-
halgat azt jól tudom.

Szamtalan kenokban valek, bűneimert kit er-
demlek, de ismeg meg könnyebűlek, mihelt vigaz-
talt hallek.

Nagy háboruság lelkenben, sok retteges volt fi-
vemben, nyomorult valek testemben, telly es minden
eletemben.

El terjesztven kezeimet, kialkottam Istenemet,
csak besem huntam sememet, nem leltem sohol he-
lyemet.

Magamban en dolgaimrol, előbbeni eletemről,
nagy

nagy kedves nyajafagomrol, gondolkodtam ene: 51
kemről.

Ennel inkább busítottam, magamat somoritottam,
lelkemben csak habarodtam, tuszkodvan ezt mon-
dottam:

Tüle Isten mind öröкке, hiveit el vethetije, kegyel-
met meg vonhattya, vallyon meg tagadhattyaje.

Istennek nagy esküvесе, Fia altaltótt kötесе, egy-
ser valo vegezесе, el mulhatike befede?

Főkeppen lelkem magaban, azt forgatty busulta-
ban, irgalmassagat magaban tarthattyae haragjában.

Ez lőn az en beteglegem, szívemben nagy győtrő-
dése, de más felől bátorságom, vagyon oly nagy
vigasságom.

Regi nagy irgalmassagat, hissem Istennek hatalmat,
hozzam nagy jo akarattyat, mely el forditty a haragjat.

En bűnömöt latom vala, szívem azért retteg vala,
mikor magara nez vala, batorkodni nem mer vala.

Nagy erőssen igaz hittel, magam Isten befedevel,
kegyelmes igeretivel, batoritam bent lelkével.

Csoda irgalmassagodat, hissem Uram hatalma-
dat, onnat vesen bizodalmat, en lelköm minden ol-
talmat.

Erős Pharaoh erejet, Israelnek ellenséget, mind el
vested nagy seregét, mutatvan karod erejet.

Neked Uram felelemmel, mind folgalnak nagy
örömmel, az vizek-is sietséggel, utat adnak rette-
gessel.

Erős hegyek indulanak, trombita sok hallatának, a
hegy által kik valának, mindnyajan meg futamanak.

Kezeidben es markodban, élet, halál birtokodban,
meg mutatad hogy markodban, vagyon minden ol-
talmadban.

Erős vitez mint nepeit, az ember ű ket fêmeit,
mint jó pastor ű juhait, úgy oltalmazza hiveit.

Az hiveknek fiamok vagyon, nevek nala irva va-
gyon, hajok fala fiaman vagyon, rajok oly nagy gond-
gya vagyon.

Ne fély azért haborudban, oh en lelkem nyava-
lyadban, erős legy bizodalmadban, mert Istennek
vagy kedveben.

Megh fiamlalta futasodat, feljedzette síralmadat,
mind föl irta nyavalyadat, úgy viselte nagy gondodat.

Ha kevesse ostromozott, azzal tüle el nem űzött,
inkább kezehez ranyított, mint jó Arya úgy oktatott.

Az Sz. David Soltar könyvben, herven-hetedik re-
fében, hiveket keferűségben, így vigasztal ez igikben.

LXXIX. P S A L M U S.

Nota: Urnak solgai no dicsirjete.

Félseges Isten neked jelentyűk mi nagy nyava-
lyankat, panaszolkodvan előtted mondgyuk mi
bűnűsaginkat.

Mert el bejűttek az pogan nepek te örök ségedben,
meg fertesítettek Sz. Templomod az te hivedben.

Mind el pusztitak Ierusalemet az keresztyen seget,
mas felől benne Christust kergetik az egy űdvű seget.

Te

Te fogaidnak verrek testeket eggi madaraknak, es 52
te fentidnek tagjait adak kegyetlen vadaknak.

Ki ontak fellel mint az bü vizet ezeknek vere-
ket, nem találtak ki eltemetne az ű holt testéket.

Vagyunk immaron csak nagy fidalom mi som-
fedlaginknak, es meg csufolas minden nepek közt
kik környülünk vadnak.

Meddig haragból fölleges Isten vegetlen ellenünk,
bőssu allatod mint az sebes tűz föl gerjed ellenünk.

Fordítád immar te haradogat az pogannepekre,
kik nem esmernek reged Ur Isten ű idvösségökre.

Az orfagokra kik segitsegül Nevedet nem hijak,
mert űk meg evek keresztényeseger, helyet el pusztitak.

Ne emlekezzel regi bűntükről de hamarlag min-
ket elől vegyenek irgalmassagid, mert meg nyomor-
odtunk.

Oh idvözítő edes Istenünk segely meg mar minket,
az te nevednek dicsőségejert, szabadits meg minket.

Es legy kegyelmes te fent nevedert az mi bű-
neinknek, hogy ne mondhaslak az pogany nepek,
hol vagyon Istenünk.

Ielentessék ki minden nepek közt mi fêmeink
előt, bőssu allatod te fogaidnak, verék hullasact.

Iuffon elsőben sohazkodások az fegeny foglyok-
nak, te hatalmaddal mentid meg mind az kik halálra
tartatnak.

Büntesd meg a mi ellenségeinket herkepen Ur Isten,
az fidalomert kit raytad tesnek fölleges Ur Isten.

Mi

Mipenig földön kik te nepeid es juhaid vagyunk
kiket legeltetst te sentsigiddel, neked halat adunk.

Es nemzetsegről nemzetsegekre tegedet hirtet-
tünk, tistefsegedet dicsősegedet mind örökke val-
lyuk.

Igyen könyörög Anyasent-egyhaz ellenfegi ellen,
mint irvan vagyon az Soltar könyvnek, herven-ki-
lencz refeben.

LXXX. P S A L M U S.

Nota : Oh Ur Isten tekents reánk, &c.

K Ereftyeneknek Istene, te vagy hiveknek ör-
zöje, nepeknek kegyes vezere, mindennek
gondviselede, jelents hatalmassagodat, es tarts meg
te juhaidat, lathassuk oralmadat.

Ur Isten tekints meg minket, bocsasd meg mi bü-
neinket, ad meg lelki sükségünket, Christust mi id-
vösségünket, miglen haragsol Ur Isten, te folgaidra
ily erőssen, halgas meg minket hitben.

Siralmas nekünk kenyerünk, keserves minden
eletük, somfedinktul bossontatunk, ellenseginktul
rontatunk, terits meg minket Ur Isten, las mi hoz-
zánk kegyelmessen, hogy el ne vessünk bűnben.

Iussion esedben regenten, atyánk hogy volna inleg-
ben, az Poganfagnak kezében, Ægyptusheli erő-
ben, ki hozad az te nepedet, el sokasítad itt ez földön,
meg saporitad őket.

Ur Isten az te haragod, ime most mi reánk szállot,
orágunk meg püftittatot, te sents Templomod el
romlot,

romlót, tery hozzánk hatalmas Isten, könyörgünk
neked kezevessen, ne hadgy elvešnünk bűben.

Oralmazd az te nepeder, nyomorult keresztényi-
det, fordits rank kegyeslegedet, had lassuk te fent
fineder, Christus lesulnak erdemet, kinekünk ad-
tal idvöslegre, tardon meg minket hitben.

Mutafk immar hatalmadat, Christust az te sent
Fiadat, ved elrolunk haragodat, ravoztasd az Poga-
nyokat, hogy folgalhassunk tegedet, diesirhesluk te
Nevedet, rathassuk te sentigeder.

Szent David az Soltark könyvben, keresztyeneknek kepeben, könyörgést tészen ekkeppen, mi-is követünk út ebben, hogy lsten az pogansagot, rollunk el wegye az foglagot, es adgyon szabadlagot.

LXXXII. PSALMUS.

Nota: Dicsirlek teged menybeli, &c.

AZ Ur Isten áll minden Biraknak gyűlekezé-
ben, akarja látni mit cselekednek törvény-rete-
lekben, rajok figyelmez hogy űk mint folnak ű ite-
letekben.

Eleit veszi igazlagaval ű álnoklagoknak, es hatal-
maval ellene ramad melatlanlagoknak, es ű ezt
mondgya most es mindenkor az hamis Biraknak.

Miglen iteltek ti hamis Birak mindent alnok faggal, mert lam rollatok közfeg azt mondgya: semmit igaffaggal, rakva kezerek es erfenyetök fok hamis biffaggal.

Igazat azért ti itellyetek az nyomorultaknak, tér-
vénny.

veny-tetelben ti ne ártatok az szegény árvaknak, ne kedvezzetek az ajandekert hamis gazdagoknak.

Es meg mentsetek az szegenyeket az hatalmasoktól, az igazakat es özvegyeket minden kár-vallástól, szegény kősséget, hamis ravástól es sok fizetéstől.

Istenek vadtok itte ez vilagon az Isten azt mondgya, mert ű kepeben hágyot titeket az iras azt tartya, jól meg lassatok mit cselekedtek nektek ű azthadgya.

Vadtok mindnyajan az fősleges Ur Istennek fiai, es igazagorha ti iteltők neki maradeki, oltalmazásban es büntetésben kedves jó fogai.

De ti ezeket mind hatra vetven megh nem gondolyatok, hogy az mi volna az ti tőtetek abban eljarnatok, azért ki tetők ez világ előtt minden alnokságtok.

Meg hidgyetek azt, ti alnok birak hog meg gyalaztattok, az Isten előtt mikor allotok ott meg fejenülők, itile napjan hitetlenekkel ti mind elkarhóztok.

Mert nem alhattok az halál ellen hatalmaságtokkal, es az Istennek haragja ellen ti alnokságtokkal, megkelhalnotok egyenlőkepen ti gonoszságtokkal.

Itte ez vilagon az nyomorultak Istenhez kialtnak, Birak rolatok az Ur Istennek ilyen fokot folnak, kely föl Ur Isten tegy itiletevez gyarlo vilagnak.

Mert te lakozol öröktől fogva magas meny-orfagban, es uralkodol fentiged által az te hivedben, tegy itiletet itte ez vilagon földi emberekben.

Szent David írta ez befedeket ű Soltarkönyvben, mellyet ki ada diesiretinck nyolezvan ket resben, hogy jobbullyanak az hamis birak ű itiletekben.

Az jo hitű ember felid ez vilagon, senkire nem ta-
mad bator bosszút lassion, meg elegsík azzal hogy
az Urra füssön, ellenégi ellen es im igyen folyjon.
Figyelemmel Urunkra.

Figyelmezzel Uram kerlek ide hozzam, mert ha
meg tekinted nagy az en nyavalyam, segeny sejem
immar binten meg alazam, hogy ellenfeimnek ma-
gamat le haytam.

Az artatlanságnak ellene nem véték, türelemmel inkább sok ideig élek, de te read nevezén maydan el merülök, meg szabadulásért miglen hozzád érck.

Azert te foglagnak sies otalmara, hogy az gon-
dokkal ne jussak halálra; csak tegedet várlak az en-
valdigomra, es raytok erettem bossu-allásokra.

Engemet-is innmar vidamits meg egyfő, hog el ve-
gye földgyat az fáytalan ember, hived romlasat ne
őrtüllye többő, kiert meg epedtem en nag fok ezerfő.
Vigafald meg az fald...

Vigasztal meg az te fogladd! Ur Isten, mert senkiem
te hozzád emelem fűntelen, lám csak te vagy az jó
kegyelmes Ur Isten, mindenekhez az kik vadnak
igaz hitben.

Vegheterlen az te jo teted mi hozzank, menybol-is
az földre feneid mi reank, mikoron imadunk fies ide
hozzank, hog meg ne emessen samralan nyavalyank.
Sok Istenek k... ..

Sok Istenek között kiker ez világ néz, nincs senki
hasonló hozzád ki csudat té, temerdek sok neper mel-
lyet egyedül bírsz, és cselekedre csak te magadert híj.

Azert engedelmesnek minden alatt, valamely
te feles kezében akadhat, de fellyeb az ember, okos
es fő alatt, jó voltodert teged mindenűrimadhat.

Mert csak te vag földleg ez feles világon, kinek más-
sa nincsen uralkodásban, mindent arra vihet, hatal-
masságodban, kiket egyedül bírsz, szabad akaratban.

Utáidra oktatás engemet Ur Isten, hogy ellyek ez
földön te esmerettedben, erössits naponkent az te fele-
medben, hogy en fővem aldigyon teged igaz hitben.

Dicsőrlék-is inkább fővemből örököül, mert jó vol-
tod latom hozzám mindeneftől, hala legyen neked
en tőlem veg nélkül, hogy meg mented lelke ha-
lalos infegből.

Sok saytalan nepek ime ram omlanak, kik nagy
erőakkal rejam ramadanak, de hogy sent Neveden
semmit nem adanak, azért mind sejenkent meg gya-
láztatának.

Mert kefé vagy Ur Isten te az kegyelemre, haylan-
do az jora mi segitsegünkre, de fok tures után ha terf
bűntetetre, gonosok el vesneki csak hamar vesterre.

Te nagy jó voltodban es fogadalodban, könyő-
rűly en raytam az en nyavalyámban, resztesd folga-
dat te' aldomalodban, tarts meg folgalodnak fiat az
halalban.

Hogy az kik gyűlölnék, életemet bánván, legye-
nek miattam mind meg gyaláztatván, lassak megh
hogy engem feretű Uram nyilván, keserűségemből
örökre támasztván.

Ezek

Ezek az Davidnak Kevely nepe ellen, buzgo imad- 55
fagi ez földön elteben, irta be nyolczvan-hat fep dicsi-
retiben, hogy nyomorúságban tanullyunk mi ebben.

XCI. PSALMUS. *Nota: 28 ki alax dörölméi etc.*

AZ ki veri segedelmet az Istennek hatalmában, az
oly ember batorlagos az mennyei oltalomban.

Vallást tésen az hü ember, te vagy nekem en Iste-
nem, te vagy nekem batorlagom, benned bizom en
Istenem.

Mert engemet te meg mentel, ellensegimnek töre-
tül, az keményseges igeiktül, törvennek rettegetül.

Vifel teged az Ur Isten, ű fent vállán arnyekaban,
hogy mindenkör te bizhaffal, Istennek farnyai alatt.

Iesus Christus egy igasság, környekez teged pai-
sul, semmit ne fely az ejeli hitetlen rettegetektől.

Semmit ne fely nyilván valo, haborunak nyilai-
tul, tirkon valo kesertettül, deli ördögtül, vaklagtul.

Te mellőled bal kez felől, ezeren mind el hullanak,
job kez felől tiz ezeren, te neked nem arthatanak.

De maga te fêmeiddel, ot meg latod, megh esme-
red, hogy az Isten az bűnőkert, bősűt áll, embert
meg bűntet.

Mert te bizol az mennyei nagy Istennek hatalma-
ban, batorlagod helyhezted, igen nagy hatalmas
Urban.

Nem járulhat neked soha semmi gonos romlasod-
ra, es hazadhoz nem közelget vesedelemnek oltora.

Mert parancsolt te felőled, szolgáló fent Angyali-
nak,

nak, hogy minden te utaidban, őrizzenek ne had-
gyanak.

Az Istennek Szent Angyali, viselnek teged kezek-
ben, hogy megh ne űsd labaidat, törtenet ferintaz
kőben.

Aipis kigyón, es az merges Basiliskus kigyón te
jár, mert az törvény es az bűnök, te raytad nem
uralkodnak.

Talpad alatt megh nyomodod, az Oroflantes ör-
dögöt, es az Sarkant az nagy halalt, az poklot, az kár-
hozatot.

Szol az Isten az emberről, mert az en bennem re-
menlet, meg szabaditom, meg mentem, mert megh
ismerte Nevemet.

Ha en hozzam föl kiáltand, meg halgatom es meg
mentem, vele vagyok banattyában, es űtet megh di-
csőitem.

Neki adok hófű napot es az őrk bodogfogot, es
meg mutatom ű neki időzítő Christuſomat.

Ezt meg írta az Szent David Soltar könyvnek kö-
zepiben, kilenczven egyik refében, hogy minden
bizzek Istenben.

XCII. P S A L M II S.

Nota: Nagy banatban David mikor:

MEly igen jó az Ur Istent dicsírni, föllegednek
Men Uram enekelni, Szent Nevedet dicsírven
magaſtalni, es mindenűt ez vilagon hirdetni.

Igen reggel irgalmadat hirdetni, igazságot es eyjel
kiáltani

kialtani, hegedűvel Orgonával zöngélni, minden 56
eneklő férfammal tisztelni.

Csudakepen meg vigasztal engemet, minden nemű
te nagy cselekedeted, kezeidnek munkájával örven-
dek, teremőmnek, meg valtomnak örvendek.

Ha fivemben lelkemben meg gondolom, mely na-
gyoknak dolgaidatén látom, mélysegesnek jó tete-
det itilem, Uram azon oly igen csudalkozom.

Az efitelen ember ezt nem ismeri, az hitetlen bo-
lond ember nem erti, kinek rolád nincs igaz ismeré-
ti, Szent Fiadbán mert nincs ű neki hiti.

Ez vilagon gonosok gyökereznek, kik mindenkör
hamisan cselekednek, mint az fűvek viragoznak,
terjednek, hogy örökkül örökre el vessenek.

Lam ezeket fölsleges Uram Isten, meg bünteted
mert te vagy örök Isten, kik tamadnak az te fent iged
ellen, viaskodnak az te hived ellen.

Sokan vannak kitrirkán emlegetnek, kik soha nem
engednek befédednek, ime Uram mely nagy hamar
el vessnek, es nagy hamar túled meg büntetnek.

Te vagy azeri kegyes elterőm nekem, ki né örül
bűnősnék el vessen, de inkább örvendek ű meg ter-
sen, es mind örökre való ű eleten.

Azen birodalmom oly erős leszen, Unikornishoz
hogy hasonló leszen, ellenfegimen győzedelmet ve-
sen, gonosoknak el vessket en nezem.

Rollad Uram az kik meg emlekeznek, az igazak
kik igaz hitben lesnek, mint az palma finten ugy
meg

meg zöldülnek, mint Cedrus fak ugyan meg gyökereznek.

Istennek ű hazában plantaltatnak, Anyasent-egyhazban meg viragoznak, mindenkoron neki gyümölstet hoznak, igaz hittel jambor életet valnak.

Nagy venleghben űk-is meg gyökereznek, nagy fep zöldék es igen nyersék lesnek, igaz hitben mert erőssék űk lesnek, életökben tökelletessék lesnek.

Vallast tesen minden emberek elõt, hogy az Isten igaz mindenek elõt, hamissagot sohanem cselekedet, mint kű fiklan ád ű nagy erősségöt.

Soltar könyvnek kilenczven-ket resében, ezt meg írta sent David enekében, az ű nepet inti ez dicsiretben, Ur Istenben ne essenek kerleghben.

XCIIII. P S A L M U S.

Nota: Megh nyomerodvan, &c.

Mikor sent David az fő nepeknek gonossagát larta, es azok miat az fejenyeknek fostatalt larta, azon busulvan az Ur Istenhez ezkepen kialta.

Istenem Uram ki gonosoknak vagy bosű-álloja, az özvegyeknek es az arvaknak vagy otalmazoja, te semelyednek es hatalmadnak legy meg mutatoja.

Csak te magad vagy ez eges földnek ű igaz biraja, föld magastallyad azért magadat hogy minden meg lassa, az kevelyeknek, kegyetleneknek, mely nagy ű romlása.

Hamissagokban ezek Ur Isten vallyon miglen elnek, gonossagokban ennyi ideig miért örvendeznek,

nek, hogy keménykepen immar te tñled megh nem
itiltetnek? 57

Az ű fajokkal nagy hamisságot kik mindenkor
sólnak, minden ruslást hiveid ellen torokkal kialt-
nak, hamisságokból az kik mindenkor nagyon há-
nyakodnak.

Ezek űr isten az te nepedet ronnyak nyomorgat-
tyak, samtalanképpen öröksegedet nagyon dullyak
fosztyak, sok alnoksággal az segenyeket nyuzzak
ostorozzak.

Lam őzvegyeknek es az arvaknak hajokat faggat-
tyak, segeny jóvevényjo embereknek vereket ki on-
tyak, ű szallalokról ki rásigallyak es ugyan le vagjak.

Sok gonoszságot hogy cselekednek akkor ezt gon-
dollyak, isten nem lattyá es ezt nem erti lam űk azt
alittyak, azért eltökben soha magokat űk meg nem
jobbittyak.

Ti szegeny kaba bolond emberek kik sű nepek
vadtok, miért valahari magatokat meg nem jobbit-
tyatok, es magatokban sepe erelenimmel azt meg nem
hannyatok.

Az ki embernek ű sület adta hogy nem hallanae, a
ki embernek ű semet adta hogy jól nem latnae, min-
den dolgokat emberek között hogy jól nem tudnae?

Igaz tudományt es mesterseget ki embernek ad-
gya, nagy okossággal es erelenimmel meg ajandeko-
za, de velitöke hogy nem erene mindent jól nem
latoa?

Nagy hatalmaval az embereknek fivét által láttatja;
gondolatryokat csak az Ur Isten mind azoknak tud-
gya, hejában való akarattyokat fándekókat tudgya.

Valakit Uram te tanítandás csak az bodog ember,
te fent igedből kit meg tanítás csak az aldó ember, es
az te folgades tanítványod hű Keresztyen ember.

Sok gonos úddon nagy bekeffegben azt Ur Isten tar-
tod, miglen az vermet az hitetlennek fepen mind
megafod, es nagy kemennyen gonosfagaert ott meg
ostorozod.

Csak te egyedül az te nepednek mert gondgyat vi-
seled, az te nepednek örök segeket soha el nem ha-
gyod, ha benned biznak nyomorusagbol te meg sa-
baditod.

Oly hamar saggal az igazsagot itilte vonfod, igaz
tsrvennyel az te nepedet mert megh szabaditod, es
igaz fivű jo hivednek azt kövteni hagyod.

Nyomorusagban mikor en vagyok ki tamad mel-
lettem, az gonoskokkal ha viaskodom ki fogja en ve-
lem, ahamissakkal ha ellenkedem ki leszen en velem?

Te vagy Uram csak lam en mellettem az en sege-
delmem, ha te nem voltal volna ennekem az en se-
gislegem, megh őktek volna el veset volna ez en hi-
rem nevem.

Rettegeseemben hogy mondom vala immar mayd
el esem, el nem saladok ellenseg előtt immar el kel-
vesnem, az te jo voltod Uram Istenem volt en sege-
delmem.

Az

Az nagy fok gondban mikoron valek igen nagy 58
banatban, lokat gonddolvan ott en magamrol az en
firlalmimban, az en lelkemet nyugotom vala vigasztal-
lasmimban.

Igaz vagy Uram az hamis törvenyt mert te nem
akarod, hamis biraknak alnok fekeket mi nem jova
hagyod, törvény sinevel kik nyomorgatnak hogy
már meg nem rontod.

Meg feregőlnék az igaz ellenhamissat icilnek, az
attatlan vert hogy karhoztaffak arra igyekőznek, es
ugy tettetik hogy mindenőknek igaz törvent tes-
nek.

Parvarosoknak ellenők te vagy ennekem gyamo-
lom, Uram Istenem azért te hozzád mindenkör fo-
lyamom, te benned bizom mert te vagy nekem erős
kű oslopom.

Igasság ferint meg elegited ű hamisságokat, az ű
fejőkre teritőd, vonfod, ű alnokságokat, mellyel
rontani akarjak vala űk az jamborokat.

Oly nagy bizonynyal tellyes hitemmel mondom
en ezeket, hogy az Ur Isten gonosságokban mind el-
vesztí űket, meg is azt mondom hogy az Ur Isten
mind elvesztí űket.

Sok Eneke közt fent David Kiraly ű Soltar köny-
veben, ezt is be írta kilenczven-negyed fepekés re-
seben, bizvan Istennek nagy oltalmában es segítse-
geben.

XCV. P S A L M U S.

Nota: Ier emlekezzünk, &c.

IER örvendezzünk az Úr Istennek, es enekel-
lyünk az ű fent nevenek, idvösség felől egy reme-
nyünknek, mi oralmunknak kegyes elterdőknek.

Sicsünk hozza dicsiretekkel, hala-adással es kő-
nyörgesünkkel, eneklesünkkel fep zöngesével, fent
Angyaloknak nagy sok seregevel.

Mert az Iehova mi nagy Istenünk, ű nagy Kira-
lyunk erős Fejedelmünk, minden Istenek felött mi
velünk, igaz oralmunk es misegedelmünk.

Csak egyedül ű bir mindeneker, az melysegeket
es az nagy hegyeket, minden hatalmas erősegeket,
az őrdögöket es az embereket.

Ő teremteté az feles tengert, es benne való nagy
fep figeteket, csak ű formálta az száraz földet, es azon
való drága fepsegeket.

Ier haytsunk fejet terdet nekik, es boruljunk le
arczal ű előtte, az Úr Istennek nagy tisztessége, forog-
jon fánkban ű fep dicsirete.

Mert csak ű az mi kegyes teremtdők, min-
den dolgunkban bizot gond-vitelünk, mint ű ne-
penek ű vedelmezünk, es juhainak csak ű megh-
őrizünk.

Az ű főzattyat mikor halljátok, ti fiveteknek nekik
adgyatok, ugy halgassatok es fogadgyatok, hogy ki-
sírterben soha ne jussatok.

Mert jól tudgyatok regen mint jartak, az kik el-
lene

59

Dicsíret neked Árya Ur Isten, legyen dicsőfé-
ked Fiu Isten, tiétféleg neked fent Lelek Isten, ha-
rom személyben egy örök Ur Isten.

C. P S A L M U S.

Nota: Istenünkhez fohazkodvan, &c. *vel. 4/5 kólar jövőnkéni,*

ÖRüllyetek az Istenben, fogallyatok úr örömben, valakik vadtok ez földön, gyüllyetek vígan eleiben.

Mert csak ű az mi Istenűnk, es ű teremtetti vagyunk, neki kedves nepe vagyunk, mezejenek nyájja vagyunk.

Templomában mind be gyűllyünk, diesiretet neki
mondgyunk, ot neki halakat adgyunk, es csak ű Sz.
nevet aldgyuk.

Mert kegyelmes az Úr Isten, megbocsátja bűneinket, kegyelmenek vége nincsen, jó voltában is vég nincsen.

Ezt megírta nagy örömben, fent David az Soltar könyvben, adta ki szabadik részben, hogy dicsérjük Istent fivben.

C I P S A L M U S

Nota : Nagy Irala-adaffal, &c.

Ilyen fogadást tûn az ſzent David az nagy Ur Iſten-
nek, az ſámki veresben fia elſt mikoron budolnek,
hogy ha orſágában az Iſtentûl ilmege be viſetnek.

Érök Atya Isten az mig ęlek csak teged dicsırlek,

Kegyelmességedet soha tőbbe en el nem feledlek,
igasságodert-is semem előt mindenkor visellek.

Az en bűnöm ellen ostorodat noha meg mutattad,
mint erős Oroslan csontaimat mind őve rontottad,
minden remenségem haragodban tüled el fogyattad.

Nam más felőt ilmeg mint egy Atya raytam kö-
nyőrtél, az te jó voltodert meny-országbol en ream
tekintel, finten halalomkor vigh orczadat nekem
megjelented.

Nem feledem soha en-is illyen kegyelmességedet,
de te sent igedből meg jobbitom gonos cseletemet, es
fől magasztalom mind örökkül az te sent nevedet.

Ez bizonynyal tudom fin-mutato ember nem kel-
nek ed, en-is arratlanul igazságban folgalok te nek ed,
az en nepemnek-is pelda ado leszek te előtted.

Semmi hamisságot iriletben en elő nem veszek,
ajandekert soha hamisságot igazza nem teszek, az gaz-
dagoknak-is semelyekre törvényben nem nezek.

Gyűlöli en lelkem mindenkoron az ki gonoszt re-
sen, az en nyajasságom paraznaval gyilkossal né leszen,
nem lakik en velem soha egyyű az ki Istentelen.

Im udvarombol-is ki üzetem az kik ragalmaznak,
mint kik alattomban vermet asnak attyok hainak es
kik elegyitik kenyereket hulokkal azoknak.

Csak hízeltedő-is nem fenvedek az en nepem
közőrt, haboruságokat kik főrdőznek en nemzerim kö-
zőrt, es kiknek alnokság es csalardíag kedves semek
előt.

Szivem.

Szivemben uratok kevelyeket, fel fúvalkodtak, 60
de örömet látom orfagomban az Isten felőket, az le-
gyen en fogam, ki követi az árvak törvényet.

Igen gyorfasággal en ki törölöm az gonos tevőket,
az Ur varosában nem fírettek alnok emberek, az
kik reánk hozzak az Istennek kemény ítéletet.

Igy könyörge David maga felől az nagy Ur Isten-
nek példáját meg irván ez igékben jó Fejedelemnek,
halgassa meg Isten kéréseket az keresztyeneknek.

CIII. PSALMUS.

Nota : Ier emlékezzünk, &c.

AZ ki az Istent meg ismerheti, jó tetemenyir eke-
ben veheti, annak fíent Lelek fívet gerjezti, hala-
adakra útterfikergeti.

Bizonyság nekünk erről fíent David, ki meg esme-
re az ű teremőjé, teremőjének jó tetemenit, im il-
lyen módon kezd el Eneket :

Dicsírd en lelkem minden erőddel, az nagy Ur
Istent az ő fíent Nevevel, aldigyad az Istent mind ele-
tedben, el se felejtéd jó tetemeniben.

ő bocsátja megh minden bűnődöt, ű gyógyítja
meg te betegségedet, es karhozattul megh ment tege-
det, meg koronazza te neked fejedet.

Te neked fejed az ű fíent Fia, bűnnek, halálnak
erős bay-vivoja, es az őrdögnek ű megh rontoja, es
mind Istennek fíent irgalmasága.

Ki minden jóval teged meg látot, imadságodban
teged

teged meg halgatot, mint az keselyűt ki mar meg ag-
got, nagy bűncidből ugyan meg iktot.

Iollet neha megh lanyargator, sok keserteret te
read bocsator, mint kegyes Atya meg oltorozot, de
ezzel teged kezehez tanitor.

Mas felől is meg hozzaja fogot, ellensegiden erted
bőstutallor, hogy ezt hiheffed sok peldatadot, az Si-
do nep közt kit meg sabaditor.

Bizzal en lelken az Ur Istenben, igen irgalmas ű
termesetiben, es kesedelmes az büntetesben, csak
hogy meg jobbul az te életedben.

Ha egy kevesse haragot mutat, az ű haragja mi
nem vegig marad, fenyegetese nem örökre tart, ir-
galmaslaga is meg teged meg lát.

Nem bűnünk serint tesen mi velünk, nem bű-
nünk serint fizet ű mi nekünk, mely igen magas az
egh mi tőlünk, ollyan igen nagy irgalmas mi ne-
künk.

Oly igen messze vette bűnünket, az Nap nyugat-
hoz mely tavoly Nap-kelet, hogy immar az bűn hatra
nem terhet, immaron miöket pokolra nem vethet.

Mikent az Atya fiait fannya, az-kepen Isten hivat
nem hadgya, mert nem Angyalok azt igy jól tudgya,
ű teremtetten mely gyarlok jól lattyá.

Földből teremte földkel lenni, mikent az fűnek
ugyan meg kel a föld, mint az viragnak el kel hullani,
Adam fainak ugyan meg kel halni.

Az mi testünkkel lelkünk ki mulik, ostan ez föld-
re nem

re nem emlékezherik, ſent David mondgyahinnije 61
illik, azert egy ſent-is nem imadrathatik.

Az Ur Iſtennek irgalmaſſaga, Iſten-ſelőkön mind
öröktől fogva, fiurol fiura mi reánk ſalla, Chriſtus
Ieſusnak meg igazitáſa.

Kik űtet ſellyük mondaſat tegyük, parancsolat-
tyat neki meghörizzük, neki engedgyünk eztemle-
keſük, ennyijo voltathogy el ne veſeſük.

Vigaſagh nekünk haboruſagban, mert vagyon
Urunk magas menyörſagban, mindenekkel bir Ki-
ralyſagaban, örökke valo hatalmaſſagaban.

Azert mindentől meghotalmazhat, az bűn az
ördög az halál nem arthat, az tűz es az viz megh
nem gyalazhat, tómlörz es fegyver minket el nem
ronthat.

Mint ezt meg írta ſent Pal minekünk, kinek íra-
ſat minnyajan kelhinnünk, ha Iſten velünk Chriſtus
mellertünk, akarnam larni ki volna ellenünk.

Ha Chriſtus Ieſus mi nekünk adra, ki ű nekie
nagy kintſes ladaja, ſemmi nincs nála oly igen dra-
ga, ki az Chriſtuffal mi nekünk nem adna.

Ti ſent Angyalok Iſtentaldgyatok, mert ű általa
vattok hatalmaſok, mindenkor neki ſavat hallyatok,
meg fogadgyatok neki ſolgallyatok.

Ti Fejedelmek meghalgaffatok, Iſten Uratok ne-
ki ſolgallyatok, akarattyaban ti el járjatok, mert tiſ-
teteokről ſamot keladnotok.

Egy hazi nepek ti-is kik vattok, Iſtentaldgyatok
Q mere

mert Pastori vartok, ugy kialtsatok, praedikallyatok;
mint egy trombita ugy hangicsallyatok.

Te fegeny k  s  te igen gyors legy, gyakran hal-
gassad Istennek igijet, t  led is Isten ugy dics  rtess  k,
hogy alab valo mindennel te se legy.

Minden allatok Istent aldgysatok,    teremts  t  k
minnyajan vallyatok, ez egek   l  d  n valahol vartok,
teremts  t  ket   r  kke aldgysatok.

De kivaltkepen oh te en lelkem, aldgysad az Istent
te minden id  ben, mert teged adoz az fegeny testben,
  ent Fia altal ism  g hozza v  sen.

CXII. P S A L M U S.

Az   ls   Psalmusnak notajara. G. SZ.

B Odog az olyan ember    lelkeben,    ki az Istent
B  i   bef  deben, feli t  rteli   ret igaz hitben,   ent
David mondgya, ezt az Soltar k  nyvben.

Ennek mindenkor nagy gy  ny  r  sege, csak   
Uraban kegyelmes bef  de, nincs rettegesben soha az
     ve, mert mindenkoron bizik Isteneben.

Noha vetkezik tudatlan  gabol, el   lik gyakran
er  telensegeb  l, nem marad   l kel hamar az v  ek-
b  l, az Ur Istennek nagy segedelmeb  l.

Ennek ez   l  d  n   k j  faga le  en, b  ns  g, gazdag-
s  g    hazanal le  en, Isten aldasahaza nepen le  en, ke-
vesb  l neki mindenkor   k le  en.

Dics  rik   rettelyes el  etben,   r  ln  k neki el  -
menetiben, kara nem le  en hireben neven, melle-
te le    nek nagy t  rtess  geben.

Igen

Igen taplallya ū az ſegényeket, jelesben penigh az 62
keresztényeket, ſenki nem lattya az ū ſükſégeket, Iſten
aldala gazdagitja űket.

Cselekedeti csak az Iſtent űl ſűgh, gazdagſagaban
fel nem ſuvalkodik, kar-vallafaban ű nem boſonko-
dik, hiſi Iſtent űl hogy csak probaltatik.

Tamad reaja ſok ſele kilirtet, ſok hamis hir nev,
ſok gonofizenet, de ſoha ſive attul megh nem ijed,
Iſtenben bizot ſemmit nem retteghe.

Vigaztalala nagy vagyon ſivenek, mert erűſſege
nagy vagyon hitinek, noha reaja ſokan irigykednek,
de ſandekokban elű nem mehetnek.

Sok nyomorultnak volt ū taplaloja, tudgya micso-
da az ū hivatally, haza nepere ſorgalmatos gondgya,
hogy ſükſégeket ſenki ne mondhaſſa.

Puſtaſagarol ū ſentegy-hazanak, nagy ſűk volta-
rol az hiű Tanitonak, ſű gondot viſel hogy marade-
kinak, menyegben gyűtſen kintſet ſainak.

Az ſegényeknek nagy gondgyat viſeli, ſomjuhoz-
ni nem hadgya ehezni, Iſtennek akar jo ſafara lenni,
csak azért akar mindennel jól tenni.

Parancsolattyat Iſtennek hogy ſeli, veres veritek-
kel az kenyeret eſi, marhajat adgya igazan es veſi,
azzal joſagat ſaparova teſi.

Iſten beſede nala nagy gazdagſag, az keves joſag
nala nagy ſokafag, bekevel lakas nala nagy uraſag,
de nagy ſegényſeg nala habornafag.

Keresztényſeg hejaban nem hannya, az kiben az

hit magar ki mutattya, hejában való keresztynnek
mondgya, kibén gyümölcset az hit nem mutattya.

Innen meg ertyük keresztynségünknek, bizonyos
jegyet mi idvősségünknek, mert az feretet pccseti
hitünknek, az nagy irigység hitetlenégünknek.

Ezeket írta szent David könyveben, s az es tizen-
ket szept dicsiretiben, hogy az keresztynt meg elmerd
hitiből, kívülpeniglen csekedetiből.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Mit bizik ez vilag, &c.

Bodog az firfi ki feli az Istent, az ű parancsolat-
ban gyönyörködik, mint az jambor Fiu enged
az Atyanak, nem küldömben ez is az nag Ur Istennek.

Aldottak lesnek ez földön ű fia, az Isten bőviti az
ű jószágokat, nem leszen ű nekik valami fűkfegek,
mikepen az Isten nekik meg igitte.

Dicsiret gazdagiasg leszen ű hazában, minden joval
űtet fereti az Isten, az életében leszen fegyhetetlen,
az ű igassaga örökké meg marad.

Fenlik az ily ember s jamborlagában, az több nepek
között mint az vilagossag, batorlagos minden csele-
kedetiben, irgalmas mindenhez es nagy bekeffeges.

Könyörül ez illyen minden nyomorulton, min-
den jószágabol bűséggel ostromat, tudvan hogy az Isten
őrt tette safarra, hogy gondgyat viselyle az fűködök-
dőknek.

Minden befe leben vagyon nagy igassag, minden
szólásban Istennek igeje, mert ez neki minden nagy

gy.

gyönyörűlege, senkit nem ragalmaz ő nem gyűlöli. 63
kodik.

Bekétféle legyen az ű Isteneben, nem retteg semmit az hitetlenek közzét, nem félt az ő nagy fenyegetéseket, oltalma ű neki az örök Ur Isten.

Örök emlékezetben legyen az Istennel, ki az ű hiteiről nem felejtkezik, igireti szerint ő nekik meghűzet, az ű jó voltából Christusnak általa.

Nem fél ez valamigonos hízenetről, né retteg semmit ez mikor haborgattyak, minden remenűse az egy bizony Isten, ki űtet biztattyá es meg oltalmazza.

Bátor az ű fűve Istennek általa, hogy kísűrtetiben meg ne botrankozzek, dicsekedgyek inkább az ű ellenűegin, vilagon, örökűgűn, testen es az poklon.

Istennek fűent Lelke fűenlik az emberben, dicsűrtetik ez az igaz emberektűl, meg koronaztatik az nagy Ur Istentűl, es bodog legyen Istennek orűsűgűban.

CXIII. PSALMUS.

K Ereűtűyenek kik ez földűn lakoztok, neveteket az Istennek adtatok, az ű nevet fűűntelen ti aldyatok, vele vegre hogy ti uralkodgyatok.

Mind ez vilag az ű Nevet dicsűrtje, legyen aldy az ő neve azt kerje, ellenűegűnket mi nekűnk el tűrtje, es bűűndket nekiek el tűrtűrje.

Nap-keletűl fogvan Nap nyugatiglan, az ő Nevet dicsűrtűk mind addiglan, mert Neve neki vagyon halhatatlan, jó voltából mi tűlűnk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneken, ez vilagon mind

az pogány népeken, dicsősége vagyon neki Men-
nyegben, örülnünk kel nekünk ezen fivünkben.

Kicsoda oly hatalmas országban, mint az Christus
ki lakik magasságban, mindeneket nezi ű nyavalyaja-
ban, es lelkének igen nagy faydalmában.

Fölemeli földön az fegenyeket, az ganeyban ser-
tengő bűnösöket, hogy hatalmasa tehesse mind űket
kik ű benne helyheztetik fivüket.

Az meddűket az Ur Isten meg aldgya, magzatok-
kal űket bűvön meg lattya, eleteket nekik meg fapo-
rittya, mind öröкке életékben raplallya.

Mert Christusnak meny-országban az tiszti, földön
mennyeen ala valokat nezi, az kevelyeket fejenkent
meg töri, es vilagi bölcseséget fegyeniti.

Az erdemes fenteket ű utallya, az kep mutatokat is
karhoztattya, az felelmes fivüket vigasztallya, meny-
országban bodoglagat nekik adgya.

Szent David írta ezt az Soltarkönyvben, enkek-
nek fáz tizen-három részében, Anya fent-egyház enek-
li dicsíretben, az Istennek ű nagy dicsíretiben.

CXVI. P S A L M U S.

Nota: Fohazkodom.

NAgy öröme adatek en lelkemnek, vigassága jő-
ve az en fivemnek, mert kegyelmes lűn Isten
keresemnek, es lűn meg tartója en életemnek.

Immar lelkem el keseredet vala, ki pokoltul nem
igen mészé vala, tellyes életem habborodot vala, az
halálra immar menendő vala.

Akkor

Akkor az Urat segitsegül hívám, felkiáltván ő ne- 64
kie ezt mondam, sies kerlek Uram immar en hoz-
zam, ne hadgy lelkem el vesnie kiáltam.

Kegyelmessen az Isten meg halgata, Atyai-keppen
hamar hozzam hayla, Szent Lelkevel engem meg la-
togata, banatimban engem meg vigasztala.

Mely kegyelmességet mindennek adgya, nagy ke-
gyessen emberekre ki nyujtja, az kik benne biznak
meg vigasztallya, minden haborutul meg szabadittya.

Bizzal azert en lelkem az Istenben, vegy nyugal-
mat ő sent igiretiben, bizzal az ő erős segitsegeben,
veled lehen öröкке igyeidben.

Te Ur Isten engem ki szabadital, az halálnak nagy
kinnyabol ki váltal, keferű siralmimból vigasztalal,
minden haborumban meg otalmazal.

Nagy örömben vagyon azert en lelkem, ű senti-
vel vigan lakik gletem, Isten segitsegebe nincs ketse-
gem, es ebben vagyon nekem tellyes hitem.

Iollehet en megh keferedtem vala, sok haborutul
meg ijedtem vala, de Istenben nagy bizodalman va-
la, segitseget csak tñle varok vala.

Mert csoda kenokban győtrődem vala, mely miat
mayd senten el vesék vala, mindazaltal azt meg ismer-
tem vala, hogy ember hamis, hazug, latom vala.

Mert az ember már ketsegeben eyt vala, az Istenül
el vonni akar vala, hogy ű benne ne bizzam kiált va-
la, de Istennek sent Lelke vigasztala.

Azert mit fizessék ű jo voltaert, tñle el vñt sep
f. ns

Szent ajandekaert, mit adhatnek neki ű oltalmaert,
hozzam valo nagy kegyelmessegejert.

Nagy örömmel dicsiretet eneklem, ű jo tetet min-
deneknek hirdetem, sent gyülekezet közt ezt en be-
sellem, lelkemnek ezzel nagy otalmat vessem.

Fogadast otalmaert neki tesek, mellyet erös hittel
megtellyesitek, mindeneknek ebből en pelda lessek,
ketleg nélkül meg lattyak minden nepek.

Az Istennek az ű nepe nagy kedves, es sentinek
vere igen szerelmes, mind cletek halalok kellemetes,
cleteben kitlat hogy nem fertelmes.

En penig te szolgad'vagyok Istenem, kerlek add
meg ennekem ezt kegyessen, hogy örök szolgad lehets-
ten cletem, szolgalo leanyod legyen en lelkem.

Az Istennek sent nevet en dicsirem, mindenek-
nek szölte magasztalom, az mit fogadtam en betel-
lyesitem, minden nepek között ezt en hirdetem.

Hala-adast az hivek elöt tesek, melyből minden
nepnek jo pelda lessek, en Istenem csak tegedet tisztel-
lek, örökkön örökre teged dicsirlek.

CXVII. PSALMUS.

INT most minket David Propheta a Soltar könyv-
ben, ilyen modon szaztizen-het elötört rendben.

Dicsirjete az Ur Istent ti pogany nepek, dicsirje-
tek ütöt minden nepek nemzetsegek.

Mert mi raytunk bizonyittatik irgalmassaga, es
meg marad mind örökre Urnak igassaga.

Igaz es hű az Ur Isten ű befedeben, tökellestes alha-
tatos ű igiretiben.

Azert

Azerit bizzunk Istenünknek fogadásában, nem ve-
sünk el ha hiendünk irgalmasságában.

Fellyül mulla minden dolgait irgalmassága, min-
den bűnökét fellyül hallad kegyes gazdagsága.

Immet ertyük veghetetlen kegyelmességet, Christus
Iesusert hozzánk való Atyai szerelmet.

Mert ű minket ingyen való ajándékabol el valasta
haiva irgalmasságabol.

Es megh valta minket veset nyomórultakat, az
vaklagbol Poganyokat, balvany imadokat.

Föl tamasta sent igejenek örömzaslojat, Christus
Iesusert kiastá bűnünk bocsanattyat.

Hogy valakik Christus Iesusban tístan hinnének,
örök életet birhatnanak es el ne vesínenek.

Vagyon nekünk szabadlagunk bűntől, halaltól,
Christus Iesusert, az törvenytől, örök ka hozattól.

Ier dicísjúk azert élet mi is örömmel, magasztal-
lyuk örvendezven hitbeli örömmel.

Aldot legy te Atya Isten edes teremtsők, igazga-
sád életünket kegyelmes Istenünk.

Dicsírtessel Iesus Christus edes megh valtunk, en-
gestellyed sent Atyadat mi egy közben-jaronk.

Oh sent Lelek dicsírtessel mind egyetemben, vi-
gastallyad batorisádjúunket lelkűnket.

CXX. P. S. A. L. M. (101).
Nota: Mikor az Sido, &c.

SOK nyomornaság mi életünkben hogy megh ke-
seríte, es ez vilagon nyugodalmunknak nem lún

R Sida je,

8 ideje, az nagy inségben Istenhez sirvan hívünk így
üvölte.

Tudgyuk Ur Isten hogy te hatalmas es igaz Isten
vagy, az mi hívünknek bent Lelked által igazgatoja
vagy, ellensegünknek gondolatnyának te meg ron-
toja vagy.

Eretnek ember csalard nyelvevel boszu befedet
sol, az mi fejünket ala hajtottuk, meg-is minket va-
dol, kerünk Ur Isten hogy szabadits meg nagy alnok-
sagokbol.

Patvarkodoknak hamis nyelvekkel vallyon te
mit hasznals, semmi jot abban mikent 8rdsgben mert
ugyan nem talals, bent fellegednek dicsiretetre sem-
mit attul nem varsz.

Haragra indit mereggel rakva mint az Aspis kí-
gyo, hatra vet reged, nem hiszen neked mert u csak
haborgo, az u fivében mint az tengerben vagy on sok
Scorpio.

Az hatalmasnak merges nyilakkal tegze mint raka-
tik, mordaly embernek es mint u t6re reyekben tat-
tatik, alnok embernek az 8 fajaban nyelve ugyan
fekszik.

Nem gondollya meg az arratlannak nagy nyomo-
rult voltat, sem az arvaknak legitseg nélkül megho-
gyarkozasat, nagy hamissaggal nyelvet forgattya,
reja tártya fajat.

Vadon erdőben mely nagy kegyetlen az sene vad
fia, mayd finten ához már hasonlatos az embernek
fia,

fa; és alard nyelvevel ki az igazat tükön fágat, és mazza.

Sőt az fenyő fa mely már sokaig fár azon tartatik, sebes tűz lángtul mely nagy hirtelen ő földi gyulaztatik, ennek ő nyelve az igaz ellen ugyan éléledik.

Lásd meg Ur Istent az mi napinkat rövididő meg őket, mert az ellenfeg meg környekezte mi lakohelyünket, mint az veremben az Oroslanok regenten Danielt.

Aldor Ur Istent te vagy mi nekünk mind Atyánk és Anyánk, noha el hadgyor nem ismer minket az mi földi atyánk, csak te szeretettel és hozzád vétellel hogy pogányok valánk.

Sok ideiglen az mi életünk csak fám-kivertesben, oly nepek között kik nem élnek te tisztelődben, kit meg példázal az Istennek minden nemzeteiben.

Csak nyomorúság bőséges szenvedés követi lelkünket, mert az bekefeg gyűlöls nepek haborgatnak minket, jay azért nekünk kik sok ideig vonfuk elezrünket.

Ollyanok fínten ők mi ellenünk, mint az Salskefetyű, ősrül halálnak és természet haborusagh szerző, hadakozásra nagy verontásra haragra ingerlő.

Vedel már rolunk sok ostorokat és gyűlölségeket, kik semmi okkal de nagy büntelen haborgatnak minket, á te haragod mint az sebes tűz emeséste meg őket.

Ime Ur Istent az te fímeid az bűn ellen vannak, kik nem akarnak teged követői mayd gonoful jarnak,

nak, az összefüggésben örök fejedben a zok nem lakoz-
nak.

Ne had Ur Isten kénünk teged az te egy-haza-
dat, megnyomorodt Keresztyenidet job felől állaf-
sad, ez megnyomorult nyögő üdében már megha-
badtsad.

Ved füleidben az te ne pednek sirvan ki a tásat, fany-
nyad immaron keresztyenidnek reghinarva fagat, az
igített jó nemes földre őket beálltsad.

Sok nyomorúság David Prophetát hogy retenti
vala, és mind azoktól meg szabadulni igen kevan va-
la, Soltár könyvenek fáz husz részben ezt be írta vala.

CXXI. PSALMUS.

Nota: Az ki az Istent megismerheti, &c.

IER emlekezzünk keresztyen népek az nagy Isten-
nek az ű jó voltáról, mert csak ű nekünk minden
jótevőnk, mennyen és földön csak ű igazgatónk.

En főle melem en fenneimet az nagy hegyekre és
az nagy völgyekre, hogy fejedelmet honnet kel yar-
nom, de nem találek többet az Istennel.

Csak ű ennekem en segít legem, büntül halaltul
rettenetes kéntül, és karhozattul meg ment engemet,
ki teremtette mennyet és az földet.

Nem hágy tegedet az ki sirtetben az te labodat go-
nofra nem vési, mert az Ur Isten vigyaz te read, mert
meg ismerted ű aldoor fent nevet.

Ime Keresztyen, mely nagy örösmünk, vagyoni mi-
nekünk

nekünk az nagy Ur Istenben, mert nem aluszik csak 67
reánk vigyaz, es csak ű minket őriznie akar.

Aldot Ur Iesus meg őriz teged, es el be fedez az ű
sönt kezevel, minden terhedet ű el viseli, es el fede-
zi az te bűneidet.

Az Nap az napon teged el nem ront, es az erzakan
az Hold el nem emest, mert az Ur Isten teged meg
őriz, minden gonosztul lelkedet meg menti.

Őrizzen teged az nagy Ur Isten, minden dolgod-
ban tegedet meg aldigyon, valahol te járj az ő neve-
ben, meg oltalmazzon most es mind őrdőke.

Szent David írta az Soltar könyvben, ő enekenek
száz huszon egy részében, mikor az Istent ű meg esme-
re, sok jó voltáról nagy halakat ada.

CXXII. P S A L M II S.

Nota : Fölseges Isten hozzád.

Ó Rűl mi hívűnk mikor ezt halljuk az Tem-
plomban megyűnk, az Ur Istennek sönt igejet
halljuk.

Megh alnak lábunk őrdő Ur Isten az te Templo-
modban, es tőbra sível dicsirűnk tegedet.

Ald meg Ur Isten az te nepedet kik teged szeret-
nek, tarts meg kőzűrűnk az gyűlekezeter.

Legyen bekeffeg Fölseges Isten Anya sönt egyhaz-
ban, oltalmaz minket minden nyavalyánkban.

Dicsíret neked Arya Ur Isten az te sönt Fiaddal,
es sönt Lelekkel őrdőkkőn őrdőke.

Nota: Adgyunk halat mindnyajan.

AZ Iſraëlnek nepe regenten ô Törvényben, az Ammon pogany népnek eſet vala inſegében, de megh ſegite az Iſten, az ô nagy ſüklegekben, es el nem hagyá ügyökben.

Azert nagy halatadvan, Iſtennek cneklének, ű ſabadulaſokait, illyen módon űrvendenek, mondgya ezt moſt az Iſraël, az ô ſzent Iſtenének, mint kegyelmes vezerének.

Hogy ha az nagy Ur Iſten velünk nem leſen vala, mondgya ezt az Iſraël, mindnyajan el veſünk vala, hogy ha az mi jo Iſtenünk közöttünk nem leſen vala, bizony mind el veſünk vala.

Mikor az hitlen nepek, reank tamadtak vala, neſtalam elevenen minket mind be nyelnek vala, midőn az ű nagy haragjok reank föl gerjet vala, könnyen meg emeſtnek vala.

Ar-vizkepen jű vala, reank az ű erejek, nagy rettenetes vala haragos ſenyegeretek, már ſintén el borit vala az ű kegyetlenſégek, ſertelen nagy dühöſſégek.

Nem vala emberektől, ſohonnan remenſegünk, hanem csak te egyedül lűl Ur Iſten ſegitſegünk, aldot legy azert mi Urunk, es kegyelmes Iſtenünk, mi eggyetlen egy vezerünk.

Hogy minket meg mentettel, az ellenſeg torkatul, az hitetlen nepeknek reank csikorgo fogoktul, mint
az ma.

az madarat megh mentel az ű nagy halojoktul, es 68
fok alnok tanacsoktul.

Megrontad te Ur Isten tőret az ellenségnek, megh
szabaditotja lűl te nyomorult hivednek, mind megh
csufolod azokat, az kik ellened gűnek, alnok tanacsot
vegeznek.

Csak te vagy őrdő Isten az mi erős gyamolunk,
csak az te aldot neved mindenűt az mi hatalmunk,
menynek földnek egy Uranak, mi csak tegedet val-
lunk, azért mind őrdőkke aldunk.

Ezt az Szent David ira, regen az Soltar könyvben,
az ű dicsirerinek szaz huszon-negyed részében, hogy az
hivők ne essenek, kesűségben ő igyűkben, mikor fo-
rognak insűgben.

CXXV. P S A L M U S.

AZ kik biznak az Istenben, el nem vesűnek eletűk-
ben, Idvűzűlnek hitbűl.

Az Istennek befűdeben, kik maradnak szerzűse-
ben, idvűzűlnek hitbűl.

Ezek lesűnek erűssűgben, mint egy kűd-sal kemeny-
sűgben, idvűzűlnek hitbűl.

Sokfűr esűnek kifűrtűben, de űk el nem vesűnek ab-
ban, Idvűzűlnek hitbűl.

Mostan az jűk felelemben, tartatnak es fenytűk-
ben, Idvűzűlnek hitbűl.

Tegy ezekkel jűl Ur Isten, az kik biznak Szent
igűdben, Idvűzűlnek hitbűl.

Az kik

23 Az kik penig hitetlenekben, elnek es nagy ke-
velységekben, mind el vesnek ebben.

De az hitek bekefében, lesnek örök dicsősé-
ben, idvözölnek hitből.

Ezt Szent David az Soltar könyvben, szaz es huszon-
öt részben, írta dicsireiben.

CXXVII. PSALMUS.

Nota: Szalmas ennekem, &c.

Mindenek meghallyak es jól meg tanullyak, kik
megedelmekei Istenül nem varjak, nincsen Isten
nelkül segítés es idvőség.

Valamely városnak avagy háznak nepe, Ur Isten
nem örzi, hidgyed annak vesztet, nincsen Isten nel:

Csak hejaban lesen reggelsől kelestek, nektek kik
erőssen Istenben nem hisztek, nincsen Isten nélkül se-
gítés es idvőség.

Ezkeppen történik minnyájan tinektek, munka-
banattal, kik kenyeret estek, nincsen Isten nélkül se-
gítés es idvőség.

Nagy könnyen az Isten ad mindent azoknak, kik
csak benne biznak, neki könyörögnek, nincsen:

Mint az sebes nyilak hatalmas kezében, erősek az
hitek Isten oralmában, nincsen Isten nélkül:

Bodog az ki lelket hittel erősíti, minden ellenfe-
get erőssen meg győzi, nincsen Isten:

Írta ez Szent David ű Soltar könyvben, szaz huszon-
hetedik ekes cskében, nincsen Isten nélkül segítés
es idvőség.

CXXVIII.

Nota : Minnyajan örüllünk, &c.

Minden hi Keresztyenek meg halljátok,
 Mi legyen tökellertes bodoglagtok.
 Fellyetek Uratokat Istenteket,
 Az ű parancsolattyat fereffetek.
 Ellyetek igazan kezi munkával,
 Így eltek jól es igaz bodoglaggal.
 Ti nektek felelegtek hazatokban,
 Szül jambor fiakat gyarapodásban.
 Kikk el meg ekesíti hazatokat,
 Mint az föld gerezdek vesszőjökét.
 Aftaltok kőnyúl ülnek ti magzattok,
 Mint az fep olay-fanak ekes agók.
 Ezkepen aldgya meg az embert Isten,
 Valaki feli ütet igaz hitben.
 Aldgyon meg titek az örök Isten,
 Ki lakik az ti gyülekezetekben.
 Az Isten faporitja jószágokat,
 Es adgyon fiatoknak jó fiakat.
 Bekefeg legyen Anyafent egyházban,
 Ugy legyen, mondgya minden ember bizvan.

AZON PSALMUS.

Bodogok azok kik Istent felik, es igaz hittel kik
 Etet vesik, parancsolattyat nekie tesik, kezek
 munkajat kik igazan esik.

Kezek munkajat Isten meg aldgya, eledelket meg

haporitnya, es eleteket meg hosszabirtya, az igaz utra
oket igazgattyá.

Es feleségek hozzájok illendő, hazokban leßen
mint jó termő föld, fiaik neki hitben nevednek, astra-
la könyűt mint olaj-fa vessők.

Meg aldgyon teged az egyes Isten, es őregbiten
az igaz hitben, hogy te valhassad idővel teged meny-
ben, tegedet vigyen örök dicsőségben.

Es hogy lathassad fiadnak hitet, nemzetesegidnek
haporodasit, es bekelegnek drága gyümölcsöt, Ke-
retyeneknek hitben épületeset.

Ezkeppen aldgya meg embert az Isten, ki felj uter
minden időben, es az ki bizik ű igiteriben, tamassa
leßen az ű eleteben.

Sz. David írta ezt a Soltar könyvben, kessen mond-
gya az huson nyolcz refében, mert kelemetes hazal-
tag Istenben, kit meg koronaz örök dicsőségben.

CXXX. PSALMUS.

Nota: Keretyeneknek Istené, &c.

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörü-
ly Braytunk, nyisd meg az te füledet, halgald meg
könyörgésünket, merthá mind meghitlended, az
mit vetkeztünk te ellened mind karhozunk előtted.

Nagy az te irgalmaslagod, az bűnt te meg bocsát-
hatod, nines nekünk semmi érdemünk, nines sem-
mi attaljanagunk, nines ki dicsekedgyek előtted, fe-
lünk minnyajan tegedet, es könyörgünk te neked.

Azert bizzunk az Istenben, es nem az mi erde-
münk.

münkben, nyugodgyek ű benne lelkünk, ű legyen 70
mi remenűegünk, Istennek űnk nyilvan igeri, hogy
akar oltalmunk lenni, azért hűdgyünk ű neki.

Legyünk erőűlek hitünkben, bizzunk csak az Ur
Istenben, ne eűstünk benne keűűlegben, ne űomorkod-
gyunk lelkünkben, legyen erőű minden Keresűtyen,
ki meguyjult űent Lelekben, es bizzek az Istenben.

Ha nekünk űok bűnünk vagyon, Istennek rűb
kegyelme vagyon, nincs ű irgalmanak vege, noha
embernek űok bűne, ű minekünk kegyes paűtorunk,
ki őriz minket Pokoltul, es meg ment karhozattul.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Kűveti valancp: &c.

Fűlűeges Isten hozzád kialtunk nagy keűerűűleggel,
kűnyűrgűnk neked hogy legyűűegűűleggel.

Tekints mi reánk Kűrűnk Ur Isten ily nagy űűkűű-
gűnkben, es űegely minket erőűkenűűgűnkben.

Mikent az foglyok rűmlűrű űenek en erőűűen kialc-
nak, űenki űem hallya űem kűnyűrűl raytok.

Pokolnak kűnyya, bűnnek űokűaga, dűhűskűűk
raytunk, legyűűegűűleggel hogy mind el ne veűűűnk.

Ha bűneinket te meg tartandod űűlűeges Ur Isten,
vallyon kűleűen elűűted bűntelen.

Nincsen artatlan nincsen bűn nélkűl űenki te elű-
ted, azért kűnyűrgűnk utunkat vezetűyed.

Mert csak te nalad vagyon kedűűelűgh es nagy ir-
galmaűűag, Christus Ieűusert bűnűkbűl űabadűag.

örvendezsivőnk fölséges Isten te igiretedben, es
hozzánk való nagy kegyelvedben.

Oh, méltóságos nagy irgalmasság, kedveddel mi
raytunk, bűnnek, ördögnek, nincs hatalma raytunk.

Meg szabadultunk az Christus által örök karhozat-
tul, nincsen felelmünk immar az halattul.

Oh egy remenység menybeli Isten, bizony egy se-
gitseg, te fogaidnak adgy örök életet.

Dicsíret neked Atya Ur Isten az te sent Fiaddal,
es mind örökké Szent Lelek Istennel.

CXXXIII. PSALMUS.

Nota: Mindnyajan örüllünk hiv, &c.

MEly igen jó legyen az egyenesseg,
Hallyuk meg es erünk meg keresztyenek.

Meg írta nekünk ezt sent David Kiraly.

Miképpen aldgya meg ezeket Isten.

Kik örök felik mint kegyes Atyókat.

Es ferereettel ok egy mást halgattyak.

Atya-fülséggel es akaratul.

Io bível lelekkel vadnak egymás-hoz.

Meg aldgya ezeket az örök Isten.

Hogy úk gilyenek miképen ú hadgya.

Az igaz hitben es az jó életben.

Nagy egyenessegben, aldot erkölcsben.

Kegyessen élik ezek ez vilagot.

Nagy bekelességben es jó ferencseben.

Nincs haragtuk örök, nincs vissza vonas,

Nincs folas, gyűlölség, sem haborúság.

De

De minden időben az nagy feleret,

Isteni felelem es bodog. élet.

Ez azért óh hivek az egyenesleg,

Kinel job nem lehet az emberek között.

Ez nincsen aranybol es gazdagfagbol,

De Isteni aldashbol es adománybol.

Kerjűk azért őtet hogy adgyon nekünk,

Illyen jó életet es draga kintset.

Ezt mondgya bizonnal minden hiveknek,

Kik vallyak az Istent ű igejéből.

Hogy soha nincs job az egyeneslegnel.

Kik Istent felik es egy-mást halgattyak.

Segiti ezeket az őrk Isten,

Es űket nem hadgya semmi dolgokban.

Dicsőleg legyen az Atya Istennek,

Fiaval egyetemben Szent Leleknek.

CXXXIV. P S A L M U S.

Nota : Főlfeges Isten neked, &c.

VRnak fogjai no dicsirjete, minnyajan az Urat
magasrallyatok es meg aldgyatok mindnyajan
az Urat.

Ti kik allorok Urnak hazaban őrk dicsőlegben,
no dicsirjete Istennek Fia az egy igaz hitben.

Emellyetek földi kezekeket Ur fogalattyara, es az
mint lehet ti dicsirjete, es magasrallyatok.

Vissont az Isten ki teremette mennyet es az földet,
meg ajandekoz földön es mennyen ezek ertitek et.

Mikent őrkül te dicsirtetel főlfeges Ur Isten,
most es mindenkor te bent Fiaddal, aldashal Ur Isten.

102 Dicsíret neked Atya Ur Isten az te Sz. Fiaddal, ne-
ked fent Lelek egy örök Isten, az fent Haromlaggal.

CXXXVII. P S A L M U S. S. M.

I Zraëlnék meg somorodot nemzetlege, es Istennek
el ošlot nepe, mikor Babyllonnak kemény inſege-
ben, el farador volna fínten.

Ime ugy mond ez mely nehez az mi fívvünknek,
hog nincs vege sok gyötrélmünknek, kik közzülünk
az földre fírvan eſtenek, rolad Sion emlekeznek.

Noha vagy on fep draga varosban lakafunk, es irt
fep fíros földet latunk, es Euphratesnek köz folyaſa-
ban ifunk, de mas fele mi ohaytunk.

Oh te Sion Istennek örök fent-egyhaza, es Ierufa-
lemnek Temploma, kit büncinkert földre mind le
rontata, az ellenleg puſtan hagyta.

Meg-is velünk itt tartryuk az mi hegedünk, kik
dicsírjük azzal az Iſtent, es az viz mellett fakra föld
rak van űket, verryük reaſemeinket.

Meg hírvadot nagy varakozasban mi fívvünk, re-
menſegben el fogyor lelkünk, ha leſen immar az mi
földünkben helyünk, es nyajas fep eneklelünk.

Nincs helye moſt itt reghi jo tiſtelelünknek, nin-
csen modgya mi enekünknek, az ellenſeg közt kik
reánk dühöſttenek, vagy on ſidalma fejünknek.

Karomlyak űk az mi fíkokor dicsíretünket, meg-is
igy kenſerítnek minket, mondgyatok nekünk az
Sionnak eneket, az Iſtennek fent igíjet.

Oh Ur Iſtente jól latod híffűk ezeket, es meſta-
lan ű

lan ű kereseket, hogy enek ellyűk mi ott az űent ige- 72
ket, hol idegen föld tart minket.

Vayha lenne meg vegre valo űabadlágunk, es
ismet hazánkban lakánk, nagy ohaytással honnan
elki buydostunk, akkor űűnnék meg űiránk.

Mindazaltal ha meg lassodunk űerelműnkben,
hozzad Ierusalem űivűnkben, mi job kezűnk-is
csonka es benna legyen, es semmijor ne tehesen.

Es inyűnkűsz bar legyen ragadva mi nyelvűnk,
hogy ha rolad el űeletkezűnk, es ha te kedves es
dragabnem lű nalunk, hogy nem mint az minnen
űejűnk.

Mert inimaron nincs nekűnk semmi vigaságunk,
kik az űam-kiveresben elűnk, hanem csak az mi
lelki dolgokban tudunk, kit az űent Templomban
hallunk.

Ez vilagnak mind el rothadando jofagit, alnok űág
űregbiti kentűt, de bodog az ki Iűtenben veri hitűt,
jokban gyakorlya elűt.

Kűnyűrűly mar te űr Iűten az mi voltunkon, boű.
űut alý az arultatokon, ellensűgűnk mi reank hogy
indullyn, űűl inditryak minden modon.

El puűtitak az mi lako edeshazánkat, el rontak te
űent Templomodot, azok űrűlven terhelik mi kű-
nunkat, meg csufollyak nyavalyánkat.

Miert űivűk hogy meg nem elűk baratinknak, na-
lunk kik űokaig lakoztak, de reank inkab mas űelűl
tamadtanak, űoműedink alnokok voltak.

De űi-

De fizes meg te fölséges Isten ezeknek, veget ves-
sed az büntetésnek, ellenségek-is mi velünk ör-
vendgyenek, kik igazan teged hisznek.

Legyen annak az mennyei bodogferencse, legyen
mindenütt aldothire, ki Babyllonnak ezt vegre meg-
fizesse, az mit raytunk ű mivele.

Bodog leßen ki raytad ezt meg tellyesíti, hogy te
magzatidat föl vesi, es az kü-salhoz nagy kemény fi-
vel veri, es el romlasodat eri.

Ezt mi fiuunk nem meltatlan bossúra kerí, de
Isten tanatsabol eri, mely ostoraval Arya Fiat megh-
veri, az tűzre kel annak menni.

Ezt enekle az Istennek nepe regenten, ki nagy pel-
da az mi időkben, vagyon meg irvan Soltar könyv-
nek rendiben, száz es harmincz-hetedikben.

CXLVIII. P S A L M U S.

Mikoron az Szent David megismere,
Az Ur Istent ezkepen ű tistele.

Dicsirjetez az Istent az mennyegből,

Dicsirjetez űtet az magassagban.

Dicsirjetez űretti Szent Angyalok,

Dicsirjetez űtet minden seregi.

Dicsirje űtet az fenyés Napes Hold,

Dicsirjek mind az vilagos csillagok.

Dicsirjetez űtet mind az fep egek,

Es az magassag fölött való vizek.

Dicsirjek az Ur Istennek Szent nevet,

Mert mind ű általa teremtettenek.

Mind

Szolgaid teged kerünk, meg ne itéltsünk, kegyel-
mes legy mincünk, hogy mind el ne vessünk nincs
elő ember földön, előbbé ki meghesé, es igaz lehesen.

Mert ellenség szívünket, mi termesetünket, habor-
gattya lelkünket, birja életünket, jöktul minket meg
föföt, Christustul el fakasztot, karhozatra haytot.

Mint akik örök tűzre, nag vesedelemre, ezkepen
setetsegre, fantalan lok bünre, vitt minket ellense-
günk, kiben meg rettent szívünk, keferedet lelkünk.

Regi üdöt emlitünk dolgaid ismerjük, irgalmas-
sagod hiszünk, igassagod ertyük, gonosokat meg ron-
tas, jokat kezedben tartas, es meg bodogitas.

Azeri hozzad kialtunk, nekünk legy otalmunk,
mint az föld meg faradtunk, jöktul el tavoztunk,
lelkünk vigassagh nélkül, vagyon igassagh nélkül,
Christus Iesus nélkül.

Sies halgas meg minket, tölts be keresünket, bato-
rits mi szívünket, ald meg életünket, megh fogyatko-
zot lelkünk, Christus tavol ment tülünk, nem lakik
mi bennünk.

Haragod ved elrolunk, könyörűly mi raytunk,
sentsined had meg latunk, legy immar mi velünk,
mert maydan el kel vessünk, kel karhozatra men-
nünk, kit pokolnak ertünk.

De te engedgyed tudnunk, idejen meg latunk, ir-
galmassagod raytunk, ki maradgyon nalunk, mert
te vagy mi otalmunk, minden hatalmassagunk, csak
te benned bizunk.

Mutas

Mutas jo utat nekünk, hogy ne tevelegjünk, mert 74
te vagy segedelmünk dolgunkban vezetünk, azért
hozzadkiáltunk, tüled oltalmat varunk, nincs hova
folyamnunk.

Ments meg az ellenségtől, az hitetlen ségtől, ördög-
től és az büntől, minden tevélyegtől, taníts teged kö-
vetnünk, akarodat tennünk, te vagy idvöslegünk.

Sz. Lelked minket tartson, hitbeni batorítson, utunk-
ban igazgasson, Christusban biztasson, Sz. Neved igaz-
ságunk, legyen vigasztalásunk, örök bódogságunk.

Ments ki somoruságból, minden háboruból,
ronts meg igazságból irgalmaságodból, az mi el-
lenséget, kik háborgatnak minket, kergetik lel-
künket.

Mind elveszessedőket, mint gonosz tevéket, kik
akarják lelkünket, birni életünket, mert szolgál mi-
lőttünk, tüled oltalmat kerünk, mar ne hadgy el-
vesznünk.

Szent David így könyörge kelesűsegeben, esőt va-
la bűnőkben, oly nagy felelemben, írta meg Soltar
könyvben, fáz negyen három részben, hogy tanul-
lyunk ebben.

CXLIV. PSALMUS.

Nota: Iralmazz Ur Isten, &c.

Minden allat dicsir Ur Isten tegedet, feli es rette-
gi fenyegetesedet, es föl magasztallya te Szent
Főlségedet, azért en-is aldom az te fent nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat, vifeled az

hadban igyemet, gondomat, forgatod kezemben az
hartzon fátyamat, te tanítod vijni az en uyjaimat.

Csak te benned vagyok minden bizodalmam, te
vagy en lstenem az en diadalnam, te vagy batorfa-
gom en erős kü varam, csak te vagy párlom bizo-
nyos otalmam.

Kezemben adod meg en ellensegimet, ki mostan
el hordgya edes nemzetemet, fertelen pusztitya szép
firos földemet, gyakorta le vagja erős vitezimet.

Menyi fok jót tétél Uram mar en velem, te fent
Fölleged tül honnan erdemletté, en halando bűnös rü-
le d títelteté, fok ajandek idat mert naponként veszem.

Tollehet meg bantot az en Aryam teged es nagy fok
bűnökkel karomlot tegedet, minden nemzetlegem
vetkezet ellened, en-is fok bűnökkel bantottalak
teged.

De ha teremtetél ű bűnös vérek ből, ez vilagra hoz-
tal te nagy jó kedved ből, megh mentettel engem ör-
dögnek kezéből, mikor ki títital az en bűneimből.

Nem segyenlem Uramrolad enilek eznem, mind
ez világ előtt benned dicsekednem, minden allatok-
kal tegedet dicsírnem, lelki testi jokat csak te tölöd
kernem.

Tudom mint az arnyek el mulik életem, minden
teheslegem es cselekedetem, mint az fep folyo viz el
mulik en tülém, de meg-is könyörgelt haly Uram
en tülém.

Hát te minket tartasz te öröklegednek, az Christus
Iesus.

Iesusban valástot nepednek , ne adgy mattalekŕa az 75
idegeneknek , kik mind azon vannak hogy megh
cmeŕŕenek.

Noha meg erdemlyűk az oſtott te tűled, mind az
altal minkerha el verz elűled, es az te nepedet ha meg
nem kemelled, hanem fogytig űket mind az földhűz
vered.

Mit fognak mondani à poganyok rolad, à nag sok
karomlaſt Uram oſtan hallyad, otalmazni az te nepe-
det nem tudrad, az ű eh torkokban azert raſitottad.

Nem mondgyake Uram ezt az hitlen nepek, de
vallyon ſhova lűtt moſtan az ű Iſtenűk ? mi remen-
ſegűnkert csufolnak bennűnkert, es az mi hitűnkert
megpűkdűſnek minker.

Kegyelmez megh azert az te ſeregednek, kit sok
nemzetűlegnek moſt kűrnyűl vűttenek, mint az tenger
vize minker mayd el nyelnek, ha ſent Fűlűlegedűl
meg nem rettentetnek.

Tekints reank immar à magas mennyegbűl, mutafűd
meg magadat irgalmaſſagodbol, az te hiveider meots
ki az rabűagbol, az pogany nepeknek ű vas igajok bol.

Te adű diadalmat az te Kiralyidnak, te adű bűlűce-
ſeget az ű tanacsinak , legy vezere azert az mi Kira-
lyunknak, legy batoritoja az ű hadnagyinak.

Ved el batorűagat mi ellenűegűnknek , ronts megh
erejekert az pogany nepeknek, mutafűd magadat mi
Fejedelműnknek, erűs Hadnagyunknak, es mi ve-
zerűnknek,

Hogy meg menekedven az nagy ellenfeleltől, teged
dicsirnefsünk mi tellyes fivünk ből, neked halat ad-
gyunk nagy lelki örömből, mint kiker ki vőttel en-
nyifok infegből.

Es az mi magzatink te neked ilyenek, fent isme-
retedben föl nevedgyenek, te Szentegy-hazaddá
mind eppülheffenek, az örök életben hogy veled le-
gyenek.

Enged eppiteni romlot hazainkat, fordítsad öröm-
re mi fok siralminkat, faporítsad Uram minden jósa-
giokat, es uyjits meg immar az mi napjainkat.

Ez világ hai azt mondgyak bodognak, az mely
nepnek ezek test ferint meg vannak, de mi Keresztye-
nek azt tarttyuk bodognak, az kik az hatalmas U
Istenben biznak.

Az Sz. David Kiraly így könyörög vala, hog ellen-
segivel femben megyen vala, kik ellen otalma csak
az Isten vala, fáz negyven negyedik enekeben hadta.

CXLV. PSALMUS.

Notaja : örök Atya Isten, &c.

NAgy hala-adással magasztalak teged en Istenem,
kegyelmességedről valamikor en meg emleke-
zem, örökkön örökre minden napon teged kel di-
csirnem.

Oly nagy tífteleltre dicsiretre túlem melto volna,
ha hozzád illendő tífteffeget en nalam rapálnal, de
nincsen mit adnom többet Uram az hala-adásnal.

Időrül időre en hirdetem hatalmassagodat, az id-
vőzi-

vőzitesben, teremtesben valo jó voltodat, mert nagy 76
szerelmedből nem kemelled túlem fent Fiadat.

Megh jelented nekem öröktől fogva valo tiúkadat, az te vigasztalo batorito öröm mondasodat, te fent Lelked által, onnan ertem jó akaratodat.

Örök dicsőffegre tisztessgre hogy engem hivatal, azen büncimnek nagyfagabol mikor ki tisztital, akkoron mutatad hogy magadnak engem valasztottal.

Pecsetes gyűrődde Sz. Lelkeddel, magadnak foglalal, erős remenységgel igaz hittel fepen föl ruhazal, örökös tarsava mert Christuśnak engemet valasztal.

Vala Uram nekem te előtted nagy sok adossagom, kiertte Sz. Fiad Iesus Christus lőn ertem valtsagom, azért vagon mostan en fivembe illyen batorfagom.

Sokszor emlekeztem jó voltodrol en nagy búkségben, kit meg-is kösönni en nem tudok tellyes életemben, azért kialt hozzád az en lelkem ű nagy örömeben.

Főlötte irgalmas mert kegyelmes kegyes Istenem vagy, az megh büntetése, veresegre, haragra késő vagy, hősűn ideiglen fenyvedhető irgalmas Isten vagy,

Ream fíve ferint mint fiara Atyam nem haragfík, erőtlensége mert mikor ver-is kedve ellen esík, ha fanyaru kezzel nyul-is hozzám meg-is jomra esík.

Az ő nagy jó voltat az Ur Isten nem csak ram terjeszt, jokra gonosokra Napot, holdot, ű ki felelősite, földet es az Mennyet életünkre mi nekünk teremte.

Nincs

Nincs nagyobb jo-teted soha velem irgalmassagodon,
nagy kegyelmességed félyeb árad te igassagodon,
sz. Fiad érdeme nagyobb Uram en alnoklagimmal.

Csuda jo-voltodból megtamastod az kik el esne-
nek, kegyelmességedből fől emeled kik immar elest-
tek, grótlenségekől el nem űzöd az kik vetkeztenek.

Im minden allatnak sok fenei csak te read néz-
nek ű nagy búkségekben ehégekben tegedet keres-
nek, teremő elterő Isteneknek tegedet jelentnek.

Segelled erellel es itallal minden búkségekben, az
hollo fiaknak eledelt adő az űnőn főkőkben miko-
ron annyoktul el hagyatnak ő nagy ehégekben.

Csak meg vonfod Urā az búkségben erős hatalma-
dat, ismeg ha akarod az búkségre ki nyujtod karodat,
kegyelmességedet így mutatod hozzánk jo voltodat.

Igen igaz mondo vagy Ur Isten minden dolgaid-
ban, kit egyfőer meg mondaő soha senki nem ér teged
masban, az nagy vigassaga en lelkemnek minden ba-
natyaban.

Nagy közel vagy hozzám en Istenem, mint Arya
fiához, az en kialtasom fel inditson az meghalgatás-
hoz, mert tistá lelekből megyek hozzád mint edes
Aryamhoz.

En akaratomat cselekedted jo akaratodból, igaz
törventőttel en felőlem Uram mindenekből, sok-
sör levetettel, meg felvettel kegyelmességedből.

Meg őrizted Uram mind azokat kik teged feres-
tek, hala legyen neked, el nem veszték kik benned
hitte-

hitenek, kiért mind örökké minden bontek teged di- 77
csirnek.

Erős oltalma vagy es gyamola az fegeny arva-
nak, az nyomorultaknak hivattatol egyedül Attyok-
nak, legy meg szabaditonk Uram most-is minckünk
foglyoknak.

Te neked Ur Isten mind ezekert adok nagy hala-
kat, kerlek hogy mind vegiglen meg tartsd ebben
az fiakat, kik teged tisztelnek mind örökké mint edes
Attyokat.

Illyen hala-adaft David kiraly tün az Soltar könyv-
ben, ű dicsiretinek száz es negyven ötödik refében,
hogy halakat adgyunk az Istennek mindenkor fi-
vünkben.

CXLVI. PSALMUS.

Dicsird az Isten mostan oh en lelkem, dicsirem
űtet mig leſen eletem, fejedelmekben remenſe-
gem, nem leſen ember en idvőſſegem.

Mert űk megh halnak iſmet földre leſnek, ez föld-
diekről meg ſem emlekeznek, azért bodogok azok
leſnek, az kik Iſtenben erőſſen hiſnek.

Ennek nagy gondgya vagyon mindenekre, mind
menyre földre, es az nagy tengerre, ezekben valo ſok
rendekre, ez földön valo ſok fegenyekre.

Az igazaknak ű meg őrizője, kegyetleneknek erős
büntetője, az fegenyeknek legítője, az ehezőknek ő
eltetője.

Meg szabadítja Isten az foglyokat, világosítja az
szeny vakokat, felemeli tantorottakat, igen szereti
az igazakat.

Es meg őrizi az jóvevényeket, szegény arvakat es az
özvegyeket, de megh bünteti bűnösöket, földről el-
törli ű ösvenyeket.

Uralkodol te azért Uram Isten, te szent Fiaddal
örökké menyegben, az Szent Lelekkel egyetemben,
dicsírünk teged dicsőffegedben.

Szent David írta ezt az Soltar könyvben, száz negy-
ven es hatodik Enekeben, halakat ad ez dicsiretben,
mi-is dicsirjük Istent lelkünkben.

CXLVII. P S A L M U S. S. M.

DRaga dologh az Ur Istent dicsírni, sine előtt ke-
gyessen enekelni, ekes dolog szent Nevet magaf-
talni, az hiveknek ű előtt szolgálni.

Az Ierusalemert lam ű szereti, Anyaszent-egyházat se-
pen eppiri, törvényével bodogul ekesíti, az Izrael fiait
egyben gyűyti.

Ögyogyit meg somorodot hiveket, vigasztallja az
meg alélt lelkeket, ű enyhít megh sok keserűsegeket,
mind testi es lelki betegsegeket.

Nagy samot tart ű valasztot nepere, mert tudtara
csillagoknak-is neve, gondot visel ennyi samtalan
rendre, azért hogy ne tekintene nepere.

Főlfeges Ur az mi mennyei Urunk, oly nagy erős
es hatalmas Kiralyunk, kinek bölcseségetől tavol al-
lunk, értelmében mert veget nem találunk.

Ez ű.

Ez ű neki csodálatos tanácsa, hogy az felideket föl 78
magasztallya, de az kevely gonosokot utallya, es űket
mind az földig le gyalazza.

Enekellyünk neki hala-adással, vigafagos hangi-
csalo szerfammal, befelgelsünk az mi kegyes Urun-
kal, magasztalvan űtet imadlagunkal.

Ű vonfába az egeket felyhőkkel, es az kődőt megh-
terheli elsővel, melyet le farmaztat az földre fellel,
hogy gyümölcsöt fűvet hozzon bűfeggel.

Az hegyeken, völgyeken, telekeken, Ű ád az bar-
moknak eledelket, az hollo fiaknak-is ehlegetet Ű
tölte be, meg adgya kereseket.

Semmi ű magaban akar mi erő, az lonak ereje neki
nem kellő, sem emberi serenlegre nem nez ű, mert
egyedűlelegsegessegitő.

Kedve vagyon csak az őtet felőkben, gyönyörkő-
dik az igaz emberekben, hatalmas azoknál minden
kicsinben, oltalom ez vilagi erő ellen.

Dicsird azért Ierusalem Uradat, magasztald keres-
tyenség meghvaltodat, aldgjad Sion mennyei Kira-
lyodat, hiveknek serege te fent Aryadat.

Ű te neked barorsagod mindenben, kapuid zarjaik
birja erőssen, polgaridat megh aldgja egyyességen,
rebesitven sok jo tetemenyeben.

Hataridat szereti bekefeggel, meg aldotta földeidet
bűfeggel, megh nem fogyatkoztat semmi fűkfeeggel,
caplal teged semlye, czipo kenyerral.

Hamarlagos az Ű parancsolatya, mindenható böl-

cseleget tanatla, az földre-is ala farmazik sava, es leg
ottan meg leßen akarattyá.

Mint az sejer es falangozo gyapjat, ű melattyá se-
gyengeden az havat, es mikkppen egy pövalyozo
hamvat, seapronkent zuz-marazokat forhat.

Mikent ilmet az darabos jegeket, ide ala hannya
az kö esöket, egyetemben hordoz nagy hidegeket, ki-
ket soha lam lenki el nem rűhet.

Vifont mikor parancsolattyat adgya, leßen mind
azoknak el tagulasa, ha elestő seleit fel ramattyá, az
jegeket folyo vizzel olvastyá.

Iakobnak ki mutattyá sent sörzeset, fiaival közli
aldotigejet, ő Fölsege az Izraelnek neper, igazgattyá
neki advan törvenyet.

Nem cselekedet így semmi nemzettel, meg nem
ekesitet ennyi sentseggel, mikent reank tekinte nagy
jo kedvel, kiert aldgjuk öröкке dicsőseggel.

Ez igeket az Szent David Prophetá, szaz negyven
heted Enekeben írta, tanusagul es ki nyilatkozatta,
mert az Urnak szerelme arra vonta.

I N N E P E K R E

valo Enekek.

A D V E N T R E.

AZ Keresztensegben, igaz vallas az hitben, hogy
ahidgyűnk egy Istenben, Atya, Fiu es sent Lelek-
ben, Menynek földnek tengernek ű teremőjeben.

Hűűnk

79

Bethlemben születek, Angyalok megjelentek, pa-
 toroknak hirdetek, hogy Ur Christus nekünk születek,
 nagy örömm hirdettetek, idvösség megadatek.

Iszolban fekvők az pásztorok meg hílek, az An-
gyalok dicsírek dicsőfleget ott meg jelentek, beke-
leg jó akarar, földre hirdettetek.

Ez Christusként valla, az keresztfán meghála, & sent vére ki omlla, mi halálunk ottan meg romlla, harmad nap fel tamada, minket meg igazita.

Mennyegben felmane az örök dicsőségben, ott nekünk helyet szerze, eljövendő az itéletre, ott megfizet mindennek, ki mint érdemlette.

Hűsek, sent Lelekben, vigasztalo Istenben, hűsem
az sent-egy hazar, senteknek ü gyűleközerit, hűsem
Christus kedvejert, bűndöm bocsanattyar.

Hísem az holc testnek, testben fel tamadafat, hísem
az dicsősseget, hísem en az örök életet, ez hittel bato-
ritom, minden életemet.

A Z O N N O T A R A.

AZ Arya Ur Isten, Adamot hogy teremte, ki be-
fedet meg fege, bent Fiat neki meg igire, üdö be-
tellyeseden, bündökört erezte.

27 **E**ze nagy sok régiek, lam Kevántak eljöni, ez vilagra jelleni es ő erettek fölteteni, bűnösöket valani es meg igazítani.

Mikereftyen nepek, immar hidgyúk eljötben, erettünk föltétben, meg holtes fel tamat Christusbán, menyben ment Istenfegben, Uralkodo Istenben, Varjuk immar vigan minnyajan ez vilagra, kiki mind halalara, es az itiletnek napjara, mert csak ű lön minekünk, idvösslegünknek arra.

Ki eljű itilni jokat szabadítani, minket igazítani, es az mennyegben el be vinni, gonosokot meg törni es el karhoztatni.

Rettenetes leßen az Christusnak föllása, erős sententiaja, de az joknak vigalagara, es minden gonosoknak leßen sirasara.

Iövetek el úgy-mond, Aryamnak aldottai, es ű kedves fiai, igaz hitű felidjuhai, mert örök dicsőségel akarok meg fizetni.

Tavozzatok el ti Aryamnak atkozrai, es hitetlen fölgai, bosszútevő alnok nepei, az örök karhozatnak leßtek ti mind fiai.

Vege leßen akkor az Itiletnek napjan, joknak nyavalyajoknak, es nagy keserű sirasoknak, mert örök ősi leßnek az örök bodogsagnak.

Dicsőség Atyának, dicsíret Szent Fianak, legyen Iesus Christusnak, mi kegyelmes edes valtonknak, Szent Lelek Ur Istennek, az Szent Haromságnak.

MI Aryanak Atya Isten, vezérünk Fiu Isten, es Szent Lelek Ur Isten, vigasztalunk mindenben, kik vagyunk igaz hitben, Christusrak n kezében, jer dicsirjük Enekben.

Io Isten ez vilagot, hogy teremte Adamot, es az Paradicsomot, hagyta parancsolator, mellyet Adam el hagyot, mikor ördöghöz haylott, Istenük el fakadott.

Csudalatos nagy eset, vese emberi nemzet, hogy semmi jot nem tehet, csak bünnel rakva lehet, kivel nem idvöszülhet, meny-orfagban sem mehet, csak az pokolra mehet.

Haragja az Istennek, vagyon fejen mindennek, kik vilagra sületnek, bünds Adamtúl lesnek, mert minnyajan verkeznek, megh hogy Annyokban lesnek, rabjai az ördögnék.

Az irgalmas Ur Isten, miért hogy nem kegyetlen, ezt kialtya büntelen, nincsen senki büntelen, en vagyok igaz Isten, terjerek meg hirtelen, leszek irgalmas ingyen.

Ezert küldte Szent Fiar, ez vilag meg valtojat, es meg babaditojat, ki megh alaza magat, Adamnak abrazattyat, fel vöve dallattyat, fenvede bünnek kenynyat.

Legyen örök dicsöfeg, az Aryanak ki fölfeg, az Fiunak tisteffeg, Szent Leleknek egy hüfeg, Harom-fag egy Istenfeg, kerünk hogy legy segitfeg, Legyen köztünk bekefeg.

válo születésnek historiaja es hasna.

B. And.

IEr dicsirjük ez mai napon az mi Urunkat, bizony Imelto dicsiretünkre nagy tífteffegre, mert születek ez nap nekünk idvősségünkre.

IAz Augustus Római Császár Uralkodik vala, Sidosagot ki bírja vala es Galileat, parancsola ez világot levelbe iratni.

Mennek vala minden felől ű varasokból, eredet szerint, nemzetleg szerint ű hazajokból, hogy be iratnak ű magokat Császár leveleiben.

Ez hír halvan az szent Ioseph szűz Mariával, el indula Galileából az Nazarethből, David Kiralynak városában az Bethlehembben.

Immar az sok vendeg neppel mind az szállások, az városban be tölttek vala, azért szent Ioseph, el be szálla jegyessevel egy istállóban.

Tifistalagban mi Urunkat az szűz Maria, szűzen születne nekünk vilagra az istalóban, be polalvan helyhezette ű az jafolban.

Szent Pálirjabizony befed mellyet hinnünk kel. Ur Christus jöve ez vilagbra ennek-okaert, hogy ű minket bűnösöket idvőzicene.

De ha irgalmassagabol el nem jüt volna, mi minnyajan el vettünk volna, karhoztunk volna, mert mind fejenkent Ur Istennek valánk haragjában.

Az

Az mi első Atyánk Adam mikor verkezek, Ur 8,
Istennek parancsolattya hogy ő meg feje, magat
cye es fiait Isten haragjában.

Minden lelkek kik ő tölle farmaznak vala, ef-
nek vala Isten atkában, ő haragjában, fogantatvan
fűlettetven eredendő bűnben.

Senkijo cselekedetiből sem erdeméből, meny-or-
szágban nem mehet vala, es Ur Istennek, meg nem
engestelheti való ő nagy haragjat.

Esaías fent Propheta örömet monda, hogy mi ne-
künk gyermek fűletek, fuadatnak, ki Istennek
nagy haragjat meg engestelne.

Angyalpaſtoroknak cyjel hogy meg jelenek, ez
fot monda hirdetek nektek en nagy örömet, mert
fűletek ez nap nektek Idvőzítődk.

Nagy sereggel az Angyalok eghben eneklik, Ur
Istennek dicsőség menyben es itt ez földön, beke-
seg es jo akarat az embereknek.

Az paſtorok mind fel kelven el be menenek,
Bethlehemben es megh talalak az Szent Iosephet,
fűz Mariaval az gyermeket ott az jaſolban.

Dicsőitek es dicsirek Istent mindenben, mellye-
ket ő hallottak vala, es lattak vala, azért mi-is di-
csiretet nekie mondgyunk.

Arya Ur Istennek fia emberre hogy lőn, ő általa
hogy mi emberek az igaz hűtben, fejenkentlennenk
Ur Istennek aldor fiai.

Vigaſſagnak es örömnnek ez az nagy napja, kin
X örül.

örülnek mind az Angyalok, no azért mi is adgyunk
halat ez gyermeknek mint mi Urunknak.

Atya Ur Isten ő fiat nem azért küldé, ez világot
hogy meg itillye es el vesse, de meg tartsa szabaditá
es üdvözítse.

Bizonfaggal ez világra azért küldeték, hogy valakik
ő benne biznak tellye lelekkel, örök életet, varha-
sának Istent lathassak.

Ez gyermek lón Ur Istennel miközben-jaronk, es
mi nekünk ő ez fót monda: szerető fiam, hidgy en-
bennem, meg bocsatom minden bűneidet.

Azért hidgyen minden ember Iesus Christusban,
mert kik biznak ő érdemeiben ületeseben, nem kar-
hoznak de viternek be meny-országban.

Oh te aldor es fap gyermek Ur Iesus Christus, ha-
lat adunk ez nap te neked: es kerünk teged, te-
kints reánk magas menyből mint fiadra.

Adgyad nekünk ajandekul Szent Lelek Istent,
hogy valhassunk teged örökké, es dicsirheffünk,
holtunk után meny-országban teged lathassunk.

Dicsirteffek fent Haromság ez mai napon, Atya,
Fiu es az Szent Lelek, egy bizony Isten, dicsireret
mind örökké neki mondhassunk.

AZ MODULISEMUS NOTAIARA.

Titum 3.

IER mi dicsirjük, aldgyuk es fel magasztallyuk,
mindeneknek teremőjét, az Atya Ur Istent, ki nem
mi

mi erdemünk ből, de az ő jo-voltából, könyörüle sz
raytunk, az ő szerető szent Fia ez vilagra küldé.

Philipen. 2.

Szűz Mariatul testet, igaz emberseget, magat igen
meg alázván, fel vőve reaja, hogy minket meg val-
tana, es meg szabaditana, mi ellenleginktől, bűntől,
halaltul, érdégtől, örök karhozattul.

Genesis 3.

Adamtul fogván régi el mult nagy időben, megh
igirte vala nekünk ezt az Atya Isten, kigyónak mi-
kor monda, a földön állat magva, megh tőri fejedet,
el veszi birodalmodat, minden hatalmadat.

Genesis 26.

Abraham Patriarchanak ugyan azt monda, megh
fokasítom en neked te keves magodat, mint az egh-
nek csillagist engemnek földenyit, mert az te magod-
ban, meg aldatnak minden népnek hívő nemzetlegi.

Numerorum 24.

Mar fel tamadot Balamnak fényes csillaga, kit jó-
vendőkepen Sido népnek mondot vala, hogy Iacob
nemzetéből tamadna fényes csillag, es Sidólag köz-
zül, sarmaznak az Iesus Christus embersege szerint,

Deuteronomij 18.

Ez vala azért az hatalmas nagy Propheta, kit Moy-
ses Sido népnek meg jelentet vala, Istennek igiretis
mikor nekik meg monda, en ti közzületek, tamas-
tok egy nagy Prophetat nektek valtságokra.

Pfalm. 131.

David Kiralynak ezen vegre meg eskűvek, hogy

az igirt Iesus Christust nekie megadna, mikor ezke-
pen monda, hogy meg ne csatlakoznek, en az te fe-
kedre vetek Kiralyi mehednek draga gyümölcseiben.

Esaiæ 11.

Szent Esaias erről így prophetalt vala, vessző farma-
zik lessenek nemes gyökereből, kiből egy ekes vi-
rag ujjongnan nevededik, kin Istennek lelke, böl-
cselge es tanatla igen meg nyugofik.

Matth: 1.

Ez lén az Fiukiról az Angyal ezt monda: mikor
Ioseph füz Mariat el akara hadni, Davidnak fia Io-
seph, ved hozzád az Mariat, mert ez oly fiatfúl, ki
meg szabadítja népét gonosz bűneitől.

Lucæ 2.

Ez fűlertesnek és nagy dragalatos voltat, meg jelen-
tek az Angyalok segény pásztoroknak, mikor nekik
mondanak, hirdetünk nagy örömet, ki lén tinek-
tek, es ez egész földön való bűnös embereknek.

Iohan: 1.

Ez vala az Atya Istennek és igije, ki kezdetről fog-
va az Atya Istennel vala, mindennek és általa, es ű
miatta vadnak, kit ez gyarló világ, az és okosága
miatt meg nem ismert vala.

Es tulaydoni közze ez vilagrajőve, de őt ez világ
fia nem akarak venni, es az kik őt vevék, hatal-
mat ad nekik, Isten fiaiva lenni, valakik az és neve-
ben bizonynyal hinaenek.

Lucæ

Simeon Prophetanak jóvendó mondása, Maria-
nak az mit monda im be tellyesedek, ez gyermek ve-
fedelmere, es sokak idvösségere, vettetet Sidok közt,
es jegy-keppen kinek sokan ellenc-tamadnak.

Galat. 4.

Szent Pal ajánlya ez fűlelesnek nagy voltat, meg-
jelente ő minekünk hasznalatosságar, idő be tellyesed-
ven, el küldé Atya Istent, egyetlen egy fiat, hogy mi
valástot fiait Christus által lennenk.

Psalm. 22.

Örüllyünk azért es mi lelekben vigadgyunk, nagy
halakat advan immar az Iesus Christusnak, ki ő fűle-
televel minket meg vigasztal es meg batorita, ki di-
csőssegevel rakva földnek kereksege.

Rom. 9.

Erről az iras tanu-bizonlagot tesen, hogy valakik
bennéhíűnek meg nem csalatkoznak, de az örök ele-
tet, es örök dicsőséget ígerte azoknak, holott velünk
uralkodik örökkön örökre.

M A S.

Ad notam: Keresves fivel, &c. Esa. 11.

SZent Esaias így irt Christusnak fentfűleleséről,
hogy egy vefűű fál fel nevekedik Iesse gyökere-
ről.

Ennek gyökereken egy viragotska ugymond neve-
kedik, kin az Istennek ő fent Atyyának lelke meg-
nyugosik.

Győződelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak

X3

vallya.

vallya, az kegyelemmel es igazsággal őrteljesnek
mondgya.

Ez általleszen az Ur Istennel nekünk bekecségünk,
mert közben-jaronk Szent Attya előtt, ű lecsen mi-
nekünk.

Draga jócsagot es őrdcséget cserez ő minekünk,
adcsaginkat, nagy gazdaglással meg fizeti ertűnk.

Igasslagaval mind ez vilagot itilnie fogja, mert
Attya Isten az itiletet kezében bocsattya.

Nagy bekecséget lelki őrdcsmet hoz ű ez vilagra,
mert kiralycsagot nagy birodalmat veszen fel vallara.

ő mia lecsen hogy az baranyok az farkással laknak,
semmi bantások orcsflanyoktul nem lecsen juhoknak.

Semmi cslelmek kerescsyéneknek őrdcsgtűl nem
lecsen, kiknek Christusban nagy bizodalnok, re-
mencségek lecsen.

Nagy sok gyorsPardok az baranyokkal mind eg-
gyűt nyugcsnak, vad Orcsflanok csilid őkrőcskel eg-
gyűt csnek, iscsnak.

Kegyetleneket az csilidekkel eggyecsécsben hozza,
űket előcsre az kicsin gyermek becsedevel haytya.

Győzcsdelmenek haralmassagat valakik larangyak,
Christus Icsusnak Isteni voltat mindenek imadgyak.

Nagy batordcsagat csécseny bűncsők akkor kőcsny-
rőcsnek, Christus nevesben lelki estesti ajandekot
kernek.

Az ő zácsloját fel emelteri ű Szentegy-hazaban, es
csent igijetpracsdikaltattya, ez csécses vilagban.

Azpo.

Az pogan nepek nagy bátorsággal eleibe mennek, 84
nagy bátorsággal űk ajandekon, hitet cölle kernek.

Meg halakkoron az Kiraly Christus, az mi bű-
neinkert, de harmad napon ismer fel tamad igazula-
sunkert.

Vilagosságot az Atya Isten ime feltamasta, kirez
vilagnak regen igirt volt, immar elbocsatta.

Kik lakozanak örök halálnak sötét arnyekában,
vilagosságot tamasta nekik az ű fent Fiaban.

Azert örüllyünk mint az aratok az ssep aratasban,
ugy vigadozzunk mint az vitezek, az elnyert pra-
daban.

Mert az pallernak nehez igáját nyakunkbol ki-
vonta, az bűntes halalt, az törvény atkat, az Chri-
stus elronta.

Meg szabadita minnyajan minket ördög orságabol,
fent orságaban be hoza minket irgalmasságabol.

Nagy szabadlág gal es nemesseggel megh ajande-
koza, mind fiaiva es jegyeseve ez Kiraly valasta.

Ez vilagi had nagy sok zörgeffel, csattogással leßen,
es verben kevert nagy sok öltözet űk özetkör leßen.

De ez Kiralynak Christus Iesusnak lelki hada le-
ßen, ű halálának az ellenlegen győzödelme leßen.

Az mint Gedeon Madianokat űze kürtöllel,
ugy űzi Christus hitetleneket ű fent igijevel.

Fut az Amalek az lampaloknak zörgetele elör, így
fut az ördög nagy rettegessel Christus Iesus elör.

Az kis gyermekek kezeket nyujtyak, ördög bar-
lang-

langjában ; az ő orfogat az földre rontyak űk nagy
batorfagban.

Nagy dűcsűfeggel immar fűletet ez gyermek mi-
nekűnk , az mi Kiralyunk Istenűnk Fia adatot mi-
nekűnk.

Fejedelemség nag hatalmaflag az ő vallan vagyon,
mint Arya Isten meg jelentette illyen neve vagyon.

Nagy csudalatos tanacsofla ez az Arya Istennek,
nagy erűs Isten, ő lefen Arya jűvendű életnek.

Istennel valo bekefegűnknek őrdűk fejedelme, bi-
rodalmanak orfaglaflanak soha nincsen vege.

David Kiralynak Kirali fűkit maganak foglallya,
igazan valo itűletivel igafaggal birja.

Ezt cselekedi az seregeknek Ura es Istene, az Ur
Istennek reank aradot buzgo-nagy fűerelme.

Szűleteferdűl Christus Iefusnak azert emlekezzűnk,
bizodalommal halá-adaffal rayta őrvendezzűnk.

Nagy vigaflagunk őrvendezeűnk legyen az gyer-
mekben , mert űdvűfűfegűnk vagyon mi-nekűnk
fűent fűűletefeben.

Dicsiret legyen Arya Istennek es Fiu Istennek, az
vigafűrlo, vilagofűto, Szent Lelek Istennek.

M A S.

MInnyajan őrűllyűnk hűv kereűtyenek,
Nagy halakat advan az Ur Istennek.
őrűllyűnk Christusnak fűent fűűletefen,
Mert ő fel őrdűzűt az mi tefűnkben.

Le

Le Balla az egből az űlo fia,
 Es meg testesűle az Isten fia,
 Istennek ű fia Iűn ember fia,
 Egy űemely az ember es Isten fia,
 Vegezele lűn ez az nagy Istennek,
 Hogy az űu lenne valclag hűeknek,
 Szent Lelek Iűtentűl ű fogantatek,
 Mert az ű testet formalia űent Lelek,
 Firűin mag nélkűl ű fogantatek,
 Az űűznek meheből rűűtan űűletek,
 Ebben az nagy Istennek ű űerelme,
 Tetűek meg Atyanknak hozzánk jo kedve,
 Csudalatos űerelme az Atyanak,
 Hogy foglal űent Fiaban ű maganak,
 Iűtennel az ember meg haraguvek,
 Az űrdűg miatt lűn rabja tűrvennek,
 Tűűtatalanná es bűndűűe lűnek,
 Az Iűten ellen mindenek vetenek,
 Iűten mert hogy minket valaűtor vala,
 Maganak ű minket teremtet vala,
 Nem hagyhata minket bűnertel veűűűnk,
 Io kedvet akara mutatni rayűűnk,
 De hogy minket Iűtentűl az bűn ű-űrdűg,
 El űakafűtor vala engedetlenűeg,
 Eggyűűle Iűtennel az embereket,
 Semmi teremtet allat nem tehere,
 Buzgo nagy űerelme indita Iűtent,
 Valclagra nekűűnk űent Fiat keűűre.

Rea az Fiu terhünk fel vőve,
Istennel ű minket meg beköltet.
Ezért fogantatek az Szent Lelektől,
Mert ő meg áldta minket az bűntől.
Csudaképen Istenhez minket kötö,
Mint az emberleget magához kötö.
Ez képen velünk frigyet és kötetst tün,
Mert velünk lakozo Istenne ű lön.
Nem csak erejert ontá ű az testbe,
De ugyan magat-is az testhez kötö.
Mert nem lön elég egy terméketiben,
Hogy valtság lehesse csak emberlegetben.
Istent és embert kelle őve hozni,
Har két terméketnek kellettök lenni.
Szamitalan és veghetetlen fizetést,
Kellötek Christusnak tenni az bűnert.
Ezért lön ű ember és igaz Isten,
Mert két terméketet az valtság kíván.
Rabságunkból és az mi bűneinkből,
Meg szabadita Christus az halaltól.
Az ű bületese lön rícsalágunk,
Isten jószágival gazdagulástunk.
Ez lön az meg igirt mag Abrahamnak,
Ez lön az Mészias fia Davidnak.
Bálámnak csillaga és nagy Propheta,
Ez Christus lön az mi lelkünk valtsága.
Cserele az Christus az emberekkel,
Meg beköltete minket az Istennel.

Érdék dicsőseget f-érdék eleter, 86

Igassagot ferze nekünk sentseget.

Törvény atkabol ű minker ki mente,

Es emberre leven mi lönk lsten.

Az érdőgrül, pokoltul, karhozattul,

Szabadita minker Ur haragjatul.

Érdmet es nagy bekeleget ferze,

Mind fottig ellensegünk el vestre.

Az mi őfületesünk el ronta,

Az őfületelevel meggyogyt.

Ezert mi enkellyünk az Christulnak,

Dicsiretet mondgyunk ű sent Attyanak.

Es kerjük fohazkodvan ű felleget,

Halgassa meg az mi kőnyörgesünket.

Szentellyen maganak sent Templomava,

Tartson meg az hitben sent orfagaba.

Az ő Fiabol reank ontorkedvet,

Tartsa meg mi bennünk az ű jofagar.

Es sentigjeben tartson meg minker,

Szent Lelekkel vigasztallya fivünket.

Dicsireffel érdkke Arya lsten.

Fuival sent Lelekkel egyetemben.

M A S A Z O N R O L.

MIkor ez feles vilagh karhozatban eset volna, es minden nemzet az érdk tűzre valo volna, es mind az pokolra szállana.

Az kegyetlen halal mindenecket meg öl vala, mert

az ű nagy bomoru arnyekaban vifel vala, az nagy rű-
re kenferit vala.

Nagy örömet ada nekünk az mennyeknek Kiral-
lya, az aIdot Atya Isten az menyböl jo kedvet mutat,
ez földet meg vilagositá.

Alakülde nekünk az önnön igijet és az ő allattya-
nak természetét érint való. Fiar, az ő dragalatos nagy
kintser.

Ezt hóg el bocsáta világot kezdetűl fogva, igire es hirtetere az Sz. Atyának általa, az S népet úgy vigasztala.

Kinek eljőve set nagy ohaytással vartak, es nagy fo-
hazkodással, ezertür mindenkor imadtak, csak hogy
ez nagy Kiralt lathatnak.

Mert ez által, hirték ez vilagnak szabadulását, az
bűnnek es halálnak örökre való meg romlását, min-
deneknek meg újjulását.

Mikor ez vilagnak dolga ekkeppen volna, egy
fejlételen fűzet litten Sido nemből valaſtra, abból
vön teſtet ő magara.

Az Romai Augustus Császár hogy uralkodnék, és
mindez feles.világ ű birtokaban famlaltatnék, és le-
veleben irattatnék.

Akkor Sidosagban David Kiraly varofaban, Micheas prophetanak mint vala az 8 irafaban, fűlerek. Jesus Berlehemben.

Azon tartományban mikoron pásztorok volnanak,
es az ű nyájok mellett egyjel őrizven vigyaznanak,
Angyali őrzőtor hallanak.

Ne

Ne fellyetek immar ti bűnös emberek, im örömet 57
mondok az nagy Istenül en ti nektek, ma fületet Id-
vőzítőök.

Az Angyallal lőnek azontul mennyei seregek, kik
nagy dicsőreter az Ur Istennek eneklenek, ez uy Ki-
ralynak örvendenek.

Ki által emberekkel Isten meg bekeller, es jo aka-
rator űellenfegihez jelentet, mikor nekik megh ke-
gyelmezet.

Adgyunk halatazert mi is nagy örömmel ennek,
es tellyes lelekkel örvendezzünk ez kis gyermek-
nek, mint mi kegyes Idvőzítőknak.

Hala legyen te neked kegyes Atya Isten, vegyed
dicsőreterünket meg valto Fiu Ur Isten, aldgy megh
minket Szent Lelek Isten.

M A S.

Dicsőreter az Gyermek ki ez nap fületet, egy
főplőtelen fűztől vigasztalásunkra, ha nem fület-
tet volna, mi mind el vőstünk volna: Oh mi idvőf-
segünk, eggyetlen egy Iesusunk, ki mierrünk fület-
tel, oltalmaz pokoltul.

Esaias Propheta ez regen meg írta, fületterik egy
fűztől ugy mond az Melsias, kinek fent fületesen
az Angyalok örülnek, mely Idvőzítőnek, fületeseről
valo örömet űk jelentnek, első ör pastioroknak.

Vegyűk azert cűnkben Angyalnak mondasar,
ki azt monda Iosephnek űtet vigasztalvan, im fogad
fűz Maria Szent Lelektől magzatot, ki Iesusnak ne-

Y 3

vőf,

veſt, az az, idvőzítőnek halálával ki minket karhozátul meg ment.

Ezen mi mind örüllyünk es Chriftnak diesirjük, mert mi errünk ſületer, hogy mind el ne veſtünk, halat adgyunk ű neki, hitet ű tőle kerjük, hogy benne bizhalunk, mert kik Chriftnak biznak megh nem ſegyenűtetnek itiletnek napjan.

M A S.

EZ nap nekünk diesiretes nap, bizony vigafſag-
nak napja, es űdvőſſegnek bizodalma, mert ſüle-
tek ez nap nekünk mi valtiagunkra, az Chriftnak Iſtennek Fia. Aaronnak veſtője meg viragozek, tiſta ſűztűl gyermek ſületek, Mennyei Kiralyul nekünk adatek, Chriftnak Ieſusnak neveztetek.

Ez gyermek volt az meg igirt mag, mi elſő Atya-
inknak, Adam Atyának, Abrahamnak, kiből minden Nemzetſégek meg aldatanak, örök életre fel-
tamadnak: Aaronnak veſtője meg viragozek, &c.

Meg tőretek ez gyermek miat, az űrdőgnek hatal-
ma, az halál, az bűn, űrdőgh orſága, megh nyitateg
Meny-orſágnak erős kapuja, Iſtennek kedve mi re-
ánk ſallat: Aaronnak veſtője meg viragozek, &c.

Nincsen nekünk ſemmi ſeletmünk, ſemmi nyo-
moruſagtul, bűnűl, űrdőgtűl, karhozattul, az Moy-
ſes törvényenek ű nagy aikatul, örök halattul, kar-
hozattul: Aaronnak veſtője meg viragozek, tiſta ſűz-
tűl gyermek ſületek, mennyei Kiralyul nekünk ada-
tek, Chriftnak Ieſusnak neveztetek.

Meg

Meg tőretnek az pogan nepek, kik ez gyermek- 88
ben nem hisznek, az nagy Istennek nem kellének, az
örögnök haralmában örökre esnek, az kik az bűn-
nek veget nem vetnek, Aaronnak veséje meg virá-
gozok, tista bűztől gyermek fűletek, &c.

Halat adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent
Leleknek, es mind örüllünk ez gyermeknek, nagy
örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, dicsirven
Istent enekelnek: Aaronnak veséje meg viragozok,
tista bűztől gyermek fűletek, Mennyei Királyul ne-
künk adatek, Christus Iesusnak nevezetnek.

M A S.

VR Isten veledek, keresztényenek örülletek, igaz hit-
tel hat fel keűltetek, bűneitekből ki tettetek.

Istennek Sz. Fia, ez vilagnak meg valtoja, az örök
karhozatnak elrontoja, Meny-orbagnak megnyitoja.

Nekünk fűlettetek, bűn közzülünk ki veretek, i-
gassag nyjonnan meg eppitetek, az örök élet igirtetek.

Adamnak & verke, lün mindennek vesedelme, de
az Ur Christus Iesusnak fűleteke, mindeneknek lün
hijedelme.

Ezen mi örüllünk, mert az Christus nagy remen-
ségünk, ha ű benne igazan mi hijendünk, nagy bű-
neinkből ki terendünk.

Az hit azt kívannya, hogy az Christus legyen ju-
talma, jamborsagban ne legyen bizodalma, jollehet
soha azt el ne hadgya.

Kik Christusban hisznek, mindenjot űk meg csa-
lek es-

lekeſnek, de az által idvözülni nem igyekeznek, kit csak Chriſtusban lelhetnek.

Hidgyünk az Chriſtusban, Atya Iſtennek ſent Fia-
ban, mitermeſetünknek uyjetojában, bűnnek meg
rontojában.

De igazan hidgyünk, bűneinkből lelki ſefellyünk,
jamborlagban hamar el fel öltözzünk, meny. orſágba
be mehetünk.

Dicsőſleg Atyának, eggyetlen egy Szent Fianak,
mind ezeknek nemes ajandekanak, tellyes SzentHa-
romſagnak.

M A S.

IER minnyajan örüllyünk, es ſívünkben vigad-
gyunk, mert ſületek Ur Ieſus nekünk.

Kit az Atya Ur Iſten, könyörülven emberen, el bo-
csataharodik üdében.

Mert meg vala igirven, meg az első időben, terem-
teſnek ő kezdetiben.

Az mi első Atyának, Adamnak fiainak, es utan-
na maradékinak.

Az után Abrahamnak, Iakob Patriarchanak, ve-
gezetre David Kiralynak.

Kinek nemzeteſgeből mehenek gyümölcsből, ſü-
letek ſeplőstelen ſüztül.

Kinek neve Maria, Ur Ieſusnak ſent Annja, es ſü-
neki ſolgalo leanya.

Ez ſep ſüztül ſületek, Atya Iſtenül adatek, es mi-
nekünk ajandekoztátek,

Angya-

Angyali sereg zengések, es ekes enklesek, jelene- 89
nek Mennyei seregek.

Hirderven pásztoroknak, juh mellett vigyazoknak,
vigadnanak az Ur Iesusnak.

Mert csak ő időzött, mindenekkel joltvő, sen-
kit penig hatra nem vő.

Hozzahij mindeneket, gonosz bűnben előket, meg
bocsátja az ő bűnőket.

Elhagyá gazdagfagat, vegheterlen orfagat, hogy
erettünk adna ő magat.

Azert jőve hogy elnenk, es meg engeszteltetnenk,
erdemből kegyelme nyernenk.

Nagy szeretet mindenekhez, hogy Isten emberek-
hez, jőve fertelmes bűnösökhöz.

ő életnek adoja, sívnek vigasztaloja, lelkünknek
világositoja.

Az kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak,
örök halállal űk mind meghalnak.

Mi azert ez fellegetnek, emberre lőtt Istennek, hid-
gyünk mi nagy remenségünknek.

Kinekünk igértetek, es erettünk fűletek, mond-
gyunk neki ny dicshiret.

ő Attyavalegyetemben, Szent Haromsag mennyeg-
ben, dicshiretek egy igaz hitben.

M A S.
Azon Notara.

Christus Iesus fűletek, Attya Istentől küldetek, ez
vilagra nekünk adatek.

Z

Ket

Ket ember választatek, Adam első adatek, az Christus az után fűletek.

Minnyajan az Adamban, esenk örök halalban, Isteneknek nagy haragjában.

Első Atyánk minékünk, Adam nagy veszedelmünk, Isten minékünk örök halalunk.

De az kegyelmes Isten, ki irgalmas mindenben, ismeg be von az ű kedvében.

Igre ez vilagra, Szent Fiac az halakra, mindennek nagy valtságára.

Kezdetben vala Ige, az Christus és felsege, Szent Atyának egyetlen eggye.

Le szálla Meny-orfagból, Atya akaratyából, Isteneknek gazdaglagából.

Isteni bölcseségből, Szent Lelek illeséből, fűletek az fűznek meheből.

Ez vilagra adatek ez nap nekünk fűletek, emberi Nem hogy meg valtatnek.

Atyának aldozások, Prophetaknak irások, ezt bizonyitva és mondasok.

Ez az Istennek Fiac, kijött most ez vilagra, mindenneknek meg valtságára.

Mint Adamban kesergünk, az Christusban vigadunk, mert és nekünk minden örömünk.

Mert Adamban meghalunk, de Isten Christus mi Atyánk, ki által ismeg feltamadunk.

Vigadgyunk és örvendgyünk, Istennek halat adgyunk, hogy halalbol életre meggyünk.

Dicsir-

Dicsirteffel Ur Isten, Christusban te Igidben, fent 90
Lelekkel egy Istenfegben.

M A S.

Iesus fűlerek idvűffegűnkre, az mint regenten vala
Igirve, Atya Istennek nagy fűerelme, emberi Nem-
hez terzek ebben kegyefűlege.

Elsű fűleink verkeimiat, es az űrdűgi csalardűsag
miatt, nyerenk magunknak űrűk halalt, es karűozat-
tot, pokol kinnyűr, fok nyavalyat.

Senki oly nem lűn ki meg mentene, de az te fűent
Atyad megkűnyűrűle, reged igire es idű telven, fűa-
baditűl nekűnk Menybűlala kűlde.

Vűl mi eretűnk az fűűztűl tester, kiben fűenvedel
es tűl eleget, el vűved az mi bűncinket, nyerel mi ne-
kűnk űrűk eletet, dicsűffegget.

Sies mar hozzank meg valto Urunk, adgyad hogy
vegigh benned bizhassunk, es fűent Atyaddal egyűűt
lathassunk, Menyben te veled lakozhassunk, vigad-
hassunk.

Legyen tűfűteffeg te fűűűgednek, es fűent Atyadnak
mi tereműűnknek, es egyetemben Szent Leleknek,
dicsűffeg az fűent Hűroműűsagnak, egy Istennek.

M A S. N. K. T.

TEllyes fűivel űrvendgyűnk, es lelekben vigad-
gyunk, Mert fűűleket Christus nekűnk, Mike-
gyes idvűzitűnk, Allelűűja.

Kit az Isten regenten, megh igirt volt Adamnak,
Abrahamnak es Iűűaknak, Iűűakobnak es Davidnak, Al:

Z 2

Hogy

Hogy szerelmes. Fia, ez vilagra eljőne, es búztul
testet fel venne, nekünk valóságunk lenne, Alleluja.

Ebben Isten kegyelme, emberekhez jelennek, ha-
ragja engedtetnek, vig kedve meg tetzenek, Alle:

Mert minnyajan Adamban, estünk vala halalban,
az őrdögnek foglágaban, Törvennek őarkaban, Al:

Sem eghen Angyalokban, Sem földön emberek-
ben, kinek volna ű nevében, idvősség erdemében,
Alleluja.

Nem találtak többben, hanem csak az Christus-
ban, az Istennek egy Fiában, Davidnak ű magva-
ban, Alleluja.

Esaias Propheta, Erről jövendőt monda, Hogy
Istentörőkeből, Es ennek gyökereből, Alleluja.

Vesső fal nevednek, Es fiatal farmaznek, Az
David Kiraly hazabol, Meg tartó adattarnek, Alleluja.

Kin Isten fent lelkenek, meg nyugodnek vig ked-
ve, Bölcsselege es ertelme, Tanatla es ereje, Alleluja.

Az Prophetak regenten, Sőt hirdettek mindnya-
jan, Hogy az Christus jövendőben, El jőne meg az
testben, Alleluja.

Aryanak kebeleből, Ala hozna mennyegből, El
reytet nagy draga kentsét, Az Evangeliomot, Alle:

Es hiveknek kepekben, Aztörvennek minden-
ben, Szolgálna hogy elefeggel, Es engedelmeffeggel,
Alleluja.

Ő magat áldozatra, Vinne az keresztfara, Hogy el
venne bűneinket, Meg győzne halalunkat, Alleluja.

Fel

Fel menne meny-orfagban, Ajandekot hogy on-
nan, Safarlana bővön nekünk, Es eljőne itelnünk, Al:

Az uy Testamentomban, Töltenek be Iesusban,
Lam mindenek valóságban, Marianak Fiaban,
Alleluja.

Iol mondgya rehat ſent Pal, Hogy Chriftus ez
mai nap, Tagnapon es mind öröкке, Volt, vagy on es
meg marad, Alleluja.

Erről az Apostolok, Es az Evangelistak, Mind bi-
zonſagot tőttenek, Kit űk csak hirdettének, Alleluja.

Azert hogy Arya Isten, Szent Fia adta testben, Meg
kegyelmezet mindenben, űrűly űnk mi űv űnk ben.
Alleluja.

Kerjűk hogy igaz hittel, Bizhassunk az Chriftus-
ban, es reűesűly űnk az jokban, Istennek kegyelme-
ben, Alleluja.

M A S.

MInden embereknek mi örömet mondunk, az
kik az Chriftusban igazan bizunk, beűedere ű-
gyelmeűſſen halgatunk, neki engedűnk, az ű űentűegé-
vel igazan elűnk, űent Lelkevel tartatunk, jamborul
elűnk.

Iesus Chriftus ez világranek űnk űűletek, ki Arya-
tul űröktűl űűletek, minnyajunknak igirtetek, ada-
tek, Prophetaltatek, űok aldozatokkal az ű törvény-
ben, űepen megpeldáztatek, ertűnk aldozek.

Chriftus Iesuűt vallyuk mi csak egy űemelynek,
Istennek es az igaz embernek, űent Artyanak ű egy-

Z3

gyetlen

gyetlen egyének, fűztől fűlőtnék, mi közben-jaronknak, mi meg valtonknak, es mi időflegetnek, Szentnek Szentnek.

Hamis eleteből hogy minden meg terjen, az Christusnak lelkeben örvendgyen, befedinek tiszta sível engedgyen, igazan éllyen, egefeleleiben az ördsgh ellen szüntelen vitezkedgyen, jobitben legyen.

Az itilet napjan ő semmit ne fellyen, meg dicsőült testben es ő fel kellyen, job kez felől Christus mellett ő legyen, ő reanezzen, ő sent orfagaban ő vele meanyen, az Szentekkel örvendgyen, örökke ellyen.

Ennek sok sent iras tanubizonfaga, nagy Istennek ő irgalmassaga: de nem lattya ez vilagnak vakfaga, nagy alnokfaga, kiknek kel az ördsgh nagy hazugfaga, vilagnak ű vakfaga, sok gonosfaga.

Legyen nagy dicsőségh az Arya Istennek, egyetemben az Fin Istennek, Szent Leleknek egy Istennek, eskúlón három személynek, kit az sent Angyalok sok Szentekkel, mind örökke dicsirnek, neki engednek.

H A L A - A D A S.

Az Iesus Christusnak testben való fűletefeert.

HAlat adgyunk minnyajan az Ur Istennek, ki az ő fűletefevel, megh fabaditot ördsghnek hatalmassagabol:

Halat: &c. Halat: &c.

Ennek

Ennek illik hogy enekellyünk az Angyalokkal, 9.
Dicsőffeg magasságban Istennek.

K I S K A R A C S O N R A.

Avagy Christus környül-metelkedése napjara.

NEkünk főlecek Mennyei Kiraly, kit idvőzi-
tőnek monda az Angyal, Uly Eftendőben mi vi-
gadgyunk, főleket Iesust mi imadgyuk.

Regen meg irtak ezt az Prophetak, hogy fiat főlne
egy nemes virag, Uly Eftendőben mi vigadgyunk,
főleket Iesust mi imadgyuk.

Szűz Mariatul gyermek főlecek, de Szent Lelekről
& fogantatek, Uly Eftendőben mi, &c.

Es nyolczad napon környül-merzetek, az nagy
Istennek törvénye ferint: Uly eftendőben mi vigad-
gyunk, főleket Iesust mi imadgyuk.

Nagy hatalmas lőn ez kisedő gyermek, meg tőre-
renek sok ellensegek: Uly Eftendőben mi, &c.

Győződelmet vőn az karhozaton, győződelmet
vőn örök halalon: Uly Eftendőben mi, &c.

Ninesen az bűnnek hatalma raytunk, kiknek az
gyermek lehen oltalmak: Uly Eftendőben mi, &c.

Halat adgyunk az Ur Istennek, es idvőzítő Iesus
Christusnak: Uly eftendőben mi vigadgyunk, főle-
ket Iesust mi imadgyuk.

V I Z - K E R E S Z T R E.

NAgy halat adgyunk az Atya Istennek, menynek
es földnek bent teremőjenek, oltalmazónknak
kegyes elterőnknek, gond-viselőnknek,

Hala

Halat neked menybeli nagy Isten, hogy ſent igeder adtad mi elmenkben, es hogy ez által viſt iſmeretben, te kegyelmedben.

Az romlas utan nem hagyal bününkben, az te Fiadat igired igidben, hogy bocsatanad űret mi közinkben, az mi teſtünkben.

Meg emlekezzel Isten beſedidről, es hozzánk való kegyelmefegedről, bizonyagot túl menyből ſent Fiadrol, Chriſtus Ieſufrol.

Ez az Meſſias kit en meghigirtem, en beſedemet moſtan be töltöttem, es csak ez által meg engéſteltetem, es meg bekeltem.

Minden emberek űret halgaffatok, az mit parancsol azt cselekedgyetek, ha nem hallyatok, mind el tevelyedtek, es mind el veſtek.

Felfegetes Iſtent neked könyörgünk, hogy meg mutaffad ſent Fiadat nekünk, hogy űtet latvan mi benne bizhaſſunk, idvözülheſünk.

Adgyad hogy laſſuk az vilagoffagot, te ſent igidet az egy igaffagot, az Chriſtus Ieſuſt örök vigaffagot, es bodogffagot.

Es ne iſmerjünk többet az Chriſtuſnal, ne ſeretheſünk többet az Ieſuſnal, maradhaſſunk meg az te ſent Fiaddal, Chriſtus Urunkal.

Adgy igaz hitet az te ſent Fiadban, es jo gletet minden utainkban, es vigy be minket az te ſent Lelkeddel, az bodogffagban.

Dicsőſeg neked menyben örök Iſten, ki dicsirtetel

az te

az te ſent igédben, Chriſtus Ieſusban, mi idvőzítſnk. 93
ben, es Szent Lelekben.

M A S.

Notaja: *Puer natus, &c.*

GYermek ſületek Betlehemben, kin őrül az Ie-
ruſalem, kin őrül az Ieruſalem.

Emberi teſtet felvőve, az Atya Iſtennek Igije, az
Atya Iſtennek Igije.

Gabrielül meghízenek, ſűz fogada ũ ſent Fiar,
ſűz fogada ũ ſent Fiar.

Szűz Mariatul ſületek, Firfi mag nélkül adatek,
Firfi mag nélkül adatek.

Az Kigyónak merge nélkül, az mi verűnkből
ſármazek, az mi verűnkből ſármazek.

Hozzánk teſtben haſonlatos, csak hogy bűnnelkül
ő vala, csak hogy bűnnelkül ũ vala.

Minket bűnőſ emberek, magához haſonlatofſa
rűn, magához haſonlatofſarűn.

Meſſűnnek Bölceſek jővenek, Aranyat, Tőmjent,
Myrrhat hozanak, Aranyat, Tőmjent, Mirrhat ho-
zanak.

Őrömmel hozza be menenek, kőſőnnek ez uy Bi-
ronak, kőſőnnek ez uy Bironak.

Ezen valo őrömtűnkben, halat adgyunk Ur Iſten-
nek, halat adgyunk Ur Iſtennek.

Dicsirteſſel Szent Haromſag, Atya, Fiu es Szent
Lelek, Atya, Fiu es Szent Lelek.

A a

M A S.

DAvidnak és városában, születek Bethlehembben,
mi valtságunk az jó Iesus, Dicsirteflek az Ur
Isten.

Szep fűz Anyától születek, mert meg hirdettetek,
hogy és lenne az nagy valtság, Dicsirteflek az Ur Isten.

Kigyónak fulakja ellen, születek büntelen, öldözek
mi testünkbe, hogy lenne aldozar bűnünk ellen.

Ez fekszik szoros jászolban, senan kemény ágyon, de
hatalma veghetetlen, mert és orfagol minden nepeken.

Sidosagh és ter megh vere, es vegre megh öle, De
ez vala hatalmas Ur, ki Atyát nekünk megh en-
geftéle.

Messünnen Bölcsék jóvenek, és ajandekozak,
arannyal draga kenettel, Temjennel, vallással, ima-
dással.

Hogy kedvesse szent Atyának, minket és Fiait, es
reftesse meny-orfagba, koronazna az nagy dicső-
ségben.

Ez Iesusnak születesen, mar most mi örüllünk, es
dicsirjük szent Atyánkat, mert értünk ada aldott szent
Fiat.

Atya Isten te legy aldott, most es mind örökke,
szent Fiadert mi könyörgünk, batoris minket az szent
Lelekkel.

Atya Isten dicsirteffel, most es mind örökke, szent
Fiadert aldgy megh minket, es vigy be az te nagy
örömedbe.

Nota: *Natus est hodie, &c.*

S Emmiből teremte az Ur Isten az embert, De megvalta tulaydon ő magaval, kik hisznek az ő Neveben.

Testet ő rea vőn, ő magát meg alazvan, es ekkep-pen minket fel magasztalvan, kik hiszünk az ő Neveben.

Ada oly hatalmat, hogy lehessenek Isten Fiai, kik az előt valank őrdög fiai, csak hinnenk az ő Neveben.

Rola szól az Iras, hogy valaki ő benne hisen, nyilván tudgya őrdök életet vésen, es pokolba nem megyen.

Iesus Christus, ugy mond, csak az mi Közbe-jaronk, igazsagunk, utunk, es mi életünk, valakik ő benne hiszünk.

Ne bizzunk emberben, erdemünkben, tetem-nyünkben, mert nem megyünk be az őrdök életben, ha nem bizunk Istenben.

Valtozo az ember, minden cselekedetiben, De változhatatlan az Ur Isten, minden ő beszédiben.

Semmit mi ne fellyünk, kik tisztan ő benne bizunk, es ekkeppen minden jot cselekedgyünk, Mert őrdök életet vésünk.

M A S.

M E G tellyesite az Atya Isten, sent igiretit be töl-te sepen, Uly estrendőben mi vigadgyunk, &c.

A a z

Im

Im hozzánk küldé fentleges Fiait, Annyanak va-
lasta az űz Mariat, Uy eſtendőben, &c.

Csuda-keppen errünk űletek, az ſent Lelektől
mert fogantatek, Uy eſtendőben, &c.

Hideg időben űleteſe lőn, az barmok jaſla ű böl-
csője lőn, Uy eſtendőben, &c.

Az gyermek Ieſus fel nevedek, es emberkorba
hogy nevedek, Uy eſtendőben, &c.

Ellene monda űok hatalmaſſag, az halál, őrdőg, hi-
retlen világ, Uy eſtendőben, &c.

Latvan őket ertünk meg veré, nagy erejeket ſem-
mive töve, Uy eſtendőben, &c.

Tamadgy mellenk moſt-is Ur ſten, Es uralkod-
gyal ellenſeginken, Uy eſtendőben, &c.

Verd meg őket te vas veſſőddel, fádól ſármazot
drága igeddel, Uy eſtendőben, &c.

Biztas mink et te ſent Fiaddal, kit errünk adtal Ie-
ſus Chriſtuffal, Uy eſtendőben, &c.

Adgyunk halat az jo Iſtennek, Atya, Fiunak, es
ſent Leleknek, Uy eſtendőben, &c.

VIRAG VASARNAPRA VALO

Enck. Deakból fordittatot.

Dicsőſſeg es dicsiret, te neked megh valto Kirá-
lyunk, kinek gyermek iſep ſeregh, monda ekős
encket.

Iſraélnek te vagy Kirallya, es David Kiralynak
magzattyá, ki Atya Iſtennek nevében, aldott Király
hozzánk jöttel.

Meny-

Meny-orfagnak fent Serege, Mennyegben dicsir- 95
nek tegedet, es ez földön valo emberek, es minden te-
remtet allatid.

Sidosagnak serege, Palmakkal jövenek elődben,
azert mi-is dicsiretekkel jelen vagyunk most előtted.

Az Sidok neked kin-vallonak, adanak dicsirenek
jegyet, mi immar Menybeli Kiralyunknak, mon-
dunk neked ekes eneket.

Azok kedvesek lőnek te neked, kelleffek mi dicsi-
retünk is, Oh kegyelmes Kiraly Christus, kinek
mindenjok kellenek.

NAGY PENTEKRE VALÓ ENEK.

Melyben vagyon az Christus kin-fenvedesének Historiaja, Nemet-
ből Magyarra fordittatot.

AZ mi Urunk Iesus Christus, mint fenvede mi
Arettünk, es fel tamada nekünk: jer erőtök meg-
keresztynenek, es Istennek nagy irgalmat, tekintsük
megjo voltat. Az bűnnek ü undosagar, az ördög-
nek-is hatalmat, Pokolnak keserves kinnyat, gondol-
lyuk nehez igajat, adgyunk halat az Istennek, es meg-
szabaditonknak.

Megh irtak Euangelistak, mint Christus az Iudas
által, fembesalla halallal, az Papi sejedelmeknek,
harmintz ezüst pénz kedvejert, mind el adatek árert.
Az fegyveres vitezektől, vitetek kötve latroktul, az
Cajafashoz fő Paphoz, kinel valanak begyűlven, az
törveny-tudo fő nepek, es az meg aggot Venek.

el tóród, az Istennek nagy Templomat, es harmad nap 96
fölrakod: Most segeld meg te magadat, ha Isten-
nek egy Fia vagy, ha Istraél Kirallya vagy, fály alá az
kerefr-farol, es mi-is hisünk te neked, oltalmazd
meg magadat.

De lam az Christus szenvedven, nagy lötecségh
mind ez földön, tamada minden helyen: hat oratul
foguan dellyest, mind eges kilentz oraig, egynek se-
tetsege lön. Akkoron Iesus fel föval, kialta Attyahoz
mondvan: En Istenem, en Istenem, mierz hagyál el
engemet? hogy ez fökat így meg monda, fönt lelket
ki bocsata.

Az teremő Christus kiányat, teremter allatok la-
tak, mert im lönnek nagy csudak: az Templomnak
föpenyestő tarka karpitya ketrebre, hirtelen el fá-
kada: az föld reszkerven indula, az kö-fiklak repede-
nek, az koporsók megh nyilának, es holt föntek ta-
madának, kik az fönt városban menven, fokaknak
jelenének.

Az Hadnagy-is fölgaival, es az több neppel egyem-
ben, igen rettene mondvan: bizony ez kit meg föbi-
tenk, az Istennek Fia vala, de mi nem hisünk vala.
Az Ioseph Christusnak tetter, föp gyoltsban be takar-
gata, es koporsóban fektete, kit Pilatus pecceterelni pa-
rancsolaharmad-napig, vicezekkel őriztetni.

Harmad napon az Mariak, Christust keresik az
kertben, koporsóhoz ki menven: az Angyaltultani-
tatnak, hogy az előt ne keressék, az több megholtak
között.

közt. Ezek onnan vissza terven, es Jerusalemben
menven, talalak Christust jelenven, kit imadanak ret-
tenven, kiknek Christus, ne féljenek, hagyahogy
meg ternenek.

Az Isten nagy irgalmiabol, Szent Fiait küldé men-
nyegből, bűnösökért valtságul: oh mely nagy szerel-
me innet, hozzánk jelenek Istennek, mint mi kegyes
Atyáknak, ki az bűnben esetembert, verkeztül
megh dőglő bűnőst, őrdőgtül el foglalt adóst, megh
fana rendele orvost, ki által lenne gyógyulás, es bűn-
ből szabadulás.

Az Atya értünk Szent Fiait, az Fiu-is önnön magat,
ada mint valtság arrat: sem eghen sem penigh földön,
nem vala mi bűneinkert, ki eleget tehesen: Mert az
bűnnek undoksága, mi esetünknek rufága, veghe-
retlen nagy kinokra, minket kötelezet vala, mivel
hogy Istent haragra, felindítottuk vala.

No azért mi Istenünknek, adgyunk nagy halat
Atyáknak, kösönnyűk az Christusnak: hogy bű-
nünket el töröltsse, es az őrdőgöt meg győzte, ű Atyát
engesztelte, Szent veret értünk ontotta, igazságot rank
ruhazta, Szent lelket belénk oltotta, es magának örök-
segül, megh sentelthogy elerünkben, neki fogallyunk
hibből.

M A S A Z O N R O L.

Patris sapientia, &c.

A Tyanak bölcsesége, bizony Istensege, Christus
Ember fogatek, Vecsernyenek idejen: az ű Ta-
nitva-

mitvanyitul hamar elhagyattatek ; Sidoknak arul- 96
tek, igen meg kenzattatek.

Első orán Ur Iesus Pilatushoz vitetek, hamis tanuságokkal igen be vadoltatek : arczul es nyakon veretek, ködözve viseltetek, sient orozajat pökdősek, Menynek vilagossagar.

Harmad orán Ur Iesus fészteni kialtak, csufolvan öltöztetek úter barson ruhaban : ű sient fejet liggarak tövisses koronával, keresz-fajar visele, az nagy ken-nak helyere.

Hatod orán Ur Iesus keresz-fara feszitek, kenya miatt somjuzek, mereggel itattatek, fűgven az tolvajok közt, hozzájuk hasonlittatek, egyik úter karomlya, melto az karhozatra.

Kilencz orán Ur Iesus ez vilagbol ki mulek. ű sient Attyat kialta, lelkét neki ajanla : sient oldalat egy vitez dardaval meg öklele, föld ottan meg indula, az Nap meg homalyosodek.

Keresz-farol le vövek V ecsernyenek idejen, es meg erősttetek Istennek malasztával : illyen halalt fenvede eletnek remenlege, dicsőffegnek Kirallya, mert halva fekszik vala.

Completanak idejen koporsóban tetetek, Istennek nemős teste eletnek remenlege : kenettel meg kenetek, irások be telenek, legyen emlekezetre Christus te fent halalod.

Ez fentsegős igeket nagy ahitatosfaggal, nekőd Christus mi mondgyuk, kegyes ohaytással : mint ki

ertünk fenvedel oly nagy buzgósággal, legy nekünk
vigasztalónk, halálunknak orjain.

M A S A Z O N R O L.

CS Udalatos nagy bölcseségg, hogy Isten az em-
berekben, könyörüle bűnösökön, Dicsiret Isten-
nek.

Teremtés elstjollata, hogy tölle el hasonlanek, az
ember es el karhoznak, Dicsiret Istennek.

Orvosságot azért szerze, kivel az ember élhetne, es
magában el ne vesne, Dicsiret Istennek.

Fiat az Isten valasra, szerelméből ertünk ada, köz-
zenk stet el bocsata, Dicsiret Istennek.

Mennyei kincset be zarla, es hatalmat neki ada,
nekünk stet ugy ajanla, Dicsiret Istennek.

Vegeze ezt az Ur Isten, Fiat hogy emberi testben,
éltöztetne mint fegyverben, Dicsiret Istennek.

Kezes leven emberekert, ő tenne elég fizetést, em-
bereknek valtságaért, Dicsiret Istennek.

Az fizetés im így lenne, hogy örök kent ő fenved-
ne, büntes halált el vesztene, Dicsiret Istennek.

És minden meg ujjitana, helyere es mindent hoz-
na, kit Adam meg rontorvala, Dicsiret Istennek.

Bájt vijnatorvény atkával, bűnnel es az karho-
zattal, nagy Istennek haragjával, Dicsiret Istennek.

Meg győzne es el rontana, az bűnt, halált, le tapod-
na, poklot, es el karhoztatna, Dicsiret Istennek.

El jöve azért az testben, Christus érettünk éltöz-
ven, es ertünk meg sefittetven, Dicsiret Istennek.

örök

örök halált, kent fenvede, törvennek atkar el tőre, 98
haragtul minket meg mente, Dicsíret Istennek.

Annyera testben kenzatek, ep semmi benne nem
terzek, éppen ő meg tőrettetek, Dicsíret Istennek.

Megh taglak es meg faggatak, megh pőkdősek es
csufolak, főnyen őt meg oltorozak, Dicsíret :

Ez vilagh bűnei soldgya, mint az vizeknek sok sa-
ga, az ő fejere borula, Dicsíret Istennek.

Mint az cserep úgy el farad, haragnak tüze bent te-
tet, el faraztotta tagjait, Dicsíret Istennek.

Nincsen abrazat ő rayta, mint főreghtaglasnak
miatta, fetreng az sok nyavalyaban, Dicsíret :

Az bűnteretnek soksaga, bűneink fánitalan sold-
gya, törvennek nagy sok súlysaga, Dicsíret Istennek.

Igy fizete megh erettünk, adostaginkat az Urnak,
Igy ada meg valtságunkat, Dicsíret Istennek.

Kinnyaval es halálával az bűnt, poklot, törveny
atkar, el ronta az karhozatot, Dicsíret Istennek.

Hogy minekünk bekeffeget, Istennel gazdagh ke-
gyelmet, es ferzene fep mentseget, Dicsíret :

Hatalma mar az őrdőgne, nincsen mi raytunk az
bűnnek, pokolnak es karhozatnak, Dicsíret Isten :

Az Istennel bekefeghen, mi Aryanknak ferelme-
ben, vagyunk immar jo kedveben, Dicsíret :

Nem félünk az karhozattul, nem félünk mi az sok
bűntől es semmi ellenseginktől, Dicsíret Istennek.

Diadalmat mert Christusban, vertünk immar mi
ezeken, örül mi lelkünk Istenben, Dicsíret :

Csufollyuk mi-is az halalt, csufollyuk az bűnt az poklot, mienk elhidgyűk az Christus, Dicsiret, &c.

Azert halala Christusnak, lőn elrontása pokolnak, bűnnek az örök halálnak, Dicsiret, &c.

Christussal egyyűt meg holtunk, egyyűt velle meg felfűtünk, hogy egyyűt velle mar ellyűnk, Dicsiret,

Az ő halala ereje, immar el hatot lelkűnkre, diadalunk hogy így lenne, Dicsiret Istennek.

Fel tamadása Christusnak, életere lőn holtaknak, es ábadtság az hiveknek, Dicsiret Istennek.

Mert meg hozta életűnket, meg igazita így minket, es fel tamadta lelkűnket, Dicsiret Istennek.

Igassága es glóriája, minden erdeme ereje, el hatot mar mi lelkűnkre, Dicsiret Istennek.

Bossontuk az bűnt csufollyuk, halaltul mar mi ne fellyűnk, mert nincs fulakja jól tudgyuk, Dicsi:

Bizonnyal immar Christusban, fel tamadtunk mi Urunkban, uralkodunk országában, Dicsiret, &c.

Lelkűnk fel tamadt az bűnből, bizony testűnk-is az porból, fel tamadt mar az sok kenből, Dicsiret &c.

örökké egyyűt Urunkal, uralkodunk az Christus-fal, es elűnk nagy vigasságban, Dicsiret, &c.

Dicsiret Atya Istennek, ő egyyetlen egy Fianak, Dicsiret az Szent Leleknek, egy bizony Istennek.

HUSVET, AVAGY, CHRISTUS
fel tamadása napjára. Bat. And.

Christus fel tamada, ki erűnk megholt vala,
mi bűnűnkert kent valla, minket megh igazita,
Kerűnk

Kerünk teged mi Urunk Iesus Christus irgalmaz nekünk. 99

Egy Adamnak vétkejert engedetlensegejert, az alma meg ételeert, örök halalt érdemlenk : Kerünk, &c.

Ott el vesztefentességünk, es artatlan életünk, Isteni bölcsességünk, es minden igazságunk : Kerünk, &c.

Természetünk meg romla, szépségünk meg rútula, nagy bűn ott reánk szálla, Istennek nagy haragja : Ker.

Ki üzenetnek az kertből, tisztességnek helyéről, ki esenik az épsegből, az Istennek kedvéből, Kerünk :

Meny-orvág be zárlatek, Adam földre vetetetek, hogy ő ott veritecznek, ekkeppen kenyert ennek, Ker:

De irgalmas az Isten, bölcs, hatalmas mindenben, okor lele ezekben, meg szana el vesztünkben, Kerünk teged mi Urunk Iesus Christus irgalmaz nekünk.

Igeretet akkor is, meg mentene ördögtől, mely nekünk nagy jó hír is, mert remenységünk ott is, Kerünk teged mi Urunk Iesus Christus, &c.

Akkor illyen sötét sötét, affonyi-allat magva, kigyó sejt meg rontya, mert út kigyó meg csalta, Ker:

Sok cseendő be telek, az magzat meg adatek, süztől gyermek sületek, Iesusnak nevezetetek, Ker:

Ez gyermek is hatalmas, Isten, ember es igaz, mindenekhez irgalmas, sok gonosztul oltalmaz, Ker:

Testben értünk meghala, büntelen nagy kent vala, harmad nap feltamada, minket meg vigaztala, Ke:

Egy embernek vétkejert, estünk vala haragba, az Christushnak kedvejert, esenik nagy bodogságba, Ker.

Ellensegünk meg romla. Lucipernek tabora, halál,
az bűnnek soldgya. az törvénynek hatalma. Ker:

Inmar nekünk tisztartók. Isten előtt fő-solók.
egyedül közbe-jarók. egyetlen egy oltalmunk. Ker:

Nincsen nekünk felelmünk. semmi nyomorúság-
tul, karhozattul érdégtül. es az testi haláltul. Ker:

Mar mi-is feltamadyunk, minden gonoszt el had-
gyunk, igazságnak fogallyunk, es az bűnnek meg
hallyunk, Kerünk teged mi Urunk:

Halat adgyunk Istennek, mi edes Mesterünknek,
es Szent Lelek Istennek, mind örökkön örökké, Ke-
rünk teged mi Urunk Iesus Christus Irgal:

M A S. Azon Notara.

CHristus feltamada, mi bűnünket el mossa, ő szent
vére-hullasa, lőn vetkűnknek romlása, Csak ű
nekünk az Atya Istennel kedves fő-solók.

Istennek bölcsesége, hozzánk való szerelme, jelenek
dicsősége, el reytter-nagy kegyelme, Csak ű:

Nagy lőn Adamnak verke, mellyet halál követte,
parancsolatnak segefe, mindeneket sebhete, Csak ű
nekünk az Atya Istennel kedves fő-solók.

Az kegyelmes Ur Isten, könyörűle emberen, ha-
talmat vőn érdégtől, mi nagy ellensegűnkön, Csak.

Lőn első érdem mondas, Adamnak nagy vidulas,
elefetének tamadas, el töretnek uyjulas, Csak ű:

Hűn az ember Istenben, ű nagy igiretiben, hozza
való kedveben, bizik nagy szerelmében, Csak ű ne-
künk az Atya Istennel kedves fő-solók.

Chri-

Christus arra tlan Barany, ki mi ertünk aldozvan, 100
bűnünk ből szabaditvan, es eletre uyjitvan, Csak ű
nekünk az Arya Istennel kedves fő-folonk.

El vőve halalunkat, ő meg tőre poklunkat, megh
ferze orfagunkat, mi nagy boldoglagunkat, Csak ű
nekünk az Arya Istennel kedves fő-folonk.

Ez az nagy irgalmassag, mondhatatlan vigasag, ki
vala halhatatlan sag, lűn ertünk bidalmassag, Csak :

Csudalatos had vala, hol az élet megh hala, de na-
gyob csuda vala, hogy ű fel tamadt vala, Csak ű :

Szenvede mi bűnünkert, vėret onta vetkünkert,
meg hala mi ertünk, fel tamada mi nekünk, Csak ő
nekünk az Arya Istennel kedves fő-folonk.

Hallyunk megh bűneinknek, veget velsünk vet-
künknek, ellyünk mi uy eletnek, adgyunk halat
Istennek, Csak ű nekünk.

Melto azert vigadgunk, mi bűvünkben őrlűnünk,
Christus Iesust dicsirnünk, es őt fel magasztalnunk,
Csak ő nekünk az Arya Istennel kedves fő-folonk.

Dicsirtessék bűvünkben, Szent Haromsagh men-
nyegben, vallyuk Istent eltünkben, maradgynok
meg az hitben, Csak ű nekünk az Arya Istennel ked-
ves fő-folonk.

M. A. S. Azon Notara:
Batizj Andrase.

Christus fől tamada, nekünk őrdmet ada, vere
Creank arada, hasna raytunk marada, Nyery ir-
galmat közben-jaro Iesus Christus Szent Aryad elött.
Christi

Christus meg hol bűnünkert, fel tamadot eltünk-
ert, mi vigasztalásunkert, es igazulásunkert, Ny :

Christus kinnya erdemünk, sent halala valtságunk,
vere ártatlanágunk, es fel költe vigaságunk, Nyery
irgalmat közben-jaro Iesus Christus sent, &c.

Ez az Isten Baranya, valtságunknak aranya, hala-
lunknak halala, az kigyónak rontoja, Nyery, &c.

Az ő fel tamadasa, lön pokolnak romlala, az ü ő-
röm mondasá, lelkünknek vidulasá, Nyery, &c.

Ez lön az őröm mondas, es az meg vigasztalas, hogy
az egy föl tamadas, lün az megh bodogulas, Nyery ir-
galmat közben-jaro Iesus Christus, &c.

ő megh mente bűnünktől, az tőrvennek átkatul,
Istennek haragjatul, az őrdőgtől, pokoltul, Nyery ir-
galmat közben-jaro Iesus Christus, &c.

Azert mi-is bűnünkből, fel tamadgyunk ver-
künkől, ez vilagi kinunkbol, es mi nagy halalunk-
bol, Nyery irgalmat közbenjaro Iesus Christus, &c.

Közbenjaro Christufunk, Atya Istennek sent Fia,
kerjed te sent Atyadat, hog idvőzitsen minket, Nyery
irgalmat közben-jaro Iesus Christus sent Atyad előtr.

M A S.

CHRIstust meg fésítetek, kegyetlen Sido nepek, ki
mi értünk süledek, menyből nekünk adatek,
Kegyelmes Christus irgalmaz nekünk.

Halalanak utanna, harmad nap föl tamada, hogy
mi értünk meghala, őrdő halalt meg ronta, Kegyel :

Regen azt befelletek, Prophetak azt hirdetnek,
hogy

hogy az Christus bűletnek, errünk megh sebittetnek, 101
Kegyelmes Christus, &c.

Tanítatunk Istentől, ne rettegjünk pokoltul, es ne
fellyünk ördögűl, meg rontatek Istentől, Kegyel:

Vagyon nagy bizodalunk, mert mi-is föl tama-
dunk, Christussal uralkodunk, vele öfve vigadunk,
Kegyelmes Christus, &c.

Szegyent nagyot vallottak, erdemekben kik biz-
tak, mert Christust meg esufoltak, halalát meg rutol-
tak, Kegyelmes Christus, &c.

Sokan biznak magokban, kik nem biznak Chri-
stusban, tevelyegnek utokban, reszek nincs meny-ör-
szágban, Kegyelmes Christus, &c.

Vigassagok nagy volna, ha Christust hittek volna,
bűn bocsanattya volna, Istennel reszes volna, Kegyel:

Remensegünk nagy legyen, hitünk gyümölcsös
legyen, mas Istenünk ne legyen, mely pokolra ne vi-
gyn, Kegyelmes Christus, &c.

Ezt sent Mathe meg irta, hogy Christus meg fara-
da, fige sat megh atkoza, mert gyümölcse nem vala,
Kegyelmes Christus, &c.

Az Christus fel tamada, minket igen biztata, imad-
kozni tanita, kiseret ne talalna, Kegyelmes, &c.

Szalla le az poklokra, sokaknak valtságara, poklot
bagya banatban, mert nincsen bizodalma, Kegyel:

Igassagot ferelsünk, hamissagot ne tegyünk, fege-
nyeket segellyünk, Christus nevet dicsirjük Kegyel-
mes Christus irgalmaz nekünk.

Teged kerünk Ur Isten, adgy hitet mi fűvünkben,
hogy bizzunk te nevedben, es legyünk szerelmedben,
Kegyelmes Christus, irgalmaz nekünk.

M A S.

CHRISTUS föl tamada igaságunkra, utat ferze
Meny-orágra, örök boldogságra.

Az első Áryankban mind bűnben esünk, az Isten-
nek jó kedvéből ottan el ki esünk.

De az Christus Iesus kedveben eyre, emberre lűn
es az bűnnek ottan veget vete.

Mind ez vilaghterhet vallara vevé, az hatalmas
Atya Istent értünk meg követe.

Ördögnek hatalma vala mi raytunk, mert mind az
első emberrel az almaban ettünk.

Mind az alma miat fogunk meg vafek, reánk fal-
la az nagy bűnert minden keferőleg.

Gyűlölség, irigység, minden kevelység, farafagos
nagy sok munka, es minden betegség.

De lam ezt nem erti az hala datlanlag, emberekre
honnán fallor ennyi nyomorúság.

Azert nem fogadgya Isten bekedet, jora intő fent
Igejet, Christus idvősseget.

Christus fel tamada igen kialtyuk, de az bűnnek
undokságat mi meg nem utallyuk.

Tudvan az bűnben elünk, semmit nem félünk,
azert az Christus halala nem hafnal mi nekünk.

Tamadgyunk fel testben azert az bűnből, ki miat
ki rekestetünk az nagy dicsőségből.

Vegyünk

Vegyűk nagy jókedvel Christus jóvolta, Árya 102
Isten előtt való kedves áldozatya.

Dicsőfleg mennyegben az Ur Istennek, Arya, Fiu,
Szent Leleknek mind örökke, Amen.

M A S.

Nota: Emlkezzünk ezna: &c.

Christus felramada, ki ertünk megholt vala,
mindennek utat nyita, az örök boldogságra, Ir-
galmaz nekünk.

Az halállal megviva, diadalmot vün rayta, kigyo
fejét meg ronta, talpa ala nyomoda, Irgalmaz.

Az törvénynek nagy atka, oly igen vadol vala, de
az Christus halala, minket meg igazita, Irgalmaz.

Oh mely igen nagy vala, az Istennek haragja, mely
rettenetes vala, bűnnek semtalan volta, Irgalmaz.

Ki Christus mikor lata, hogy imatkozik vala, ret-
teg es resket vala, verrel veritezik vala, Irgalmaz:

Az Istennek jo volta, ű nagy irgalmassaga, vese-
delmünket lata, Fiarrettünk ada, Irgalmaz.

Noha bűntelen vala, de engedelmes vala, mint
scent Attya akarta, mene az áldozatra, Irgalmaz.

Ez áldozat oly drága, oly meltosagos vala, kivel
Isten haragja engefeltetik vala, Irgalmaz.

Erre senki nem vala, semtalaltatik vala, hogy ki
eleg lőtt volna, csak az Istennek Fia, Irgalmaz.

Io semmel nez az Arya, ily kedves áldozatra, kiert
irgalmassaga, uyjonnan reank salla, Irgalmaz.

Szent testet koporsóban, mint az Propheta mond.

gya, nem hagyja ű fent Attya, hogy jussón rothadafra;
Irgalmaz nekűnk.

Harmad nap fel tamada, mint meg mondotta vala;
kinek fel tamadafa, nagy dűcsűffeges vala, Irgal :

Innephogy el mult vala , Mariak mennek vala,
reggel indultak vala, Christustettet latnia, Irgal :

Meg el nem juttak vala, igen szetnek vala, az Nap
mar fel kűlt vala, egy-masnak mondgyak vala, Irg :

Vallyon f-kicsoda volna , kiaz kűvet el vonna, kiz
Sidok tűttek vala, koporsó aytajara, Irgal :

Nezven az koporsora , latak hogy nyitva volna ,
kűvet el vontak volna, mely kű igen nagy vala, Irg :

Be menven koporsóban, egy iffiat lattak vala, ki
job felűl vala, fehér ruhában vala, Irgal :

Nekik iffiu fűllala, ne fűllyetek azt monda, kegyes-
sen batorita, mert meg ijedtek vala, Irgalmaz :

Mar fel tamador vala, kiz ott nem letek vala, An-
gyal kerdezi vala, hogy miért mentek volna, Irgal :

Azonkűzben azt mondgya, mennyetek el azt ha-
gya, es űt Galilaeában, megh lattatok azt mondgya,
Irgalmaz nekűnk.

Az Maria Magdolna, mint az Szent Ianos írja, még
az kertben meg lata, az egy kerteű kepeben, Irgal :

Tudakozik nagy sirvan, netalamtan ű volna, ki el
rejtette volna, Christus neki fűllala, Irgal :

Hozza szet Maria, meg ismere hogy Ura, az Chri-
stus őrmegtilta, illetni ne akarna, Irgalmaz nekűnk.

Igyen írja az Szent Mark , fel kűltet az Christus-
nak,

nak, az több Euangelisták, irásat bizonyították, Irgal: 103

Kerjük azért Atyánkat, vegye el róla haragját,
nézze Fia halálát, dicső fel támadását, Irgalmaz:

Adgya fent ajándékát, ismerhessük jó voltát, erthessük akarattját, adgyunk neki nagy halat, Irgal:

M A S.

Christus fel tamada, mi bűnünkért el mossa, fent
vére hullásával, Atyát meg engesztelte, Irgalmaz
nekünk Ur Iesus Christus.

Haragnak voltunk fiai, Adamnak vetke miat, de
az irgalmas Isten, Fiat igire nekünk, Irgalmaz.

Ez igiret lőn első, öröm mondas mi nekünk, kit az
Isten Fiarol, igire bűnösöknek, Irgalmaz.

Igaz Isten befede, igaz ű igirete, hidgyunk az igi-
retnek, mert ez az öröm mondas, Irgalmaz.

Vigassagunk nagy vagyon, Christus sületésében,
de nagyobnak kellenni, ű fel tamadásában, Irgal.

Fel tamadot mi nekünk, uralkodik Mennyegben,
azokert most könyörög, kik csak ű benne biznak, Ir-
galmaz nekünk.

Hogy bűnünktől ne fellyünk, Atya között mi köz-
tünk, halála érdemével, bekezeget ű szerze, Irgal:

Szent Lelek ajándékát, nekünk nyerte Atyatul, ha-
igazan mi hiszünk, meg holtát es fel költét, Irgal:

Mert meg hala bűnünkért, mint az fent iras mon-
gya, az után fel tamada, mi igazulásunkért, Irgal:

Tamadgyunk fel mar mi-is, most az hitnek általa,
hogy az utolsó napon, egyemben tamadhassunk, Ir:

Testestül es lelkestül az örök boldogságra, kit Arya-Isten nekünk ad csak az Christus által, Irgal:

Urunk Christus mar nekünk, eggyetlen egy fő-folunk, folyamjunk csak ű hozza, nincs keszeg idvőf-segben, Irgalmaz.

Adgyunk halat mi mostan, Christus által Arya-nak kivel ű uralkodik, mind örökkön örökre, Irgalmaz nekünk.

M A S.

EMLEKEZZÜNK ez napon Urunknak halalarol, es fel tamadasarol, neki advan halakat, Irgalmaz.

Christus fel tamada nekünk idvőfsegünkre, es fel tamadasaval nekünk hoza eletet, Irgalmaz.

Ezen mi mind örüllünk, az Ur Istent dicsirjük, es adgyunk nagy halakat, edes idvőzítőknek, Irgal.

Senki emberek közzül nem találratik vála, ki meggyőzne az halalt, es az örök nagy poklot, Irgalmaz.

Mert mind bűnösök valánk, mellyekert az nagy halal, raytunk el hatalmazek, tömlőczben be foglalvan, Irgalmaz nekünk.

Közben-jaro Christusunk, Arya Istennek sent Fia, jüt valaez vilagra, es bűnünket el mofa, Irgal:

Az ő sent halalaval, erős nagy hatalmaval, meggyőze az nagy halalt, es az örök nagy poklot, Irgal:

Szent Olcas Propheta, ezt regenten meg irta, hogy Christus meg csufollya, ilyen modon az halalt, Irg:

Ó te örök nagy halal, en leszek te halalod, Pokol leszek te győződ, es karhozat te rontod, Irgalmaz:

Csuda.

Csudálatos bay vivás, ket fél közzér ez vala, hogy 104
élet meg ütközék az örök nagy halállal, Irgalmaz.

Christus nagy kent szenvedé, es el nyele az halalt,
tisztos győzdelmevel, nekünk idvősegünkre, Irgal-
maz nekünk.

Hintik vala regenten, barany verrel az ajtot, hogy
az meg élő Angyal őket meg ne bantathna, Irgal :

O Törvényben regenten, az barany vér peldazta,
mi aldor egy Urunknak dragalatos fent veret, Irgal-
maz nekünk.

Christus nekünk adatek, igaz Husveti barany, ki
el mofa verevel ez vilagnak bűneit, Irgalmaz.

Az kik ő benne biznak, nem arthatnak azoknak,
sem az meg élő Angyal, sem az kegyetlen őrdög, Ir-
galmaz nekünk.

Azert jer mi tisztellyük sível es nagy örömmel, ez
jeles innep napon, kin ertünk feltamada, Irgalmaz.

Mert ő ingyen megvalta minket fent halalaval, ör-
dögtől, bűneinktől es az örök halaltól, Irgalmaz.

Neki adgyunk ezekert nagy halákat örökké, egye-
temben dicsirjük, mondvan illyen fozattal, Irgal :

Hala legyen te neked mi edes idvőzítőnk, hogy
minket meg mentettel minden ellenséginktől, Irgal :

Adgyad te fent Lelkeder hogy ezeket hihecsük, es
valhassuk örökké, mindeneknek előtte, Irgalmaz :

Adgyad hogy feltamadgyunk, mi is minden bű-
nünkből, es jarhassunk előtted, ny életben örökké,
Irgalmaz nekünk.

M A S.

Nota: Christus fel tamada igassa :

HAla adasokkal mi enekellyünk, az Atya Istennek hozzánk és nagy szerelmerél.

Ki mikor tekinté bűnös voltunkat, az és szerető Szent Fiac az halálra ada.

Hogy az mi bűneinket elvenneje, és Szent verevél verünk meg mologatnija.

Ki bűnt nem tót vala földön elteben, az Ur Isten mi erettünk, bűnne tőtte vala.

Hogy mi és általa meg igazulnánk és Isten igazsága és általa lennenk.

Nem lón itt ez földön olyan aldozat, ki az Istennek előtte oly kedves volt volna.

Mint az és fának egy áldozatya, mikor kereft-faltaran erettünk áldoznek.

Akkor nagy bűnünket és halalunkat, pokolbeli ördögnek nagy hatalmasságot.

Magas kereft-fara ú fel fésíte, melyben és az Ur Istennek akarattyat tőve.

Christus halál ellen már fel tamada, koporsóból dicsőséggel Szent teste ki jőve.

Mikeppen Szent David meg írta vala, hogy az felesges Ur Isten Szent Fianak lelket.

— Pokol sötétsegeben nem hadnaja, sem és drága Szent testének rothadást nem enged.

Regen oh törvényben Ionas Propheta, ez dicső fel tamadának és példaja vala.

Mikor

Mikor az Czeth haltul el nyelettetek, csodakeppen rög
az farazra & ki adattetek.

Abraham Patriarcha aldozattyá, lön Arya Isten fia-
nak nemes peldazattyá.

Eggyetlen egy fiat mikor aldozna, fegyveret An-
gyal kezében erőssen meg foga.

Es fia helyeben Koffal áldozek, kiakkoron nem
okanelkül cselekedétek.

Mert ô törvénybeli fok aldozatok, csak az Chri-
stus aldozattyát peldajul jedzetek.

Hogy Christus aldozek mind meg fűnenek, mind
az ô törvényben való nagy fok aldozatok.

Mert & lön az törvénynek vegezete, minden ô ben-
ne hívőknek igazulafara.

Az & egyűer való aldozattyával, meg fentele mind
azokat kik idvözülendők.

Es az kik hijendik örök életet, az mikeppen megh
igirte, örökke meg adgya.

Azert egyűer aldozot bűneinkert, fel tamadot, fent
Pal mondgya, mi idvőffegünkert.

Hogy mi rea ne zven ű benne hinnenk, es mind
fel serkennenk immar gonof bűneinkből.

Es megh erőssittetnek az mi hitünk, mellyel val-
lyuk mi testünknek & fel tamadasat.

& peldajul előttünk fel tamadot, es halalunknak
idejen remenyül adatott.

Illik azert nekünk halakat adnunk, az felfeges Ur
Istennek kegyelmességeről.

Es ő fient Fianak Christus Iesusnak, ő fient seges halalarol, fel tamadasarol.

Ki most meny-orfagban Atya Istennel, engeste-
lünk, esedezőnk, es csak egy fő-folunk.

Kerjük mar mionnyajan, bocsassa nekünk, Szent
Lelek Ur Istennek bőséges ajandekat.

Ki az mi lelkünket igazgathassa, es az örök életnek
ő utara tanítsa.

Atya Ur Istennek ő fient felsége, dicsirteffek
Meny-orfagban az ő dicsősége.

Es az ő fiant ő Istensege, hirdetteffek fient halala
es fel tamadasa.

Szent Lelek Ur Istennel egyetemben, velünk le-
gyen ő orfaga, mind örökke, Amen.

M A S.

Christus fel tamada, mi bűnünket el mossa, es ki-
ker ő ferete, Meny-orfagban föl vive, Ur Isten
meg valta mindezt vilagot fient halalaval.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel tamada, Mi-
is őret dicsirjük vigasagos enekkel, Ur Isten:

Koporsóban fekűvek, harmincz-hat oraiglan, az
után fel tamada, kit fel költe fient Atya, Ur:

Christus fel tamada, nekünk peldatagy hagyta,
hogy mi-is fel tamadgyunk, velle ővé vigadgyunk,
Ur Isten meg valta mind.

Ojdvendő fient biro, ki Atya-keppen vagy hato:
itillyed ez vilagot, jokat es gonoskokat, Ur Isten.

Közben-jaro Christusunk, Atya Istennek fient Fia,
kerjed

kerjed te fent Atyadat, hogy idvőzitsen minket, Ur 106
Isten meg valta mind ez világot fent halálával.

Minden vers után neha ezt is iterálhatni: Mar mi mind örül-
lyünk, mert haragban kik voltunk, minket meg be-
keltete, Christus eg remenységünk, aldor Atya Istennel.

M A S. N. K. T.

OH Iesus mi idvőzítők, kiben vagyon hitünk,
ki mi ertünk sületel, es nagy halalt fenvedel,
Irgalmaz mi nekünk.

El vőved rollunk haragjat, az te fent Atyadnak, ve-
rednek hullásával, meg engesztelédhozzánk, Irgal:

Az őrdőgnek tömlőczéből ki vővel az bűnből, az
halal köteleből, meg mentel az rablágból, Irgalmaz:

Te bűn-nelkül sületterven, az süznek meheből,
ertünk valladra fel vőd, az mi adoslaginkat, Irgal:

Bűnön, poklon es halalon, birodalmad vagyon, az
élet es kegyelem, csak te kezedben vagyon, Irgal:

Kerünk teged azért mostan, tekints reánk meny-
ből, kik hozzád esedezünk, es segítseget varunk, Ir-
galmaz mi nekünk.

A L D O Z O R A.

Avagy, Christus Menyben fel menesének napjára.

Christus Menyben fel mene, nekünk helyet fer-
zeni, ül Atyanak jobjara, lún mindeneknek Ura,
Christus ül Atyanak menyben jobjara, es uralkodik,

Christus meg holt bűnünkert, fel tamado: lelkün-
kert, megh jelenek Peternek, es több Tanítványinak,
Christus ül Atyanak.

Negyven napon lőn vellek, őket megh vigasztala;
nagy sok bizonyosságokkal magat elni jelenté, Christ:

Nekik meg parancsola, hogy ők Ierusalemből ad-
dig el ne mennenek, míg ſent Lelket vennenek. Ch:

Fel megyek en Atyámhoz, ti kegyes Atyátokhoz,
Fel megyek Istenemhez, es az ti Istenekhez, Christ:

Nektek küldök mennyegből, vigasztalo ſent Lel-
ket, es ti leſtek ennek embizonyságim ez földön, Chri-
stus űl Atyának menyben jobbjára, es uralkodik.

Sido orſágtul fogva, Samaria orſágigh, es mind az
ſeles földnek utolſo hataraig, Christus űl:

Azert ti el mennyetek, mind ez ſeles vilagra, hiri-
deſſetek mindennek, az Euangeliumot, Christus.

Tanítſatok az neper, őket meg kereſtelven, Atya-
nak es Fiúnak, es ſent Lelkeknek nevében, Christus.

Az ki hijend en bennem, es megh kereſtelkedik,
nem karhozik, idvözűl, meny-orſágban vitetik, Ch.

Az ki penigh nem hijend, karhozatra vitetik, őrök
tűzre küldetik, kinek vege nem leſen, Christus.

Vagyon nekem hatalmam, Mennyen, földön, po-
kolban, es en veletek vagyok, mind világ vegezetig,
Christus űl Atyának.

Hogy ezeket meg monda, Iesus fel emelkedek, es
az ſényes kőd őtet, ſemek elől el vevé, Christus űl:

Mikor nezek az Christust, menyben el föl men-
nie, ket Angyalok ſejerben allapanak előtök, Chri:

Mondanak az Angyalok, ti Galilæabeli fiúk mit
allatok, nezen az magas menyben, Christus.

Ez Ie-

Ez Iesus ki tőletek, fel mene meny-orfagban, ez- 107
kepen jő itilni, mint fel menni lattatok, Christus:

Uralkodik most menyben rollunk vil fel nagy gon-
dor, esedezik erettünk, az ő sent Attya előtt, Christ:

Östrogattya minekünk az ő sent ajandekat, kivel
minket igazgar, mind vilag vegezetig, Christus:

Közben-jaro Christusunk, Attya Istennek sent Fia,
kerjed te sent Attyadar, adgyon nekünk sent Lelket,
Christus űl Atyanak menyben jobjara, es uralko-
dik.

M A S.

AZ Christus Menyben fel mene, nekünk helyet
ferzenie, Attyaval meg bekeltetne, életre be
vinne.

Mert Menyből le szállot vala, mi nekünk fűleter
vala, erettünk fenvedet vala, fel tamador vala.

Sokat fenvede erettünk, sokat nyomorga közöt-
tünk, hogy megh valtana mi bennünk, kik ő benne
hifünk.

Mindennel fidalmasb vala, mindennek folgaja va-
la, de ő lőn mindennek Ura, hatalmas Kirallya.

Mert menyben el fel vitetek, Attya melle űltette-
tek, Meny es föld neki adatek, hogy ő uralkodnek.

őrdögön, poklon, halalon, Mennyei hatalmas-
sagon, Urakon es Csafarokon, hatalmasagokon.

Ne fellyünk immar Attyatul, se törvénynek ő atka-
tul, halaltul es karhozattul, meg mentet ezektől.

De az ő Szent Attya kerjük, hogy irgalmazzon

D d 3.

mi ne-

minekünk, tegyen jól Fiaert velünk, hogy vele él-
helsünk.

O mi kegyelmes Mesterünk, emlékezzel meg mi-
rólünk, ki fenvedel mi erettünk, legjelen mi velünk.

Ki látod menyből életünket, es nagy kezerűségün-
ket, vigasztald az mi lelkünket, hogy hidgyünk te-
gedet.

Mert azt fogadad mi nekünk, hogy leső örökké mi
velünk, adgyad Szent Lelked mi nekünk, hogy te-
ged hihelsünk.

Es otalmaz meg mindentől, sent Atyadnak harag-
jarul, őrdögötől eskarhozattul, minden dühöstegtől.

Mert megh esküvel minekünk, hogy megh adod
az mit kerünk, Szent Nevedert most könyörgünk
tegy jól itt mi velünk.

Tekints nagy gyarlaságinkra, ez világ csalardfaga-
ra, vigy be az nagy bodogságra, te sent orfagodba.

Egyetemben Keresztyenek, az Ur Christust dicső-
jerek, ő neki halat adgyatok, föl magasztaljátok.

Dicsíret legyen Atyának, es ő fianak Christusnak,
es az mi vigasztalonknak, az sent Haromságnak.

M A S.

AZ Christus menyben föl mene, minden egeknek
fölötte, honnet az előt le jöve, ismeg oda mene.

Meg ronta ellensegünket, őrdögöt, poklot, bűnő-
ket, meg serze idvőségünket, őrdök életünket.

Az mely testet fűztől föl vőn, Istenfeggel eggyesül-
ven, azon testet föl emelven, fel mene mennyegben.

No

No azért mi keresztyenek, véssünk veget az bü- 108
nöknek, éllünk immar új életnek, tegyük jelethit-
nek.

Hadgyunk el minden hívságot, örögi csalárdsa-
gokat, testünkbeli keveságot, minden gonoszságot.

Hogy mi is Menyben mehecsünk, Christussal eg-
gyütt lehecsünk, örökre velle elhecsünk, és örvendez-
hecsünk.

Kerünk mi Christus tegedet, bocsásd meg mi bű-
neinket, vigy fől menyben veled minket, adgy örök
életet.

Dicsőítség legyen Atyának, és ő Fianak Christus-
nak, mi kegyes vigasztalónknak, az Szent Harom-
ságnak.

P Ü N K Ő S T R E.

Avagy Szent Lelek el bocsátása napjára való enkek.

AZ Pünkösdi innep napján, Tanítványok egy
házban, be gyűlenek mindnyajan, egyenlő aka-
ratban, Irgalmaz nekünk.

Azonban az Mennyegből, hirtelen az Istentől,
nagy zugas lőn az eghből, mint egy nagy sebes feltűl,
Irgalmaz.

Es be tele az hazat melyben gyűltenek vala, az ho-
lott ülnek vala, és ők ezt varjak vala, Irgalmaz.

Latak hogy nagy sok nyelvek, kik mind ugyan
szűzsek, sok reőre őslattattak, fejókőn mindeniknek,
Irgalmaz nekünk.

Ottan az Szent Lelekkel, be telven egyetemben,
tanít-

tanítványok az helyben, folnak külömb nyelveken,
Irgalmaz :

Mint az lelek taníttya, folni őket oktattya, minde-
nik ugy kialtja, Isten dolgait mondgya, Irgalmaz.

Valának Isten felők, fokban városban valok, Jeru-
sálemben lakok, minden nemzerből valok, Irgal :

Ez hir hogy ki terjede, az nep ott meghzöndüle,
hallyak hogy minden nyelven, ezek folnak lok-kep-
pen, Irgalmaz :

Csudalkoznak az nepek, es ezt mondgyak ő köz-
tök : mind ezek kik befelnek, Galilæabeliek, Irgal :

Micsoda ennek oka, hogy mindenikünk hallya,
az nyelveken folnia, melyben fülettünk volna, Ir-
galmaz nekünk.

Kik lakozzák Afiat, Parthiat, es Mediat, es Meso-
potamiat, Pontust, Cappadociat, Irgalmaz nekünk.

Indiat, es Phrigiat, Ægyptust, Pamphiliat, Lybia
tartományat, es Cyrene hatarat, Irgalmaz nekünk.

Iőveven Romaijak, Sidok es Elamitak, kik poga-
nyok valanak, de Istenhez haylanak, Irgalmaz :

Kik lakoznak Cretaban, es az Arabiaban, sellel az
országokban, es fok tartományokban, Irgalmaz :

Hallyak őket föllani, nyelveken befelleni, az Isten-
nek nagyfagos es fok csuda dolgait, Irgalmaz :

Almelkodnak minnyajan, csudalkoznak magok-
ban, es ezt mondgyak azonban, mi leßen ez dologh-
ban, Irgalmaz nekünk.

De nemelleyek csufollyak, nevetik es karomlyak,
hogy

hogy befedeket halljak, rebegeknek mind mond- 109
gyak, Irgalmaz nekünk.

Szent Peter hogy ezt halla, köztök ottan fel szóval
az sok népnek ezt monda, okat ennek mutata, Irgal.

Ierusalembe való férfiak kik itt vadtok, bomat
meg halgassatok, mellyet most nektek mondok, Irg:

Nem rebegelegetből vagyok, hogy sok-fele szó va-
gyon, merthárom ora vagyok, minden jozanon va-
gyon, Irgalmaz.

De az Istennek sava, be tölt ű fogadása, mellyet
Ioél Prophetá regen meg mondot vala, Irgalmaz.

Hogy az kegyelmes Isten az utolsó időben, sent
Lelekből reft tehen az mi maradéknak, Irgalmaz.

Ki miatt Prophetáknak, irasokat jól tudnak, nyel-
veket magyaráznak, sok módon ők fölneanak, Irgal:

Sok befeddél föl vala, es bizonyítja vala, hogy az
Istentől volna mit az nép ott hallana, Irgalmaz:

Daviddal bizonyítja, Christusnak ő nagy kinnyar,
halalat, támadását, Menyben el fel meneset, Irgal:

Hol Aryatul nyert lelket, bővön mostan ki dönt,
ki felől igiretőt nagy sokszor ezeknek tört, Irgalmaz.

Ezthogy hallak az nepek, sokan megh ijedenek,
meg terenek, hivenek, meg kőrőstől kődenek, Irg:

Ugyan az első napon, terenek meg nagy sokan, ugy
mint három ezren, lőnek Christus hitiben, Irg:

Ad nekünk-is Ur Isten, sent Lelekedet elrünkben,
dicsirhesünk tegedet, mind örökkön örökké, Irgal-
maz nekünk,

Pinkösti napja be telven, Ierusalembe levő Apostolok valának, egyenlő akaratban, Szent Lelek Istentől Christus igireti be tellyesedek.

Hogy varnak az Szent Lelket, ott nagy hirtelennel, zendülés lőn az egből, mint sebes szél zugása, Szent Lelek Istent.

Az zendülés jele lőn, eljővő Szent Leleknek, es betölte az hazát, hol vesztég ülnek vala, Szent Lelek.

Apostolok latának, sok reszre omlott nyelvet, kik tűzések valának, es halla mindenikre, Szent Lelek.

Be telnek mindnyajan Szent Lelek Ur Istennel, f-mas nyelven szólak vala, mint földiok ad vala, Szent Lelek Istentől.

Akkor Ierusalembe nagy sok Sidok valának, Istentől fűző fűzők, minden nemzetseg között, Sz. Le:

Ez dolog ki hirhedven, az sok nép egyben gyűle, fazonnalések vesze, halvan nyelvökön földni, Sz. Le:

Mind a melkodik vala, es udalkozvan mondanak, nem de ezek kik földnak, Galilæából valok Sz:

Es miképen vagyon ez, hogy halljuk mindezeket, az mi nyelvünkön földni, melyben mi földítettünk, Szent Lelek.

Nagy sok Országbeliek, valának közöttük akkor, kik Partiabeliek, es Mediabeliek, Szent Lelek.

Elam országbeliek, es azok kik lakoznak Mesopotamiában, környűl való Sidóságban, Szent Lelek Istentől Christus igireti be tellyesedek.

Es

Es Cappadociaban, Pontusban, Asiaban, Phrigia-
ban, es az nagy Pamphilia országban, Szent Lelek.

Ægyptus országaban, Lybiahataraban, mely közel
Cyrenehez, Romai jövevények, Szent Lelek.

Romaban lakó Sidok, az Sido hitre tertek, Creta
égetbeliek, Arabiabeliek, Szent Lelek.

Ez sok Országbeliek ott egy-másnak mondanak,
halljuk ezeket jól, mind az minnen nyelvünkön,
Szent Lelek Istentől.

Nagy fölőval kialszók, bátorsággal hirdetven, az
felséges Istennek illy nagy cselekedet, Szent Lelek.

Egyetemben mind ezek, ott elálmodanak, csu-
dalkozván egy-másnak ezeket mondgyak vala, Szent
Lelek Istentől.

Mi akar ez lenni? es nemelleyek mondanak, mind
meg résegűtenek, azért bolondoskodnak, Sz. Le :

Szent Lelek jűy mi hozzánk, ted eggyessé sűvűn-
ket, világossíts elmenket, erősíts meg az hitben, Sz.
Lelek Istentől Christus igireti be tellyesedek.

M A S.

AZ Pünköstnek jeles napján, Szent Lelek Istén
küldeték, erősíteni sűvűket, az Apostoloknak.

Mellyer Christus igirt vala, akkor az Tanítva-
nyoknak, Meny-országban mikor mene, mindenek
lattara.

Tűzes nyelveknek fűlások, úgy mint fűleknek zu-
gások, le fűlla az ű fejekre, nagy hirtelenséggel.

Meg telven Szent Lelek Istennel, kezdenek jól

nyelveken, mint ű nekik az Szent Lelek, ád vala föld-
lani.

Örüllyűnk azért ű neki, mondvan ekes enkeket,
föld magasztalvan ő nevet. Örökkön örökké.

Dicsirteffel Atya Isten, velle megh valto Fiu Isten,
Szent Lelekkel egyetemben, mind örökké, Amen.

M A S. • Bat. And.

Iővel Szent Lelek Ur Isten, lelkűnknek vigasaga, fi-
vűnknek batorlaga, adgyad minden hivednek te
fent ajandekodat, jővel vigasztalo fent Lelek Isten.

Iővel meg nyomorultaknak nemes vigasztaloja, ar-
vaknak edes Atya, tölts be firalmas fivűnket, lelki
nagy örömmel, jővel mi lelkűnknek edes vendége.

Tavoztasd el mi fivűnknek hitetlen földetleget, vi-
lagofits meg minket, hogy az Istennek igijet halhassuk
es erthessűk, jővel es tanits meg az igaz hitre.

Iővel gerjezd föld fivűnkben, fent ferelmednek
rűzet, rontd el az gyűlölséget, hogy mi eggyesek le-
hessűnk Isteni ferelmedben, jővel mi lelkűnknek
nagy vigasaga.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyatul es Fiuul,
mind örökké szarmazol, te vagy mi Urunk Christu-
s-nak áldot fent igerete, te vagy mi lelkűnknek megh-
fentelője.

Te vagy ki az Prophetaknak általa regen földal,
Christust nekűnk igered, te az fent Apostoloknak fi-
vűket batoritad, te vagy erőssége minden Szentek-
nek.

Te

Te vagy az nagy Ur Istennek Mennyei ajandeka, III
igassagnak Mestere, taníts minket az Christushoz igaz
ismeretire, te vagy mi lelkünknek bölts tanítója.

Világosíts meg elmenket, hogy hihessük az Chri-
stust egy időseggnek lenni. Az áldott Atya Istent ke-
gyes Atyáknak lenni, teged ismerhessünk vigasztal-
ónknak.

Adgyadjent ajandekodat, batoríts meg lelkün-
ket, hogy valhassuk az Christust, adgyadj hogy mi
meg győzhessük ördögnek csalárdját, te vagy mi
biztatonk, minden oltalmunk.

Biztadd felelmes szívünket, hogy keszseben ne es-
sünk, halálunknak idején, de nagy bátorsággal vígan ez
világból ki müllyünk, jövel vigasztalo Sz. Lelek Isten.

SZENT HAROMSAG NAPIARA.

Az egy három személyű Istenről való vallás,
es könyörgés.

Notája: Legy irgalmas Ur. &c.

SZent Haromság, es csak egy Istenseg, kitemberi
Selme meg nem foghat, csak hűveknek hitek teged
valhat, egy Istennek, három személyűnek.

Teged vallunk egy örök Istennek, kezdetnélkül
való teremtetnek, Atya, Fiú, Szent Lelek Istennek,
állatkerint de egy Istensegnek.

Te teremted az Mennyet es földet, es ezekben va-
lo ekeffegyet, te bent Fiad vere valtor minket, segítse-
gül kik hívunk tegeder.

Szívünkben bocsatad Szent Lelkedet, meg bentel-

ven az mi életünket, barorítván somoru szívünket, es
meg tartván mind végig bennünket.

Fölseges Isten kerünk tegedet, add ismernünk az
te fent Fiadat, magastalnunk te fent fölsegedet, es ve-
hetnünk az örök örömet.

Dicsírtessel tellyes fent Haromság, Arya, Fiu fent
Lelek Ur Isten, ki magadat nekünk megh jelented,
tarts meg minket mind végig az hitben.

M A S.

Azon Notara.

I Madunk mi teged fent Haromság, kiben semmi
nem lehet hamisság, hanem csak az fent örök igaz-
ság, legidrege bizony nagy gazdagág.

Te vagy Arya, Fiu, es Szent Lelek, három személy,
de egy igaz Isten, fogyarkozas semmi nalad nincsen,
bizodalunk ha benned nagy lefen.

Imadunk mi teged Arya Isten, Fiad által könyör-
günk fűntelen, hogy fent Lelked szívünkben tellyes
legyen, erősekke minket hitben tegyen.

Hitetlenseg nagy vagy on emberekben, fogyarko-
zas fertelen erkölcsökben, ragalmazas samtalan ű
nyelvekben, kik az hitet űldözik eletekben.

Teged vesünk Ur Isten tanuságul, igaz samot hogy
te vagy mind azoktul, kik nem félnek az örök karho-
zattul, lelkek ellen irtoznak az igaztul.

Ha igazan akarnak itilni, es ekekben jobban ők ezt
venni, megh kellene ez hittelelegedni, tellyes fivel
Christushoz ragazkodni.

Nin-

Ninesen nekünk hit nélkül idvőségünk, Meny- 112
országban más által bizony utunk, azért semmi do-
logban nem bízhatunk, az életben hogy ki ne vetes-
sünk.

Folyamjunk már mindnyajan Istenünkhez, beke-
segre Christusban vigyen minket, jámborágra for-
dítsa életünket, Meny-országra vilélye mi utunkat.

M A S.

IE R dicsirjük mindnyajan Urunkat, az Atya Ur
Istent, neki adgyunk nagy halakat, mint mi kegyes
Atyának, mert ű minket semelyre teremt, eke-
sre, vilélinekünk nagy gondunkat mint fainak, azért
mi tisztellyűk es föl magasztallyuk, mondvan, legyen
nagy tisztesség neked áldot Ur Isten.

Ier dicsirjük az Ur Iesus Christot, Atya Istennek
Fiat, Marianak fepűlőttér, az mi idvőzítőnk, mers
ő értünk élőknek emberi abrazatban, fereke min-
ket, es megh mola ő fent verevel, azért nekellyünk
őtet magasztalvan, nagy hatalom es dicsőség az Men-
nyei Királynak.

Ier dicsirjük az Szent Lelek Istent, ki Atyával
Füval mindenkoron egy föllegben egyemben dicsi-
retik, biztat minket es megh fentel Mennyei ajándék-
kal, annak-okaert kerjük őtet mint Istenünket, jövel
Szent Lelek Isten, vilagosíts fivűnk, hogy Urunk-
nak fent igejet halhassuk es erthessük.

Vigasztallya Szent Lelek fivűnk, es fómorn lel-
kűnk, taníts minket az Christusnak igaz ismereti-

re, uyjessad megh lelkünkethitben es feteretben, mikoron kezdünk ez vilagbol el haza menni , erössits megh minket, minden gonosz ellen, hogy lelkünket meg adhassuk vigan az mi Urunknak.

M A S.

Idvöz legy örök Ur Istén, ki vagy foghatatlan fölségben, az Mennyei nagy dicsőségben, Angyaloknak nagy sörömbökben, es dicsiretekben.

Idvöz legy fentseges Atyánk, ki kegyessen tekinrel reánk, örök halakra kik mertok valánk hogy vetkezek mi első Atyánk, kitől mind származánk.

Tűled azért nem vetel, de minket oly igen feregel, hogy fent Fiadnak nem engedél, ez vilagra kit ertünk küldel, kivel hozzád szerez.

Könyörűly kerünk mi raytunk, fent igidet adgyad ertenünk, honnan teged meg ismerhessünk, örökké hogy veled élhessünk, es örvendezhessünk.

Idvöz legy Ur Iesus Christus, es mi egyetlen egy meg valtonk, mi életünk es közben-jaronk, fent Atyad előtt egy-fo szolunk, es egy bizodalunk.

Ki fent Atyadnak engedél, erettünk hogy tűle eljövel, az nagy foglagnbol elki mentel, ertünk mert mindentel fenvedel, vegre meg öletel.

Tekints megh edes Mesterünk, ne hadgy bűnnek mia el vesnünk, fent hitedet erőssits bennünk, hogy neked mindenben engedhessünk, es benned bizhassunk.

Mert mi csak te tülled függünk, azért csak te neked

ked könyörgünk, hogy életünkben legy mi velünk, és csak te töled vitéltessünk, el ne reveledgyünk.

Adgy igaz Fejedelmeket, és keresztyen bölcs tanítókat, kik hirdessék akarodat, és hozzánk való nagy kedvedet, irgalmassagodat.

Idvöz legy szent Lelek Isten, ki Atya, Fiúval vagy egy Isten, egyetemben egy dicsőretben, egy akaratban és szentségben, és egy dicsőségben.

Idvöz legy arvaknak Atya, özvegyeknek kegyes birája, tevelgyőknek igazgatója, szomorú síveknek biztatója, és vigasztalója.

Batoríts minket hitünkben, adgy szeretetet mi szivünkben, tarts meg mind végiglen ezekben, hogy mi halalunknak idejében, ne essünk kétségben.

De meghelsünk az életre, hol Atya Istennek felsege, és az Fiúnak dicsősége, dicsírtetik veled egyetemben örökkön örökké.

INVOCATIONIS FORMÆ

Post alia cantica ante Concionem dicenda.

AD DEUM PATREM.

HAlgas megh minket nagy Ur Isten, ez mostani nagy szükségünkben, és tekints megh minket mi életünkben, hogy ne essünk ez földön hitetlenlegben, ördög kezében.

Mert csak te vagy az vilagosság, életünkben te vagy igazság, mi setetű szivünkben nagy vilagosság, szomorú szivünkben te vagy vigasság, örök boldogság.

Tavoztasd tőlünk az hamisságot, add szivünkben

az igazságot, es az mi lelkünkben, nagy batorfagot,
hogy nilvan elhihesük az bodogsagot, örök orfagot.

Adgy fent Lelket az Tanitoknak, egyetemben az
halgatoknak, hogy mind engedhesünk akarato-
nak, dicsiretet mi mondhasunk az te Fiadnak, Iesus
Christusnak.

Halate neked Menybeli Isten, ki vigasztal min-
ket életünkben, es el nem hadsz minket nagy sük se-
günkben, meg erősítet minket az igaz hitben, ige-
retedben.

M A S.

MAgastallyuk Keresztyenek az Ur Istent, ki ne-
künk megh kegyelmezet nagy jo voltaert, bün-
nünket megh bocsattya ő fent Fiaert, es örök életet
iger, csak az Iesus Christusert.

Oh Istennek hozzank valo kegyessege, az mely ke-
gyelemnek soha nem lesen vege, mint ezt meg bizo-
nyittya az fent Pal könyve, hogy csak az Ur Iesus
Christus, legyen az törvény vege.

Bocsald hozzank kerünk mi vigasztalunkat, hadd
indítsa könyörgésre az mi lelkünket, építse es uyjítsa
gyarló szívünket, es elegítse megh hennünk az mi sok
süksegünket.

Az meg feger nád fálat el ne tördelleye, de sőt az fű-
stőlő csepűt ő meg élétsse, az mi könyörgésünket jo
neven vegye, es az örök dicsőségre lelkünket megh
fentelleye.

Igazgasson minden jora fent áldása, ne tavozzek
el mi

el mitőlünk vigasztalása, szálljon az mi lelkünkben 114
bátoritása, hogy ne fogjon raytunk semmit, az őrdög
csalárdlaga.

Dicsiréssel Atya Isten magasságban, Fiaddal es
Szent Lelkessel egy méltóságban, mi-is hozzád le-
helsünk halá-adásban, es lathassunk sűrűl sűrűre az
örök boldogságban.

M A S. Azon Notára. GREG. SZEGED.

K Erőstyének kik vagyunk, Istent kerjük adgyon
Szent Lelket, eppitő mi bennünk az igaz hitet,
vathassuk csak Christusban az idvősseget, adgyon
Szent Lelket.

Szent igejet halhassuk, halvan es el hihelsük, hiven
meg tarthassuk es őrizhelsük, rola mind ez világ elő-
vallást tehesünk, benne bizhassunk.

Bizonyságot sívünkben, az Szent Lelek legyen lel-
künkben, erősítsen minket Isten kedvében, legyen
minket bizonyossá nagy kegyelmében, legyünk ked-
vében.

Hitetlennék ő sívét, háytla hozza, ne nezze bűnet,
hogy megismerhesse idvőzítőjét, es tehesse minde-
nekben az ő jo kedvet, advan Szent Lelket.

Ne nezze bűneinket, nezze Christust mi erdemün-
ket, kinek ő Szentlege minden vetkűnket, halálaval
el rontakarhozatunkat, nagy halalunkat.

Ennyi sok jo teteről, halat adgyunk minden idő-
ben, rekesítsen minket minden javában, hogy lathas-
suk az Christust dicsőségében, az Meny-országban.

IArullyunk mi az Istennek Szent Fiához, az mi idvő-
zitő Urunk Iesus Christushoz, mint kegyes es ha-
 talmas szabadítónkhoz, testi lelki nyavalyánkban csak
 egy vigasztalónkhoz.

O Irgalmas megh valto Fiu Ur Isten, ki orfagoló
 Szent Aryaddal földön es Mennyen, te hozzád eléde-
 zünk könyörgésünkben, segítséggel legy mi nekünk,
 mostani sűklegünkben.

Sok sűklegink jöllehet vanna mi nekünk, de
 most neked kiáltkeppen ezen könyörgünk, Szent
 Lelked erőflege legyen mi velünk, hogy az igaz tu-
 domanyban épületet vehessünk.

Mielmenknek homalyat ravoztassad el, ajande-
 kozz engedelmes sível lelekkel, hogy az te sient ige-
 det vegyük jó kedvel, tanulhassuk es gltünkben, kő-
 velsük nagy örömmel.

Öregbűsed nevellyed bennünk az hitet, es az igaz
 fereteret adgy remenleget, adgy minden jora valo
 igyekezetet, tista lelki ismeretet, es sientleges eletet.

Szent nevedet engedgyed nyilván valhassunk, az
 ördögöt, s-ez vilagot meg uralhassuk, es te sient orfa-
 godban kevankozhassunk, fölségeddel egyetemben
 örökre vigadhassunk.

Legyen neked dicsirer es nagy tiszteleg, ki Arya-
 val Szent Lelekkel vagy egy Istenleg, fölséges hatal-
 massag, örök fenyeleg, teged illet mind örökre, veg-
 hetetlen dicsőség.

Könyörögjünk az Istennek Szent Lelkenek, bocsassa ki magas Menyből az ő világát, vegye el miűivűnknek minden homalyat, hogy erthessük Istenűnknek, mindenben akarattját.

Oh Szent Lelek, árvaknak kegyelmes Attya, segény gyarló bűnösöknek batorítója, hitőkben el esteknek erős gyamola, es az ő gyenge hitőknek, csak te vagy taplaloja.

Te vagy az mi lelkűnknek edes vendége, az mi szomorú szivűnknek igaz öröme, lelki haboruűnknek esendősítője, az örök életnek bennűnk, csak te vagy el kezdője.

Teranítad regenten az Prophetakat, igazgarad ő nyelveket es irásokat, te törted bölcse az Szent Apostolokat, hogy megh terítsek te hozzad, mind ez feles vilagot.

Vedd el az mi szivűnknek hitetlenséget, vilagosíts meg elmenknek nagy sötetleget, rontsd el az gyűlölségnek kegyetlenséget, enged az te Szent hitednek mindenűt eggyességet.

Valaű minket magadnak első Templomul, vegyed mi könyörgesűnk et Szent áldozatul, vedd ki mind ez vilagot az karhozátból, engedgy igaz hitűnk^{re} való ki mulaszt ez vilagból.

Dicsírteffél fellegetes Arya Ur Isten, legyen áldor az te neved **Fiu Ur Isten**, ezekkel egyetemben **Szent**

Lelek Isten, maradgyon az te áldásod, az te bűnös
nepeden.

M A S.
Luther Martone.

IER mi kerjünk Szent Lelek, vele és ve az igaz hi-
tet, mikor ez vilagbol ki mulunk, áldot Isten oltal-
maz minket minden gonosztul, Irgalmaz nekünk.

Te igaz vilagosság, tanits minket Urunk Christu-
sának igaz ismeretire, mely minket bizonytal idvőzít,
es az örök halaltul meg ment, Irgalmaz.

Nemz mi bennünk Christusban valo hitet, mel-
lyel hihefsük, Christust bűnösökert megh holtak
lenni, mert minden az ki ezt el hijendi bizony idvő-
zül, Irgalmaz nekünk.

Nyomoruságinkban legy mi biztatónk es erősi-
tőnk, hogy halalunknak idejen mi megh győzhessük
az ördögöt, es nagy örömmel ki mullunk, Irgal:

Dicsirteffek az Atya Isten, Szent Fiával Iesus Chri-
stussal, ki Szent Lelek által az Szent irasbol, megjelene-
te ő mi nekünk az igaz hitet, Irgalmaz nekünk.

M A S. Azon Netára.

IER mi kerjünk Szent Lelek, vele és ve az igaz hi-
tet, mikor ez vilagbol ki mulunk, áldot Isten oltal-
maz minket minden gonosztul, Iesus Irgalmaz.

Oh igaz vilagosság, tanits minket az igazságra,
hitelességünket hadgyuk mind hatra, legyen az Ur
Istennek Szent akarata, Iesus Irgalmaz.

Ha az irgalmasságodbol, hozzánk valo nagy fe-
relmed.

relmedből, Christust alá külded az magas Menyből, 116
minket meg szabadítal ellenseginkről, Iesus irgalmaz.

No azért kerefszenek, haláradgyunk az Ur Istennek, mondgyunk mind ellene mi bűneinknek, legyünk örökös fiai az Ur Istennek, Iesus irgalmaz.

Ne hadgy minket Ur Isten revelygenünk az sötetsegben, da taníts meg minket az igaz hitre, valhassuk idvősegünket mar csak te benned, Iesus irgal:

Halá te neked Arya Ur Isten, es Fiadnak Iesus Christusnak, es az vigasztalo Szent Leleknek, kinek Senteleseből mi hivattatunk, fogytig Sentekeknek.

M A S.

ADGY Ur Isten Szent Lelket, Szent igedben eppis meg minket, adgyad megh ismernünk termeseinket, tekints megh főnk legunket, es mi könyörgeinket, adgy igaz hitet.

Te vagy Aryank örök Isten, kiben semmikerégünk nincsen, nevellyed hitünket te Szent igedben, Szent Fiadnak Christus Iesusnak ismeretiben, idvősegünkben.

Te vagy Christus idvőzítőnk, Szent Aryadnal bekeffeg Szerzőnk, te vagy mi életünk, lakozzal mi bennünk, hogy minden dolgunkban csak teged mi dicsirhelsünk, teged valhassunk.

Vigasztalo Szent Lelek, bátorítsad az mi hívőnket, vigasztaly megh minket es igazgass minket, hogy halvan meg erchelsük nyilván az Szent igeket, idvősegünket.

M A S.

Iővel ſent Lelek Iſten, tarts meg h minket igedben,
ne legyünk ſőretlegben, maradgyunk igaz hitben.
Szenteld meg h ſivünket, vilagofits elmenket,
hogy ertheſűk igidet, mi edes Meſterünket.

Adgy Iſteni ſeclmet, es bizonyos ertelmet, iged-
del tanits minket, gerjezd fel mi ſivünket.

Vigaſtald meg elmenket, mindenben ſegirs min-
ket, őregbitſed hitünket, ravoztaſſad bűnünket.

Hogy teged az Aryaval, es az ő ſent Fiával, dicsir-
heſűnk minnyajan az ſényes Meny-orſzagban.

AZ CATECHESISBOL

valo Enékek.

AZ TIZ-PARANC SOLAT.

Ex cap. 20. Exodi.

SZűkleg meg h tudnunk idvőſſegnek dolgar, es az
Iſtennek tiz parancsolattyat, hol meg jelenté hoz-
zánk akarattyat, bűn ellen haragjar.

Hadgya az Iſten hogy egy Iſtent hidgyünk, bal-
vany imadaſt hogy mind hatra hadgyunk, teremtt
állatban hogy ſemmit ne bizzunk, csak egy Iſtent
hidgyünk.

Kivan mi tőllünk engedelmeſſeger, hitet, ſerelmet,
tőkelleteſſeger, es tiſta ſiver, Iſteni ſeclmet, minden
tiſreſſeger.

Iſten haragja fejeken azoknak, kik ſegitſeger tok
Iſtentől vārnak, Iſtennek kedve, oltalma azoknak,
kik egy Iſtent vallnak.

Iſten

Isten nevével gonoszul ne ellyünk, mert az Isten- 117
nek kedveben nem leűnk, ha ſent nevére hamissan
eskűűnk, nagy karomlast teűnk.

Meg tilt az Isten, Istent karomlast, az igazságot ki-
van igaz vallast, hogy harra hadgyunk minden hamis
mondalt, es hamis tanitast.

Imneper ſentely az Isten azt mondgya, ſent ele-
tűnk mi nekűnk kívannya, hogy ſent igejet halgal-
suk azt mondgya, es minden meg tartsa.

Aryank, Anyanknak tífteſſeget regyűnk, Fejedel-
műnknek Istent engedgyűnk, es Tanitonknak tíf-
teſſeget regyűnk, minden jóval legyűnk.

Embert ne ſillyűnk Isten parancsollya, az bosz-
allast kőzűnk meghitlya, harag, irigység, tavol le-
gyen hadgya, az ſickot meg tiltya.

Fertelmes élet kőzűnk ne legyen, ſent hazaság-
ban minden ember ellyen, ektelen bujaságtólűnk ta-
vol legyen, minden tífstan ellyen.

Egy-mas marhajat mi el ne orozzuk, usoraságtul
magunkat ſrizzűk, se hatalommal maset el ne ve-
gyűk, ſenki et ne bantűk.

Oyjuk magunkat hamis tanuságtul, hamis valla-
stul, hamis per-patvartul, hamis eskűveſtűl, es ragal-
mazastul, minden csalardságtul.

Meg tilt az Isten minden gonoszságot, testi indulast,
gonos kívanságot, kivan mitűlűnk belső tífteſágot,
minden jamborságot.

Ne kivand ugy-mond ſenki ſeſeſeget, ſenki mar-
hajar,

haját, senki tisztelget, itt meg jelenti törvény nehez-
seget, es erőtlenséget.

Moyse által Isten ezt ki ada, két kő tablára fent
nyjaval ira, rettenetességgel ezeket ki ada, haſnat
meg mutará.

Emberi erő ezt meg nem tarthattya, senki igaznak
magat nem mondhattya, mert bűnös voltat minden
ember lartya, az Istent bűsöntya.

Haſna, ereje azért az törvénynek, vadol minden-
kor minket bűnösöknek, terméketünkben mind erőt-
leneknek, es hitetleneknek.

Mennyünk fejenkent azért az Christushoz, idvő-
zítőnkhez, az mi fő-folonkhoz, közben-jaronkhoz
es igazságunkhoz, jutat ſent Attyához.

Hala te neked Menybeli nagy Isten, hogy bűnő-
sőkön rayunk könyörültel, ſent Fiad által megh en-
geſtelteſtel, es mi hozzánk térteſtel.

M A S A Z O N R O L.

O H Izrael ſerető nepem, halgassad az en törve-
nyem, te ſíved meg nekemenyüllyén, lelked
ebben gyönyörködgyén.

Aegyiptombeli nagy rabſágból, ifonyu vas ke-
menczeből, teged et ki ſabaditalak, es magamnak va-
laſtalak.

Idegen Istenid kívülem, ne legyenek en ellenem,
fűk ſegedben meg találſ engem, ne kételkedgyen
bennem.

Az Mennyen, földön, ſ-vizben való, teremtet al-
lathaz

lathoz hasonlo, arany, ezüst, se draga kőből, balvant is
ne csinaly ezekből.

Először is magad le ne horgazd, terded fejed megh
ne haytjad, semedet rajok se forditsad, se tisztellyed se
imadgyad.

Mert bőséu-allo Ur vagyok en, ki Atyak verket
fiakon, harmad, negyed unokajokon, megh feddem
gyűlölöimen.

Vitontag nagy irgalmassagom, ezer izig unokakon,
meg marad engem szeretőkön, parancsolatim őrzőkön

Uraknak Istenednek nevet, hejaban ne nevezd
nevet, mert Urad ezt büntetes nélkül, nem szenved
feddes nélkül.

Megemlekezzel az Szomhatrol, Istenednek nyu-
godalmarol, hat nap kedvedre munkalkodgyal, he-
tediken meg nyugodgyal.

Te magad, fiad es leanyod, folgad, folgalo lea-
nyod, es minden munkalkodo barmod, dologtul
meg nyugodgyanak.

Mert mennyet, földet es az tengert, hat nap terem-
te, ekelete, hered nap az Ur meg nyugovék, es ő tőle
meg aldatek.

Az te Atyadat es Anyadat, tisztellyed edes fűleider,
hogy te nyomos lehets ez földön, mellyet neked ad
az Isten.

Se segyvereddel se nyelveddel, embert ne őly ha-
ragoddal, hazaság törő bűjalsagtul, od magad paraz-
nasagtul.

Orzástul es ragadozástul, hamis uforas zalagtul, od
magad hanistanusagtul, atyafi ellen valotul,

Celebaratodnak ő hazat, nekivannyad házastársat,
solgajat, solgalo leanyat, se barmat semmi marhajat.

Az Synai hegynék tetejében, nagy füst es lang kö-
zepiben, trombitaknak lök zengeleiben, rettenetes
meny-dörgesben.

Ket kö tablara fent nyjaval, Urad Istened fel ira,
Moyzes által ezt ki adá, meg őrizni parancsola.

A Z C R E D O.

Nota: Oh kegyes szűz Maria, &c.

Hisűnk mind egy Istenben, mindenható Atyában,
Menynek Földnek es Tengernek, es minden al-
latoknak teremőjében, ki reánk oly nagy gondot vi-
sel, ugy-mint szerelmes faira, bűnűnkben hogy el ne
veszünk, egy Fianak nem kedveze, értűnk ada út
nagy kenra, hogy általa idvőzűllyűnk: ez az te hited
keresztényen ember, lásd hogy híven meg őrizzed.

Hisűnk es Iesus Christusban, Atya Istennék fent
Fiában, nekűnk pedig egy Urunkban, ki fogantatek
fent Lelektől, születek es szűz Mariától, kenzatek ő
Pilatustul, meg hala, el temettetek, fel tamada, meny-
ben mene, onnat lehen eljővendő az utolsó iteltre:
akkor lehen minden embernek hiti szerint fizetése.

Hisűnk es fent Lelekben, nyomorultaknak vigas-
talojában, ki Fiúval egy es Atyával, ki szolt az Prophe-
táktal: hisűnk egy keresztényeni Sereget, fenteknek
es eggyesleget, bűnűnknek megbocsanattyat, Istentől
csak

csak Christus által, kit igere Abrahamnak es az ű 119
Fiainak: Hisűk testnek föld tamadasat, es az örök bo-
dogfagot.

M A S A Z O N R O L:

Mi hisűnk az egy Istenben, Menynek, Földnek es
az benne valoknak teremőjében, ki fiaiva min-
ket valasztot: ő testünkől es lelkünkől mindenko-
ron gondot visel, mint edes atya fiáról, semmi
azert nekünk nem arthat az ű akarattya nélkül, mert
mindenek vadrnak az mi Istenünknek nagy hatal-
maban.

Mi hisűnk Iesus Christusban, sent Fiaban es mi
Urunkban, kiaz Atya Istennel egy Isten, es ki örök-
től fogva volt: sűz Mariatul sűletek, az keresztan
ertünk aldozek, pokolra sűlla szabadulasunkert, es ha-
lottaiból fel taniada idvősségünkert, kit mi varunk
jőni az itiletre.

Mi hisűnk sent Lelek Istenben, kiaz Atya es az
Fiu Istennel egy Isten, nyomorultaknak vigasztaloja,
ű minket visel, igazgat, biztat, szeret es megh sentel,
viven Christusnak sent gyülekezetiben, hol nekünk
meg bocsatnak minden bűneink, az Christusert, ki-
vel ez mostani testnek fel tamadasa utan örökke-
elünk.

M A S.

Nota: Az kiki szentnek szent.

AZ ki akar idvőzűlni, életet kel jobbitani, az sent
hitet meg tanulni, es gyűmölcsöt meg mutatni.

Kerűeg nélkül karhoztattya, ki életet nem jobbitya,

es az hitet meg nem tartja, ha gyűmölcsöt nem mutatja.

Elnék meg jobbitása, sőt igenek halgataja, és neki megtartása, sőtünkben meg maradata.

Az ki tanítigaz hitre, és az boldog remenlőgre, és az lelki bekecsőgre, Istenbeli nagy öröme.

Hittel bizunk egy Istenben, ki hűnk három személyben, Atya, Fiu, Szent Lelekben, meg foghatatlan felleben.

Atya Isten bizony hűnk, lenni nekünk teremtenek, mindenben segítőknek, irgalmas gondviselőnknek.

Iesus Christus mi meg valtonk, karhozattul fabaditok, és kegyelmes oltalmazok, Atya Istennel főtölök.

Az Szent Lelek bőségtanítok, idősőgre igazgatók, banatinkban vigasztalok, lelkünkben megvidamítok.

Az ki akar idősülni, kel Istenül így erzeni, és alában egynek hinni, három személyben tisztelni.

Ez hitteben fősőge, Ur Isten előtt kedvesse, lelkünkben bekecsőge, Meny-országban örök őse.

Ez hit kiből uralkodik, az test ellen tusakodik, minden jora igyekezik, sőt dolgokat cselekesik.

Kik bűnökben meg maradnak, az sőt hittel főkadnak, kesőg-nelkül elkarhoznak, mert ők öröknek főlagnak.

Mindennek keletiben, meg maradni igaz hitben,

ben, Atyafi szeretetben, hogy legyünk Isten kedve-
ben. 120

Kinek legyen az tisztesség, mind örökké az dicső-
ség, dőle nekünk bekeleg, es Atyai kegyelmesség,

AZ MI ATYANK.

Mi Atyánk ki vagy mennyekben, kik vagyunk
ismeretében, azt parancsolad mi nekünk hogy
mi-is egy-mást szereljük, Atyánknek tegedet val-
lyunk, nagy bizvan neked bízhatunk, szívünket ba-
toríthatunk.

Meg fenteltessek te neved, es megh tartst te fent
Igedben, hogy fentelében elhelyünk, tegedet Urnak
valhatunk, benned mindnyajan bízhatunk, igazan
hogy mi elhelyünk, pokoltul szabadulhatunk.

Mar jöjön te fent orfagod, lakozzek bennünk
mondasod, az az, te hatalmassagod, mert az gonos
ördögh mérge, mindnyajan ketlegben vinne, meglt
törd bennünk az haragot, es adgyad te fent orfagod.

Es legyen te akaratod, mint Menyben, földön be-
feded, adgy vigassagot mi nekünk, kik igen megh
nyomorodtunk, ördöggrül, gonos embertül, pokol-
tul, hitetlensegtül, nagy sok eretnekségektül.

Adgyad nekünk kenyerünket, minden napi ele-
tünket, lelki tisztiságunkat, meg őriz minden go-
nosztul, ehlegetül es dög halaltul, hadaktul es földvény-
segtől, nagy sok börtalmatosságtul.

Bocsáld meg mi bűneinket, mert igen rettentnek
minket, mikeppen mi-is bocsátunk, az kiktől mi
meg

meg bantottunk, hogy egyenestek lehessünk, tegedet
igen szeressünk, és egy-mást ne gyűlölhessük.

Ne vigy minket kísértetben, de meg tarts ismerte-
redben, Isteni edességedben, mikoron örösz meg ki-
sért, hamisra minket kenéserit, pokollal bűnnel habo-
rit, te neved minket szabadit.

Szabadíts minden gonosztul, meghörizz vesede-
lemtül, mindnyajan örök haláltul, mi halalunknak
idején, minket akkoron vigasztaly, boldogok köz-
ben fámlaly, te hozzád minket be fogadgy.

Hald megh Atyánk vallásunkat, enged megh kö-
nyörgesünket, az hitben erősíts minket, hogy mi ket-
ségben ne essünk, fogadásodban bizhassunk, nagy vi-
gan enekelhessünk, Ament te neked mondhassunk.

M A S.

MI kegyes Atyánk, kic vallunk hitünkben, legy
segítéggel ily nagy szükségünkben, eppis megh
minket mitermesztünkben, ki vagy Mennyegeben.

Az te szent Neved szenteltessek közünk, ne ural-
kodgyek hamislag mi közünk, az te szent iged hirdet-
tessek közünk, hogy el ne vessünk.

Igyjón mi közzenk az te szent orszagod, csak te biry
minket bűnös fiaidat, ismerhessük meg az te szent Fia-
dat, Christus Urunkat.

Ne legyen bennünk örösznek orszaga, ne birjon
minket az bűnnek soksaga, szállyon mi közzenk hit-
nek igazsaga, megtisztulasa.

Terme-

Természetünket ne adgyad kővetnünk, akarodát 127
éppiséd mi bennünk, hogy mindenekben te neked
engedgyünk, ne hadgy el elnünk.

Mi kenyerünket minden-napit adgyad, adgy jo
Fejedelmet, marhankat megh áldgyad, es mindenek-
ben testünket taplallyad, es oltalmazad.

Megh bocsáld nekünk gonosz bűneinket, álnok-
ságinkat, hirtelenlegűnk, vagy ki kőzzülünk min-
den irigységet, es gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kísértetben, ne hadgy el
vesnünk az mi bűneinkben, oltalmaz minket ne es-
sünk keségekben, őrdög kezében.

Szabadíts minket minden sok gonosztul, bűntől őrd-
dögtől, minden álnokságtul, ellenlegűnkől, hirtelen
haláltul, es karhozattul.

Dicsőség neked Menyben őrdök Isten, ki mi hoz-
zánk vagy engedelmesseggel, halgas meg minket itt
ez kőnyörgésben, áldgy meg hitünkben.

M A S.

MI Atyánk ki vagy Mennyekben, te haidsűk se-
gűnkben, hozzád kiáltunk ez testben, hiszűnk
meg halgatz kertünkben, mert Atyai kegyellegben,
vagy hatalmas Istenlegben.

Szenteltessék te ő. ne ved, az az, ismerjünk meg teged,
adgy mi nekünk igaz hitet, hitnek jelet, jo eletet, ben-
nünk lakozzek Szent Lelked, tiszteltessék Istenleged.

Işyjsőn hozzánk te őrdagod, kedves Euangelio-
mod, idvőzitső Szent Christusod, kiben őrdök bodog

H h

ságod,

ságod , adgyád te ſent ajandekod , őrdögűl ved el
orſágod.

Legyen te ſent akaratom , tathaffuk parancsolatod, mint Mennyei ſent udvarod, tellyefűi akaratom, mi-is tehetsűk mondalod, el ſenvedhetsűk oſtorod.

Minden-napi kenyetűnk, minden teſti eletűnk, hű ſolgat jo Fejedelmet, egeſſeget, bekeſeget, jo hazas-tarűt, bűleget, adgyad nekűnk ma ezeket.

Es bocsald meg bűncinket, mint ellenűnk veretreknek, mi megh bocsattyuk bűnűket, mely erűſűſe hűűnk, es batorisűa lelűnk, hogy meg bocsattad bűnűnk.

Ne vigy minket kiſűretben, teſtnek őrdögnek tűriben, ez vilag dűhűſűgeben, keűlegben, eretnekűlegben, hitetlenűlegnek bűneben, ne hadgy el veűnűnk ezekben.

Szabadits minket gonofűtűl, őrdögnek esalardűſagatűl, karhozattűl, hamisűſagűtűl, dragaűſagűtűl, dűg-halalattűl, korűſagűtűl, haboruűſagűtűl, mind teſti lelki gonofűtűl.

Mert te vagy hatalmas Iűten, Uralkodo őrdűk Iűten, kegyes es irgalmas Iűten , ki minket kűnyűrgesűnkben meg halgatal ſűűkűſegűnkben, azért bizvan mondgyuk , Amen.

A Z U R V A C S O R A I A R O L.

Nota: Virgo Dei Genitrix, &c.

GY A Kran nekűnk kellene Iűtennek halakaradűűnk , ſok jo teremenyűrdűl kellene emlekezűűnk.

Regi

Regi jó sandekarol, hozzánk való szerelméről, & 122
buzgó nagy kedvéről, dicsírniünk jó voltáról.

Ennyi nagy életünkről, hog' gondot visel dolgunk-
ról, tikkait bűneinkről, mozdítottá vetkűnkéről.

Gyorsan olajt hogy lele, sebünknek gyógyítására,
Szent Fia el erefite az mi meg valtságunkra.

Oh Istennek szerelme, es el tikkolt nagy ranatla,
hozzánk honnan jó kedve, tetfik jó akaratya.

Reánk mert annyi gondgya, hog' nem nyughatik se-
relme, mely kedvet meg mutata, hogy Fia el bocsata.

Istennek es embernek kel vala ereitűnk jöni, Chri-
stus Iesusnak kelle közbé-jaronak lenni.

& hogy fizetett tenne, samtalán adossagunkert, es
hogy meg-is halhatna, az mi sok bűneinkert.

Eljőve s-meg fizetésesteben adossagunkat, es min-
deneltül fogva le kötő bűneinkert.

Szűkségünknek elei ez lőn idvőszűlesünknek,
eleg meg fizetése mi nagy adossagunknak.

Es lelkünknek kenyere, lőn nekünk az & Szent
teste, lőn örök életünknek oka & Isten-sege.

Ezt Atya magas menyből jól látván Szent orfaga-
ból, úgy engedéltetek meg Szent fia halálából.

Győzedelmet engede az poklon es karhozaton, ne-
künk hatalmat vennünk úgy ada az bűnökön.

Ezert Atya orfagat erdemlette dicsőflegget, kerk ep-
pen örökseget bírja nagy gazdagagat.

De magának egyiker, nekünk adta az masikat,
erdemével kereset hitnek Szent igazagat.

Igy ſerze ok levelet el veſet ōrſk ſegſnkhez, melyel jutnank hazánkhoz, el veſet joſagunkhoz.

No miert hogy jol tuda mi ſeledeken ſegſnket, meg ez földſn leteben erről meg inte minket.

Ō teſtet hogy erettſnk engede törvény kezében, azt akara hogy legyen ōrſk emlékezetben.

Szerze azért vacsorát, teſteről hogy emlékezzſnk, ō ki ontot vereről hogy el ne ſeledkezzſnk.

Felt vala hog el veſtyſnk es hog ugyan el ſeletyſſnk. ez nagy kencset hog vegre ſeledeken legben veſſſnk.

Ez okaert akara meg igert irgalmaſſagát, ſ be peceſetelnie bſntſnknek hoſanattyát.

Csudakeppen ezeket csak ſerze hogy ſána minket, mert ō jol lattya vala mi ōrſk el veſtſnket.

Immaron ō ezekert es ō nagy ſaratſagaert, mi tſlſnk hálá-adaáſt kevan minden dolgaert.

Tellyes azért eletſnk csak hálá-adas legyen dolgunk, le ſektſnk es fel költſnk, járaſunk es ſlesſnk.

Ōrſk ōrvendezeſben es Iſteni dicsiretben, foglalſnyk mar magunkat mi tellyes eletſnkben.

Mert nemi mienk az banat kik vagyunk Iſten jegyefi, de azok é az kik az ōrdſgſknek közőſi.

Dicsiret az Iſtennek, Arya, Fiu, Szent Leleknek, kit dicsirnek az ſentek, az hatalmas Fſlſegnek.

M. A. S.

IE R dicsirjſnk az Iſtennek Fiar, az ſep ſſznek áldot ſent magzattyát, ez vilagnak edes meg váltojat, bſnſſknek kegyeſ ſo-ſolojat,

Ieſus

Iesus Christus kegyelmes meg valonk, Ur Isten- 123
tül adator tanitonk, ſent Atyaddal földseges megh tar-
tonk, ſent Lelekkel minden igazgatonk.

Teged vallunk hatalmas Istennek, kezdetnelk ül
valo teremtetnek, ſent Atyaddal egy örök Istennek,
allatyaabol ſületel Istennek.

Teremtetnek te előtte valal, kezdetnelk ül az Isten-
nel valal, Anya nelk ül Istenöl ſarmazal, örök Ige,
ſajabol mondatál.

Te általad ez világ kezdetek, es ſemmiből ſepen
teremtetek, az csillagos ſep Egh terjeſtetek, Nappal
Holdal meg ekeſtettek.

Ez ſeles föld te tüled adatek, termő fakkal megh
gyümölcsözterek, ſep földellő füvel tündökleterek, vi-
ragokkal meg csillagoztatek.

Te általad Adam teremtetek, földből teſte ſepen
alkottatek, Menyből lelke az teſtben ihletek, Eva tar-
ſul nielleje adatek.

Paradiſom kerteben vitetek, ördög mia ott megh
esalattatek, minden jótul ottan meg ſőſtatek, az em-
beri nemzet karhoztatek.

Mikor Adam ott magat el veſte, es ſiait halalban
be eyte, Atya Isten magat ki jelente, te Nevedet
Adamnak hirdete.

Abrahamnak az utan fogada, áldor magnak akkor
teged monda, ſűz Maria nicheben fogada, te ſeat ve-
zed mi reank arada.

Föld ſtőszel az emberi teſtben, ez vilagra jővel mi
Hh 3 kő.

közünkben, igaz hitet adal mi szívünkben, úy világot
gerjesztel lelkünkben.

Szent vereddel te minket meg váltal, bűneinkből
fepen ki tisztital, Szent Lelekkel megh világoztat, es
Atyadnak kedveben jutatal.

Az kereset-faneretünk meg halál, harmad napon
ismeg feltamadal, Meny-orfagban fel magasztaltatal,
tisztességgel meg koronaztatal.

Azert vallunk teged Kiralyunknak, es örök ke va-
lo nagy Papunknak, Isten elöt minden gyamolunk-
nak, ez világon minden oltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja ellen, az ördögnek dü-
hössege ellen, ez világnak kergetése ellen, az bűnök-
nek rettentese ellen.

Te vagy nekünk minden igasságunk, jámborsá-
gunk es artatlanságunk, te vagy nekünk szentségünk,
valtságunk, Isten elöt örök boldogságunk.

Te vagy nekünk az mi remenységünk, ez világon
mi nagy tisztességünk, Isten elöt minden dicsőségekünk,
Meny-orfagban örök idvösségünk.

Oh Istennek draga kents-tartója, Szent Leleknek
raytunk nyugotoja, nyomorodot arvaknak tartója,
mi hitünknek meg koronazoja.

Oh Istennek kedves áldozattya, kit jo szemmel
meg tekint az Atya, es megh marad az ő jo illattya,
mind örök ke kedves foganattya.

Edes Iesus elődben járulunk, feked előt arczal
leborulunk, keservelen te hozzád ohajtunk, es nagy
sírvan Menyben fel kiáltunk.

Mert

Mert az ördög ellenünk támadot, nagy fok gonos 124
közöttünk aradot, az mi erők immar el faradot, je-
lents azért mostan hatalmadat.

Emlekezzel gyarol esetünkől, emlekezzel erő-
lenegünkől, emlekezzel kegyelmességedről, emle-
kezzel szent igeretedről.

Lam te testben eretünk öltözel, az szept szűztől vi-
lagra szűletel szent vereddel te minket meg jedzel, igaz
hitben magadnak gyűzőzel.

Öltalmaz meg azért az ördögötől, ez világi fok ke-
gyetlenektől, szabadíts meg az mi bűneinktől, te-
stünkbeli fertelmességektől.

Tavoztasd el tőlünk az ver-ontást, es fok fele dű-
hös hadakozást, fáltsad le az fok nyuzást, főtást,
hogy az hitről tehetsünk jó vallást.

Adgyad nekünk az te szent Lelkedet, terjesztessed
az te szent igedet, ismerjünk meg mindnyajan tegedet,
dicsírhetsük az te szent nevedet.

Tekints reánk most az magas Menyből, látogas
meg Kiralyi székedből, tegy jól velünk kegyelmessé-
gedből, mentis meg minket keferőségünkől.

Vigasztal meg az mi siralmunkat, tellyesíts be mi
kevanlagunkat, mi-is neked halá-adasunkat, be mu-
rattyuk mi áldozatunkat.

Edes Iesus neked halat adunk, jó-voltodert el fel
magasztalunk, ajandekor előben mutatunk, dicsíre-
tet te neked eneklünk.

Dicsírtessék az Atya Ur Isten, dicsírtessék az Fiu
Ur

Ur Isten, dicsirteffek az ſent Lelek Isten, ſent Ha-
romſag egy bizony Ur Isten.

M A S, Nota: Oh mint keſeregnék.

VAlaki Chriſtusnak vacsoráját veſed, nem kelez
te neked csak ſájaddal vened, mert lelki ez étel
es lelkünkkel veſſük.

Az köz vacsoratul tud meg valaſtani, ne keſítſed
ſadat fogaddal ezt enni, lelekkel, húſeggel kel min-
dennek enni.

Tud meg azért ember mit veſ az ſent jegyben, es
mi által veſed gondolkodgyal ebben, es az mivel ve-
ſed vegy értelmet ebben.

Veſed az ige~~k~~ben bűnöd bocsanattyat, Iſtennek
kegyelmet Chriſtus igaffagat, az örök életet, Iſtennek
örffagat.

Ezeket hirdeti Iſten ez ige~~k~~ben, de hogy bizo-
nyoſſa legyünk mind ezekben, ugyanez eneket ad-
gya ez ſent jegyben.

De ezeket veſed az Ieſus Chriſtuserr, az ſ halála-
nak erdemes voltaert, es az ſ vérennek nagy hafna-
lattyaert.

Nem veſed ezeket az te erdemedert, ſem igazſa-
godert, nagy meltoſagodert, de Ieſus Chriſtusnak
vére hullaſaert.

Es az igaz hittel veſed mind ezeket, ezzel fogod
hozzad Chriſtusnak erdemet, es tizedde teſed az ſ
fok jo tétét.

Ne nezz azért ember csak az kilső jegyre, de emeld
fel

fél lelked Christus erdemere, az ő halálara, meg rom- 125
lott testere.

Az külső szent jegyek vettetnek előd~~x~~ben, hogy
innet elmedet fel emellyed Menyben, hol az Iesus
Christust meg latod hitedben.

Nem ebed itt sáddal az Christusnak testet, mert az
Meny-országban fel vitetet innet, de vésed testének
es vérennek jegyet.

De az hittel vésed Christusnak erdemet, es lel-
künel vésűk Christustestet, vęret; nem az jelen
voltat de annak erdemet.

Lasd megh azért mit vés te itt ez szent legyben, ne
ęly csak fókasbol, mint nemellyek ezzel, sem kep-
mutatással nem hasznals te ezzel.

De mint sęnt Paltanit, megh probald magadat, jól
megh hanyad vésed az te dolgaidat, hittel jo ęlettel
jelentsed magadat.

Mit szerzet az Christus gondolkodgyal arról, mi
vegre szerzette legy bizonyos arról, el ne felelkezzel
Christus haláláról.

Ertsd megh hogy az Christus megh váltot regeder,
nincsen itiletig több áldozat ennel, csak az ő halála,
mely kedves Istennel.

Igy probald meg magad ha akars itt enni, es az va-
csorával magad vigasztalni, hanem akars innen męl-
tatlanul élni.

Mert valaki magat jól meg nem proballya, vagyo-
li ne

ne jó hiti és kegyes fiandeka, itilletet vében ezt bizonyal tudgya.

Távol legyen innen az hitetlen ember, ne járuljon ide kép-mutato ember, mert semmit nem tud az itilni ezekről.

Dicsirteffel Arya mindenható Isten, és az te Sz. Fiad veled egyetemben, az f. Lelek Isten örökkön örökké.

K Ö N Y Ö R G E S.

Az lelki ételnek és italnak megadásaért.

Emlkezzel Ur Isten hivedről, kik kialunk te hozzád fűksegünkben, visely gondot nyomorúságinkról, öröкке való Szentegy-hazadról.

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, az kegyeret, mely vagyon fent igedben, kiről foltal Szent. Ianos könyveben, mellyel élünk öröкке életünkben.

Ne hadgy minket Ur Isten fönjühoznunk, az elő viz adassék most minékünk, mely viz után soha nem fönjühozunk, mert te benned öröкке örven-dezünk.

Az kik hallyak Ur Isten te nevedet, itt meg ertik mindenek te kedvedet, fent Fiadert kegyelmeffegeder, hogy csak közlöd velünk öröksegedet.

Adgyad nekünk mostan Szent Lelkedet, ne halgassuk hejaban Szent Igedert, de tisztellyük öröкке fent nevedet, és dicsirjük mindenkor fűllegeder.

Dicsirteffek az Arya Ur Isten, ő Igeje az Fiu Ur Isten, egyetemben Szent Lelek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony örök Isten.

VAL.

Mindenható Ur Isten, mi bűnös emberek, gyonaszt es vallást tévők, mint töredelmeselek.

Mert mi igen verkezünk Isteneged ellen, mint teremő, meg válto, es ként Atyánk ellen.

Eletünknek rendiben igen megh bantottunk, mi nagy sok bűneinket teged ingerlettünk.

Gonosz főval, sádekkel, latafál, hallafál, irigységgel, mordfaggal, ragalmazásokkal.

Szirkos, atkos voltunkal, harag-tartafunkal, hamifán mi hitünket, gyakran mondasunkal.

Isteni karomlással, es hitetlenléggel, mi nyomorúságinkban, beketelenléggel.

Istennek ként igejet noha gyakran halljuk, de mi bennünk gyűmölcset, semmit nem erezzük.

Az Isteni - atya-hűseretet, nincsen bennünk, de nagyon kéntelen seretet.

Bujalag, es torkoslag, meg foyt az kevelység, telhetetlen atkozott, izgat az földvényiség.

Mint Tengernek földvénye megh sámlalhatatlan, azonkepen mi bűnünk nálunk tudhatatlan.

Azer mi is magunkat Isteneged előtt, bűnösöknek vadollyuk, mind ez világ előtt.

Ne nezd mi bűneinket es gonoszságinkat, de te kints kegyelmessen irgalmasfagodar.

Es el ne felekezzezzel te igertetdről, te bűnösökhöz való kegyelmességedről.

Ki nekünk meg igittel te Szent Fiad által, es mon-
dal Ezechiel Szent Propheta által.

Hogy valamely oraban segeny bűnös ember, te
hozzad sohazkodik, mintel vesztet ember.

Az ő gonoszságabol ha ő-is ki térend, es saytalan-
saganak, ha ő veget vetend.

Soha az ő bűneről meg nem emlekezel, sőt ő id-
vősszegere, te-is igyekedel.

Azert neked kőnyörgünk fölleges Ur Isten, ne
ály bosszút fertelen mi gonos bűnünkön.

De mi nekünk meg bocsas te Szent Fiad által, hogy
mi idvőzülhefsünk ő irgalma által.

Híbbük hogy meg halgattal mi kőnyörgesünkben,
azert lelki örömmel mi ezt mondgyuk, Amen.

Külömb külömb-fele Enekek.

Az Idvősszegnek igaz modgyarol.

Nota: Menyifokat fölt. D. M.

MInden embernek illik ezt megh tudni, es five-
ben erőssen ezt ugy hinni, Meny-orfagnak ka-
pujat megh nem nyilni, csak azoknak kik Istenben
tudnak bizni.

Az Hic nélkül senki nem idvőzülhet, mint az vi-
ragh Nap nélkül nem zöldülhet, vetkeiből senki ki
nem fészkelhet, orvosságot Christus kívül nem lelhet.

Tanuld meg most mi legyen az te hited, idvősse-
gedre való bizony utad, ne kőveffed amaz őt bolond
fűzet, kik meg hallak hogy igen kesőn kőltek.

Tud.

Tudnod kel hogy Isten egy allattyaban, ^{er} hogy ha- 127
rom legyen ő semelyeben, Arya, Fiu, fent Lelek ne-
vezetben, az mikepen olvassuk az Credoben.

Ha neheznek tetszik ez ismeretre, ne restellyed az
Irašt vedd elődbe, az meghtanit menyire lepjel ebbe,
mert igazra tanitnak ez enekben.

Istennek el vegezet akarattya, senkinek ő nem
akar lenni Attya, idvősseget mas modon ki forgattya,
az irasban hogy nem mint ő hadta.

Az fent Iras az utat megh mutatattya, Arya Isten az
Eghből ezt kialtja, Chriltus Iesus bűnőknek bocsá-
nattya, es hogy csak ő bűnőknek aldozattya.

Sokan lesnek meg lattyuk itiletkor, kik el vesnek
mikepen földről az por, idvőssegekhez kik nem lat-
tak akkor, mikoron meg jo rakva nem volt az kar.

De vedd elő regenten mit fogadtal, kereft-viznel
Istennek mit feleltel, bűneidből mikoron kitiűstaltal,
jamborsagra mikoron te eskűttel.

Eskűved lassad hogy meg ne rontsad, es egy hi-
red lassad hogy meg ne feytsed, jamborsaggal min-
denkor kijelentsed, es jo sanak gyűmölcsöt te re-
remtsed.

Venned esedben ember te magadat, hagynád el
már saytalan bűneidet, tanulnad az Istennek igazságar,
Aryadfiához valo szerelmedet.

Azt láld meg csak mit Isten tőled kivan, az egy
hitet es igaz szeretetet, aryad-fiához valo szerelmedet,
mert csak ez kértő az nagy parancsolat.

Iay azoknak, kik sinnel Keresztyenek, sem nagy Urat sem Papot ki nem vesek, sem parasztor sem semmi szerzeteket, kik tistekben igazan el nem lepnek.

Fohazkodgyunk immar most csak Istenhez, Christus által kerjük mi mostan ötet, oltalmazza nyomorult orfagunkat, idvösslegre visellye mi utunkat.

M A S, Nota: Kegyelmezz meg.

TAnuly meg te az uton el menni, mellyen kel be Meny-orfagban menni, mert nem egyeb uton kel be menni, hanem Christus által kel be menni.

Bizonfaggal ezt sent Mathe írja, hogy az Christus tevelgyöknek uta, kik akarjak ez utat nyomnia, es Istennek befedet hallania.

En vagyok az ut azt mondgya Christus, idvösslegre valo bizony Isten, sent Atyammal bizony örök Isten, egyetemben az sent Lelek Isten.

En általam valaki be megyen, dicsőségnek nyomdokara megyen, de valaki mas uton be megyen, károhozatnak torkaban be megyen.

Ez be menest tanullyuk az irasban, az kik bizunk csak az egy Christusban, Istennek eggyetlen egy Fiaiban, nem valami egyeb balvanyokban.

Balvant imad ki bizik emberben, remenseget helyhezreti erdemeben, idvössleget cselekedetiben, es mind azok kik biznak az sentekben.

őnoőn magat igerte igejeben, hol azt mondgya sent David könyveben, hiy engemet minden fűksegdben, meghalगतlak te igaz hitedben.

Tud.

Tudgyad hogy en igaz Isten vagyok, embereknek 128
remenlege vagyok, bankodoknak vigasztaloja va-
gyok, Seregeknek igaz zászlója vagyok.

Ne nezzed te ember bűnös voltod, csak te nezzed
Christus Iesulodat, es az te fölramasztott zászlodat, ki
viseli te neked utadat.

Remenységben ne függünk senkitől, hanem csak
az egy Iesus Christustul, ki megh mentet minket az
bűnöktől, pokolbeli ördögnek tőretől.

Iarullunk mi azért az Christushoz, Atya Istennek
eggyetlen egy Fiahoz, tevelygőknek bizonyos utá-
hoz, kesergőknek vigasztalójához.

Engesztelje meg nekünk Atyánkat, hogy mine-
künk adgya ő Szent Lelek, igazgassa életre utunkat,
es nyissa meg nekünk meny-országot.

Dicsirteflek az Atya Ur Isten, dicsirteflek az Fiu
Ur Isten, Dicsirteflek Szent Lelek Ur Isten, Szent Ha-
romság egy bizony örök Isten.

IEREMIAS PROPHE TANAK
Siralmas panaszkodása.

EMLEKEZZEL mi történek Uram mi rayrunk, es te-
kints megh mely nagy sádalomban mi vagyunk,
mert bűnünkert Uram tölled ostromoztatunk, azért
fűkseg eyelappal hozzad kialtnunk.

Öröksegünk edes hazánk málra fordula, az mi ha-
zunk es jószágunk idegenre álla, igyünk juta, jay mi
nekünk, nagy arvaságra, mert Istennek nem akaránk
segni utara.

Arva-

Arvaſagra nagy infegremikent maradank, mert
nincs nekünk földön hazánk, ſem pedig Atyánk,
igye fogyot őzvegyſegre marada Anyánk, mert bű-
nünkert meg haragut Mennyei Atyánk.

Arra jutank hogy megh vizer-is penzen veſünk,
es az mi erdők fajaban nagy árron veſünk, egyeb fe-
le ſűk ſeget-is mindent ſenvedünk, mert egymásra
ſemmi gondot mi nem viſelünk.

Tereh alatt az rabſagban nyakunk leſegek, ſem-
minemű nyugodalom nem engedtetek, mert ſemmi
kegyeſſeg köztünk nem talaltatek, azért hitlen nep-
nek ſive raytunk nem eſek.

Hitlen nep közdöt keretſük mi kenyerünket, mert
földünkben nem ſegellyük az ſegenyeket, nyomo-
rultakrol el fordittunk mi ſemeinket, azért Iſten ve-
te reánk harag ſemeket.

Atyaink-is verkeztenek de mar meg holtak, mi-is
követői volunk alnokſagoknak, im mint válek meg
beleje fogok fiaknak, mert ellene jarunk Iſten paran-
csolattyanak.

Kik ſolgak voltak közdöttünk moſt uralkodnak,
mert gazdag leven Iſtennek mi nem ſolgalank, min-
den Iſteni tiſteletet mi meg utalank, azért nincsen ki
által meg ſabaditatnank.

Im csak markunkban viſellyük az mi lelkünket,
nagy keſerűſeggel eſſük mi kenyerünket, ſelelem es
retteges megh emeſt minket, ſegyver előt kietlenben
mentyük ſejünket.

Ehſeg

Ehſég miatt az mi teſtünk meg fogyatkozek, mint 126
egő kemencze, bőrnk meg repedezer, az mi ſívünk
banat miatt, megh keſeredet, lelkünk penig bűnünk
miatt keſlegben eler.

Az mi Aſſony-nepeink meg gyalaztatának, nagy
ſok ſűzek poganyoktul meg rontatanak, mert nem
engedenk Iſten parancsolattyanak, ezért Iſten küld
reank ſok Poganyokat.

Fejedelmek mik őzzülünk mind ki fogyanak, es
az tanacs-ado nepek mind el fogyanak, az köz nepek
egy-mas közöt viſſat vonanak, jegye hogy mayd ve-
ge leſen mi orſágunknak.

Nagy haragja vagyon raytunk az Ur Iſtennek, ter-
meſteri ellen elünk ſent igejenek, es ellene jarunk
minden ő ſerzelenek, ezzel adunk minden okot bűn-
tetelenek.

Iſtiu nephitetlenektől nagy inſeget vall, nincsen
közünk hogy ki egyben ſerne azokkal, mert lam
mi-is viſſat vonyank atyafiakkal, immar raytunk te
oſtorod nagy ſok rabſaggal.

Eltavozott mar mi cülünk az mi őrmünk, mert
Korona-nelkül vagyon mar az mi fejünk, azért ſük-
ſeg hogy ſívünkben mi keſeregjünk, ſüntelenül az
Iſtennek mik őnyőrgjünk.

Iay mi nekünk, mert megh bantok mi Iſtenünket,
azert fogta keſerűleg mi ſiveinket, ſőret homaly be-
borita mi ſemeinket, vadak, rokak ſellyel lakjak az
mi földünket.

Bizodalmonk vagy on benned fölleges Isten, mert
megh maradék mind örökre igeretében, ha győz-
dünk bűnünk érint az mitefűnkben, azért nem
hadék el fakadnunk tőled lelkünkben.

Mire Uram mind örökre hogy el hadék minket,
illy nagy sok keserűséggel busíták minket, kerünk te-
ged terits hozzád az mi szívünket, mert nem nyerjük
nalad nélkül idvőségünket.

Vedd el rolunk kerünk teged nagy haragodat, es
uyjts meg mar mi nekünk az mi napunkat, kegyel-
mes Ur Isten tarts meg mi hazainkat, dicsirhessük
mind örökre fent föllegedet.

S I R A L M A S K Ö N Y Ö R G E S E M A G Y A R

Nola Orságnak, az Ieremias Propheta Oratiojaból.

K Eserves fivel Magyar orságnak mondhattyuk
magunkrol, az nagy siralmat kit Ieremias regen-
irt idokrol.

Emlekezzel meg hatalmas Isten nyomorúságink-
rol, tekints mi reánk, ály bősűt immar, mi nagy rom-
lásinkrol.

Mert öröksejük tőlünk fordula pogany nemzet-
segre mi lako helyünk álla mi rolunk idegő nepekre.

Edes Anyankul immar megh valtunk árvaságra
juttunk, édes Anyankal mind egyetemben özvegye
maradtunk.

Meg somjuhoz van, minden vizünket draga pen-
zen isfűnk, nagy farataggal begyűjtött fankat immar
árroz vesszük.

Mi

Mi ellenlegink éles szablyákat fejünk felőrt forgat. 130
nak, erős munkára farat testünknek, nyugodni sem
hadnak.

Az pogányfagnak oly nagy rablagra mi magunkat
adtuk, hogy csak kenyérrel mi ehsegünket meg ele-
githessük.

Sirvan mondhattunk fölséges Isten, vetkei At-
tyánknek, kik mi közzülünk regen elmultak, mi
reánk szállanak.

Kegyertlen foglak nagy dühössleggel raytunk Ural-
kodnak, nem találhatunk már remenleget szabadula-
sunknak.

Nagy szélelemmel es rettegeffel puskában budo-
sunk, eledelünket, ~~meledelünket~~ kezünkben hor-
dozzuk.

Testünknek büre mint az kemencze el farat, el
éget, az nagy ehsegnek ő tüze miatt ugyan meg sült
vezet.

Ásszonyi-allatok tisztaságokban meg gyalaztatanak,
az gyenge szűzek sok varasokban seplőket vallanak.

Az Fejedelmek akasztó-sára fel függesztetnek, es
vén nepeknek úr tekintetek nem bocsúlterenek.

Istü nepekkel es gyermekekkel gonoszul elenek,
kegyertlenleget, ektelenleget köztünk mivelenek.

Az mi szívünknek minden öröme már el fogyat-
kozik, gyülekezetrünk, nagy siralomra fordula, val-
tozok.

Es mi fejünknek sepe ekessege közzülünk ki esek,

jay mind örökre immar mi-nekünk, mert igen vet-
keztünk.

Nagy banat miat mi fivünk, lelkünk, igen keferedek, es az mi semünk siraló miat mind megsetettedek.

Keresztyeneknek lakó helyeket kit elpusztítanak, vadak es rokak, hamis tanitok, most immaron lakják.

Te penig kegyes, irgalmas Isten, örökre megmarad, te országodban, birodalmodban örökre megháll.

Miert örökre elfelelkezel mi rolunk Ur Isten, mire hads minket sok ideiglen ez vesedelemben.

Terits te hozzád es mi megterünk kegyelmes Ur Isten, uyjats meg immar az mi napunkat mint reghi időben.

Ezkepen sira sent Ierentias ó könyörgéseben, mikor az Isten megnyomorgata Sidokat inségben.

*Mas siralmas könyörgése Magyar országnak, mely lattatik
szerezttőinek az Mohatfi vesedelem után.*

TEkints reánk immar nagy Ur Isten az Mennyegeből, az te dicsőséges Templomodból, emlékezzel meg immar az te arvaidrol.

Miert hagyalmiunket illyen igen megromlanunk, mi nemzetiségünkben elpusztulunk, miert ravoza Ur Isten illy messze mitőlünk.

Tudgyuk hogy vetkeztünk, mert tegedet nem tiszteltünk, mint Atyánkat tegedet nem szerettünk, mint hatalmas Urunkat tegedet nem feltünk.

Azert kel mar tisztelnünk poganyokat, gyilkosokat,

kat, paraznakat, balvany imadokat, kiknek elkel vi. 131
felünk kemény igajokat.

El vőved mi tőlünk orfagunkat, Kiralyunkat,
földhöz vered az mi Koronánkat, fíned előlel veted
mi áldozatunkat.

Meg fűnek sok helyeken fent nevednek dicsireti,
fep iffiaknak ekes enkleli, mert az balvany imadas
tűled ezt erdemli.

Közzülünk le vagatal nagy sok gazdag föld Urakat,
vitezeket erős fíriakat, kiknek köver testekkel hiz-
lalal vadakat.

Közzülünk rabba tevel, sok menyeket, özvegye-
ket, gyermekeket, gyenge fep fűzeket, mind az mi
bűneinkert fizetted ezeket.

Mind ezekből ilmerjük bűneinknek sulyosságat,
haragodnak rettenetes voltat, mert lattyuk földseged-
nek már bősűn-allat.

El tavezek mi tőlünk, jo nagy Isten mi örömmünk,
nincsen immar semmi vigasagunk, siralomra fordula
az mi nyajassagunk.

De meg-is nincs mit tennünk, csak te hozzád kel
folyamnunk, mert jól lattyuk hogy mind elkel ves-
nünk, ha az mi bűneinkből hozzád meg nem te-
rünk.

Emlekezzel meg rollunk, hogy mi földből terem-
tettünk, örögh miabűn ala vetettünk, mint az ár-
nyek elmulik mi gyarlogletünk.

De az te jo voltodból karhozatban nem hagyat-

tünk, te ſent Fiad által meg váltattunk, büntől, örök
halaltul mar meg menekedtünk.

Tamadgy fel azért immar nagy Ur Iſten mi mel-
lettünk, az te kezeidet nyuts ki raytunk, es ne vels el
előled. kik meg nyomorodtunk.

Laffak meg az poganyok, hogy mi reank gondot
viſelē, kiker te ſent igeddel legeltetz, es noha megh
bantottunk, de tőled el nem vetz.

Mert latod el hagyattunk, es csak te read marad-
tunk, nyavalyasok, tudatlanok vagyunk, es el ha-
gyor árvaknak, csak te vagy oltalmunk.

Dicsirteſſel Menyegben, ſent Haromszag egy föl-
ſegben, ki megh vigafalē minket lelkünkben, noha
győrtetünk moſtan itt az mi teſtünkben.

M A S.

Nota: Dicsirlek teged, &c.

Mikor az Sido nemzer tartatnek Babiloniaban, az
Mediai nagy Dariuſnak kemeny rabſagaban,
az ſent Daniel illy könyörgēſt tőn az ő nagy ſirtaban.

Neked könyörgünk menybeli Iſten alazatos ſi-
vel, ki Uralkodol mind mennyen, földön nagy hatal-
maſſaggal, rettenetes vagy mikor megh itilē minket
igaffaggal.

Te mind örökké abban meg maradē az mit egy-
ſer mondaſ, es ſemmi okkal az te kőreſed mellől el
nem állaſ, de az kik teged hiven ſolgálnak csak
azokhoz haylaſ.

Igen verkezünk, nagy alnok ſagot tettünk te elle-
ned,

ned, Istentelenül jarank mindenkor Uram te ellened, 132
soha nem tudank mi semmi joban engedni te neked.

Mely igen sokszor küldötted hozzank az te folgaidat, de meg utaltuk es nem halgattuk te Prophetaidat, semminek velünk te idvössleges parancsolatidat.

Menyit foltanak te Szent nevedben az mi Kiralyinknak, fejedelminknek, tiszttartóinknak, az mi Atyáinknak, de soha nem lón helye mi köztünk az te mondasodnak.

Azert te neked meltan mondhattuk Uram hogy igaz vagy, es nem mondhattuk hogy törventelen mi nekünk rontonk vagy, senki nem mondgya hogy okánakül te bűnös-állo vagy.

Mienk Ur Isten az segyenkedes es orczapirulas, meltan erdemlyük hogy reank szálljon minden szidalmazas, mi nemzetünkben minden nepek közt hogy legyen karomlas.

Nagy budosakra meg csufolasra jutarád igyűnket, mind ez vilagnak sok hataraig el omlatal minket, minden nepek közt utallyak, pökik az mi nepeinket.

Még-is azt mondgyuk hogy pironkodas legyen mi orczánknek, mi Kiralyunknak, Fejedelmünknek, az mi Atyáinknak, mert nem volt vege ellened valo sok álnokságoknak.

Te neked pedig Főssleges Isten legyen irgalmassag, mi hozzank valo nagy szerelmedert legyen haláadas, mert noha neked ellened jartunk, de még-is el nem hadé.

Tud.

Tudgyuk hogy soha mi nem engedünk az te tanatodnak, es helyt nemadtunk te törvényedben való mondasodnak, semmi bocsület nem volt mi tőlünk te Prophetaidnak.

Egész Izrael mind általhaga az te törvényedet, tőled elterven, elő nem vőven az te befededet, meltan bocsarod azért mi reánk az nagy véfedelmet.

Mind be tőlőtred az mi fejünkön fenyegetesedet, nagy átkaidat, ellenünk való sok esküvesídet, mint fent Moyses az te hiv fogad, fölított bennünket.

Reánk tamarad az te igedet az mi bűnünk fírint, es mondasodat be tellyesíted igazságod fírint, azt nem mondhatjuk, hogy nem lőtt volna ez erdemünk fírint.

Elől talala mi Birainkat az te itiletet, mert igazsággal nem vala bennünk az te fent seclmed, nem forog vala mi semünk előtt te igaz törvényed.

Im mely kartőnek Keresztyenségen, mind az Magyar népnek, soha nem volt így Egh alatt dolga valamely nemzetnek, mely nagy fírtelen véfedelme lőn az Magyar nemzetnek.

Immar mind be től az mit regen folt Moyses Prophetá, csak mi fejünkön betelleyesedek az mit Isten monda, csak ennel inkább megh ne rontana az ő nagy haragja.

Még sem kőnyörgünk esedezéssel az Ur Isten előtt, alnoklaginkbol hogy ki terhetnenk az Ur Isten előtt, es meg erthetők ő igazságot mi romlasunk előtt.

Sietve

Sierte hoza reank az Isten az nagy veszedelmet, 133
mert az Ur Isten mindenben igaz, senkinek nem en-
ged, az kik befedét semminek velik ő ő. Föllegenek.

De meg-is kerünk teged Ur Isten az te fent neve-
dert, ki Egyiptomnak földéből regen ki hozád nepe-
det, es hatalmason föl magafalad hiredet, nevedet.

Noha verkezünk es életünkben neked nem en-
gedünk, de nagy Ur Isten igazságodban könyörűly
mi raytunk, terjen el immar az te haragod, ne marad-
gyon raytunk.

Mentő meg immaron mi nemzerünk az te ha-
ragodtul, vegyed ki immar te hiveidet az nagy pus-
tasagból, könyörűly raytunk Menybeli Isten irgal-
massagodból.

Mi bűneinkert es Atyainknak ő gonoszságokert,
meltan fénvedgyük az veszedelmet az sok alnoksá-
gert, meltan fidalalmaz minden fomséd nep minket
mindezekert.

De halgassad meg örök Ur Isten mi imadságunkat,
mint főlgaiddnak ne vessed harra ő kiáltásokat, megh
ne utallyad könyörgünk neked az mi fozatinkat.

Tekints jo kedvel az te el pusztult áldot fent he-
lyedre, az Urra valo tekintetedert, ne hadgy az insé-
be, az Melsiasert, az te nepedet terítsd eppülesre.

Hayts le mi hozzánk Urunk Istenünk az te fűlei-
det, nyírsd föl immaron az mi Urunkert az te femei-
det, es tekintsd megh az mi kegyetlen nagy veszedel-
münket.

De nem veri arra hogy gyűlölnéje, de hogy őret
hozzaja tanitanaja, es kezéhez mint fiat oktatnaja, aka-
ratyathogy ő neki tenneje.

Igyen ő rzi Isten az mi lelkünket, mert nem akarja
mi véfedelmünket, ez vilaggal egygyűt el véfelfűnk, ez
azert latogat ostoraval bennűnk.

Noha mostan igen nyomorgat minket, azt akarja
hogy ismerjűk bűnűnk, kőnyőrgeshez azzal intene
minket, mert el felelyűnk sokfor Istenűnk.

ő probalni akar ezzel hitűnkben, hogy megh lasa
mint bizunk mi ő benne, remensegűnk vagy one na-
lanal tőbben, az tűz által proballya meg elűnkben.

Sokfor Isten embereket bűnteter, tanusagert sokat
ostoroztatot, kivel málnak ő azzal példatadot, hogy
miterjűnk most azert verettett.

Gyűlölte ő mind őrdőke azokat, az nagy Isten be-
fedet utalokat, poganyoknak az mi edes hazankat,
ezert ada kezében őrdagunkat.

Raytunk eler nagy sok nyomorúsagot, bekeseffel
fenvedgyűnk ez sok oštort, hidgyűnk mi meg jőven-
dő itilletet, mikor Isten koronazza az Hitet.

Ezt regula mi seműnk el jól latyuk, az igaznak itt
nincs helye jól tudgyuk, az hamisnak elő-menetir lat-
tyuk, azert az itilő biror el varjuk.

Gyűlödelmek ott lešen igazaknak, ez vilagon kik
csak nyomorgattatnak, fegyensegek lešen az hamis-
saknak, ez vilagon kik csak uralkodtanak.

Oh mely nagy őrdőm volna ez minekűnk, hogy

az Isten kegyes Atyánk mi nekünk, ostoroz csak
hogy hozzaja hajollyunk, nem azért hogy mi töl el
futamjunk.

Rolunk mert azt mondgya nagy ferelemben, ha
ostorozlak ugymond haragomban, meg föl veslek en
irgalmassagomban, rebesitek örök dicsőségemben.

Ily ferelemt Istennek ha gondolnok, az mit gyűlöl
bizonyara el hadnok, hitünket egybe: soha nem vet-
nök, idvőségünk ki legyen ha ismernők.

ő mi reánk örökre nem haragfik, azt veledé hogy
immar csak feddözik, idvőségünkre bizony igyeke-
zik bűneinkről többé nem emlékezik.

Segitseget adgyon, ezt hogy hihelsük, ostorat hogy
jora magarazhassuk, kegyesseget kerjük mi hogy hi-
helsük, ez vilagon éltig út folgalhassuk.

Ez igekben Istennek ostoranak, oka vagyon min-
den nyomorúsagnak, kegyessége inner tetfik Atyánk-
nak, kiert dicsőség legyen Szent Fianak.

KÖNYÖRGES AZ ÖRÖG
dühössege ellen.

Nota: Halgald meg Atya Isten, &c.

Halgald meg Iesus Christus, az meg bomorodot,
Hes az megh keseredet, fegeny juhaidat, halgald
meg kegyelmesen, az te Szentegy-hazadar, ki megh
nyomorodot.

Ne had edes Iesusunk, nyomorult nepedet, sent
vereddel meg valtor, kicsin seregedet, ne had el pus-
tulnia az te öröksegedet, az Keresztenseget.

Kit:

Kit az Satan fokkepen most megh kőrnyekezett, 135
fok fertelmes bűndekkel es igen kifirget, fok fanyaru-
sagokkal es mereggel kifirget, fidalommal illet.

Mint az sivo Oroslan torkat reank tátya, min-
den felől ellenünk taboratjartattya, mind az feles vi-
lagot reank föl indította, es fel ramaftotta.

Vagyunk mikent az juhok, az farkafok közöt, ez
vilagi nepeknek dihdősegek közöt, vagyunk utala-
tossak minden emberek közöt, kegyetlenek közöt.

Mikent az meg őlekre valaftatot juhok, bocsülte-
rünk halatra naponkent ő nalok, nincs semmi kőnyő-
rűles sem kegyesleg ő nalok, nincs irgalmaslagok.

Nincsen azért fivünkert hova függesztenünk, es
keferűségünkben kihez ohaytanunk, mert nincsen
naladnelkül senki több remenységünk, es több bizodal-
munk.

Mertte vagy kierettünk ez vilagra jővel, te vagy
ki nagy kenokat es halaltűfenvedel, kivel őrdőkke va-
lo bodogsagot erdemlel, es életet nyerel.

Csak tegederajanla mi nekünk fent Atyad, es hoz-
zank valo kedvetjelente te nalad, mikepen te magad-
is parancsolad mi nekünk, hogy sielsünk hozzád.

Sies las hozzank azért kegyelmes Istenünk, ne
velselűbined elől ferelmes jegyesünk, ne hadgy el
minket es ne feletkezze el rollunk, ne meny meűfe-
rölünk.

Maradgy meg Uram velünk mert be estveledik,
es immaron az Nap-is maydan el nyugosik, homa-

lyosszag, szeretseg ingyen mayd következik, az bűn sokasodik.

Szamtalan sok gonoszság köztünk el sokasult, az te fent szeretted igen meghidegült, es minden rendbeli nép tőled elidegenült, az bűnben elmerült.

Halgas meg azért minket, es mentes meg ezektől, pokolbeli őrdögnek nagy dühöslegetől, minden tevelygelektől es eretnekségektől, keselgben cselegetől.

Ne tavezdek el tőlünk az fent Lelek Isten, legyen erős gyamolunk az mi életünkben, tartsa meg fent igednek szerelmet mi szívünkben, lehetsünk kedveben.

Ugyan ez vezereljen minden igazságra, tartson meg fent nevednek erős vallásban, es vigasztaljon minket minden haborulagban, es nyomorúsagban.

Hogy mondgyunk dicsíretet az te fent Atyának; ő vele egyetemben neked mi Urunknak, mind örökkön örökké az Szent Lelek Istennek, mi vigasztalónknak.

KÖNYÖRGES HABORÚSÁG
NAK IDEIEN. *királyi és Intézk.*

Halgasd meg mostan Főlséges Isten Menynek es földnek fent teremője mi könyörgsünket, es te viseljed minden gondunkat, mikeppen meg fogadtad: Mert teged vallunk kegyes Atyának az Christus Iesusert.

Sok ellenfegink vadnak ellenünk főlséges Isten, lelki es testi nagy ellenfegink, kik mind lelkünkben

ben es mind testünkben igen kefergetnek : Ne hagy 136
te tőled hogy elszakadgyunk ez arnyek vilagon.

Te vagy oltalmunk es bizodalunk Főlséges Isten,
legy mi gyamolunk , ne vigy kiseretben , de segits
minket minden időben , hogy meg ne gyalaztassunk :
Mert teged vallunk kegyes Aryanknak az Chri :

Csak te egyedül nyilván jol tudod Főlséges Isten,
az mi voltunkat, nagy gyarlasaginkat, mely igen le-
gyünk mi erőtlenség minden dolgainkban : Ne hagy
te tőled hogy elszakadgyunk :

Birjad lelkünket es mi testünket Főlséges Isten,
tarts meg gonosztul, minden ellenfegtul, adgyad val-
hassuk az igaz hitet, hogy legyünk te orfagod : Mert
teged vallunk kegyes Aryanknak.

Az hitetlenség es kegyetlenség főlséges Isten, semmi-
nek velik az te fent igedet, azért üldözik te hivedet
sok külömb külömbkepen : Ne hadgy te tőled.

Nagy arvasagban es nyavalyaban Főlséges Isten,
nekünk igerted, hogy te minket nem hads , kerünk
legy velünk , es fent Lelkoddal hívünket vigasztal-
lyad : Mert teged vallunk kegyes Aryanknak.

Sokszor mi lelkünk meg keferedik Főlséges Isten,
mert nincsen neki addigh barorsaga, miglen te tőled
nem segittetik, mennyei segitséggel : Ne hadgy :

Bizvan könyörgünk mostan te neked Főlséges
Isten, hogy te viseljed minden gondainkat, jol tegy
mi velünk mint faddal búksegünk idejen : Mert te-
ged vallunk kegyes Aryanknak :

Dicsíret neked Főlfeges Isten, es mi Urunknak te
Szent Fiadnak az Iesus Christusnak, dicsíret legyen
az Szent Leleknek mind örökkön örökre, Ki vagy
állatban egy bizony Isten, könyörűly mi raytunk.

M A S. Azon Notára.

Emlkezzel megh Menybeli Isten, Menynek es
földnek fent teremője, irgalmassagodrol, mel-
lyet te vala réghi időben Izrael fiaival, Noha verkez-
tünk Menybeli Isten, azért el nem hadtal.

Te el ki hozad az te nepedet az Ægyptombol, az
Pharahonak ő nagy insegeből, de el feleYTEK te nagy
jó teted, balvant imadanak, Noha vet:

Az vörös Tenger ket-felé valék, az Iordan vizet
te meg faraztad az te neped előtt, de el feleYTEK te nagy
jó teted, balvant imadanak, Noha verkez:

Te el ki hozad az te nepedet, az igeretnek nemes
földere le telepítetted, de el feleYTEK te nagy jó teted,
balvant imadanak, Noha verkezünk.

Kerünk mar teged Atya Ur Isten, emlékezzel meg
te orfagodrol, az mi orfagunkrol, ne hadd el vesni
pogany kez miatt te öröksegedet, Noha verkez:

Dicsíret neked Atya Ur Isten, es mi Urunknak te
fent Fiadnak az Iesus Christusnak, dicsíret legyen az
Szent Leleknek, mind örökkön örökre, ki vagy ál-
latban egy bizony Isten, könyörűly mi raytunk.

M A S. Az Iuste Index Notajara.

Buzgo fűből te fíad kegyes Atyánk könyörgünk,
Badgy mi nekünk igaz hitet, hogy tegedet imad-
gyunk,

gyunk , tellyes hiból , szeretetről hogy tegedet mi 137
mind áldgyunk.

Latod Atyánk fölséges jo, lelki testi bűkösegűnket,
gerjezd köztűnk fent igedet, ismerhelsűnk tegedet,
ismerjűk meg fent Fiadat, az mi idvösségűnket.

Az sok balvany imadaftul, rettenetes karhozattul,
fabadits megh fent nevedert minden eretnekfegűl,
Anti-Christus ferezetűl, ő sok tevelygesetűl.

Sirvan hozzád mi ohaytunk, es föl főval kialtunk,
kik fent igednek általa az hitben plantaltatunk, embe-
reket az vaklagbol vegy ki hogy teged dicsirjűnk.

Iol ismerjűk bűneinket, minden tevelygesűnket,
kikert reank ereftettel minden vesedelmeket, poga-
nyoknak dihöfseget, Fejedelmek kemenyseget.

Vesedelmet az poganyok orfagunkban tővenek,
sokar bennűnk megh őlenek , es fánitalant el vive-
nek, orfagunkbol ki űzenek nyomorusagot raytunk
tőnek.

Senkit nekűnk oltalmunkra hatalmas Ur nem ta-
maftal, hogy ki venne győződelmet, poganyokon
hatalmat , kemenyleges nagy inseget minden felől
reank tamaftal.

Rettenetes bűneinkert mind ezeket fzenvedgyűk,
tefűnk vallast fölségednek, bűneinket nem fedez-
zűk, kerűnk terjezd fent igedet, f. nevedet dicsirjűk.

Az te neved kegyes Atyánk bizonnial ott fentelte-
rik, az hol az te draga iged igazan hirdetűetik , mel-
lyel emberekben az hit fepen be plantaltatik.

De Ur Isten emlékezzel az te fogadásodrol, melyben töttel bizonlagot irgalmassagodrol, hog soha nem emlékezzel az mi álnoklaginkrol.

Azerthiből valamikor te hozzád kiáltandunk, es az Christushnak általa mindeneket kerendünk, meghadod es el nem fordul semmikepen mi tőlünk.

No azért fölszeges Isten terjezd el kiigeder, hogy mindnyajan dicsirhessük az te Istensegedet, kinek legyen az tisztesség, mind örökkön örökre, Amen.

Tamás evang. 2. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
KEgyelmez meg nekünk nagy Ur Isten, ne hadgy minket el vesnünk bűnünkben, kik mindenkor bizunk sent nevedben, bűnünk érint ne büntes tömlőczben.

Hitünk erőssedik dolgaidbol, mert meghozad nepedet foglagnbol, Sido nepet Babilloniabol, el nem hagyad irgalmassagodbol.

Az te nepeidnek vetket veddel, es fedezdel bűnűnket erdemmeddel, mert sent Fiad meg valta vgrevel, nem akara el vesnünk bűneinkben.

Tavoztald el rolunk haragodat, terits hozzánk irgalmassagodat, szabadits megh az segeny foglyokat, kik nevedert hordoznak vasakat.

Idvőzítő Isten kerünk teged, jelennyek meg rayunk kegyelleged, tavozzek el rolunk gyűlölséged, legyen velünk az te sent fölséged.

Nem de örökre haragvole, firol fira, nemzetről nemzetre, az te nagy haragodat nyuytode, es mi renak haraggal tekintese
Val

Vallyon egyeb naladnal ki volna, hogy fogfagból 138
ki szabaditana, hanem csak te Istennek fent Fia, ki ma-
gadat adád nagy fogfagra.

Csak te magad vagy fölséges Isten, örök élet az hiv-
emberekben, melyet kinek ha te adtál életben, gyö-
nyörködik te Istenlegedben.

Mutasd már te irgalmassagodat, kegyes Isten es te
jo voltodat, add ismernünk az te fent Fiadat, ki ked-
vejert mutasd meg magadat.

Halgathassuk az te fent igedet, es hihelsük te igere-
tedet, adgyad nekünk te bekeflegedet, szabadits ki
fogfagból nepedet.

Közel vagyon Isten az hivekhez, mert nem mulo-
kepen jó közinkben, de örökre lakozik szívünkben,
nem hágy esnünk az hitetlenségben.

Ha mi hiszünk hogy Isten irgalmas, es mit igert meg
adni hatalmas, hogy fent Fia előtte jutalmas, ellen-
günk nem les diadalmas.

Menyből nekünk fent Fiu adatek, tiszta szűztől föl-
dön es fűlerek, idvőflegnek, valtsagnak mondatek,
ki által Isten velünk meg bekellek.

Hidgyünk azért az Iesus Christusban, ne marad-
gyunk balvany imadasban, nem hagy minket Ur
Isten fogfagban, es nem adgya nepét nagy rabfagban.

Kerünk teged kegyelmes Ur Isten, terits hozzád
erőtlenségünkben, ne nezz minket az mi bűneinkben,
csak tekints meg fent Fiad erdemében.

Atya Isten, való Fiu Isten, vigasztalo fent Lelek

Ur Isten, neked örök dicsőség Mennyegeben, mert mit
kertünk meg adtad lelkünkben.

M A S.

NAgy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarjad vesse-
sünket, Pogany kezre ne adgy minket, kik csu-
folljak fent nevedet.

Mi bűnünkert el fennvedgyük, mert bűnünk ből
ki nem terünk, Fölsegedet nem ismerjük, azért töled
bűntettünk.

Mi házunkban bekeffeggel, nem lakhatunk egy-
gyeffeggel, környül vőttek ellensegek, el pusztitnak
tellyeffeggel.

Prophetaknal vagon irva, mint Fölseged meg mon-
dotta, ha ki igedet halgattya, es ha terend, igazittya.

Annak utat te meg tartod, ő ősvenyit igazgatod,
minden jóval latogatod, ellensegtől oltalmazod.

Es nagy erőt ad ő neki, futnak neki ellensegi, faz
közülők el kergeti, Ezert benne mind el veri.

Ha pedig len nem halgattya, fent igedet nem fo-
gadgya, es ő utat nem jobbittya, ellenseget reja hozza.

Es oly nepet hoz ő reja, kinck nyelvét nem tudhat-
tya, viszik őt nagy foglagra, es ő esik nagy rablagra.

Ezenkeppen most mi vagyunk, megh fertezet az
mi utunk, es ismerni nem akarjuk, azért nyilván el
pusztulunk.

De könyörgünk nagy Ur Isten, ne mi reánk ke-
gyelmessen, kik fertezünk nagy bűnökben, s nem
jobbulunk életünkben.

Orfa.

Országunkban tars megh minket, vedd el rollunk ¹³⁹
ellenseginket, es adgy ~~űk~~űnk ~~űk~~űket, ~~űk~~űket Fiadert
eggyesleget.

Több segitőnk nincsen nekünk, hanem csak te
nagy Ur Isten, kik mi vagyunk csak beszédben, oltal-
mazható te őep rendben.

Dicsirteffel örök Isten, ~~űk~~űket Fiaddal egyetemben,
vigasztalo ~~űk~~űket Lelekkel, mind örökke dicsősegeben.

M A S.

Nota: Fellegetes Isten Menynek, &c.

A Ttya Ur Isten Menybeli teremtetők, az Christus
által jo akaró Urunk, lelki es testi gonosztul ve-
delmünk, es oltalmazunk.

Kinek jo kedve mi reánk arador, az Fiu által meg
nyilatkoztator, kit most mi nekünk igazan hirdetnek,
ő Igejéből.

Gerjezd föl azért az te ~~űk~~űket Lelkessel, az mi szí-
vünkertaplallyad igessel, oltalmazhassuk dicsősege-
dzel, minden időben.

Es vedd el rollunk az mi bűneinket, es könnyeb-
bítled ~~űk~~űket oltorodat, ne tekints nekünk nagy bű-
nös voltunkat, alnoklaginkat.

Mert mi fejenként mi kitinséginkben, bűnben fo-
gontunk anyának meheben, az kik nyomorgunk
ez kelserves vőlgynben, Adam testeben.

Ha megh tekinted az mi bűneinket, es fizet nek-
ünk alnoklagink ~~űk~~űket, ki viselheti ennek el suly-
sagát, iszonyu voltat?

M m 3

Igaz

Igaz vagy azért Abrahamnak Ura, Keresztyeneknek kegyelmes oltalma, ne büntess minket az te haragodban, igazságodban.

Hala te neked kegyes Atya Isten, dicsíret neked áldot Fiu Isten, tisztességh neked fent Lelek Ur Isten, most es örökre.

M A S. Nota: Mikegyes Atyánk, &c,

HAyts meg Ur Isten kegyes fűleidet, keresztyeneknek ő Imadságokra, fogadgyad kerünk nagy könyörgesünket, te fogaidnak.

Az Meny-orfagból nezz ala Ur Isten, te fent legednek ad vilagosságot, es ravoztasd el az miűveinkből, tevelygesünket.

Kegyesslegedből bocsasd meg bűnünket, oldozz meg minket bűnnek köteleből, könyörűly raytunk es helyheztes minket, oltalmad alá.

Te nalad nélkül pokol az mi helyünk, te nalad nélkül karhozatra megyünk, kerünk legy velünk, hogy mi viseltessünk az meny-orfagra.

Te Iesus Christus igaz vilagosság, élet, es öröm, jo es nagy kegyesség, ki az halálból az te fent vereddel, minket meg váltal.

Oltas be elmenkben kerünk szerelmedet, az mi szívünkben te adgy igaz hitet, őregbits bennünk az atyafiű fent szeretetet.

Az fent Leleknek adgyad ajandekat, az igaz vallásra adgy batorfagot, az mi testünknek vedd el undokságot, te fent lgeddel.

Az

Az csalard őrdség legyen tavol tőlünk, kinek erejét 140
te mind el rontottad, de Meny-országban legyen mi
mellertünk, te segitseged.

Dicsőség legyen az őrök Aryanak, dicsőség legyen
neked ő Fianak, fent Lelekkel Uralkodol mostan,
es mind őrökke.

Aufer immensam. Magyarul.

VEddel Ur Isten rolunk haragodat, es az te ke-
meny veres ostorodat, nagy bűneinkert mi reank
ne ontsad, bőszen állasodat.

Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, veresége-
det nem alhattya senki, mint ez vilagnak első vese-
delmi, nekünk meg jelentik.

Mire mi reank gerjede haragod, oh mi Szent
Atyánk raytunk nagy csapasod, kik nem különbek
vagyunk mint árnyekok, rothadando porok.

Magh fertzerttünk Atyának verkevel, gyarlo
mi lelkünk testünknek sebevel, mi romlasunkat
nagy vesedelmünket, nezd kegyelmes fennmel.

Adgyad mi nekünk az te Szent Lelkedet, ismer-
hessük meg mi közben-jaronkat, mert meg ismertük
mi gonoszságinkat, vedd el haragodat.

Ne had el vesni ilyen nagy munkajat, ne had heja-
ban az ő fent halalat, az mi Urunknak keserves nagy
kennyat, az ő áldozatnyat.

Vegye el rolunk az mi bűneinket, es mosogassa
tevel verünkert, ki az Atyával es az Szent Lelek-
kel, bizony őrök Isten.

MAS

Könyörgünk neked Istennek Szent Fia, nyomorultaknak bizony oltalma, ki most uralkodol Meny-országban, tekintseink Christus Iesus megh nyomorultakra.

Szeretlen meg rontot minket az poganyfag, el hagyot minket minden hatalmassag, vagyunk immar lokaknak bosszúsag, legy mi nekünk Christus Iesus mindenben batorfag.

Istallokat te fent Templomokban, csináltanak te bosszúsagokra, kiben kesek minden gonoszlagra, tekints mostan fent Atyaddal meg nyomorultakra.

Oltalmazzad Kereszten nepedet, ronts meg immar az pogany nepeket, kik foglalnak bűnben sok időket, tilts meg immar Christus Iesus fertelensegeket.

Legy minekünk kegyelmes Kiralyunk, ne birassék poganytul országunk, es ne nezzed az mi bűnös voltunk, Sz. Atyaddal Christus Iesus emlékezzel rölünk.

Te hiveid te hozzad kialtunk, igaz hittel te hozzad folyamunk, poganyfagban elni nem akarunk, Meny-országban uralkodni te miattad bizunk.

Vigalagos időket adgy erni, solgaidnak, kik tudnak tisztelni, fent Atyadnak mondásban jarni, batorfagot adgy ő nekik ellenseget győzni.

Segedelem te tőled adassék, hogy dicsirjen regedet az kösség, hozzad illik az bizony Istenség, es te neked esedezik egész Keresztenség.

Te nepednek legy oltalmazója, teged kerünk Istennek

nek Szent Fia, enekellyünk neked vigaságban, Szent 141
Atyaddal, Szent Lelekkel, ki vagy Meny-orfágban.

M A S.

H Atalmas Isten könyörgünk, Szent fölfegeدهز
kialtunk, mert igen meg nyomorodtunk, fejün-
ket nincs már kihez haytanunk.

Kegyelmes Isten halgas megh, bűnűnket nekünk
bocsáld meg, az te hitedet eppits meg, es Szent Lel-
kettel kerünk vigasztaly meg.

Regenten Paradicsomban, Fiad igered mondasod-
ban, nekünk adnad jó voltodban, hogy ne marad-
nank örök karhozatban.

Ez hittek az Patriarchak, bizonynak mondtak az
Prophetak, az Christus Iesust vallottak, idvösségekre
-igyen kialtottak.

Ebben hűn az regi Adam, ebben hűn az jambor
Noé, Abraham, Isaak es Jakob, Samuel, Illyes, az
Szent Esaias.

Erőssék voltak az hitben, nem biztak soha senki-
ben, hanem csak az egy Istenben, ki megjelenté ma-
gat jó kedveben.

Ebből ismerjük jó voltodat, veghetetlen irgalma-
dat, hogy nekünk adad Szent Fiadat, es megh öleted
erettünk ő magat.

Akaratodat jelented, kívánságodat hirdeted, hogy
bűneinket el vened, Szent orfágodban lelkűnket be-
vinned.

Csak hinnenk Iesus Christusban, maradnank

N n

meg

meg mondasában, sőt Evangeliumában, nem verne
minket örök karhozatban.

Nagy jó volt mindenkör az Isten, szeretet minket
mint Isten, hozza hi minket mint Isten, kegyes be-
feddel szól nekünk az Isten.

Iertek en hozzam bűnösök, fiaim nekem legyetek,
mert en is Atyatok leszek, ha bűnösökből ti en hoz-
zam terteik.

Azert ertsük meg mondasat, ismerjük meg bű-
neinket, kövessük meg már Istenünket, ezkepen-
mentyűk ördögötől lelkünket.

Hadgyuk el az nagy vakfagot, vegyűk el az
igazfagot, mert gyűlöli az hamisfagot, es csak szereti
az egy igazfagot.

Igazfag ő maga az Christus, igazfag az ő befede-
s, maradjunk azért ezekben, ne kételkedgyünk Isten
befedeben.

Meghidgyűk valamit mondor, az mit szentivel
irator, időflegűnkre kiadot, Apostolival kitpradi-
caltator.

Dicsirűk az Atya Istent, magastalljuk Fiu Istent,
egyetemben sőt Lelek Istent, ki állatryaban csak egy
bizony Isten.

M A S K Ö N Y Ö R G E S

OH Mennyei nagy boldogság, te vagy fenső vi-
lagosság, Menyországban egy Uraság.

Teged vallunk es dicsirűnk, te vagy örök időfleg-
gűnk, te vagy Isten egy erdeműnk.

Nin-

Nincsen nekünk több Istenünk, csak te tőled visel- 142
tetünk, teged immar meg ismertünk.

Uralkodo bent Haromszag, te vagy gló hatalmassag,
földön, Mennyeen egy Uralag.

Adgy mincünk igaz hiter, fereteter, egyeffeget,
Orsagunkban bekeleget.

Dicsirheffük bent Nevedet, tanulhassuk bent ige-
det, nyerheffük öröklegedet.

Tartsd meg köztünk az bölcséket, latod Isten fűk-
segünket, őregbirled mi hitünket.

Benned legyen bizodalunk, rolad legyen tanu-
sagunk, igaz legyen tudomanyunk.

Legy mincünk egy erdemünk, nyjerassék mi
bentsegünk, ne árthasson ellenségünk.

Batoritsd mi lelkünket, birjad jora mi fivünket,
jővel tarts meg életünket.

Dicsirteffék Istenseged, megh adassék tífteffeged,
maradgyon meg dicsőséged.

M A S.

HAlgasd meg Ur Isten mi bēsedinket, Sz. Fiadert
mi könyörgesünket, hog csak te vezerlyed az mi
lelkünket, meg jobbitlad az mi életünket, hogy vehes-
sük az te Sz. igedet, es valhassuk Sz. Istensegedet.

Siralmasson most te hozzád kialtunk, mindenko-
ron te neked könyörgünk, vedd el haragodat immar
mi rolunk, ne birassék poganytul orsagunk, csende-
sedgyek ver-ontas köztünk, tavoztassék fertelmef-
seg tőlünk.

Ha irgalmazal lelkünkben mi nekünk, ne hadgy
teftünkben-is hogy el vessünk, sient igedet adrad mo-
stan mi-nekünk, nagy vakfagorki vövel közzülünk,
ezzel kedvedet mutattad nekünk, hogy nagy gon-
dod volna itt mi rollunk.

Emlekezzel azért Szent-egy hazadrol, Szent Fiad-
nak vere-hullasáról, reghi atyainknak igeretedről,
velek valo kegyelmesslegedről, öröкке valo fogada-
sodrol, szent-egyhazadnak megmaradasáról,

Ne nezzed azért mi gyarlóságinkat, ved el rolünk
most az Poganyokat, fordítsd reájok te haragodat,
hogy ne rontlak te szent-egyhazadat, hogy lathassuk az
te hatalmadat, öröкке valo irgalmassagodat.

Igaz vagy Ur Isten igeretedben, mit igerettel az te szent
igidben, hogy meg halgatz minket mi keresünkben es
el nem hads az mi búkségünkben, csak mi hidgyünk
az te szent igedben, es dicsirjünk az mi életünkben.

Azért felserkennyünk mi életünkben, es csak
kerjük Istent szükségünkben, es meghjobbullyunk
az mi életünkben, akarattyat halgassuk életünkben,
es dicsirjük Istent fölszegeben, így halgat meg minket
keresünkben.

HALA-ADAS ES KÖNYÖRGES.

Nota: Az Izraelnek nepe, &c.

ADgyunk halat mindnyajan az Atya Ur Istennek,
es mondgyunk dicsireret mi teremő Istenünk-
nek, ki őfve gyűrt most minket, hogy innepet fen-
tellyünk, es szent igejevel éllyünk.

Kegyel-

Kegyelmes Arya Isten, te vagy Ur mindenkben, 143
ki megjelented magad fent igedben itt ez földön, es
fok csuda tetelidben, az te áldot Fiadban, mi kegyes
idvőzítőnkben.

Legy kegyelmes mi nekünk, az te áldot Fiadert,
az Ur Iesus Christusert, mi fentfegecs meg valtonkert,
es ne ály bossút mi raytunk, az nagy hitetlensegnek
fok fertelmes bűneijert.

De fentely megh bennűnkert, bity es segits megh
minker, gerjezd fel mi lelkűnkert, es az mi gyarlo fi-
vűnkert, hogy teged meg ismerhelsűnk, segítsegűl hi-
hassunk, neked halakat adhassunk.

Ennyi fok romlasokban, es fok vér-ontásokban,
az kegyetlen őrdőgneke ilyen nagy dihössegeben, tarts
megh az te taborodat, es te fent-egy-hazadat, az te
gyarlo fiaidat.

Vilagosits meg minker, az Szent Lelek Istennel,
hogy mindenkor tündőklyek bennűnk az Evange-
liom, es erősits meg Ur Isten az te áldot igeddel, min-
den tevelygelek ellen.

Igazgassad elmejer es minden tanusagat, vezerlyed
utat, s nyelver az mi lelki pástörunknak, es oktassad
elmejeket az te s. befedednek, figyelmes halgatoinak.

Tarts meg minden időben minker az igaz hitben,
es igaz ertelmében az fent Evangeliomnak, legyen
foganatoskőstűnk az te kegyes befeded, es minden
jora intesed.

Hogy fok nepek te hozza, meg terjenek bűndök-

ből, es teged fogallyanak az ő sívekből, lelkekből,
hogy mindének imadgyanak, csak teged tisztelje-
nek, hogy örökre elhessenek.

M A S.

HAla-adásunkban rolad emlékezünk, kegyelmes
Istenünk, tegedet tisztelünk, te nagy jó voltodert
első magasztalunk, hasonlatlan fogak mert ezzel tar-
tozunk.

Hayts le fűleider, erts megkeresünk et, mi edes Iste-
nünk ne nezd bűneinket, tiszta sível kerünk mi kö-
nyörgésünket, vedd hozzád Ur Isten esedezésünket.

Gerjezd föl Igednek ferelmer lelkünkben, Szent
Lelek Istennek sentseget sívünkben, adgy igaz errel-
mer bűséggel elmenkben, teged fogalhasunk ez föl-
dön eltünkben.

Tánszagra erőt csak te rűled kerünk, kire mi most
gyűlünk, minnyajan késülünk, hogy te Istensegéd
dicsírtessék rűlünk, enged Szent Fiadert ezeket mi
nekünk.

Igazságnak Artyaki lakol Mennyegben, magad kö-
teleztet szent igeretedben, Szent Mathe könyvenek
harodik részben, tudgyuk hogy megmarad ő örökre
ezekben.

Haki sent Országod elsőör keresi, az te beszedet
mindenben bűcsűlli, vagy testit vagy lelkid tud rűled
kevanni, semmiben nem lefen fogyarkozas neki.

Azert gyorsasagot el kezdet dolgunkban, vegigh
megmaradaft mi hivatalunkban, szorgalmatosagot
hivsc.

hiu feget tistünkben, egy-mas feretetetplataly itt gl 144
tünkben.

Enged meg ezeket fent Aryank Christufert, mi Id-
vözirönkert, kegyes raplalonkert, ki egy hatalomban
Sz. Lelek Istennel, gls es uralkodol, örökkön örökre.

M A S.

Notaja: Örök Atya Isten, &c:

HAlat adunk neked mindenható irgalmas Ur
Isten, hogy ez el mult eyjel meghöriztel minket
kegyelmessen, es ez mai napot adtad ernünk ez mi
életünkben.

Könyörgünk te neked oltalmaz megh ez napon-is
minket, te Szent Lelked által, igazgassad lelkünket,
testünket, hogy te kedved szerint viselheffük az mi
életünket.

Mikentez világos meg uyjetod az Napnak fenye-
vel, az mi fivünknek is szeretleget es homalyat ved el,
es világossis meg mi fivünket az te fent Lelkeddel.

Nehadgy eltavoznunk Uram minket az te szent
Igedtül, szent igazságnak megh jelentet igaz ösve-
nyetül, ne hadgy el fakadnunk semmi okkal az te
fent Igedtül.

Add bizsonnyal hiánunk, hogy reja ne minden
dolgainkra, cselekedetinkre, bűnökre, es gon-
dolatinkra, es itilet napjan elő állunk mind az fám-
adafra.

Enged azt is Uram, hogy félheffük te Isten segedet,
es senkit ne fellyünk olyan igen mint te félsegedet,
hogy

hogy semmi dologban meg ne bántuk Atyai ked-
vedet.

Valamihez kezdünk ez világi cselekedetünkben,
mindenkor ez legyen el vegezet akarat fivünkben,
hogy dicsőítessék az te neved az mi életünkben.

Azt is meg gondollyuk hogy hasnallyunk feleba-
ratinknak, es miert hogy csak te vagy vezere az mi
tanacsinknak, adgy elő-menetelt, jó berencset az mi
fándeinknek.

Kegyelmes fent Atyánk segely minket, sok farat-
ságinkban, ez életre való nyughatatlan nagy sok gon-
dainkban, ne hadgy elcsüggednünk az Mennyei
joknak dolgaiban.

De minden időben leg először az te orfagodat, mi
tellyes fivünk ből követhefsünk te igazságot, nagy
bizonyal varvan ezek utan az te áldásodat.

Oltalmazad Uram eyjel nappal mi gyarlo lelkün-
ket, irgalmasságotból tartt meg Atyánk mi gyarlo
testünket, es az ördögh ellen Szent Lelekkel erősíts
bennünket.

Larod minden felől az rettenes meg emest bennün-
ket, menyí vesedelem kefergeti az Keresztyeneket,
csendesíts meg azért selemünket es vesedelmünket.

Mit hasnalt tovább te előtted az jot cselekedni, es
minden napon kent vigyazásban, abban nem eppül-
ni, segits azért minket minden napon hogy neve-
kedhefsünk.

Vegy oltalmaz alá, nem csak ez Nap de minden
idő-

időben, legy te mi Hadnagyunk es vezerünk tellyesi⁴⁵
életünkben, míg meg koronazod mi lelkünket az örök
életben.

Te meg bánál minket bűnösöket, veset embereket,
kit nem erdemlettünk, s. Fiadert hogy így szeret minket,
es hogy ennyi sokkal ő erette szeretettel bennünket.

Azert míg be jutunk az örömré, melyre minket
hittal, es az mi fejünkkel eggye lesünk az Christus les-
sással, kit igaz Nap-sényűl hivednek te ajandekoztal.

Adgy minden időben igaz, jambor lelki Pástorok-
kat, kik te sents igeddel legeltessek az te hivedet, az
te lelked által vezerellyed az mi életünket.

Ted fogonatosla mi sívünkben az te sents igeder,
rontsad ez vilagon te az által az csalárd ördögöt, es se-
rez magadnak nagy büfeggel mindenűt hivedet.

Adgy jo Fejedelmeket, jo Urakat, jambor tíf-tar-
tokat, Istent-felő jambor polgarokat es igaz birakat,
Isteni erőddel igazgassad az ő tanacsokat.

Hogy nag sívők szerint szerethessék az te sents neve-
det, minden erejekkel szolgálhassak te sents fölsege-
det, es jo törvényekkel oltalmazsak az te nepeidet.

Irgalmaflagodbol legy kegyelmes minden bű-
neinknek, az segeny rabokat szabadits megh, kik el-
epedtenek, minden nyomorultat, egyebet-is az kik
keseregnek.

Legy kegyelmes Atyok az arvaknak, es az özve-
gyeknek, legy vigasztaloja az koroknak es az betegek-
nek, az uton-jároknek legy otalmok es erős vezerők.

O o

Hogy

Hogy tñled ezeket meg nyerheffñk, bocsasd meg
bñnñnk, az Christus Iesusnak fñnt nevejert halgas
megh bennñnk, es az mit igirtel ù erette add megh
keresñnk.

Iosaphat Kiralynak könyörgése az Ammonitak es az
Moabitak ellen. 2. Paral. 20.

Nota: Fñlleges Isten neked jel:

Mostan Ur Isten hozzád kialtunk keserűségñk-
ben, halgas meg minket könyörgésñkben, ily
nagy fñksegñkben.

Te vagy Istenñk, teged tñstelñk mint edes At-
tyankat, Menynek es földnek hatalmas Urat, nepek-
nek Kirallyat.

Az te kezedben minden erőfleg es hatalom va-
gyon, senki nem álhat neked ellened, mint ez nyilván
vagyon.

Te parancsoltad fñlleges Isten, hogy hozzád fo-
lyamjunk, mi fñksegñkben teged keresñnk, neked
könyörögñk.

Avagy fegyverrel, avagy ehfleggel, avagy dög-ha-
lállal, nyomorgattatunk, igirted nekñk, hogy meg
mentes attul.

Azert Ur Isten mostan mi reánk sok felől tamad-
tak, dúlnak, pusztítanak, ölnek, fogdosnak, mindenke-
pen rontnak.

Nincsen mi bennñk annyierőfleg, hogy ellene
álljunk, ily sokasagnak mely reánk tamadt, fñl zen-
dült ellenñk.

Dehol ne legyen semmi gyamolunk illy sokaság¹⁴⁶
ellen, azért csak rejad vettyük semünket Fölseges
Ur Isten.

Igyen könyörge Iosaphat Kiraly ellenfeji ellen, mi-
koron volna keferűsegeben, az Ierusalembe.

Dicsíret legyen Atya Istennek, es Fiu Istennek, az
vigasztalo es meg bencelő bent Lelek Istennek.

M A S. Nota: Draga dolog az, &c.

Iesus Christus mi kegyelmes hadnagyunk, könyör-
geffel te elődben járulunk, kik ez siralomnak völ-
gyen nyomorgunk, oltalmat, segitseget tőled varunk.

Be merültünk sok nyomoruságinkban, vagyunk
cýjel nappal somoruságban, samtalan sok-fele sanya-
ruságban, az ellenfejnek vagyunk ő torkában.

Ellenségünk sanyargatya testünket, csufollya es
karomlya Istenünket, gyalazattal illeti bent nevedet,
ne bencved el kerünk Uram tegedet.

Rejad hadtuk minden mi dolgainkat, hiszük hogy
jól latod nyavalyainkat, ne hadd el merülni kicsin
hajodat, parancsoly es csendesíts az habokat.

Ebredgy föl Uram mert mayd el merülünk, ve-
sedelmes habokban el silyedünk, búksegünkben te
hozzad esedezünk, Iesus Christus halgas megh, teged
kerünk.

Kerünk Uram maradgy meg állásunkon, járy mi
velünk nepeiddel egy uton, latod immar vagyon
Nap-enyefetkor, tery mi hozzánk, járy mi velünk
egy uton.

Tarulunk te elődben batorfaggal, előtted eneklünk
nagy vig orczaval, egesz Kereftyenlegh egy fível, fáy-
jal, esedezünk előtted buzgosaggal.

Ne hadgy kerünk egyyetlen egy Iesusunk, jussa-
nak elődben imadsagink, tekints reank egyyetlen egy
fo-solunk, tekints reank hatalmas közben-járonk.

Vedelmezzed az te kicsin bárkádát, kiert halakra
adad te magadat, fent véredet erettünk ki ontottad,
ne had el merülni ha meg váltottad.

Sőt erős kő fala legy nepeidnek, saporitsad famo-
kat hiveidnek, vezetlyed nyelvöket hirdetőidnek,
kik nevedet gyakran bősűnt fénvednek.

Szent az Atya mindennek megh tartója, Szent az
Fiu mindennek meg váltoja, oh Szent Lelek hives
batoritoja, Szent, Szent, Szent az te neved minden
vallya.

M. A. S.

Nota: Mi Urnak Iesus Christus, &c.

Iővel legy velünk Ur Isten, segits megh minket i-
gyünkben, adg erőt az ellenfegen, ki reank tőr mind
fűtelen, haborgat minket hitünkben.

Főlsuvalkodot ellenünk, kevelykedik hogy bir ve-
lünk, valamig tavol vagy tőlünk, vész es ront, mert
nem fel tőlünk, lattya hogy nincs erősségünk.

Bizik ő sokaságában, fegyverében, jó lovában, el
hitte azt ő magában, hogy nincsen már ez világbán, ki
meg rontsa hatalmában,

Batran kergeti nepedet, ostorozza hiveidet, pusz-
títja

rittya öröksegedet, ostromollya seregedet, nem féli 147
bűntetefeldet.

Azeri te neked könyörgünk, tamadgy föl most mi
mellettünk, emeld föl zászlodat köztünk, viadalmunk-
ban legy velünk, biztass hogy meg ne rettenyünk.

Barotcsad mi hívünket, igazgassad segyverünket,
túlunk el ne vedd csünket, egyengessed seregedet,
rettentd meg ellenseginket.

Nekünk nincs annyi hatalmunk, hogy ű ellenek
álhassunk, te legy azeri mi otalmunk, segyverők el-
len paisunk, erősségünk, diadalmunk.

Nem sokasag az mi erőnk, egyedül vagy remenfe-
günk, noha sokan nem lehetünk, ha te velünk vagy
nem félünk, sokat kevesen meg verünk.

Harom száz tizenhatsz vala Abrahamnak nepe
háma, őt Király ellen indula, eléré, velek meg viva,
nagy győzdelemmel jára.

Erőlen Izraél nepe, veres tengerre hogy ére, Pha-
rahotul meg rettene, mikor továb nem mehetne, alira
hogy mind ott vesne.

Az tengert kettő szakasrad, őket azon el bocsatad,
Pharahot mélysegre hozad, az vizet reja borítad, ne-
pedet meg szabadítad.

Amorrhæusok hadara az eghből sok kő le szálla, Io-
sue hogy parancsola, az Nap az Egen meg álla, mig-
len őket le vagata.

Harmincz-egy Királyt fekből, le vete dicsősége-
ből, el pusztita nepe elől, pogány nepet hirtelenül az
igiretnek földéről.

Gedeonnak-is serege, ki hinne hogy hadat verne,
de hogy te löl legitsege, erőssége, győzdelme, samta-
lan neper meg vere.

Goliathnak magassága hat fingninel nagyob vala,
David kisdéd gyermek vala, batran vele szemben ál-
la, mert te benned bizik vala.

Goliath talpig fegyverben, David csak egy kötőf-
keben, bot es parittyá kezében, győzdelme lőne-
zekben, es egy kicsin kőverskeben.

Sennacheribnek sereget, egy Angyallal megh öle-
ted, száz nyolczvan öt ezer neper, egy oraban mind el-
vested, Kiralyságabol le vered.

Gyenge vala Iudith asszony, nem úgy termet hogy
harczollyon, keze soha nem volt kardon, de te batori-
tad azon, hogy batran kardhoz nyulhasson.

Holopherneft meg ragada, nyakat csak kétfér vág-
hata, feje kezében marada, szolgáló leannak ada, Be-
zhuliában hozata.

Gyakorta keves neper által, nagy hadakat le vagat-
tal, erősséket le tapodtal, kevelyeknek torkanjártal,
kegyetleneket rontottal.

Ugy tegy ezekkel Ur isten, mint Madiannal re-
genten, ály bősűt az pogan nepen, alazd meg kevely-
segekben, rontsd meg kegyetlensegekben.

ők vinak uralkodasert, pra dajert ragadomanyert:
Mi, Hitünkert, sent Nevedert, özvegyekert es ár-
vakert, meg romlott edes hazánkert.

ők keresik gletünket, rabollyak az mi földünket:
mi,

mi, otalmazzuk fejünket, tulaydon örökségünket, 148
felesegünk, gyermekünket.

Nem nezik űk az vengeket, le vágjak az gyermekeket, meg rontnak sok szép házakat, és meg űr Isten ezeket, ne szenvedez nagy verkeket.

Aly bősűt raytok nepedert, megh nyomorult hi-
veidert, verd meg űket sient Nevedert, Templomod-
nak romlásaert, sient Fiadnak fidalmaert.

Ne mondgyak azt mi felőlünk, hogy nekünk min-
csen Istenünk, mutasd megh erődet bennünk, viaf-
kodgyal eggűt velünk, magafalad föl kezded köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallják, győződelmedet
csudallyak, jo voltodat magafalallyak, hatalmassago-
dat alldgyak, erődet meg ne utallyak.

Mi is innen víssa térvén, jo ferencsenken örűl-
yen, adunk halat föl emelven, simeinket, es dicsirven
teged mind öröкке, Amen.

VIGYAZASRA VALO INTES.

AZ mi Mesterünk minket arra int, sűntelen vi-
agyazzunk, kik Keresztyennek vallyuk magunkat
az mi életünkben.

Keresztyeneknek az ő csetek sűntelen vigyazzon,
lelkek fűggűstven mindenkör legyen az Iesus Chri-
stusban.

Az s. Mathenal Urunk azt mondga sűntelen vigyaz-
zunk, hogy esűtelenűl ne találtaffunk halalunk orajan.

Mert tudhatarlan az mi Urunknak az ű eljővefe,
mikent loponak az ő jarasa es nagy okossaga.

Miko-

Mikoron tudna családos ember az or eljöveset;
bizony vigyazna, es az ű hazar nem hagy na meg álni.

Azert minnyajan mi föl ővedzük az mi agyekin-
kar, es kezeinkben mindenkor legyen egő fővetne-
küink.

Hogy ne törtennyek akkepen nekünk mint az őt
bolond főznek, kik olay nélkül viselik vala az ő lam-
pasokat.

De cselekedgyünk mi azonkepen mint az őt eses
főz, kik lampasokban az ő utokban olayt viselenek.

Legyenek kefen az mi lampasink, es meg igazitvan,
hog be meheffünk az vő legennyel a menyekeszőben.

Hogy mi várhafluk az vő legennek az ű eljöveset,
az eršakanak az ő közepin mikoron eljövend.

Mert ha úgy lefünk mint az őt bolond főz, olajunk
nem lefen, míg az adoktul mi megjövendünk, az
aytot be zarjak.

Ayto be zarvan ha mi zörgetünk, mi nekünk azt
mondgyak, bizony nem tudom hogy kik legyetek,
ottan kirekedünk.

Dekerjük ezen a mi Urunkat az Ur Iesus Christust,
hogy be meheffünk ő vele egygüt az lakodalomban.

Dicsiret neked Atya Ur Isten az te Sz. Fiaddal, es
egyetenben az Szent Lelekkel, örökkön öröкке.

M A S.

Gyarlo emberekkel feddözik az Isten; kik ő ma-
gok miat vesnek el bűnökben, nem akarnak biz-
ni az egy ldvőzireben.

En

En kezemben mikor legyenek mindenek, kiker¹⁴⁹
ugy-mond, tartnak földnek es az Mennynek, mondgya-
tok meg nekem ti halando emberek.

Otalmat mikoron masunnan kerestek, es itatra vi-
zet masunnan ki mérték, hogy nem az mely kurata-
dot nektek Istentek.

Ritka mert ki engem követközzületek, noha min-
deneknek en vagyok Istenek, de csak keveseknek
halgat engem életék.

Gazdagság s'abrazat lam kedves mindennel, de hol
lehet dragab s'epségh ennalamnal, mire közzületek
hát engem keves csudal?

Ime csak en vagyok földnek, Mennynek Ura, min-
den gazdagságnak bőseges udvara, mire hát nem siet
vilag en udvaromban?

Vagyok en Atyamnak veghetetlen Fia, hatalmas
Istennek örök bölcsesége, mire hát nem jütök hoz-
zam tanacs kerdeni?

Szeretem azokat kik engem szeretnek, es tisztelem
őket kik engem tisztelnek, mire tiszteletem nem kel-
az embereknek.

Segítseget az kik csak en tüllem varnak, engem élet-
őkben csak azok tisztelnek, mire hát kevesek az kik
en tüllem fűgnek.

Zaloga en vagyok örök s'abadságnak, es bizonyos
uta Atyam őrségának, mire hát kevesek az kik hoz-
zam járulnak.

Az egy igazságnak vallnak Istennek, mert nem

ragadhattyak ezt meg az emberek, mire befedemben
hár nekem ketelkedtek.

Nincs több diadalom. sohol en nalamnal, idvőzítő.
Isten senki több nalamnal, mire hát en nepem hogy sok
fele santikal.

Telleyes Menynek, földnek en vagyok Istene, sen-
kinek kivülem nincsen idvőflege, mire hárkevesnek
fűg ram seme vilaga.

Oh ti kemény nepek en vagyok Istentek, es csak
en általam vagyon bekefegtek, mire fűk fegtekben en
hozzam nem siették.

Fene oróflannál, oktalan állatnal, lám te mind fe-
neb vagy vadak, madaraknal, ki hozzam nem siették
ember en jó voltomert.

Az vadak, madarak lám egy-mást fereketik, egyik
az másikrol el nem felelkezik, tarfa jó-teteről min-
denkor emlekezik.

Csudalok en emberigen te dolgozon, hogy ezt el-
feleyted ily oktalan módon, hogy en keletűlek te
nyomorúsagodon.

Iutna jólekedben mit mivelek veled, mert en ez-
vilagon mindent tők teveled, irgalmaffagombol meg-
is halek eretted.

Ez hala-adafod, mert en jó teremert, hogy engem
hatra hadf mulando vilagert, nem akarf követni
nagy ürhető voltomert.

Bizol egyebekben, mert ime kivülem, segítseged
várod soktul, nem en tulem, maga mond meg nekem
mit nem vőrtel en tulem.

Az

Az oktalá allat meg ismeri urat, mindenfele baró hal- 150
gatty a Pástorat, mire hát az ember né halgattyalstener.

Telleyes Menynek, földnek en vagyok vilaga, A-
tyam juhainak en vagyok Pástora, mit kevané egye-
ber ha en vagyok oltalmad.

Engedelmes fivű es kegyelmes vagyok, bűnőst
hozzam venni en örömezt vagyok, s mire hát bűnösök
en hozzam nem siettek?

Igaz el hidgyetek, hogy en nyilván vagyok, fertel-
mes bűnösön bősűn-állo vagyok, mire hát nem bűn-
tők meg az sok gonoszlagtul?

Azert mondom nektek kik engem el hadtok, ke-
gyeslegem mellől mashova santaltok, ream ne vessé-
tek hati meg nyomorodtok.

Veszedelē oka ti magatok vartok, segitseget hogha en
tülénē vártok, a ténē bűnösök nektek örök foglaltok.

Rejam ne vessetek az ti foglaltokert, mert en hoz-
zam hilak hallyatok sejenkent, meggyek, jo voltomat
hati meg utallyatok.

Oh ti kemény fivők, hogy föld nem serkentek, en
tisztességetem semminek velitők, fenyegetem-is csak
semminek velitek.

Ha örök életnek fepigiretivel, vagy pokol torka-
nak fenyegetéssel, hogy föld nem serkentek ez vilagi
fegyennel.

Megyen kegyeslegem s mire vigyen engem, hogy
azokkal tartsam kik nem felnek engem, en fent igaz-
sagom nem bocsat arra engem.

Mert te hol hallottal kerlek teged ember, hogy halálból mentet valakit oly ember, mikor nem kívánta önmaga az ember.

Azert ki halálból akar menekedni, en szent országomban mind örökre élni, annak életében csak engem kell követni.

Dicsíret Aryanak s az Iesus Christusnak, es az vigasztalo szent Lelek Istennek, tellyes Szent Haromság egy bizony Isteneknek.

AZ ISTENNEK SZERETETIRÓL.

AZ mely embernek jó hitei vagyon, annak szent Lelek sívében vagyon, az Christusnak-is lakása ott vagyon.

Csudalok raytad te hív keresztény, mely nagy kegyessen hozza hi Isten, Szent Fia adgya teneked az Isten.

Ember drága vagy te az Istennel, Christus meg mossa teged vérevel, bizzal ő hozza immar te síveddel.

De mit kevénnal többet Istentől, nem kemelle meg Fia embertől, kegyelmességet nem tiltja senkitől.

Bizd az Christusra tennen magadar, te veled közli irgalmasságot, es meg mutatja neked ű szent Atyát.

Ki az Christusnak záblókat tartja, nagy haboruság gyakorta bántja, mert ez vilagnak mindenkor azt mondgya :

Örvendezzetek es vigadgyatok, kik az Christusért haborgattatok, csak az Istenhez ti fohazkodgyatok.

Senki igaznak magat ne véllye, mert bűnből lőrtünk

tünk minden meg ertse, bűnösnek magat hár minden 151
itillye.

Dicsiret legyen az Ur Istennek, az Atya, Fiú es
Sz. Leleknek, kit minden ſentek örökke dicsirnek.

D Ő G H A L A L N A K M É G S z ű N -
teteljeert. *Ex 2. Sam. 24.*

MI Urunk Iesus Christusnak, ſerelmes Atyja Ur
Iſten, kerünk ſűnnyek meg immaron ez vila-
gon nagy haragod, mint ſent David idejeben.

Ki ſent igireted ellen el küldte Ioab Herczeget,
hogy meg ſámlalna orſagat, ſámát venne az Sidok-
nak, ki ezt monda az Davidnak.

Az ſőlſeges nagy Ur Iſten, meg ſokasítſa nepedet,
miert akarod ezt Uram? bizony meg büntet az Iſten,
de David ezt nem gondola.

El mene azért az Herczeg, nagy buval es nagy ba-
nattal, kezde az nepet ſámlalni, megh haraguvek az
Iſten, es meg vere az Sidokat.

Monda az ſent David Kiraly: bizony en igen vét-
keztem, bocsáſſad meg nagy Ur Iſten ſegeny ſolgad-
nak bűneit, mert en verkeztem ellened.

Ime az ſőlſeges Iſten hozza bocsata Propherat, azt
mondgya neked az Iſten, ez haromban tegy válaſtaſt,
valamellyiket kevanod.

Az hét egeſt éſtendeig akarode hogy bűnteffek, or-
ſagod az nagy ehſeggel, avagy hogy három holnapig
ellenſeged kezében legy.

Avagy hogy három napiglan, dőg halál legyen ſől-

dedben, es az Istennek Angyala csapdossa az te nepe-
det, lassad azért mit akarsz most.

Monda az Szent David Kiraly, minden felől rajtam
halal, de jobb ennekem hogy essem az Ur Istennek ke-
zeben, hogy nem mint ember kezében.

Mert ő természetű Szent Isten igen irgalmas, kegyelmes,
hogy ez monda el vegeze, az Isten az Sidságban,
mindgyarast dög halalt Senteze.

Es csak egy nemzetleg közzül, herven ezren hala-
nak, el bocsattatek az Angyal Ierusalem városában,
hogy ott-is halalt Sentezene.

De mihelyt az haragos Angyal űket üldöznie kez-
de, könyörüle az nagy Isten, es ezt monda az Angyal-
nak: eleg, hadgy beket ű nekik.

Szent David lata az Angyal az egh alatt es föld fö-
lött, ű kezében egy gles-tört, monda David az Isten-
nek: en vagyok az ki vetkeztem.

Fordullyn rejam haragod, es az en hazam nepere,
monda ű neki az Angyal: Megh kegyelmezett az I-
sten, semmit ne fely David Kiraly.

Kerünk mi-is nagy Ur Isten, Szent, erős, irgalmas
Isten, halhatatlan, idvözítő, es nagy tőrhető Ur Isten,
Sünnyek meg az te haragod.

Azért mi most emlekezünk, regen tört kegyesse-
gedről, mert most-is ugyan azon vagy, nem kisebb az
te hatalmad, halgald meg könyörgesünk et.

Ur Isten ki meg hozzabírad Ezechiasnak életet, hos-
sabis meg kerünk teged, minekünk-is életünk et, hog-
bününk ből meg terhesünk.

Ha-

Halalos bűnben ne essünk, bűneinket sirathassuk, ¹⁵²
hogy te veled uralkodgyunk, Christus Iesussal örül-
lyünk, mind örökkön es örökre.

Ex Matthæi Cap. 5. De octo Beatitudinibus.

Nota: Fölseges Isten hozzád, &c.

Követi vala nepnek soksága Christusnak csudajar,
mert sok korokat ő meg gyógyít vala.

Mikoron azért Urunk az nepnek sokságot meg la-
ta, ottan föl mene az Thaborhegyere.

Es ű le űlven az Apostolok menenek hozzaja, ta-
nitvan őket, im ezt mondgya vala:

Bodogok az kik lelki fegyenek, sibiől könyörög-
nek, mert az Meny-orfag adatik azoknak.

Bodogok az kik kegyes emberek es nem haborig-
nak, mert ők ez földön örökleget birnak.

Bodogok az kik sirvan bankodnak, es karokat
vallnak, mert ők Istentől meg vigasztaltanak.

Bodogok az kik az igazságot chezik somjuzzak,
mert űk Istentől meg elegitettek.

Bodogok azok kik irgalmasok mason könyörül-
nek, irgalmasságot mert Istentől nyernek.

Bodogok az kik tiszta szívűek, hitből meg tisztulnak,
mert megismerven az Istent ők latyák.

Bodogok az kik bekefeg szerzők, mert ők hivattat-
nak, az igaz hitben Isten fiainak.

Bodogok az kik az igazságot űldözeft szenvednek,
mert az Meny-orfag adatik ezeknek.

Bodogok lesstek, mikor Christusert emberek gyű-
lölnék, meg sáldalmaznak, közzőlők ki űznek.

'Akkorön azért örvendezzetek es ti vigadgyarok,
mert menyben leßen nektek jutalmatok.

Szent Mathe írta ez nehany iget Christufnak általa,
az ő könyvenek ötödik refében.

SIRALMAS PANASZ SZA AZ
Ecclesianak.

Istenünkhöz sohazkodvan, könyörögjünk esedez-
ven, panafunkat nagy ohaytvan befellyük elő nagy
firvan.

Mert ez vilagon eltünkben, vagyunk csak nyo-
morusagban, az Poganyok birtokaban, im maydan
elünk markokban.

Lako földünk ből immaron, el kergettek már min-
nyajan, fűleinket az foglagban, el be vittek orfa-
gokban.

Ketsegeben-is fokban estek, ezt latvan el ijedtenek, az
te sent tudomanyodnak, fokban ellene mondottak.

Míg feleytet el Ur Isten, lass immar hozzank nagy
Isten, könyörűly te nepeiden, ály hozzut ellensegiden.

Enged az te jo voltodat, lathassuk nagy hatalma-
dat, mindenűt az te nevedet, hirdeihessük jo tetedet.

Szent igednek tanitafat, ne vedd el prädikallafat,
hirdetteffed gazdaglagat, sent Fiadnak igazlagat.

Nevely minket az életben, nevednek ismereti-
ben, ne hadgy minket az vaklagban, az elebbi tevely-
gesben.

De adgy igaz tanitokat, kik az te akarotodat, hirde-
sek nagy jo kedvedet, bűnösökhöz ferelmeder.

Ennyi

Ennyi nagy sok banatinkban, vigasztaly megh fi- 153
veinkben, csendesleget mi fivünkben, adgy mind
eges életünkben.

Tanulhassuk bent igedet, halhassuk kegyességedet,
igedből akarodat, érthessük te jó kedvedet.

Ezert örök tisztességgel tartozunk hala-adással, az
okaert nagy fölsoval, dicsrünk egy akarral.

Hatalmas Arya Ur Isten, meg valto Fiu Ur Isten,
az vigasztalo Ur Isten, legyen allatban egy Isten.

M A S.

Nota: Hollehet nagy sokat foltunk, &c.

Menybeli nagy Isten hozza kiáltunk, keseredet
fivel hozza folyamunk, mert veszedelmünk-
ben nincs hova lennünk.

Soha nem mondhattuk meg mi nyelvünkkel, meg
sem gondolhattuk az mi fivünkkel, menyi vesede-
lem vagyon fejünkön.

Mint az bő ár-vizek ugyan áradnak, retteges, fele-
lem, fizetes raytunk, sem ejjel sem nappal nincs be-
kesegünk.

Csak keserűség már az mi életünk, semmi jósa-
ginkból mi nem élhetünk, ne hadgy nagy Ur Isten
ketlegben esnünk.

Ugyan el faradtunk az nagy banatban, meg eped-
rünk immar az kár-vallasban, csak hogy megh nem
fekszünk az koporsóban.

Kemelletlen azért minket rontattal, mi ellensegin-
kel el pusztittatal, mint az baranyokat meg faggattatal.

Q 9

Nin-

Nincsen immar nekünk semmi örömünk, nagy keferűséggel rakva életünk, nyomoruságinkban föld-
ni sem merünk.

Meg alazal Isten, a földhöz verel, minden vigasságot
elűnk elvél, gonosz bűneinkert az tűzben vetel.

Im fejet haytottunk Isten segédnek, igaz voltat lat-
ryuk itilerednek, mi vagyunk okai bűntettednek.

Könyörűly már raytunk kerünk Ur Isten, mert
meg emest minket az vesédelem, tekints reánk azért,
legy segitseggel.

Az te fent Fiadert Iesus Christusert, adgy minden-
jot nekünk az mi Urunkert, ne vess el örökketűled
bűnünkert.

Mutasd meg immaron ez világ előtt, hogy nagy
gondod vagyon te seregédre, ugy-mint az te magad
femed fenýere.

Hozd el az örömet es bekefegert, az fegeny kőfeg-
nek adgy csendefseget, vedd el immar rolunk az el-
lenfegert.

Ne dicsekedhessek mi ellenfegünk, ne mondgyak
hogy nincsen nekünk Istenünk, kerünk mi Szent
Aryank tamadgy mi mellenk.

Dicsiretet azért mi neked mondunk, nagy hala-
adással föl magasztalunk, az fent Angyalokkal aldor-
nak mondunk.

V I G A S Z T A L A S.

SEgitsegül hiyjuk az menybeli Istent, hogy minket
ne hadgyon nyomoruságinkban, batoritson min-
ket.

keráz ű szent Lelkevel, tavol jarjon tölünk az nagy 154
hitetlenség.

Parancsolá Isten nyomorúságinkban, hog' csak őtet
hiyjuk hitből segítsegre, irvan hatra nekünk sz. David
könyveben, senkinek nem illik róla kételkedni.

De az hitetlen hív mindenkor gondolja, hogy el
felekezzer róla az Ur Isten, es hogy tölle igen messze el
tavozer, nem várhat ű tölle Menyből segítseget.

Szükség azerthinni minden nyomorultnak, hogy
Isten őmei menyből rea nezek, es ki menti őtet min-
den nyavalyabol, de hatart ne vessen ű segítsegenek.

Ioseph Patriarcha Ægyptus orfágban, ket esen-
deiglen tartak az fogságban, onnet Isten őtet el ki sz-
badita, Ægyptus orfágaban Fejedelme töve:

David Pastor vala, de nagy csudakepen ütet el va-
laszra Kiralyi főlsegre, es mind holtáiglan lón neki ol-
talma, mert Istenben vala neki bizodalma.

Minket-is nem hágy el az főlleges Isten, mert igire-
tivel magat kötelezte, csak vessük ű benne mi remen-
ségünket, ez vilagon leszen mi kegyelmes Aryank.

Iuffon jól esedben Szent Peter mondása, holott ű
azt írja egyik levelében, Istenben vessetek fogal-
matossagrok, mert ő neki vagyon mi rolunk nagy
gondgya.

Christus-is azt mondgya Enangeliomban, erünk röl
itunkrol es ruhazatunkrol, nekünk hog' ne legyen fog-
galmatossagunk, hanem kivalkepen Isten orfágarol.

Azer adgyon nekünk Isten igaz hitet, hívünk ből

ki vegyen nagy hitetlenseget, somoruságinkban vigasztaljon minket, halalunk orajan legyen mi mellettünk.

M. A. S.

Semmit ne bankodgyal Christus fent serege, mert nem árthat neked lenki gyűlölsége, noha ez világnak raytad dühössege, nem hágy teged fegyenben Christus ű fölsége.

Királyi nemzet vagy noha te kicsin vagy, az Atya Istennel bizony te kedves vagy, ű fent Fia által már te is fia vagy, minden dicsőségben hidgyed hogy részes vagy.

Hogyha te igazan az Christusban bizol, hidgyed hogy lelekben Istennel meg hizol, ha Christus vereben igaz hittel iszol, hidgyed hogy örökre meg nem somjuhozol.

Akar mint haláffon az őrdög utannad, az ű ragjában dühösködgyek raytad, mind törrel, fegyverrel fiessen utannad, ha Christusban bizol neked az sem árthat.

Raytad semmit nem fogh az pogany ellenszeg, noha nehez neked az rettenetesseg, baror koncra hanyyon az hitlen ellenszeg, föl tamar az Christus neked nagy remenseg.

Öltalmazza Christus az ű fent-egyhazat, mikent az jo pastor az ű juhocsakajat, valaki halgattya az Christus mondasat, viseli mindenkor forgalmatos gondgyat.

Sies

Sies most mi hozzánk Christus segely minket, az te 155
sönt igeddel nevellyed hitünket, az te sönt Lelkessel
birjad életünket, hogy minden dolgunkban dicsirhes-
sünk teged.

Igaz fogadasod es minden befeded, nyilván va-
gyon immar minden dicsőséged, ne hadd el pufztul-
ni ez kicsin sereget, kiert az keresit-fan vállal nagy
kenokat.

Ne nezzed Ur Isten ez vilag vakfagat, te nagy jo
volkodrol haladatlanfagat, az te iged ellen ily nagy ka-
ronlasat; nezzed az Christusnak artatlan halalat.

Vedd el már mi rolunk az sok ellenseget, vedd ki
mi közzülünk az sok gyűlölseget, es nek nagy segyen-
ben minden ellensegünk, az kik meg tagadgyak az te
dicsőséged.

Senkiben nem bizik az Anyasönt-egyhaz, hanem
csak te benned ki minket oltalmaz, es igazlagoddal
mindenkoron taplals, te söntsebeiddel minket megh-
vigastals.

Halatadunk neked menybeli nagy Isten, ki vagy
egy allatban es három személyben, ne hadgy minket
retregnünk az keserűségben, halalunk orajan ne es-
sünk keségben.

K Ö N Y Ö R G E S.

NEz mi reánk Ur Isten kegyelmessen, es könyő-
rűly te nepeden, merr maydan el fogyunk ez
földön, ha te meg nem látst nagy Ur Isten.

Eláradtak Ur Isten sok inségink, mint az Tenger

vesedelmink, mint az vizek köny-hullatásink, megh
fokasultak nyavalyaink.

El pusztultak Ur Isten te Templomid, el oslotta-
nak juhaid, megh kevesedett te seregéd, mayd el fogy
Uram tiszteleted.

Mind ezek most Ur Isten vannak raytunk, senki
nem könyörül raytunk, gyalázat, sidalom mi ray-
tunk, az te nevedert rutoltatunk.

Aly bősűt már Ur Isten te nevedert, viaskodgyal
sentedgedert, az hitetlen nepek etezert, verd megh Ur
Isten te nepedert.

Sok ideje Ur Isten hogy versz minket, mire nem
keserűs minket, miért senveded kissebsegedet, kö-
nyörgünk Uram verd meg őket.

Szidalmazzak Ur Isten te nevedet, es esufollyak
sented Fiadat, el pusztitnyak öröksegedet, halgald megh
Uram panasunkat.

Tekints reánk Ur Isten magas Menyből, lásd meg
őket haragodból, ments megh minket nyavalyaink-
ból, keserűleges rablásiginkból.

Hogy tegeder Ur Isten bekelegben, dicsirhesünk
mifivünkben, vallast tehetsünk igaz hitben, aldot
legy Ur Isten magas Menyben.

M A S.

Dicsirjed, aldgjad en lelkem az Ur Istent minde-
nekben: sеп enek sival sád zengjen, valamig
elhet ez földön, remenseged emberekben, semmi-
nemű rendben, ne legyen bölcsben, erősben, sem
Feje-

Fejedelmekben, nines idvösszeg ezekben, hanem csak 156
Istenben, azért bizzal föllegeben, hogy elhels Men-
nyegben.

Lelkünk ki mulik testünk ből, ki adatot volt men-
nyegből: testünk vetetet az földből, az hova tér erőt-
lenül, gondolattya is ezekről el ves mindenestül, bol-
doglag csak Istentül, kővetkezik menyből, Iacobnak
Istentül, mi remensegünk tül, mert az Meny, föld es
az tenger, teremtetet attul.

Az igazságot ki meg őrzy, es örökke őregbiti: bo-
sú-állokat meg veri, az fegenyeket segiti, az ehöz-
ket elterti, foglyokat meg menti, vakok szemet föl ep-
piti, az bennat főlemeli, az igazakat szereti, az jóve-
nyet őrzy, árját, özvegyet föl vesi, az bűnöst teriti.

Uralkodik az Ur Isten mind örökke föllegeben:
haralmas cselekedetiben, Sionon kegyelmességeben:
minden rendbeli nepekben, es nemzetsegekben, az-
ert mi is dicsirjük úterenekünkben, legy aldor Atya
Ur Isten, es Fiu Ur Isten, tarts meg mind végig az
hitben, Szent Lelek Ur Isten.

Oh Szent Haromsagh egy Isten, halat adok neked
ezen: hogy vőrtel ismeretedben, be famlaltal seregéd-
ben, be irral elő könyvedben, hived köziben, ne ke-
telkedgyünk ebben, tarts megh remensegben, batran
az illetben, álhassunk elődben, hogy az jó-
vendő életben, dicsirhelsünk.

Menyben.

K Erlek es intlek mostan tegedet, az nagy Istennek
 fent semelyere teremtetet ember, hogy vilély
 gondoridvösslegedről, örök életedről, Mert eljő az
 nap, mely nap ez világ tűz miatt mind meg égh.

Mely nagy felelem akkoron leszen, mikor az Chri-
 stus az itiletre eljövendő leszen, hogy mindeneket
 meghannyon, vessen, igazan itillyen, Eljő bizonyly
 az Isten Fia ssep senyes földhőben.

Először pedig az fent Angyalok, az nagy ssep savu
 hangostrombitategben föld fuvallyak, kinek savara
 minden halottak hamar föld tamadnak, Mert eljő az
 nap, mely nap:

Nem kel akkoron senki aranya, sem ssep ruhaja,
 sem gazdagfaga, mert föld meg rothaztya, csak bodog
 leszen az ki most meg tőr, Christus Urunk mondgya,
 Eljő bizonyly az Isten Fia:

Ezt nyilván hidgyed, hogy ez így leszen, mihelyt az
 iget te megertended, es Istent halgarod, fent David
 által, fent Iános által Isten savor hallod, Mert eljő:

Elő hozatnak sám-tarto könyvek, kikből az Isten
 mindent meghitil mindennek lattara, az titok dolgok
 megjelentetnek, bizony nyilván lesnek, Eljő bizony-
 ly az Isten Fia:

Öt mit felellyek en bűnős ember, kihez folyam-
 jam, es esedezzem az en bűncimert, hol meg az jo-is
 retteg es lappang, Christus Urunk előtt, Mert eljő:

Oh te fölleges hatalmas nagy Ur, ki mindenneknek
 csak

csak te vagy Ura, Királyok Királya, kerünk most te- 157
ged, hogy idvőzítessed bűnűsöket, Eljő bizo-
nyal az Isten Fia:

Emlekezzel meg kegyelmes Isten, hogy én erettem
emberre léttel, és nyű ként szenvedtel, nagy faratla-
got kezerűseget én erettem föl vőttel, Mert eljő:

Kerlek én teged el ne vels túled, az veghetetlen és
rőkke való nagy kezerű kéntre, kerlek ne legyen he-
jában erettem az te fent halalod, Eljő bizonyal:

Csak fohazkodom én edes Uram, mint Istenem-
hez, kegyes Atyámhoz, edes megh valtonhoz, hogy
legy kegyelmes bűnű juhodhoz, megh térd bűnűs-
höz, Mert eljű az nap:

Nam meg bocsatad Magdalenának, undok, fertel-
mes gonos bűnűsnek, te hozzád terűnek, és meg bo-
csatad bűnűs tolvaynak halala idejen, Eljő bizonyal
az Isten Fia:

Allas engemet az jok köziben, és valas el ki gono-
sok között fölséges Ur Isten, hogy lás engemet job-
kezéd felől én edes Istenem, Mert eljő:

Siralmas leűen nyilván megh hidgyed, famlalthat-
lan sok embereknek itiletnek napja: de nagy vigasag
és örűm leűen akkor az hiveknek, Eljő bizonyal az
Isten Fia, fűp:

Ennek okaert intlek tegedet, Isten kepere ek esitte-
ret oh emberi allat, fűes és vűsely igen nagy gondor iti-
let napjarol. Mert eljű az nap, mely nap ez vilag tűz
miatt mind megűgh,

Ne vedd csuffagra es fikefegre, az nagy Istennek
fenyegeteset, aldot fent igejet, mellyet neked most
fok jambor által bizonyagut hirdet, El jü bizonynyal
az Isten Fia fep fenyes fõlhõben.

TEPLOMBA MENESKORRA
valo Enek.

EL be megyünk nagy örõmmel, Fõlleges Isten, az
te fentidnek gyülekezetiben, az te Templomod-
ban, Fõlleges Atya Isten.

Ott meg állunk te elõtted, Fõlleges Isten, igaz hir-
bõl áldozunk te elõtted, vallast refünk rolad, Fõlleges
Atya Isten.

Ugy kevankozot mi lelkünk, az te fent igedhez,
mint az fõmjuhozot farvas az vizhez, az hideg kur-
fõhõz, Fõlleges Atya Isten.

örvendezünk örõmünkben, Fõlleges Isten, mert el-
be jutottunk immar elõdben, az te Templomodban,
Fõlleges Atya Isten.

Csak ez nekünk vigasagunk, Fõlleges Isten, hogy
lakozik az te neved kőzöttünk, dicsirtetel tülünk,
Fõlleges Atya Isten.

Tarts meg azért bekefegben, Fõlleges Isten, ez ki-
csin seregecsket igaz hirben, te tífeteledben, Fõlleges
Atya Isten.

Prædikáltsd fent igeder, Fõlleges Isten, ne hadd
fõmjuhozni az mi lelkünket, ald meg eletünket, Fõl:

Zengedezuek mi ajakink, Fõlleges Isten, örvende-
tes fokban, dicsirtetekben, ekes enkekben, Fõlleges:

Aldot

Aldot vagy te magas Menyben, Fölseges Isten, kit 158
illet dicsíret az fent Templomban, Anyafent-egyház-
ban, Fölseges Arya Isten.

PRÆDICATIONA
valo Enekek.

TI Keresztyenek dicsíretetek Istent, kik az Iesusnak
szolgálok ez földön, kik mindenkoron az fent
helyre gyűltek, Dicsíretetek Istent.

Imadkozzatok az Arya Istennek, könyörögjétek
Iesusnak nevében, söl emellyetek tífá híveiteket, Di-
csíretetek Istent.

Aldgyon meg titeket az Arya Ur Isten, megh iga-
zítson az Fiu Ur Isten, es meg fenteljen az fent Le-
lek Isten, Dicsíretetek Istent.

Ezt nekünk írta Szent David Propheta, dicsíreti-
nek száz harmincz egy részében, hogy mindenkoron az
Ur Istent féllünk, dicsírjük az Istent.

AZ ECCLESIAIAK ELLENSEGI ELLEN.

Ex Germanico Mart. Luth.

ATya Isten tarts meg minket, es fent igedben hi-
tünk, ronts meg mi ellenségeinket, es minden
kegyetlenecket.

Kik az Christust haborgani, es fent feleiből le vet-
ni, akarjak őtet rontani, s híveiben kergetni.

Christus ki vag Uraknak Ura, es Császároknek Csa-
sára, jelentse Isten segeder, es tőrd meg ellenlegidet.

Tarts meg minden híveidet, te bégény keresztye-
nidet, hogy dicsírhessünk tegedet, tarts eggyeslegben
nepedet.

Oh ſent Lelek aldor Iſten, vigafſtaly minket ez földön, legy jelen mi ſükſegünkben, es minden keſerüſegünkben.

Nevely minket az igaz hitben, Chriſtusnak iſmeretiben, vigy minket ſent ſerelmedben, es holtunk után örömben.

M A S:

OH mint keſeregnek moſt az kereſtyenek, nincsen ő nekik ſemmi bekeſegek, mert el hatalmaztak az ſok hitetlenek.

Kik az Ieſus Chriſtuſt el nem ſenvedhetik, es az ű ſekiből űtet elle vetik, az ő erdemeben hitőket nem vetik.

Egy felől kőrnnyűlünk az ſent erdemek, mas felől kőrnnyűlünk idegen nemzetſeg, kiknek az Chriſtusnak ſolgai nevetſeg.

Szidalmaznak ezek az Chriſtusnak nevet, nem külbomben tartyak mint eretnekeket, az kik az Chriſtusban vetőttek hitőket.

Ne hadgy azért minket hatalmas Ur Iſten, mert az te nepednek nincsen ſegitſege, nincsen otalmazoja, nincsen ſejedelme.

Hogy ezt megértheſſe Chriſtusnak egy haza, hogy csak te vagy neki kegyelmes Iſtene, es minden árvaſnak kegyes taplaloja.

Dicsirtellel Atya mindenható Iſten, es az te ſent Fiad veled egyetemben, az ſent Lelek Ur Iſten örökkön örökre.

Kö-

MEnynek es földnek nemes teremője, es minde-
neknek kegyelmes Istene, sohult senki nincs ki
teged nem felne, es nem rettegne.

Ne büntess minket az mi bűnünk szerint, es ne kár-
hozass az mint erdemlőnk, mert ugy fejenkent mi
pokolra mennenk, es mind el veszenk.

Az mi Atyaink verkeztek ellened, mi-is sok bűn-
nel karomlottunk teged, de bűneinket te meg enged-
hered, es el vehered.

Ne gerjedgyen föl haragod ellenünk, te sined elől
hogy mi el ne vessünk, az te nevedert legy kegyel-
mes nekünk, mi jo Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, veszedel-
münkben igen meg saradtunk, azért Ur Isten csak te
tűled varunk, könyörűly mi rayunk.

Halgass meg minket kegyelmes Istenünk, mert se-
gítseget csak te tűled kerünk, ninesen egyebnek ki-
nek esedezzünk, es remenkedgyünk.

Bocsasd meg bűnert az te seregednek, vedd el rom-
lasar az te hiveidnek, hogy nagy örömmel teged di-
csirjenek, es tisztellyenek.

Dicsőség neked kegyes Atya Isten, es uralkodo
aldor Fiu Isten, az vigasztalo sent-Lelek Istennel, örök-
ke, Amen.

A Z B A L V A N Y O Z O K E L L E N.

Fölseges Isten Menynek, földnek Ura, es emberek-
nek kegyelmes vezere, minden allatoknak keges
taplaloja, es eltetője.

Rr 3

Te

Tegedet vallunk kegyelmes Atyáknak, bűnös emberek mi őtalmazonknak, Christus Iesusért kegyes taplálónknak, gond-viselelőnknek.

Mostan Ur Isten mi nagy nyavalyánkban, hozzád kiáltunk kegyelmedben, hogy ne hadgy minket ily nagy bűnűségünkben, arvaságunkban.

Igíretedtellyel írs meg raytunk, hogy dicsírteffek fent neved közöttünk, ne örüllyenek Poganyok mi raytunk, te legy mi velünk.

Ronts meg Ur Isten az balvanyozokat, kik haralommal kergetik lelkünket, es kik csufollyak az te fent Fiadat, Christus Urunkat.

Atya Istennek örökre dicsőség, es az Christusnak adassék tiszteleg, az fent Leleknek egyenlő meltsóság, Menyben dicsőség.

AZ KEGYETLENEK ELLEN.

CSak te benned Uram Isten vagón bizodalunk, mert sem Egen, sem ez földön nincs több segítségünk, azért halgas meg minket, mert neked könyör-günk, es tekints le magas Menyből, könyörűly mi raytunk.

Legy vezetűnk kegyes Isten, legy erős Hadnag-yunk, legy kő varunk, legy páisunk, legy minden őtalmunk, ne mondgyak azt az poganyok hogy nincsen Istenűnk, ne karomlyak bősűsagra fent Nevedet ertűnk.

Őtalmaz meg mostan minket minden ellenségtől, tamadgy mellenk, mert igírted magad segítségül, sa-badits

badits meg immaron az hitetlensegről, dicsirhefsünk 160
mindenkoron teged igaz hitből.

Vedd el rolunk kegyes Isten ez nagy sok inseget,
mert látod hogy mind Pharahok mostan az fő nepek,
lagyirtd hozzánk mint az viaszt & kemény sívőket,
hogy leheffünk mi ű velek lelek ben egyefek.

Ezt engedgyed Atya Isten az te ſent Fiadert, az meg
valto mi Urunkert, az Iesus Christusert, kit bocsátal
ez vilagra halálra bűnünkert, es meg aldal mind örök-
ke minker & kedvejert.

I M A D S A G.

HAlaradunk te neked örök Isten, ki Mennyegeben
vagy örök dicsőségben, megh eppitess minker te
ſentigedben, hogy ne essünk kerſegben ſűk ſegünk-
ben.

Kerünk teged minden imadſaginkban, ne hadgy
minker el veſnünk vakſaginkban, tarts meg minker
az hitnek agai ban, ſent Fiadnak Iesusnak vallasaban.

Ez vilagnak ne nezzed nagy vakſagat, ſent igedhez
nagy haladatlanſagat, minden bűnben túled el tavo-
zalat, ſent nevednek illyen nagy karomlasat.

De tekints meg Christusnak meltoſagat, ſent Fiad-
nak kereſt ſan kén-vallalat, dragalatos ſent vére ki
ontalat, az hiveknek bűnőkert aldozasat.

Tarts meg köztünk meg ertet ſent igedet, vigas-
tallya ſent Lelked mi ſívünkert, eppitſed meg romlos
termelzerünkert, dicsirheffűk örök-

ke Eſſſegedet.

OH mindenható Isten, ki az te kegyesfélegedből, az te szent igedből magadat meg jelented, az te akaratodat hivednek ki jelentetted, hogy teged ismerjünk, es öröкке dicsirjünk.

Könyörgünk mostan neked, bocsásd meg mi bűneinket, otalmaz meg minket minden-selegonostul, örögtül es az bűntül, az halaltul es karhozattul, az Iesus Christusért mi meg szabadítónkert.

Otalmazd hivedet, kik teged föl magasztalnak, es csak te benned biznak, minden nyavalyajokban, hogy az hitetlen nepek, meg ismerjek hatalmasságot, hog az te hived öröкке tisztellyenek.

Dicsíret az Istennek, Atyának es az Fiúnak, es az szent Leleknek, az egy bizony Istennek, kit dicsírnek Mennyegben, mindenkoron az szent Angyalok, jer mi-is dicsirjük, mert irgalmas mi nekünk.

I N T E S.

EBredgyel föl világ bűneidből, vedd esedbe magad az nagy bűnből, melyet neked utolsó időről, magyarázot Christus Iesus, irilet napjarol.

Minden irások immar be töltének, az Propheták valamit hirdettek, az szent Atyák az mit remenlettek, Urunk Iesus Christus által, veghez vitettenek.

Nem késik már az ő el jövele, közel vagyon ez világnak vege, minden dolgoknak már el jövele, Christus Iesus ez világra, el jő itilnie.

Ez világnak Istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlen-
sége, az kösségnek engedetlensége, jegye bi-
zony hogy közel már Christus eljövele.

Minden rendek vannak bátorságban, gyönyörköd-
nek csak az alnokságban, szeretet nincs az atyafiakban,
es kevesen vannak immar kik hisznek Christusban.

Ésnek, isnek, nagy batran lakoznak, Meny-ország-
rol de nem gondolkodnak, elmulando dolgokban
forgodnak, azt sem tudgyak mely oraban azoktul
meg válnak.

Sikeresegre vesnek minden intett, megh vetettek
mindenjo rendelest, az Tanitok nem latnak epülest,
sönt irasbol mikor tesnek idvössleges intett.

Adgyunk halat az Atya Istennek, mondgyunk di-
csiretet sönt Fianak, vele egyetemben sönt Leleknek,
mind örökkön es örökké, az sönt Haromságnak.

M A S.

Halgas meg minket Ur Isten, tekints reánk Uram
Isten, ne hadgy el minket inlegünkben, Halgas
meg minket Uram Isten.

El hatalmaztak mi raytunk, kik folgak voltak kö-
zöttünk, azért neked hitből könyörgünk, Halgas:

Aldgy meg minket nepeidet, oralmazzad serege-
det, söl magastallyuk sönt nevedet, Halgas meg:

Mutasd meg kegyességedet, lassuk irgalmaságo-
dat, veddel mi rolunk haragodat, Halgas:

Ne nezzed sok bűneinket, es megh ne samlallyad
óker, te sönt Fiadert segely minket, Halgas meg:

S s

Azt

Azt mondgyak az pogany nepek , Istene nincsen
ez nepnek, legy segitseggel te nepednek, Halgas:

Vedd hozzád imádságunkat, ved meg mi ellenfe-
gûnket, es meg oldozzad rabtságunkat, Halgas:

Dicsiret Atya Istennek, Fianak Christus Iesusnak,
es vigasztalo Szent Leleknek , Dicsirünk teged örök
Isten, Dicsirünk teged örök Isten.

D I C S I R E T E S K Ö N Y Ö R G E S .

Aldor az Ur Isten örökke Mennyegben , ki min-
ket vezerlet ő dicsiretiben, meg halgatot minket
mi könyörgésünkben, neve dicsiretiek örökke men-
nyegben.

Erőtlenek vagyunk mi termesetünkben, minden
romlandóság mi emberiségünkben, az nagy ellenfe-
rűk való rettenegesben, csak te túled varunk oltalmat g-
letünkben.

Vezery Uram minket az te jo kedvedben, es igaz-
gás minket az mi életünkben, életünknek rendi le-
gyen sent igedben, hogy ne tevelyegjünk ez arnyek
vilagban.

Dicsiretessel Uram irgalmasságodert, ki minket
kedvvel az te sent Fiadert, dicsőség te neked Atyai
voltodert, az te sent Fiadnak vigasztalasaert.

V A L L A S E S K Ö N Y Ö R G E S .

Meg bantunk Isten süntelen tegedet, mert nem ő-
rizzük az te szent igedet , sok bűneinkel inger-
lünk tegedet , de kegyelmes vagy , ne hadgy azért
minket.

Mere

Mert mi emberek földből teremtetünk, az gonosz 162
sagra es haylandok vagyunk, Mennyeiekre nem i-
gyekezhetünk, mint föld veretkő az földre sietünk.

Halgas meg azért kegyelmes Ur Isten, tekints mi
rejk, ki vagy erős Isten, te szent Lelkoddal vigasztal
Ur Isten, hogy te szent iged legyen bűnösületben.

Dicsíret legyen neked örök Isten, ki mostan rejk
né nagy kegyelmessen, es nem hads minket szent igi-
retedben, de meg látogat szent Lelek Istenben.

K Ö N Y Ö R G E S.

HAlgasd meg mostan mi könyörgésünket, fordít-
sád rejk kegyes szemeidet, jelents meg hozzánk
az te szent nevedet, es otalmadat.

Kerünk Ur Isten hogy legy segítségel, gondot vi-
selven az mi életünkről, lelki es testi minden szükség-
ünkről, es bekecségünkről.

Ne nezzed az mi szamtalan bűnünket, bírjad lel-
künket es az mi szivünket, csak te viseljed minden
gondainkat, ne hadgy el bennünket.

Senki bűnünkből meg nem szabadithat, senki lel-
künkben meg nem vigasztalhat, senki kivűled megh
nem otalmazhat, es meg nem nyugothat.

Mert te egyedül ereitünk faradal, az mi bűnünk-
ert csak te szomjuhozal, kegyetlen halalt mikoron kö-
stolal, es ertünk aldozal.

Te vagy csak azért a mi otalmazunk, te vagy meg
valtonk es meg szabaditonk, te vagy életünk es egybi-
zodalmunk, minden jócságunk.

Dicsíret legyen Arya Ur Istennek, es ű Fianak te
Istensegednek, es egyetemben mi vigasztalonknak
sönt Lelek Istennek.

IN VITATIO

Ad laudandum Deum.

Mondgyatok dicsíretet Kereštyenek az Ur Isten-
nek, söntleges tífteleter adgyatok ű Nevenek.

Őrvendgyetek ű neki igaz Isteni felelemmel, mert
kőztetek lakozik az Anyasönt-egyhazban.

Es meg elegiri lelketeket lelki kenyerrrel, biztat ű
igejevel, edes igiretivel.

Sönt Uram az te neved, Sönt vagy te az magas
Menyben, Sönt vagy es rettenetes minden nemzet-
segekben.

Tegedet illet Uram, mi tífteleterünk, hala-adasunk,
az mi gyűlekezerünk, innepi söntelestünk.

Hala legyen te nek ed, hogy megjelented te maga-
dar, hogy megertettük Uram az te akaratodat.

Dicsíret es dicsőleg legyen nek ed az magas Meny-
ben, dicsíret es tíftelesteg az Anyasönt-egy-hazban.

M. A. S.

Nota: Urnak tolgai no dicsíre:

Sönt vagy őrókke Arya Ur Isten, az magas Men-
nyegben, ki teremtettel es meg tartottal ez nyo-
morult testben.

Sönt az mi Urunk Ur Iesus Christus, ki értünk
bocsattal, kivel meg váltál hogy testünk mia lelkünk
el ne vessen.

Sönt

Szent az Szent Lelek, ki az Aryavalegy es az Fiu-163
val, az ki vigasztal es tanit minket az örök életre.

Szentleg, dicsőleg legyen tőle, az őt Harom-
sagnak, ki uralkodik egy Istenegben, most es mind
örökre.

TE DEUM LAUDAMUS SOMMA SZERINT.

Nota: Fölsegés Istén hozzád.

TEged Ur Isten mi Keresztyenek dicsirunk es al-
dunk, Atya es Fiu, sent Leleknek vallunk.

Neked az tiszta és nagy hatalmú Angyalok szolgál-
nak, förtelen való föl feoval kiáltnak.

Szent, Szent, Szent Isten, te seregeknek vagy Ura,
Istene, teljes az Meny, föld, nagy dicsőségeddel.

Apostoloknak es Propheciának dicső fentserge,
Martyromoknak dicsirnek feregje.

Teged ez földön keresztyennek fent gyülekeze-
ti, Atya Ur Isten mindenkoron dicsir.

Est ifte letres te bent Fiadar, az Ur Iesus Christust, es
vigasztalo bent Lelek Ur Istent.

Te dicsősegnék Ur Iesus Christus vagy örök Ki-
rallya, Atya Istennek eggyetlen egy Fia.

Óltalmazad meg veszedelműl az te nepeidet, ol-
talmaz bűnűl mindenkoron minket.

-Dicsirünk reged' Mennyei Atyánk az te **Szent Fiad-**
dal, es mind örökké **Szent Lelek** Istennel.

ETEE UTAN VALO HALA-ADAS.

A Dgyunk halat az Urnak mert erdenli,
Mert minden gazdaglatat velünk közli.

Es mint bű irgalma kegyelmes Atya,
 Fiait testben, lelekben meg adgya.
 Enckellyünk ennek egy akarattal,
 Dicsőség Atya Isten ſent Fiaddal.
 Ki etelt adtal alkalmas időben,
 Meg ruhaztal meztelenſegünkben.
 Adgyad hogy tegedet meg ismerheſſünk,
 Szent Fiad által tőled meg nyerheſſük.
 Hogy ſent iged hirdetteſſek közörrünk,
 Hogy ehel meg ne hallyon az mi lelkünk.
 Halat adunk ezekert mint Atyáknak,
 Iesus Chriſtusnak mint közben-jaronknak.
 Szent Lelek Iſtennel egyenlőkepen,
 Ki minket vigasztalljon mondgyuk, Amen.

PSAL. 149.

Dicsiretet mondgyatok Iſtennek az Szenteknek
 gyülekezetiben.

ANTIPHONA PRO PACE,
 ex Latino.

Adgy bekeſeget Ur Iſten, az mi időnkben ez földön,
 mert nincsen nekünk több ſenki bay-vivonk,
 hadakozonk, hanem csak te Ur Iſten.

ANTIPHONA PRO REMISSIONE
 peccatorum, ex Latino.

Ne emlekezzel meg Ur Iſten az mi bűneinkről, ſe
 Atyáinknak verkekről, ne ály boſſur mi rajtunk
 ſent Fiadnak kedvejert.

REG.

IESUS Christus ſép fenyés haynal, ki föl tamadſuy vilaggal, es meg aldaſ minden jokkal.

Te vagy nekünk egy remenſegünk, Iſten elſt Pro-
catorunk, ſép Koronánk, ekeſſegünk.

Vilagoſits az mi ſívünket, iſmerheſſünk meg tege-
det, tanulhaſſuk ſent igedet.

Az ſrdőgnék csalardſagatul, lelki, teſti nyavalyak-
tul, ſrizz hamis tudománytul.

Az Atyával es Szent Lelekkel, hogy tegedet tiſta
ſivel, mind ſrdőkke aldgyunk, Amen.

HYMNVS AD VESPERAS,
ex Latino.

Chriftus ki vagy Nap es vilag, Minket ſötetſegben
ne hadgy, Igaz vilagoſſag te vagy, Karhozatra
mennünk ne hadgy, Karhozatra men:

Teged kerünk Szent Ur Iſten, Otalmaz minket ez
eyjel, Nyugodalmunk benned legyen, Az mi lelkünk
el ne veſſen, Az mi:

Nehez alomel ne nyomjon, Az ellenſeg megh ne
csallyon, teſtünk hozza ne hajollyon, Es haragodban
ne hazzon, Es haragod:

Mi ſemeink ha aluſnak, Szívünk rejad vigyazza-
nak, Te hatalmadnak ereje, Legyen hiveknek ſrdője,
Legyen hivek:

Ur Iſten hozza d kialtunk, Legy kegyelmes gond-
viſelőnk, ſrizz meg ellenſeginktul, ſrdőgnék csalard-
ſagatul, ſrdőgnék csalardſagatul.

Paran-

Parancsollyad Angyalidnak, Hogy minket megh-
őrizzenek, Az mi gonosz ellensegünk, Hogy tavoly-
jarjon mi tőlünk, Hogy tavoly:

Emlekezzel meg mi rólunk, Iolrudod mely gyar-
lok vagyunk, Kiket véreddel megh valtal, Ur Isten
kerünk ne hadgy el, Ur Isten:

Dicsőfleg legyen Atyának, ű Szent Fianak Chri-
stusnak, Szent Lelekkel egyetemben, őrk-
kőn őrkke, Amen, őrkőkőn őrk-
ke, Amen.

In exequiis defunctorum

RMA T. 998.

HALOT TEME- teskorra valo

E N E K E K.

Azoknak kedveket kik illyen utolso búkleg-
ben dolgoztak, sive be-legettetek,
es ki bocsattatak.

Mostan uyjobban Corrigaltatott.

Hebr. 9. 27.

Elvegezet dolog, hogy az emberek egyiser meg
ballyanak, az utan itilet leszen.

DEBRECENBEN

Nyomtatta Rheda Peter, M. DC. XX.